

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Copyright © 2004 by MIRA

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

Master of Darkness

*She thinks he's
helping her hunt vampires . . .
but she's dead wrong.*

SUSAN
SIZEMORE

"Susan Sizemore enraptures readers." —*Romantic Times*

AUTHOR OF *I HUNGER FOR YOU*

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

KARANLIKLARIN EFENDİSİ

Prime Vampires Kitaplar 4

Yazan Susan Sizemore

Birinci Bölüm

Hazine güvendeydi-Laurent kendisi için de aynı şeyi söyleyebilmeyi diliyordu. Karanlık, ıssız bir sokakta yürüyordu, saat gece yarısına yaklaşıyordu ve açıkçası kaybolmuştu.

Çalıntı dizüstü bilgisayarla Coloradow'dan kaçtığında San Diego'ya gitmek iyi bir fikir gibi görünmüştü. Ama burası onlarca yıl öncesinden hatırladığı San Diego değildi. Burada en son ne zaman takılmıştı? 1940'larda belki? Otuzlarda mı? O zamandan beri burası kesinlikle büyümüştü.

Havacılık ve uzay müzesi bile inşa etmişlerdi. FordMotorBinası'nı gündüzleri sık sık ziyaret ederdi. Güzel, sakın eski bir şehir olan bu yerin zamanla değişip büyüyeceği hiç aklına gelmemişti.

Uzun ömürlü olmanın sorunlarından biri de buydu: bazen değişim Tam her şeyi hall sandığınız anda gelip kafanıza bir tokat indirdi.

Ancak şu anda en büyük sorunu yerinden hissi değildi; hayatta kalmaktı.

Manticore Kabilesi'nin lideri Justinianus çoktan başına ödül koymuştu ve Laurent bir hafta önce yaşlı adamın telefon kullanmayı bile bilmediğinden emindi.

Tabii bir de şu telepati olayı vardı.

Zihinsel güçlerini unutmuş değildi. Sadece uzun zamandır Los Angeles'ta yaşıyordu ve burada bir insan için en güvenli yol Klan egemenliğindeki bölgede hayatta kalabilmek için asi Kabile Prime psişik radarın altında kalmalıydı.

Kaçak olarak kalmalıydım. Kötü bir hayat değildi. Ama hayır, Justinianus'la barışmaya , **Generated by ABC Amber LIT Converter,** <http://www.processtext.com/abclit.html> çalışmak zorundaydım

geçmişimle. Tamam, çoğunlukla para için bu işin içindeydim ama-

Laurent durdu. Kimseyi görmüyordu ama sokak artık ıssız değildi. İçgüdüleri ona yalnız olmadığını söylüyordu.

Yine mi?

Eskiden San Diegoh, vampirliğin geliştiği bir yer değildi. Ama üç gece önce şehre geldiğinden beri yerel halk peşini bırakmamıştı. Hepsi Tribe oğlanlarıydı, bu yüzden Justinianus'un da işin olduğunu düşündü. Bölgede soylu, kendini beğenmiş Klan tipleri varsa bile, tıpkı eski günlerde olduğu gibi La Jolla gibi pahalı banliyölerde saklanıyorlar, şehrin daha sefil taraflarını kendi türüne bırakıyorlardı.

Onu takip eden en az iki kişi vardı. Nefes alışlarını duyamıyordu ama gözlerini kapatıp konsantre olduğunda, yavaş kalp atışlarının çok zayıf sesini yakaladı. Psişik imzaları maskelenmişti, ama her zamanki arka plan gürültüsü olmayan bir insan enerjisi izi yakaladı. O da mı insanlar tarafından takip ediliyordu?

Bu hiç mantıklı değildi, o yüzden bunu daha sonra düşünecekti. Şu anda uğraşması gereken birkaç Kabile Aslı vardı.

"Tamam, kimse benden bunu yapmamı istemedi ama küçük bir dokümantasyon yardımcı olabilir neden. Bunu bir blog olarak değerlendireceğim ve ilerledikçe izlenimlerimi gerçeklerle birlikte aktaracağım."

Eden Faveau sesle çalışan küçük kayıt cihazına tekrar konuşmadan önce derin bir nefes almak için durakladı. Bağırarak istedi, ama fısıldayacak kadar kendine sahipti.

"Burada olmak ya da bunu yapmak istemiyorum, çok teşekkür ederim baba ve dünyada kalan tek resmi vampir avcısı ailenin diğer tüm üyeleri.

dünya." Derin bir nefes daha aldı. "Tamam, rahatladı. Aslında şu anda çatıda birilerini beklemek yerine Hawaii'de olabilirdim.

Bu Klan kadınından - sanırım yerel matri'den - gelen o çok şifreli belirtildiği gibi belirlenen yer ve zamanda ortaya çıkmak için vampir. İlk defa iki haftalık bir tatil planlamıştım. Ve ne olur mu?

'Aile mesleğinin sorumluluğunu üstlenmem' ve kötülükle savaşmam isteniyor çünkü babam ve çocukların Washington'da bir güvenlik konferansında olmaları gerekiyor."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Kötülükle savaş. Hawaii Gezisi Edens, kötülükle savaşmanın ilk seçenek olması gerektiğini düşünüyordu ama akan lavları tekrar görme arzusu vardı. Hawaii yanardağlarından birini ziyaret etmek bunu yapmanın en güvenli yolu gibi görünüyordu.

"Ama biz vampir avcıları işleri güvenli yoldan , değil mi?" alaycı bir şekilde kayıt cihazına konuştu.

"Artık açık iletişim kanallarımız ve geçici ittifaklarımız olduğu için kötülük teriminin belli bir siyasi yanlışlığı var. doğaüstü toplumun bazı kesimleri."

Topluluk, ha! Kendi temkinli konuşması karşısında yüzünü buruşturdu. Kültür ve uyum gibi şeylerin bir topluluğa atfedilmesinden hiç hoşlanmıyordu. ama vampirler ve diğer canavarlar bugünlerde bu şekilde tanımlanıyordu. Bunun başlıca nedeni modern dünyada sık sık sorun çıkarmamalarıydı.

Heck, seri katillerin herhangi bir yıl içinde vampir saldırılarından çok fazla insanı öldürdüğünü kabul etmek zorundaydı.

Ancak bu, doğaüstü kan emici canavarlar tarafından öldürülmenin hâlâ korunulması gereken bir olasılık olmadığı anlamına gelmiyordu.

"Klan Prime'ları, Kabile'nin avcılarla olan faaliyetlerinin karşılıklı olarak soruşturulmasını kabul ettiler. Bu ön soruşturma ben ve Kurt Klanı'ndan bir Prime tarafından yürütülecek."

Eden önce saatine, sonra da üç kat aşağıdaki sokağın girişine baktı. Aşağıda tek bir gölge bile hareket . Gece görüş lensleriyle kontrol ettiğinde de bir şey göremedi.

Geç kalmıştı.

Bu Klan adamının dramatik bir giriş yapmayı planlamadığını umuyordu; hiç havasında değildi.

Çatının önüne doğru ilerledi ve caddede hafif bir trafikten başka bir şey görmedi; yaya yoktu. İçini çekti ve diğer tarafı tekrar kontrol etti.

Sonunda aşağıda biri vardı. Gece görüş gözlükleriyle bile bu mesafeden ayrıntıları seçemiyordu ama uzmanlık alanı ekipman onun bir vampir olduğunu kaydetmişti. Yürüyordu **Generated by ABC Amber LIT Converter, <http://www.processtext.com/abclit.html>**

yavaşça, dikkatle etrafını kontrol ediyordu ve onun bu ihtiyatını onayladı. Bu ona, efsanevi derecede kibirli, süper güçlü Asalların bile gizli işler söz konusu olduğunda tamamen aptal olmadıklarını gösteriyordu.

Hayranlık anı, vampirin yalnız olmadığını gördüğünde buharlaştı. Onu takip eden çift de vampirdi.

Lanet , anlaşma bir insan ve bir vampirin birlikte çalışması içindi. Bir tuzağa mı düşmüştü? Sonra yalnız vampir durup döndü ve diğerleri ona doğru koşmaya başladı. Pusu kuran Kabile Primleri olmalıydılar; bir şekilde toplantıyı öğrenmişlerdi.

Onların hareketlerini gözlüklerin ardından ılık çizgileri olarak gördü. Hareket insan gözünün takip edemeyeceği kadar hızlıydı ama kesinlikle bir dövüş yaşanıyordu ve ihtimaller Klan bağlantısının lehine değildi.

"Hayır, !" diye haykırdı Eden. "O benim vampirim!" Arbaletini

kaptı ve yangın merdivenine doğru koştu. "Ow!"

Piçlerden biri şok tabancası taşıyordu. Laurent geri ve şok silahını adamın elinden tekmeyle aldı. O bunu yaparken diğeri arkasından yaklaştı ve Laurent'ın boğazına sarıldı.

Kendisini bir ara sokağa kadar kovalamalarına izin vermişti ki bu çok aptalcaydı. Ona fiziksel olarak saldırdıkları süre boyunca, aynı zamanda psikik olarak da saldırıyor, ona görüntüler gönderiyor, kafasını karıştırmaya çalışıyorlardı.

İşe yaramıyordu ama sinir bozucuydu. Gerçi belki biraz işe yarıyordu, çünkü yakındaki yangın merdiveninden aşağı koşan bir gölge hayal ediyordu.

Laurent dişlerini boğazındaki kolun derinliklerine gömdü. Bu sayede kolu gevşetmeyi başardı ve yere düşebildi. Oradan omuzlarını döndürerek ikiliden uzaklaşmayı başardı.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Daha ayağa kalkamadan arkasından biri "Eğil!" diye bağırdı.

Fırlatılan mermi onu kıl payı ıskaladı. Laurent çarpışmanın gürültüsünü duydu ve tam saldırganlardan biri yere düşerken başını kaldırdı, göğsüne bir ok saplanmıştı. Laurent kalbinden vurulduğunu fark etti.

Eğer bir vampir ya da herhangi biri için anında ölümcül olan bir şey varsa, o da kalbinin keskin bir tahta cisimle delinmesiydi.

Diğer saldırgan ölü arkadaşına şöyle bir baktı ve kaçtı. Laurent da aynı şeyi yapmak istedi. Ama uyarıldığını hatırladı ve ayağa kalkarak dikkatle kurtarıcısının yüzüne döndü.

Sokak lambasının altında duran uzun boylu ölümlü kadına "Teşekkürler," dedi.

"Geç kaldınız," diye cevap verdi kadın.

Elinde yaylı tüfek olan bir kadınla asla tartışmazdı. "Özür dilerim."

Diğer saldırgan da itiraz etmedi. Kadın bir adım öne çıkınca o da kaçtı.

Kadın ona doğru yürürken Laurent ölümlünün keskin çekici olduğunu fark etti. Onun uzun bacaklarını beğeniyor, ama kısacık saçlarını beğenmiyordu. Kadının cazibesini ölçmek için iyi bir zaman değildi bu. Silahı tutan oydu ve ona neden yardım ettiğini bilmiyordu. Kesinlikle dostça bir his vermiyordu.

"Birini öldürdüğünü biliyor musun?" diye sordu kadın cesedin başında dururken.

Ona sert bir bakış attı. "Sanki sen hiç kimseyi öldürmedin, Kurt."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

O yapmamıştı ve adı da Kurt değildi. Neredeyse ona hatasını söyleyecekti ama sonra Kurt Klanı'nın bölgedeki baskın vampirler olduğunu hatırladı. Yani onun bir Klan çocuğu olduğunu düşünüyordu, öyle mi? Sanmıyordu ki bu hatadan dolayı kırılmanın zamanı .

"Doğru ya, vampirler diğer vampirleri öldürmeyi sevmez." Ona alaycı bir gülümseme verdi. "Merak etme. Seni koruyacağım."

Bir Kabile Reisi ile bu şekilde konuşmanın ne kadar tehlikeli olduğu hakkında bir fikri var mıydı? Özellikle de bir kadın için? Soğuk, değerlendirci bir kibirle ona yukarıdan aşağıya baktı.

Kadın onu görmezden geldi ve cep telefonuyla konuştu. "Bir ceset torbası getir. Bir pikabım var."

Laurent insan avcısının verimliliğine ani bir hayranlıkla baktı. Bu kadının bir altyapısı vardı. Desteği vardı. Onun kendisine yardım etmek için burada olduğunu sanıyordu.

Başının ne kadar büyük bir belada olduğunu bilmiyordu.

Telefonu kapattığında, Prime'ların doğuştan sahip olduğu ve hayatta kalmak için geliştirdiğı tüm karizmasıyla ona gülümsedi.

"Size bir fincan kahve ısmarlayabilir miyim, Bayan?"

İkinci Bölüm

"Faveau," diye cevap verdi ve adamın bakışlarının yoğunluğundan içinin ısındığını hissetti. Bunun bir vampir olayı olduğunu hatırladı; kişisel bir şey değildi. Ve yaratığın hipnotik bakışlarıyla mücadele etmek için eğitilmişti.

Ama o şimdiye kadar gördüğü en muhteşem erkekti. Sesi o kadar derin ve lezzetliydi ki tek bir kelimesi bile onu ayak parmaklarına kadar sarsıyordu. Kendini başka tarafa bakmaya zorladı, birkaç derin nefes aldı ve ona tekrar baktığında kızgınlığı geri geldi.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Eden Faveau," diye hatırlattı ona. "bu görev hakkında bilgilendirileceğin söylenmişti."

Omuz silkti. Zarif ve tamamen silahsızlandırıcı bir hareketti. "Özür dilerim." Bir an tereddüt ettikten sonra, "Zaman yoktu," diye ekledi.

İri gözleri, keskin elmacık kemikleri ve kalın bir örgüyle arkaya doğru toplanmış uzun platin sarısı saçlarıyla muhteşemdi. Onun doğaüstü güzelliğine ve psişik yeteneklerine karşı bir kalkan olarak ona kızgın kalması gerekecekti.

"İşte brifinginiz," diye tersledi. "Sen, Sid Wolf. Ben, EdenFaveau. Birlikte çalışıyoruz-"

"Neden?"

"Ona geliyorum."

"Bunu kahve içerken yapamaz mıyız? Çürüyen cesetler üzerine konuşmayı gerçekten sevmiyorum. Bu çok-"

"Vampirik mi?"

"Basmakalıp olarak öyle." Birdenbire onun yanında durdu, bir eli dirseğindeydi. Onu öne doğru itti. "Hadi birbirimizi daha medeni bir yerde tanıyalım."

Onu tanımakla ilgilenmiyordu, ama burası bir ev gibi görünebilirdi. temizlik ekibinden önce ortaya çıkan talihsiz insanlara suç mahalli. O ve Wolf'un cesedin yanında kalmaması en iyisiydi.

"Ekipmanlarımın çoğu çatıda." Uzaklaşmak için çaba sarf etti.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Kurt onu serbest bıraktı. "Burada bekle."

Kadın kıpırdayamadan adam gitmişti. Adam yangın merdiveninden yukarı koşarken bir bulanıklık yakaladı. Birkaç dakika içinde geri dönmüş, eşyalarını taşıyordu.

"Görünüşe göre etrafta bir vampir olması yarayabilir." "Hiçbir fikrin yok."

Yüksek sesle konuşmak istememişti. Dil sürçmesini son zamanlarda bir ses kayıt cihazına konuşarak zaman geçirmiş olmasına . Klan vampirlerinin zihinsel müdahaleler konusunda dikkatli oldukları söylenmiş olsa da, vampirin kelimeleri doğrudan zihninden almış olması mümkündü.

"Orada durmuş seni yiyecekmişim gibi bakıyorsun," dedi. "Ki bunu ilk buluşmada asla yapmam." Tekrar eliyle işaret etti. "Gidelim mi?"

"Bu bir randevu değil."

İçini çekti. "Dinleyin, siz vampir avcılarının espri anlayışınızın ameliyatla alındığını biliyorum ama benimki sağlam ve bunu konuşmalarda kullanmayı seviyorum. Bana katlanın, tamam mı?"

Gerçekten de espri anlayışı varmış! Ama az önce hissedebilen bir varlığı öldürmüştü ve bununla başa çıkmakta biraz zorlanıyordu. Eğer sertlik rutinine devam ederse

Kendine yerde yatanın bir canavar olduğunu, geceyi atlatabileceğini ve gerekirse bunu tekrar yapabileceğini söyleyip durdu. Ve karşısındaki bu muhteşem yaratık, güzelliğiyle aklını bulandırmakla tehdit ederken ve üstelik espriler yaparken, yapması gereken şey duygularını tamamen kapatmak ve işine devam etmekte. "Kahve,"

dedi. "Peki."

Laurent, Eden Faveau'nun ellerinde tuttuğu köpüklü mocha içeceğine, onun bir bardak sıcak kanı yudumlarken duyacağı hoşnutsuzlukla baktı. Zevkini onaylamasa bile ellerini seviyordu. Herhangi bir mücevherle süslenmemiş, güçlü ve yetenekli görünüyorlardı. Kötü vampirlere karşı komando operasyonları için uygun, sade siyah giysiler giyiyordu. Küçük kafenin parlak ışığında onu inceledi ve onu hiddetli buldu. Kadın bir heykele daha çok yakışan türden güçlü, asil özellikler **Generated by ABC Amber LIT Converter, <http://www.processtext.com/abclit.html>**

Athena'dan daha güzeldi. Onunki yumuşak bir güzellik değildi.

Ona sahip olmak baştan çıkarmadan çok bir fetih olacaktı. Ve bu bir zevk olmaz mıydı?

"Neye ?" diye sordu. "Burnuna."

Eden sormamış olmayı diledi. Vampirin kendisinden daha güzel olması yeterince kötüydü; bir de bu konuda onu aşağılaması mı gerekiyordu?

"Burnum ne olacak?"

"Hoşuma gitti." Dar masanın üzerinden uzandı ve ucuna dokundu. "Çok beğendim."

Burnunda beğenilecek ne vardı ki? "Büyük." "Hayır. Uzun, evet, ama zarif."

Edendid onu aşğıladığını düşünmüyordu; dürüst bir fikir veriyor gibiydi. Ya da en azından, silahsızlandırmak için onu pohpohluyordu ve neredeyse işe yarıyordu. İçinden bir ses ona caka satmak ve başka nelerden hoşlandığını sormak istiyordu. Başını salladı, ondan çok kendinden iğrenmişti.

"Son birkaç on yıldır Los Angeles'ta yaşıyorum ve oradaki kadınların çoğu en az dörtte biri plastik. Tüm orijinal donanımına sahip birini görmek çok güzel."

Bakışları aşğıya kaydı.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Baştan çıkarmak için giyinmiş gibi değildi ama giydiğı siyah örgü gömlek göğüslerini ortaya çıkarıyordu.

"Çok orijinal," diye mırıldandı.

"Nasıl ?" diye sordu, merakı her türlü öfke duygusunu bastırıyordu. "X-ışını görüşü mü?"

"Daha çok ısı arama hissi."

Elbette vücudundan akan kanın farkında olduğunu kastetmişti. Bir şalgamdan kan alamayacağınız gibi silikondan da kan alamazsınız, diye düşündü. Yani elbette onun tamamen doğal olduğunu söyleyebilirdi. Ve bir kahve dükkânı masasında bir vampirle karşı karşıya geldiğinde beyin ne tuhaf teğetlere giriyordu.

"L.A.'i Çakalların yönettiğini sanıyordum," dedi, tekrar yola koyulmaya ya da en azından biraz bilgi toplamaya çalışarak.

Kaşlarını çattı. "Çakallar mı? Canım, kendilerine Shagal Klanı diyorlar. Farsça'da çakal demek sanırım. Shagal'lar çok üst sınıf. Daha önce

Son zamanlarda onlarla takılıyordum ve o kadar asil ve saflar ki neredeyse sıkıntıdan ölüyordum."

Eden vampirin kendi türü hakkındaki değerlendirmeleri karşısında şok olmuştu. "Sen asil ve saf değil misin?"

Cevap verirken gözlerinde hınzır bir parıltı vardı. "Sıkıcı olduklarını söyledim. Her zaman iyi olmak onlara kolay geliyor gibi görünüyor."

"Ama senin için değil mi?"

"Ben mükemmel bir adam değilim. Elbette, hiç de erkek değilim. Aynen öyle. Sizin tanımınıza göre. Ekipmanlarım mükemmel çalışır durumda olsa da."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Ona şeytani bir sırıtişla baktı ve neredeyse onun uslanmaz de sevimli biri olduğunu düşünecekti. Ama onun bir avcı olduğunu unutamazdı. Ve onun türü tercih edilen bir avdı.

"Sadece insan gibi görünüyorsun," dedi ona.

"Klanlar arasında senin ve benim türümüzün küçük mutasyonlarla birbirinden ayrılmış aynı türler olduğuna dair bir inanç olduğunu biliyor musun? Ve daha gelişmiş türlerin görevinin küçük kardeşlerini korumak olduğunu?" Homurdandı. "Hayır, gerçekten. Buna inanıyorlar."

Edenlaughed. "Mutantlar sıradan insanları mı koruyor? Siz X-Men olduğunuza mı inanıyorsunuz? Bu sizi Wolverine yapar mı?"

Dar masanın üzerinden uzanarak kadının burnunun ucuna dokundu. "Hanımefendi, benim umurumda olan sizin alaycılığınız değil.

Bu sizin mutant seçiminiz. Ben tabii ki Gambit olurdum."

Vampirin dokunuşunun sıcak ve nazik olması onu şaşırttı. Az önce en sevdiği çizgi roman karakterinden bahsetmiş olması da onu şaşırtmıştı-

Remy LeBeau, nam-ı diğer Gambit, bir hırsız, bir düzenbaz, asla dokunamayacağı bir kadına derinden aşık ve süper kötü olduğunu bilmediği bir adam için çalışırken işlediği suçlardan dolayı suçluluk dolu bir adam. Ah, Gambit!

"O senin de favorin!" dedi vampir elini çekerek. Ve kendini beğenmiş görünüyordu. "Filmde onu oynamak için mükemmel olmaz mıydım?"

"Ona hiç benzemiyorsun. Ayrıca, filmdeki Rogue Gambit'le tanışmak için hâlâ çok genç." Peki neden birlikte çalışmakla görevlendirildiği yaratıkla filmler ve çizgi roman kahramanları hakkında konuşuyordu?

Ortak yönleri olduğunu bilmek istemiyordu. Bu onu bir insanlık simülakrından çok bir insan gibi gösteriyordu.

Sandalyesinde sertçe doğruldu. "İnsanların sizin korumanıza ihtiyacı yok. Ancak karşılıklı çıkarlarımız için zaman zaman yardımınıza ihtiyaç duyduğumuzu kabul ediyoruz."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Bunun provasını yaptın mı?"

"Evet. Brifingimin bir parçasıydı."

Ellerini önüne uzattı. Zarif, uzun parmaklı soluk eller. O ellerin üzerinde olmasını istiyordu.

Lanet olsun!

"Brifingi bilerek kaçırmadım." Avuçlarını masanın üzerine koydu ve kafenin etrafına dramatik bir bakış attı. Orada sadece onlar vardı. "Konuş benimle," diye ısrar etti. "Bana her şeyi anlat." Saatini kontrol etti. "Hem de hemen. Gece daha yeni başlıyor, sevgilim."

Neyse ki ukala tavrı muhteşem güzel bir şekilde dengeliyordu. Eden sevgilisine karşı dişlerini sıktı.

Mocha lattesinin son birkaç yudumunu bitirmek için zaman ayırdı ve ondan emir almadığını gösterdi. Belki çocukça bir hareketi ama güç dengesinin insan tarafına doğru kaymasını önlemek için bir şeyler yapması gerekiyordu.

", " dedi peçeteyle dudaklarını sıvazladıktan sonra. "Son zamanlarda San Diego bölgesine bir Kabile vampiri akını oldu."

"Bunu fark ettim."

"Onları izlemeye ve yasadışı bir şey yapmadıklarından emin olmaya çalışıyoruz. Sizin tarafınız da güzel şehrimizi birdenbire bu kadar ilginç kılan şeyin ne olduğunu bulmaya çalışıyor."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Çöl güneşi için olamaz," dedi. "Kabile tipleri için değil."

"Biz de öyle düşünmüştük. Ne de olsa herkes Kabilelerin sizin o gün ışığı ilaçlarınızı kullanmadığını biliyor. Peki neden?" diye merak etti. "Eğer Herkes bunları kullanıyor, Kabileler neden kullanmıyor?"

"Her Klan ya da Aile vampiri bunları kullanmaz," dedi ona. "Bir kere Klanlar arasındaki Kral Primler bunların kullanımını yasaklıyor. Bir diğeri, Klanlar uyuşturucuya erişimi kontrol ediyor. Karanlıktan gelen bir Kabile Asilinin beraberinde getirdiği çok fazla yük vardır. Bir Kabile üyesi kültüründen, tarihinden ve tüm yaşam biçiminden vazgeçmeye istekliyse, Klan Bilim adamları uyuşturucu kullanmasına izin verebilir. Yeniden eğitildikten ve bir Aileye kabul edilmeye layık olduğunu kanıtladıktan sonra. Ya da yeterince sürünürse, belki de"- alaycı bir nefes verdi ve elini kalbinin üzerine koydu

-"yüksek ve kudretli Klanlardan birine hizmet etmesine izin verilmeli."

"Kabile yaşam tarzını terk etmek için uzun bir bekleme listesi var. Elbette, sürü liderleri bu hainlerden herhangi birini bulursa, zavallı piçler dehşet verici, korkunç ve geri kalanı için gerçekten eğlenceli bir şekilde idam edilirler.

"Sürü yolları."

Eden ellerini siyah mermer masanın üzerinde kavuşturdu ve vampire baktı. Kendi türünün Kabile hayatından kaçmaya çalışan adayları eleme politikasını onaylıyor gibi görünmemesi onu şaşırtmıştı. Elbette, bağlılıkları ne olursa olsun hepsi hâlâ vampirdi. Ama Klanların modern dünyaya uyum sağlama konusunda daha iyi bir sicili vardı.

Ya da belki de insanlığa karşı işledikleri suçları gizlemekte daha iyiydiler. Avcıların elinde açık kötülüğe dair güçlü kanıtlar yoktu, bu yüzden Klanlarla ve çoğunlukla Ailelerle ateşkes yaptılar. Kabileler adil bir oyundu ve Şu anda sorun kabilelerdi.

"Kabile kadınlarının taraf değiştirmesiyle ilgili bir şeyden bahsetmediğinizi fark ettim," dedi.

Uzun, tehlikeli bir an boyunca ona deli olduğunu düşünmüş gibi baktı. Aslında gözlerinde onu korkutan, için için yanan bir öfke vardı.

Sonra gözlerini kırptırdı ve belli belirsiz gülümsedi. "Kabile dişileri hakkında pek bir şey bilmiyoruz."

Eden bunun bir yalan olduğundan şüphelendi ama boş . Vampir toplumu hakkında bilgi edinmek büyüleyiciydi ama sırf bu yüzden partnerini yabancılaştırmaya değmezdi. Çünkü dişileri konusunda hassaslardı.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Prime'ı bu tavrından dolayı suçlayamazdı. Bir zamanlar, insan avcıları tüm vampir dişilerini öldürmek için ortak bir çaba sarf etmişlerdi. O zamanlar Eğer üreyemezlerse, canavarlar yok olacaktı. Canavarlar bu soykırım girişimini hoş karşılamadılar ve sonuçta ortaya çıkan savaş hem vampirler hem de avcılar için yıkıcı oldu. Bu, vampirlerin üç vampir türü de birlikte çalışmak için güçlerini birleştirmişti. Bu çok çok uzun zaman önce, 1300'lerde olmuş olsa da Eden vampirlerin hâlâ kin beslediğinden şüpheleniyordu. Vampirler ne kadar uzun ömürlü olsalar da, Wolfun çatışmaya karışmış yakın akrabaları olabilirdi.

"Kaç yaşındasın?" diye sordu ona.

"Police'in 'Born in the Fifties' şarkısını biliyor musun?" diye cevap

verdi. "Police kim?"

İç çekti. "Bugünlerde müzik adına yapılanlar... Diyelim ki Sosyal Güvenlik alacak kadar yaşlı değilim. Hayır, yalan söylüyorum," diye ekledi ve bu itiraf karşısında irkilmiş görünüyordu. "Ondan daha yaşlıyım. Gençliğin gerçekten önemli olduğu Los Angeles'ta yaşamaktan geliyor." Başını bir yana eğdi ve ona bir kez daha baktı. "Bir bayana asla yaşını sormam." Sırıttı. "Ama tahmin etmekte iyiyimdir."

Eden neredeyse ne dediğini duymuyordu; içinden geçen şehvetli sıcaklık dalgasını kontrol etmek için çok . Elini tutup başparmağını avucunun üzerinde yavaşça de durum daha iyiye gitmedi. Nefes alış verişi düzensizleşti ve tüm dünya o noktaya odaklandı
Tenimin tenimle buluştuğu yerde.

"Görüyorsunuz, bu bir Başbakan'ın yapmasına izin vermemeniz gereken türden bir şey," dedi. Ve elini büyüğü bozdu. "En azından iş saatlerinde."

Arzuyla karışık kızarıklığı utançla karışık bir kızarıklığa dönüştü. "Dersimi aldım," sıkılmış dişlerinin arasından homurdandı.

Hızlıca başını salladı. "Merak etme Faveau, birbirimizi eğiteceğiz. Bu benim de ilk görevim."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Bunun ilk görevi olduğuna dair bir şey söylememiştii ama boş verdi.

"Daha önce hiç insanlarla çalışmadım ama sokaklarda epey tecrübem var," diyerek onu rahatlattı. "Kabile çocukları ne yapıyor ki

Klanlarla alışan avcılar mı?"

Eden bu kadar yoldan çıktığı için kendini suçladı.

Bu yüzden sandalyede doğruldu ve hızlıca konuştu. "Dawn diye bilinen bir uyuşturucu var. Sizin gün ışığı uyuşturucunuzun bir taklidi. Kimin ürettiğini ya da Kabile prenslerine kimin dağıttığını bilmiyoruz ama kaynak San Diego. Bu yüzden şehre ani bir vampir akını oldu."

"Dawn?" Haklı bir öfke daha güven verici gözleri ilgiyle parladı. "Klanların ve Kabilelerin katı kurallarını aşmanın bir yolu."

"Bu onlar için tehlikeli."

Başını salladı. "Ama gün ışığında bir yaşam için neden riske girdiklerini anlayabiliyorum."

"Hayır. Yani bu onlar için tehlikeli. Ve bizim için de. Psikotik yan etkileri var. Dawn'ı bir süre aldıktan sonra deliriyorlar. Sana saldıran o çift gibi."

Üçüncü Bölüm

Laurent, Kabile Asallarının saldırmak için bir nedene ihtiyaç duydukları fikrine neredeyse gülecekti. Bu soygun ilacının Kabile kardeşlerinin saldırmasına neden olabileceğinden şüpheliydi.

Dawn muhtemelen onlara kendileri olmaları için daha fazla uyanma saati vermiştir.

Ve Eden'in samimiyeti ona birkaç dakikalığına kendini unuttursa bile, ona yardım etmek için burada değildi. O Manticore'lardan Laurent'tı, sadece temiz kalpli, asil Kurt Klanı'ndanmış gibi davranıyordu.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Ve tam olarak rol bile yapmıyordu. Başka vampirler tarafından saldırıya uğrayan bir vampir görmüş ve aceleci bir varsayımda bulunmuştu. Hata onundu.

Bu kibirli kadın, hem kanını hem de vücudunu tatmak için duyduğu güçlü doğal arzuya boyun eğdiğinde hatasının bedelini ödeyecekti. Uyarılması onu harekete geçirdi ve kendi tepkisiyle savaşmanın verdiği gerilimin tadını çıkardı.

Bir yanı neredeyse Eden Faveau'yu yaptığı hatadan korumak istiyordu. Ama gözlerinin önünde bir vampiri öldürmüştü. Onun hayatını kurtarmıştı ama bunu yapmak için kendi türünden birini öldürmüştü. Bu insanı hor görmekten başka bir şey yapmaması gerekirken, duyduğu minnettarlık ihtiyatla karışıklı.

Tamam, adamı kendisi öldürmüş olabilirdi ama başka bir Prime'la savaşan bir Prime olarak bu onun hakkıydı.

O bir dişiydi, sıcak etten ve sıcak kandan oluşan yumuşak bir yaratıktı ve kullanılmak için yaratılmıştı. Bir ortak ve müttefik olarak ona ihtiyacı vardı ve buna verdiği tepki onu rahatsız etti. Kadınların onu istemesini sağlayabilirdi ama herhangi bir şekilde ihtiyaç duymak yeni, farklı ve güzeldi.

"Oh, kahretsin," diye mırıldandı.

Son zamanlarda Klan çocuklarının yanında kesinlikle çok fazla zaman geçirmişti; tüm o konsantre asalet kafasını karıştırmış olmalıydı. Ama Çakallar, Tilkiler ve Kargalar arasında geçirdiği zaman ona nasıl onlardan biri gibi davranacağını da öğretmişti. Ve belki de bu Şafak uyuşturucusu hakkında biraz fikir edinmişti.

Neredeyse ona söylemek için ağzını açacaktı ama neyse ki kadın bu aptallığı yarıda kesti.

"Cehennem ne?" diye

sordu. "Hiçbir şey."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Ama-"

Soruyu elinin tersiyle itti ve ayağa kalktı. Onu kullanmak için buradaydı ve gerçek Sid Wolf ortaya çıkmadan önce yola koyulmalarının vakti gelmişti. Laurent'in hayatını daha da zorlaştıracak.

Ayağa kalkmasına yardım etmek için sandalyesini geri çekti, bu cesur bir Klan jesti gibi görünüyordu. Ayağa kalkarken ona sürtündü ve bu temas onu şaşkına çevirdi. Onun sıcaklığının ve kokusunun neredeyse acı verici bir şekilde farkına vardı. Kolunu beline doladı ve düşünmeye fırsat bulamadan onu kendine doğru çekti.

"Bu da ne-!"

Kız mücadele etti ve bu da onun avlanma, kontrol etme ve hükmetme ihtiyacını uyandırdı. Evet, o bir Tribe'ydi! Karnına sertçe indirdiği dirsek onu kendine getirecekti ama Laurent acının farkına varmadan bir an önce diğerlerinin varlığını hissetmişti bile.

"var," diye fısıldadı kulağına. "Gitme zamanı."

Kadın tehlikeye karşı hemen alarma geçti, her yolunda gidiyordu. "Kaç kişi? Nerede? Bizi nasıl buldular?"

Yaşadıkları sorun için gerekli olmadığını bildiği bir soruyu sorduğu için kendisine kızgınlığın farkındaydı ama cevaplamayı seçtiği soru buydu. Sadece doğruyu söylemesi gerekmiyordu.

"Kaçan kişi senin kokunu almış olmalı. İsteyeceklerdir Öldürdüğün kişinin alıyorsun," dedi ve sadece yarım bir cevap verdi.

Ya da en azından tam olarak doğru değil. Onun da peşinde olabilirler. İntikam kabile kültürünün büyük bir parçasıydı.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Ben mi?"

Olasılıkları düşünürken kolunu kızın beline doladı ve kızın şaşırmasına başladığını hissetti. "Merak etme ortak. İyi olacağız." Eğer ona kendisini koruyacağını söyleseydi, muhtemelen yine karnına bir dirsek yerd. Bir an için konsantre oldu. "Otoparkta iki, belki üç kişi var."

"O zaman sanırım arka kapıdan çıkacağız."

"Arka kapıdan çıkacağımızı söylediğinde, gitmek istediğini düşünmüştüm."

Küçük bir keşif yapmaları için ısrar etmişti. Eden vampir arkadaşına baktı. "Ekipmanlarımın çoğu arabamda."

"Daha sonra geri gelebilirsin."

"Arabamı istiyorum."

Kahve dükkânının çatısında çömelmiş, küçük alışveriş merkezinin otoparkına bakıyorlardı.

"Aşağıda üç vampir var."

"Burada olduğumuzu biliyorlar mı?"

Wolfun gözlerini kapatıp konsantre olmasını izledi. Hayal kırıklığı yüz hatlarını terk ettiğinde ışıltılı bir meleğe benziyordu, gerçi Eden ışıltılı kısmın solgun teninin ay ışığında nasıl görüldüğüyle bir ilgisi olabileceğini düşündü. Onun neden kaçmaya bu kadar istekli olduğunu bilmiyordu.

Tamam, onun "Başka bir gün savaşmak için yaşa" argümanına katılıyordu. Ama **Generated by ABC Amber LIT Converter,** <http://www.processtext.com/abclit.html> düşüncesinden hoşlanmıyordu.

o şeylerin peşinde olması. Onların varlığını tespit etmesine yardımcı olacak psişik yetenekleri yoktu. Sahip olduğu tek şey zekâsı, eğitimi, eşyaları ve o adamdı.

"Eee?" diye sordu Wolf'a.

Gözlerini açtı. "Destek çağırabilirsin." "Sen benim-"

"Bunu söyleyeceğini biliyordum." Bir araba yanaşırken tekrar otoparka baktı. Başka bir araba çekildi. "Bize henüz saldırmamış olmalarının nedenlerinden biri de bu bölgenin yoğun olması."

"Bütün gece açık olan bir eczane, market ve kahve dükkânı var." Gökyüzüne baktı.

"Belki de trafik yoğunluğu gün doğumuna kadar bizi güvende tutar."

O da gökyüzüne baktı. "Eğer uyuşturucu kullanıyorlarsa, gün doğumu onların sorunu olmayacaktır."

Sesi endişeli geliyordu. "Kimin sorunu olacak bu?" diye sordu kuşkuyla.

"Bu akşamki arkadaşlarını arayabilirsin," diye önerdi. "Birlikten kuvvet doğar."

İç çekti. "Meşguller. Ayrıca, seninle birlikte çalışıyor olmam gerekiyor. Bir operasyona ne kadar az kişi katılırsa o kadar iyi."

"Neden?" Birden tiksiniş gibi göründü. "Sakin bana siz avcıların Klanları ve diğer avcıları bağlayan modası geçmiş aptal kurallara göre oynadığınızı söylemeyin."

Kabileler mi?" Adamın eli kadının omzuna indi. "Neden, ah neden, hepimiz geçmişini unutup mantıklı davranamıyoruz? Sadece bir kez olsun?"

Adamın dokunuşundan omuz silkerek uzaklaştı. Adamın ne demek istediğini anlasayın de dehşete düşmüştü - dizlerinin titremesi **Generated by ABC Amber LIT Converter, <http://www.processtext.com/abclit.html>** bile,

Bir vampir Prime'ın bu şekilde konuştuğunu duymak.

"Neyiniz var sizin? Klanların da Kabilelerden bizim kadar nefret etmesi gerektiğini sanıyordum."

Eğer burada ne yapıyorsun-"

"Belki de kimseye karşı kuduz, fanatik bir nefret duymayan birini göndermişlerdir," diye hırladı ona.

Gözleri parlıyordu. Bu, Eden'in ensesindeki tüylerin diken diken olması için yeterliydi. Wolf kendini kontrol altına aldığı anda Eden yavaşça cebindeki sarımsak spreyine uzanıyordu.

"Ben barışçıl bir adamım," diye iddia etti. "Yaşa ve yaşat, derim. Aşırı önyargıyla son vermenin kesinlikle gerekli olduğu durumlar hariç."

Park yerine baktı. "Şimdiki gibi mi?" "Hayır."

"Tamam. Ben yaparım."

Kız kalktı. Adam onu tekrar aşağı sürükledi. Onun bu kadar az çaba sarf etmesine şaşırmişti. Vampirlerin insanlardan daha güçlü ve hızlı olduğunu biliyordu ama bu yüksek duyuların sonuçlarını bizzat deneyimlemek

çok daha içgüdüsel bir deneyimdi. Ses kaydı raporunda bundan bahsetmeyi unutmamalıydı.

Ama önce buradan çıkmaları gerekiyordu. "Bana yardım ediyor olman gerekiyordu," diye hatırlattı ona. "İhtimallerden mi korkuyorsun?"

"Korkuyor musun?"

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Bu kez ayağa fırlayan o oldu ama Eden onu durdurmaya çalışmadı. Öfkeden neredeyse titriyordu ve ona kan donduracak kadar kibirli bir bakış attı.

Bir sonraki an, çatıdan kalabalık alışveriş merkezinin ortasına sıçradı ve bir SUV'un tavanına indi.

Sonra tekrar zıplayarak arabasının kaputunda oturan vampirin üzerine düştü. Buradan kırılan kemiklerin sesini duyabiliyordu ve bunların Wolf'a ait olmadığını umuyordu.

"Biri gitti," diye seslendi ona.

Ona doğru koşan iki gölge gördü ve binanın arkasındaki merdivene koştu. Alışveriş merkezinin önüne doğru koşarken korna sesleri, bağırışlar ve cam ile metalin çarpışmasını duydu.

"Sağduyu buraya kadarmış," diye mırıldandı.

Çok büyük bir olay yaratıyordu. Şimdiye kadar cep telefonlarının patladığından ve polislerin arandığından emindi. Tuhaf, yüksek hızlı bir arbedenin tanıkları vardı. Gece oyunlarının bu şekilde oynanmaması gerekiyordu; kurallar vardı. Asırlık kurallar. Vampirler ve avcılar da dahil olmak üzere herkes, dünyanın doğaüstü yanını dikkatle gizlemenin genel nüfus için daha güvenli olduğu konusunda zımni bir anlayışa sahipti.

Wolf arabasının kapısını açıyordu ki, kız koşarak onun yanına geldi. Çok az dağılmış görünüyordu.

Çılgınca etrafına bakındı. İnsanlar onlara şaşkın şaşkın bakıyordu. araçlarının içinde ve dükkânların kapılarında, ama Tribe Prime'lardan görmedi.

"Yaralılarını aldılar ve gittiler," dedi. Sonra sırtıttı. "Gerçek şu ki, tüm gürültü başladığında kaçtılar. Bazen kuralları çiğnemek bir sorunu çözmenin tek yoludur," diye ekledi, o ne yaptığını söylemeden önce. "Arabaya bin. Bekle," diye ekledi.

Sonra onu yakaladı ve ne olduğunu anlamadan öptü. Ağzı onunkinde sertti ve dili talepkârdı. Kendini bir kibrit çakılmış gibi hissetti. Tek yapabildiği başını adamın koluna yaslamak ve ani alevin etkisinde kalmaktı.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Bir anda bitti.

Geri çekildi ve "Ben süreyim mi?" dedi, soğukkanlı ve sakin bir şekilde.

Eden birkaç dakika düşünemeyecek kadar sıcaktan ve şaşkınlıktan arabaya yaslanmak zorunda kaldı. Sonunda başını kaldırmayı başardı ve öfkeyle, "Bu da neydi şimdi?" diye sordu.

Wolf tamamen kayıtsız, tamamen utanmazdı. "Bu eski kurallardan biri, değil mi? Kahraman kurtardığı kızı öper."

Elinin dramatik bir hareket yaparak ağzını sildi. "Beni sen kurtarmadın."

"Arabayı

kurtardım." "O

zaman arabayı öp."

"Ben sürmeyi tercih ederim."

"Hayır." Onu geçip ön koltuğa oturdu. Adam yolcu koltuğuna oturduğunda kadın arabayı çalıştırmış ve vitesine takmıştı. "Emniyet kemerini bağla." İçinde öfke kadar arzunun da kaynıyor olmasından nefret ediyordu ve sesi duygusallıktan sert çıkıyordu. "Nereye?"

"Karanlık bir yer."

"Elimdeki birkaç ipucunu takip etmeye başlayamaz

mıyız?" "Biraz dinlenmem lazım. Gün ışımak üzere,"

diye ekledi.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Seni evine bırakamaz mıyım?"

"Tabii ki hayır. Çılgın Dawn bağımlıları tarafından eve kadar takip edilmemin imkanı yok. Siz de evinize dönmemelisiniz. Bu operasyon için güvenli bir eviniz var, değil mi?"

Biliyordu ama kendisini öpmüş olan bir vampiri oraya götürmek konusunda isteksizdi. "Dinlenmek için neden karanlık bir yere ihtiyacın var?" diye sordu şüpheyle.

"Çünkü ben gündüz uyuşturucusu

kullanmıyorum." O da bundan

şüphelenmişti. "Kahretsın." "Rahatsızlık

verdiysem özür dilerim."

"Beni rahatsız mı ediyor? İşığa çıkamıyorsan, bu operasyona ne kadar yardımcı olacaksın?"

"Geceleri gayet iyi çalışıyorum."

En azından ses tonunda herhangi bir çifte ima duymamıştı. Aslında sesi kemik yorgunu gibi geliyordu. Ve onunla yaşam tarzı seçimi hakkında tartışmanın

onlara iyi gelmeyecekti.

İstihbarat raporlarını okuduğundan, uyuşturucu alıp almamanın her Klan ve Aile vampirinin kendisi için yaptığı bir seçim olduğunu biliyordu. Onlarca yıldır mevcut olmalarına rağmen vampirler arasında gün ışığı ilaçları hakkında hâlâ tartışmalar ve görüş ayrılıkları vardı. Bazı vampirler kimyasallardan oluşan kokteylin güvenli olmadığını düşünüyordu. Bazıları vampir olmanın temel doğasını değiştirdiğini düşünüyordu. Bazıları sadece eski kafalıydı.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Diğer arabalar terk etmişti ve uzaktan polis sirenleri duyduğunu düşündü. Kaçış zamanları neredeyse gelmişti. Alışveriş merkezinde Girişte bir an durup etrafına baktı. Ne vampir, ne polis, ne de sivil gördü. Görünürdeki tek yaratık bir sokak lambasının altında oturan kocaman siyah bir köpekti.

Kadın sağa dönüp hızla uzaklaşırken başını çevirip onu izledi.

Vampir avcısı uzaklaşırken Joe, "İlginç," diye düşündü. Kadın tetikteydi ve onu fark etmişti bile, ama yanındaki vampir çoktan uyuklamaya başlamıştı. Kulağının arkasını kaşımak için bir an durdu, sonra ayağa kalktı, gerindi ve havayı uzun, derin bir şekilde kokladı. Egzoz dumanı baskın kokuydu ama o buna alışkındı. Şehirdeki akşam havası başka pek çok kokuyla doluydu. Burada durup hepsini içine çekebilir ve saatlerce analiz edebilirdi ama kalabalık şehir bölgelerinde bu cazibeye kapılan kurtadamların sonu genellikle barınak olurdu.

Ve birinin akrabaları tarafından kurtarılmak zorunda kalmak utanç vericiydi. Bu daha önce de olmuştu ama onun başına gelmemişti. Yardıma ihtiyaç duyma ihtimali, kıyafetlerini sık sık güvenli bir yerde saklamasına neden oluyordu ama boynuna her zaman üzerinde adının ve telefon numarasının yazılı olduğu kartuş şeklinde bir madalyon bulunan altın bir zincir takardı.

Ŗu anda kasabada çok sayıda vampir vardı ve hepsi de dost canlısı değildi. Aslında çoğu kötü kokan türdendi. Bu fiziksel bir kokudan çok psişik bir auraydı ama sonuç yine de kurt adamların duyularında kötü bir kalıntı bırakıyordu. Joe vampirlerin her türün kendine özgü bir kokusu olduğunu bilip bilmediklerini merak etti. Akraba evliliğinden geliyordu herhalde.

İnsan avcılarını in de benzer bir durum söz konusuydu. Onun türünü işaret eden zn kokusunu uzun sürmemişti. İçinin ehli bir Prime Klanı'yla birlikte olduğunu keşfetmek güzeldi.

İnsan avcısınınki çoğunlukla Kurt gibi kokuyordu. Prime'a yapışmış başka bir şeyin izi vardı. Ama Kabile çocuklarıyla bir kavgaya karışmıştı, bu yüzden üzerinde kavgadan kalan Kabile kokusu olması muhtemeldi.

Joe'nun kesin olarak bildiği tek şey vampirin Sid Wolf olmadığıydı. Ama bu . Elllerinde bu kadar az adam varken Sid'in şirketi ilgilendirmeyen bir işe karışmasından endişe ediyordu. Sid'in öyle olmadığından emin olmak in, gerekirse Sid'i vazgeirebilirdi.

Joe, Sid'in bu görev in bir kuzenini çağırdığını düşündü. Joe ortağının bu uyuşturucu davasıyla bir ilgisi olmasını istemiyordu, Sid bu Klan onuru meselesine çok meraklı olsa bile.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Bu durumun olmasından memnundu. Sid Pazartesi sabahı Bleythin Araştırma'nın ofisine gelecek ve onlar da kayıp vakaları üzerinde çalışmaya geri dnebileceklerdi.

Joe esnedi ve arabasını park ettiği yere doğru koşar adımlarla geri döndü. Kurt formunda olmak çok fazla enerji gerektiriyordu ve onun in de uzun bir gece olmuştu. Eve gidip biraz uyuma vakti gelmişti.

Dördüncü Bölüm

"Buraya gel, küçük kız."

Ona bir lamba fırlatarak odayı karanlığa gömdü. "Karanlıkta görebildiğimi unuttun mu?"

"Bana yaklaşma!"

Penceresiz odanın bir duvarına yaslanmıştı. Aralarında bir yatak vardı ama kapı onun arkasındaydı. Dışarı çıkmasının hiçbir yolu yoktu. Gidebileceği tek yer sırtüstüydü, adam da onun üstündeydi. Onun içinde. Bu çok hoş olacaktı. Ama bir süre daha oynayacaktı. önce. Kontrolü tamamen ele geçirmeyeli uzun zaman olmuştu. Onun bedenini ve kanını istiyordu ama önce ruhunu kıracaktı.

"Kan kölesi," dedi. "Terimi biliyorsun. Seni benim yapacağım." Bir elini kaldırdı. "Lütfen bana önce ölmeyi tercih ettiğini söyleme."

"Klişelerle işim olmaz," diye cevap verdi, etrafta silah olarak kullanabileceği bir şeyler ararken.

"Sen bir katilsin," diye hatırlattı ona. "Bunun bedelini ödeyeceksin."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Bir sonraki kalp atışında onun üzerindeydi. Kalbini elinin altında hissetti, yumuşak deri ve kırılğan kemik altında sert, çılgınca çırpınışını hissetti. Kan panik içinde akmaya başladı. Korkusu tatlı, keskin bir kokuydu; parfümden, kandan başka her şeyden daha iyiydi. Ve seksten.

"Eden," dedi ve pençelerini nazikçe boğazından aşağı ve göğüslerinin üzerinden geçirmeden önce kısa saçlarını okşadı. Gömleğini parçalara ayırdı

ama hiçbir iz bırakmadı. Ama yapabileceklerinin korkusu ruhunu işaretlemişti ve bu çok lezzetliydi.

Önce dudaklarını, sonra boğazını yaladı. Terin tuzunu tattı ve dilinin altında teninin ve nabzının sıcaklığının tadını çıkardı. Dişlerinin büyümesine izin verdi

sert, yavaşça korkudan ısınmış etini deldi, yarayı yaladı, sonra emdi. Vücudu onunkine doğru eğildi, zevke karşı çaresizdi. İnledi, alçak sesle ve çılgınca.

Kendisine hissettirdiklerinden nefret ettiğini bildiği için, sesi zorla kızın zihnine sokarak güldü.

"Daha da kötüleşecek," dedi ve onu yatağa yatırdı.

Onu tekrar tatmadı. Aslında, ona tekrar dokunmadan önce kan arzusunun azalmasına izin . Ellerini onun üzerinde gezdirdiğinde, bir erkeğin bir kadına dokunması gibiydi. Sıcak, pürüzsüz tenin, bir kadının kıvrımlar ve gölgeler, kasların oyunu. Kokuyu ve dokuyu içine çekti. Yaptığı her şey kendini memnun etmek içindi. Kız ona aitti ve ona ait olanın her santimini öğrenmek onu memnun ediyordu. Eğer becerisini tahrik için kullanırsa, bu onun sorunuydu. Aklının nefret ettiği şeyi bedeninin istemesi onun için önemli değildi.

Nefreti bir afrodisyaktı.

Neredeyse daha fazla dayanamadığında bileğini ısırdı. Kan akmaya başladığında başını küçük yaraya dayadı ve birkaç damla yuttuğundan emin olana kadar onu bırakmadı. Şimdilik sadece biraz, sadece özlemi başlatmaya yetecek kadar.

İçine dolan yeni ateşten nefesi kesildiğinde, yatağa geri itti ve içine girdi. Sert ve hızlı bir şekilde içine girdi, hizmet ettiği şeyin kendi siki olduğunu bildiğinden emin oldu.

Şimdilik.

Sonsuza kadar.

Laurent kaya gibi sert ve sanki biri kafasına bir ton lav dökmüş gibi hissettiren bir baş ağrısıyla uyandı. Hemen etrafına bakındı, yatağı boş buldu. Bakmak için başını güçlükle kaldırabildi ama oda da boştu.

Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun!

Sadece bir r yaydı. Korkunç bir kabus. Onu tahrik eden ve ter içinde bırakan bir kâbus. Tekrar yastı a uzandı, gözlerini sıkıca kapattı. Başındaki ağrı o kadar şiddetliydi ki, otuz bir çekecek durumda olup olmadığından bile emin değildi. Derin, sabit nefesler alarak vücudunu sakinleştirmeye ve kafasını boşaltmaya çalıştı.

Bu neyle ? Eden Faveau onunla bu tür oyunlar oynamak isteyecek kadar onu kızdırmamıştı. Seks, evet, ama tecavüz-?

Ama istemesi gereken şey bu değil miydi - sadık kan kölelerinden oluşan bir harem? Bu bir kabus olmamalıydı; her Tribe Prime'ın en güzel rüyası olmalıydı. Bu tür bir tecavüz onun yapması gereken şeydi. fanteziler kurdu. Bunun yerine, korkmuş ve i renmiş bir şekilde

uyandı. Justinianus haklıydı. Başbakan olmak için gerekenlere sahip değildi.

Laurent karanlığa doğru hırladı, efendisi olabilecek sürü nefret ediyordu. Ve kendinden nefret ediyordu.

Ya da belki de nefret ettiği baş ağrısıydı. Kendi kendini iyileştirme yeteneği ağrıyı azaltıyordu ama tamamen geçmiyordu. Bu da neydi böyle?

Hisleri ona   le vakti olduğunu söylüyordu ama ağır bir perde yatak odasının k  k penceresi. Yani ağrıya neden olan güneş ışığı değildi. Tabii ki k  k odanın her yerinde gümüş, sarımsak ve alı  ağacı vardı.

Daire. Hepsine ve diğer çeşitli bitkilere ve şeylere karşı alerjisi vardı. En son ne zaman **ABC tarafından üretildiğini** hatırlayamadığı gerçeğine ek olarak, maddelerin konsantrasyonu sorun olabilir.

Amber LIT [Dönüştürücü, http://www.processtext.com/abclit.html](http://www.processtext.com/abclit.html)

gerçek bir dinlenme. Vampirlerin sık sık uyuması , ama uyudukları zaman...

"Bu da ne-?" diye mırıldandı, tam uykuya dalmak üzereyken oturma odasından gelen bir sesle.

Orada sadece Eden'in olduğunu hissediyordu, o da telefonla konuşuyor olmalıydı. Laurent ellerini yüzünde ovuşturdu ve konsantre oldu. Baş ağrısı ve birkaç kapı olsa bile, denerse Eden'in sesini duyabilecek kadar iyi işitiyordu.

"-Yerel vampir topluluğunun bu tehdidi ciddiye aldığını sanmıyorum. Ya da belki de bize saygı duymuyorlardır. Bu dava üzerinde yirmi dört/yedi nasıl çalışacağız?" -esnemek için durakladı- "eğer bu davaya atanan Prime gündüz ilaçlarını bile almıyorsa? Ve bu bir güvenlik riski oluşturuyor mu?

Uyuşturucu kullanımının vampirin doğal şiddet eğilimlerini azalttığını varsayıyoruz. Yine de itiraf etmeliyim ki Wolf'un dengesiz ya da şiddet eğilimli olduğunu henüz görmedim. Kabile üyelerine saldırması konusunda ısrar eden bendim; o stratejik bir geri çekilmeden yanaydı. Güç kullandığında oldukça etkiliydi ama gösterişliydi. Varlığımızla dikkat çekti. Bunu yapmamaları gerekiyordu."

Durakladı.

Bu arada Laurent insan ortağının bir tür rapor yazdığını anlamıştı. Tekrar uyuklamaya başladı.

Sonra dedi ki, "Beni öptü. Hoşuma gitti."

Tabii ki biliyordun. Gülümsedi. Belki de bunu tekrar yapmalıydı. Rüyasını hatırladı ve başını salladı. Onu baştan çıkarmayı planlasa da şu an uygun bir zaman değildi.

"Sanırım tepki telepatik olarak ." Öyle değildi!

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Ancak psişik yeteneğim olmadığı için, etkisi yetenekli biri üzerinde olabileceği kadar güçlü değildi. Baştan çıkarıcı yeteneklerini bilmek gelecekte beni onlara karşı silahlandırmaya yardımcı olacak."

Tatlım, daha hiçbir şey görmedin.

"Bir vampirin nasıl olacağını düşündüğüm gibi biri değil. Bir , Dawn'ı kullanan Kabile üyelerine biraz sempati duyuyor gibi görünüyor. Neredeyse onların da bir bakış açısı olduğunu görmemi sağladı. Ve kimse asla bir vampirin Canavarın bakış açısından dünyayı."

Evet, eğer bunu yaparsanız onları artık canavar olarak görmeyebilirsiniz. Elbette biz de canavarlarız ama bizim de bir bakış açımız var.

"Bana bir Prime Klanı'nın nasıl davranacağı konusunda bilgi verildiği şekilde davranmıyor."

Bunun üzerinde çalışmam gerekecek.

"Kendini beğenmiş, kibirli ya da her şeyin kendi istediği gibi yapılması konusunda ısrarcı değil. Maçoluk belirtileri var ama bunlar mizahla harmanlanmış. Beni rahatsız eden şeylerden biri de onunla ne kadar keyif aldığım. O çok meraklı."

İlginç mi? Bir Prime'ı tanımlamak için nasıl bir yol bu? Madam, ben kötüyüm.

"Bunun iyi mi kötü mü olduğundan emin değilim. Davayı etkiliyorsa kötü. Olmasa bile benim için kötü, çünkü ben her zaman ilginçlikten etkilenirim. Çalışmak zorunda kalacağım

mesafemi korumak daha zor olacak. Bu da tüm dikkatimi işime vermem gerekirken ona direnmeye daha fazla odaklanmam anlamına gelecek."

Kadın iç çekti ve adam kasetin geri sarıldığını duydu.

Görünüşe göre Eden biraz daha az kişisel yorumla yeniden başlamaya hazırlanıyordu.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Zapper tam güçle çalışıyor," diye söze başladı.

Bunun ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikri yoktu ve umurunda da değildi. Başının üzerine bir yastık koyarak kulak misafiri olma isteğine direnerek uyumaya devam etti.

"Kilidi nasıl açacağımı öğrendim," dedi.

Güzel kadın arkasını döndü ve gülümsedi, ancak bakışları endişeyle kapıya gitti, sonra tekrar ona döndü. Ona Venedik'ten geldiğini söylediği ağır cam kağıt ağırlığını avuçluyordu. Bunun çok eski zamanlardan geldiğini ve en sevdiği şey olduğunu söylemişti ama onun için.

Onu yere bıraktı ve kollarını uzattı, o da kollarına atıldı. "Laurent, benim küçük kurt yavrum."

Kucaklaması güçlü ve sıcaktı ve harika kokuyordu. Kendisini bağlayan gümüş zincirlerin ona dokunmamasına dikkat ediyordu. O vardı Zincirleri her zaman takardı; onlar onun bir parçasıydı. Ona acısını gülmüştü. Ses bir tüy kadar hafıftı, ama bunun yanlış olduğunu biliyordu.

Hücresi, dünyanın güvendeymiş gibi davrandığı tek yerdı. Odada süslü bir yatak ve çok sayıda pencere vardı. Neredeyse karanlıktı. Şimdi burada olmak o kadar da zor değildi. Gözleri ağrıyor ve derisi kaşınıyordu ama şimdi burada olmak gerçek karanlıkta olmaktan daha güvenliydi.

Onun tarafından tutulmak hoşuna gitse de, kıvrılarak kurtuldu. "Kilit açmayı öğrendim."

Çenesini kavradı. Nazikliği onu ürpertti. "Yararlı bir beceri. Belki onurlu değil ama yararlı."

Bu yeteneğini nasıl kullanmayı planlıyorsun, yavru?" "Zincirlerini çözmek için," diye cevap verdi.

"Gümüş sana zarar verebilir."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Benim için fark etmez."

Bir an için ona sabit bir şekilde baktı. Gözleri çok sakin, çok güzeldi. Zihnine dokunuşu da öyle. Sonunda başını salladı. "Cesursun."

Ona yardım etmesi gerekiyordu.

"Lütfen." "Belki sana izin veririm-

"

Sonra dikkatle kapattığı kapı çarparak açıldı. Nefes nefese kaldı ve onu arkasına saklamaya çalıştı.

Justinianus onun çabasına güldü ve onları birbirinden ayırdı. Laurent sertçe yere düştü ve sürü liderine bakmak için uzun bir yol kat etti. Ama nefesini kesen sert bir tekme yüzünden Justinianus onu görmezden geldi.

"Antonia, seni özleyeceğim," dedi Justinianus. "Ama benim küçük sürüm için zor zamanlar. Yeniden kaçmak zorundayız ve sen de hareketi finanse ediyorsun." Ellerini onun üzerinde gezdirdi ve boğazından hızlıca bir tat alabilmek için onu yukarı çekti. "Senin için bir alıcı buldum." Justinianus sinmiş olduğu yere baktı.

"Belki de yeni efendin için benim için olduğundan daha iyi üreyeceksin."

Baş ağrısı Laurent'ı bir kez daha uyandırdı ama bu seferki ağrı fiziksel olmaktan çok öteydi.

Rüyasında her zaman çaresizdi. Gerçekte ise kendini Justinianus'un üzerine atmış ve bunun için hayatının dayağını yemişti. Justinianus mükemmel bir öğretmendi.

Ama Laurent şu anda bunu düşünecek durumda değildi. "Belki yarın," diye mırıldandı ve yataktan kalktı.

Beşinci Bölüm

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Uyuyordu. Spor sütyeni ve iç çamaşırı giyiyordu. Bronzlaşmış teni soluk pembe çarşaflara karşı muhteşem görünüyordu. Yuvarlak kıvrımları

Göğüsleri ve kalçaları da oldukça görkemliydi. Laurent dairenin diğer yatak odasının kapısında durdu ve insanın yüzündeki huzurlu ifadeye içerledi.

Bacakları gevşek ve rahattı, belli ki kötü rüyalar görmüyordu. Bu adaletsizlik dişlerini sıızlatmaya yetmişti.

Bir vampirle yalnız kalırken kendini bu kadar güvende hissetmesi onu rahatsız , onun iyi adamlardan biri olduğunu düşünse bile. Tecrübelerine göre, iyiler bile

o kadar da iyi değillerdi. Onlar da diğer Prime'lar gibi sürekli ateşli ve azgındı. Belki dürtü kontrolleri daha iyiydi. Ama Klan ve Aile Prime'larının istediklerini alıp sonra da bunu bağ arkadaşı saçmalığıyla meşrulaştırdıklarına dair pek çok hikâye duymuştu.

Uygarmış gibi davranmama gerek yok, diye düşündü, onu istiyordu.

Eden Faveau alışlagelmiş güzellikte değildi ama gördüğü şey hoşuna gitmişti. Onu evcilleştirmek biraz zaman alacaktı ama-

Hayır! Elinde tuttuklarını evcilleştirirdin. tür şeylerle hiç ilgilenmemişti; onları kullan ve yoluna devam et onun yaşam tarzıydı. Hafif seyahat etmek güvenli ve mantıklıydı, hayatta kalmak içindi.

Ama belki Justinianus'u sırtından attıktan sonra... Ne

yani, normal bir hayat sürebilir miydi? Ne olarak?

Kendi düşünceleriyle bu kadar kapana kısılmaya alışık değildi. Düşünecek olursak, o da baş ağrısı çekmeye alışık değildi. İkisi üzerine bahse girmeye hazırdı.

ilişkili olduğunu. Ve burada durup özlemini çektiği insan kadının bir şekilde bundan sorumlu olduğunu düşünüyordu.

Öne doğru yürüdü ve Denen'i omzundan kavradı.

eğilmiş bir melek vardı. Uzun gümüş saçları geniş omuzlarına dökülüyordu ve gri gözlerinde haklı bir öfkenin ışığı vardı. Eden bu görüntüye şaşkınlıkla baktı, kim olduğundan ve nerede olduğundan emin değildi.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Tek bildiği onun güzel olduğuydu ve- "Ne?"

diye sordu.

Sonra Wolf'u tanıdı ve neredeyse iki gün boyunca ayakta kaldıktan sonra öğleden sonra bir ara kendini yatağa sürüklediğini hatırladı. Uyuyordu ve bu iyiydi. Adam onu uyandırmıştı. İkisinin de üzerinde sadece iç çamaşırları vardı. Şu anda mantık ancak bu kadarına izin veriyordu.

"Kurt." Onun geniş omuzlarına baktı. "Odamda ne yapıyorsun?"

"Bana ne yapıyorsun?" diye sordu.

Ne? Onunla bir şeyler yapmayı hayal ediyordu ama bahsettiği şeyin bu olduğunu sanmıyordu. Çünkü tahrik olmuş görünmüyordu, sinirli görünüyordu.

Hiç çaba sarf etmeden onu ayağa kaldırdı. "Başım neden ağrıyor?" "Başın mı ağrıyor?"

Hiçbir fikri yoktu. Ne de olsa o bir vampirdi ve gerçek insanlar gibi hastalanmazlardı. Vücutları ve zihinleri farklıydı ve-

Beyinler. Beyin dalgaları.

"Ah," dedi sonunda tamamen kendine gelerek. "Özür dilerim. Zapper yüzünden olmalı. Seni nasıl etkileyebileceğini düşünmemiştim." Adam ona öyle bir bakıyordu ki, kız ateşler içinde kaldı ve titanyum üzerinde kadife gibi duran ellerin kollarını tuttuğunu fark etti. "Bu vampirleri uzak tutmak için yapılmış elektrikli bir cihaz. Gidip kapatayım."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Onu serbest bıraktı. "Bunu sen yap."

Vampir peşinden giderken o da aceleyle oturma odasına girdi. Odanın büyük bir bölümünü çok sayıda bilgisayar ve gözetleme ekipmanı kaplıyordu. Bir duvara dayalı bir kanepenin mutfak girişinin yanında küçük bir yemek masası vardı.

Edensat oturdu ve klavyede talimatları yazdı, ardından birkaç düğmeyi çevirdi. Sonra odanın ortasında gergin bir şekilde duran vampire döndü. Birkaç saniye sonra gözle görülür bir şekilde rahatladı.

"Daha iyi misin?" diye sordu.

Alnını ovuşturdu, sonra başını salladı. "Bunu bir daha yapma." İçini çekti ve saçlarını yüzünden uzaklaştırdı. "Kahve," dedi. "Kan."

"Buzdolabında kan var," diye cevap verdi.

"İnsan mı?"

"Asla olmaz."

Tekrar iç çekti. "Gönüllüler bulabilirsin, biliyorsun. Ya da bir kan bankasından alabilirsiniz."

"Kendiniz de temin edebilirsiniz," diye önerdi. "Biz sadece bir müttefike karşı nazik olmaya çalışıyorduk."

"Eğer gerçekten kibar olmak istiyorsan..."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Onu bir aşağı bir yukarı süzdü, bu da onu aniden çok gerginleştirdi. Ama orada Ayrıca adamın sıcak bakışlarında meme uçlarını sertleştiren bir şey vardı ve içinden ateş fışkırıyordu. Onun sert ağırlığının altında yerde yatarken, dişleri etinin derinliklerine batarken zevk içinde kamburlaştığı bir görüntüyle birlikte.

Ona doğru bir adım attı ve bakışlarını onunkilerle birleştirirken dilini dudaklarında gezdirdi. "Gerçekten de kendi beslenmemi kendim sağlayabilirim. Hoşuna giderdi

" Sesi yumuşak, ipeksi ve son derece davetkârdı.

Yakınlarda silahlar vardı ama birine uzanamıyordu. İçindeki sıcaklık yükselirken zar zor nefes alabiliyordu ve umutsuzca ona gitmek istiyordu. O kadar etkileyiciydi ki.

Sonra Wolf gülerek karanlık büyüü bozdu. Ekipmanını işaret etti.

"Zaplanmanın küçük bir intikamı. O şey bana kâbuslar gördürdü. Kadın, bir vampirin kâbus görmesini istemezsin."

"Bu kötü bir fikir olurdu," diye kabul etti. Canavarlar ne tür kâbuslar gördü? Hayır, bilmek istemiyordu.

Adam mutfağa girdiğinde kadın giyinmek için koşuşturmaya başladı.

Laurent bir fincan kanın mikrodalganın penceresinden yavaş yavaş dönmesini seyrederken bunun iyi bir tuzak olduğunu düşündü. Güzelmiş.

"Benimle başa çıkabilecek kadar güçlü olduğunu düşünüyor" tarzında tatlı biri. Ona seslendiğinde ateşli ve seksi görünüyordu. Yüz ifadesi yumuşamıştı ama gözleri sıcak ve muhtaçtı. Durmamalıydım. İkimizi de orada, yerde mutlu edebilirdim.

Ama Sid Wolf insan ortağını baştan çıkarmazdı. Laurent onun bu dürtüsünü durduranın güçlü kendini koruma duygusu olduğunu düşündü.

Klan yolu. Ve onun bir Klan üyesi olduğuna inanmasının da bir faydası vardı.

Ayrıca, güzel bayanın cazibeme yenik düşmesi an meselesi. Ona sahip ve çok geç olana kadar kendi şartlarında olduğunu düşünecek.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Bwaahahahaaa," diye mırıldandı.

Bu arada, bedava yemek ve dinlenecek bir yer var. Ve kötü adamları uzak tutmak için bu zapper şeyi?

Hayır, bu düşünce hoşuna gitmedi.

Eden Faveau'yla seks yapmanın onun için neden önemli olduğunu da bilmiyordu ama öyleydi. Tuhaf.

Belirli bir ölümlü dişiye hükmetmekle ilgili bir tür sanrısız fantezi yaşıyordu. İntihara mı meyilliydi?

O büyüme bir avcıydı. Onu bir evcil hayvana dönüştürmeye çalışmaktansa koruma olarak işe almak daha iyiydi. Tamam, belki de soyundan dolayı ona ihtiyaç duymasını sağlamanın zorluğu ilgisini çekmişti. Ama avcı kadınlar, bırakın gururlu, uyumsuz bir Kabile sürgününü, soylu Klan erkekleriyle bile birlikte olmazdı.

Elbette bir kadına amacı onu kazanmak değildi. Prensesler alır. Asiller ele geçirir.

Ve ona sahip olmak istiyordu. Evet, gerçekten . Muhtemelen o aptal rüya yüzünden.

Mikrodalga zamanlayıcısı öttü ve Laurent kapıyı açmadan önce bir koku aldı. Bardağın içindeki hayvan kanı tazeliği simgeleyecek kadar sıcaktı, bu yüzden çabucak içti ve ölümlüden önce bardağı yıkattı. yatak odasından çıktı.

Onun giyindiğini duyabiliyordu, kumaşın ten üzerinde kayarken çıkardığı lezzetli sesin farkındaydı ama giydirmek yerine çıkarmasına yardım etmeyi teklif etme dürtüsüne eğmedi.

Onun kokusunu gerçekten sevmiştir. Dudaklarının dokusunu ve ağzının sıcak tadını hatırlıyordu.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Aniden alt dudağına bastıran dişlerine nazikçe dokundu. Belki de fiziksel isteklerini bastırmak için bir fincan kana daha ihtiyacı vardı. Patron'un evindeki dövüşler ve koşuşturmalar yüzünden biraz yetersiz . Ve, oh, evet, işkence.

Ölümlüler gümüşle bağlamış ve uyuşturmuşlardı, hepsi de bilim adına -ki bu, doğanın başka bir türe verdiği şeyi çalmak isteyen insanlar için kullanılan bir terimdi. Tipik insan davranışı. Gezegendeki diğer tüm yırtıcı türleri aldılar, kullandılar, hükmettiler ve öldürdüler. Bunu tanrılar adına, ilerleme adına, kader adına, en güçlü olanın hayatta kalması adına meşrulaştırmakta çok iyiydiler. Onlar tarafından tanımlanan iyiye karşı kötü.

"Doğruluk, adalet ve Homo sapiens yolu."

Faveau arkasından yaklaşarak, "Senin bir Marvel adamı olduğunu sanıyordum," dedi. "Ama bir Superman repliğini yorumluyordun."

Neden onun geldiğini fark etmemişti? Özensiz olmak ona göre değildi.

Ve neden, ah neden, milyonlarca insan D.C. Marvel çizgi roman karakterleri arasındaki farkı bilirken, onun bilmesini bu kadar çekici buldu? farklılıklar? Ortalama bir çizgi roman ineğini bulamadı- "Sadece eski

bir vampir sözünden alıntı yapıyorum," diye cevap verdi.

"Gerçekten mi?"

"Oh, evet. Biz Klan çocukları siz insan türlerine karşı kin dolu bir hayranlık besliyoruz. Homo sapiens en sevdiğimiz atıştırmalıktan daha fazlasıdır."

Belli ki adamın şaka yapıp yapmadığından emin değildi. "Anlıyorum."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Buzdolabına uzanıp hayvan kanı kabını aldı ve havaya kaldırdı. "Bir fincan ister misin?"

"Kahve yapacağım," diye cevap verdi ve ona bakmamaya özen göstererek uzaklaştı.

Kahve demlenirken ve kan ısınırken, "Bana şu zapper şeyinden bahset," dedi.

"Neden üzerine bir şeyler ?" diye karşı çıktı. "Yüzün benim utancımın uzak mı?"

Bir bastırmak için ağzını kapattı. Sonra omuz silkti ve adamın yüzüne baktı. Sonra daha aşağıya.

Sonra tekrar yüzüne döndü. "Utanacak bir şeyiniz olduğunu sanmıyorum."

Başını sallarken sırtıttı. "Oldukça karışık sinyaller veriyorsun, Faveau."

"Peki sen değil misin?"

"Anlaştık."

Birbirlerine sırtlarını döndüler ve garip bir sessizliğe gömüldüler. Kan hazır olduğunda, giyinmek için onu yatak odasına taşıdı.

Altıncı Bölüm

Geri döndüğünde, kadın bilgisayar masasına oturmuş, kahvesini yudumluyordu. Kendisi için de bir fincan kahve aldı ve onun yanına oturdu.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

E-postalarını kontrol ediyordu ve mesajlardan birinin Sid Wolf adında bir vampirden gelmediğini ve bir gece önce belirlenen saatte ve yerde neden çıkmadığını açıklamadığını umuyordu.

"Kurt Klanı'ndan bir şey var mı?" diye sordu, cevap evet ise kaçmaya hazırdı.

Ona tuhaf bir bakış attı. "Sizin insanlarınızla iletişim kurmak için sadece kara hatlarını kullanmamız gerekirken neden olsun ki?"

"Doğru ya. Bana verdiğin baş ağrısı yüzünden bu operasyonun güvenlik kurallarını unuttum. Ama Kabileler tam olarak yüksek teknolojiye sahip değiller."

"Dawn'ı geliştirecek kadar yüksek teknolojiye

sahipler." Güldü. "Yok artık."

"Gerçekten mi? Benim bilmediğim bir şey mi biliyorsun?"

Sorusunda şüphe uyandıracak bir şey yoktu. Ondan hissettiği şey hevesli bir meraktı. Kız şampanya gibi parlıyordu. Gözlerinde çekici bir parlaklık vardı ve bilinçsizce ona doğru eğiliyordu.

Aptalca bir şey yapmadan önce kendini korumaya aldı.

"Bazı şüphelerim var," diye cevap verdi.

"Ne gibi?"

Bir elini kaldırdı. "Önce sana sordum."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Kaşları o parlak gözlerinin üzerine indi. "Ne sorusuydu o?" "Şu zapper cihazı

hakkında. Bu konuda endişeliyim," diye ekledi tüm bir Klan çocuğunun ciddi tavrını . "Anladığım kadarıyla Savunma amaçlı olarak var ama ne olduğunu ve nasıl çalıştığını bilmek istiyorum."

Avcı paranoyası geri dönüyordu. "Yani buna nasıl karşı koyacağını bulabilir misin?"

"Tabii ki hayır. Vampirleri uzak tutan bir kalkan fikrini sevdim. Hoşuma gitmeyen şey ise bana hissettirdikleri. Korunmaktan çok psişik saldırı altındaymışım gibi hissettim."

"Bu bir silah olarak tasarlanmadı," diye itiraz etti.

"Tabii ki hayır," dedi. "Senin halkın ve benim halkım hiçbir zaman birbiriyle savaşımadı."

Bu alaycılığı görmezden geldi. "Sana nasıl hissettirdi? Yani, kâbus görmene ve başının ağrımasına neden oldu. Ne kadar kötü olabilir ki?"

Dürüstlükte karar kıldı. "Bir kâbusun içinde kapana kısılmışken sana saldırmış olabileceğim kadar. İstemedi sen incitmiş olabilirim. Eğer birine zarar verirsem, bunu tam olarak neden yaptığımı bilmek isterim. Benim doğamda şiddet var ve bunu kontrol etmek benim işim. Beni bir silaha dönüştürebilirdin. İstemedi tabii ki."

Kadının beti benzi atmıştı ve Laurent bunu iyiye işaret saydı.

Yakındaki bir rafta duran bir cihazı işaret etti. Küçük parçalar, bir kasırga sırasında bir araya gelip çiftleşmiş rastgele stereo ekipmanlarına benziyordu.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Nasıl çalıştığı hakkında hiçbir fikrim yok," dedi ona. "Sarımsak ve alıç gibi geleneksel şeylerle güvenli bir evi korumaya yönelik modern bir eklenti. Vampir telepatların bizi bulmasını engellemesi gerekiyor, kimseye zarar vermemesi değil. Sesini nasıl kısacağımı bilmiyorum. Kardeşim elektrik mühendisi, ben de ailenin yazılım mühendisi tarafı."

Bu bilgi Laurent'ı büyük bir şaşkınlığa uğrattı. "Gerçekten mi? Bilgisayar meraklısı ?" Patron'un bilgisayarına girecek birine çok ihtiyacı vardı. "Yazılımla mı ilgileniyorsun?"

Eden başını salladı. "Bir kızın günlük bir işi olmalı. Bugünlerde kimse yaşamak için vampir avlamıyor. Senin gündüz-gece işin var mı?"

"Ben bir jigoloyum."

"Doğru."

"Bana inanmıyor musun?"

Kadın başını salladı.

Laurent insanların karşı konulmaz buldukları bir şey varsa, onun da gerçekten ilgili bir ses tonuyla kendilerine ne iş yaptıkları sorulması olduğunu biliyordu. "Bilgisayarlarla tam olarak ne yapıyorsunuz? Web tasarımı mı? Oyun geliştirme?"

"Sistem güvenliği," diye cevapladı başını gururla kaldırarak. Sonra da onu tamamen teknik terminolojiye girdi. Ama yüzündeki ilgili ifadeyi korudu ve kadın nefes almak için duraklar durmaz bir fincan kahve daha almaya gitti.

Adam döndüğünde, "Gerçekten işe koyulmamız gerekiyor," dedi.

"Gece daha çok yeni. Pek dinlenmiş görünmüyorsun." Sırıttı. "Belki de geri dönmeliyiz **Generated by ABC Amber LIT Converter,**
<http://www.processtext.com/abclit.html>

yatağa." Kız sinirli görününce ekledi: "Ya da History Channel'da Dünya'da Cehennem Haftası var.

Devil's Isla'daki gösteriyi kaçırmak istemeyiz-" "Kaseti

çoktan ayarladım."

"Peki o zaman." Ellerini birbirine sürttü. "Sanırım bir an önce işe koyulmalıyız."

Bilgisayar ekranına bir göz attı. "Keşke gün içinde neler öğrenildiğine dair bir güncellememiz olsaydı."

Asıl planı bir süre daha buralarda takılmak, Eden'ı baştan çıkarmak ve sonra bir hacker bulma arayışına devam etmektir. Ve belki bir Dawn satıcısı. Bu Dawn şeyini denemekten çekinmezdi; ölümcül bir güneş yanığı olma endişesi olmadan gün ışığını görmek güzel olurdu. Bu zapper şeyini kişisel bir anti-vampir kalkanı olarak kullanmak için küçük bir umudu vardı, eğer kapatılabilirse.

Sonra ona işinden bahsetti.

Aileler, kaderin vampirlerin hayatlarında büyük bir rol oynadığına inanırlardı. Hayatınız büyük bir krize girdiğinde ve kader arkadaşınıza en çok ihtiyaç duyduğunuzda, onların ortaya çıktığı ve hayatta kalmak için ihtiyacınız olan şeyi size verdiği düşünülüyordu. Çok fazla mistik zırvalık vardı, özellikle de bağ arkadaşı meselesi, ama bu inanç çok yüksek oranda tesadüfe dayanıyordu ve bu da meseleyi kanıtlıyor gibiydi. Tabii ki, Aileler aynı zamanda cadı-kadın ay tanrıçasına eski moda bir inanca sahipti ve sadece biraz kırbaçlanan Klan çocuklarından daha az anaerkil.

Ama görünüşe göre kader ya da aptal şans, sefil hayatında bir kez olsun iyiliği için araya girmişti: Bir hacker bulmuştu. Hâlâ baştan çıkarma niyetindeydi elbette,

Ama bu bağlanma saçmalığı olmadan.

Den'in daha önce sorduğu bir soruyu yanıtlamaya karar verdi. Bu kez bir hediyeden ziyade adil bir değiş tokuş söz konusuydu.

"Kabilelerin Şafak'ı geliştirmesi fikriyle alay ederken, senin bir şey bilip bilmediğimi sormuştun. Özellikle senin yardımcı olabileceğin bazı bilgilere sahip olabilirim."

"Olabilir mi? Ben mi?"

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Dünyayı kurtaran Klan Prime moduna devam etmek mantıklı görünüyordu. İşin tuhaf yanı, Patron'u durdurmak için düzenlenen soylu keşif gezisine katılmış olmasıydı.

"Son görevimde bazı bilgiler edindim. Kendine Patron diyen bir ölümlü vardı.

Avcı bir aileden geliyordu, Garrisonlar."

Başını salladı ama onaylamaz bir ifadeyle baktı. "Birçok emekli aileden biri."

"Garrison son derece zengindi. Manticore Kabilesi'nden çalarak işe başladı ve haksız kazançlarıyla bir servet inşa etti."

"Manticore'lar mı? Aşağıların aşağısı, pislik Manticore'ların zamanlar bir serveti mi vardı? Kimden çalmışlar?"

"Pek çok insandan," diye kabul etti. "Ama asıl mesele şu ki, Garrison bunu onlardan çaldı. Kim daha kötü bir pislik?" Bir elini kaldırdı. "Boş verin. Servetini uzun ömür araştırmalarını finanse etmek için kullandı. Dünyaya yardım etmek istediği için değil, kendisi sonsuza dek yaşamak istediği için. Neden bu kadar uzun yaşadığımızı bulmak için vampirler üzerinde deneyler yaptı. Vampirlerin vampirler gönüllü değildi. Ve onun için çalışan bazı bilim adamları

Klan araştırma tesislerinden kaçanlardı. Her şeyi yoluna koyduk," diye belli belirsiz bir şekilde sözlerini tamamladı. "Temizleme operasyonu sırasında Garrison'ın dizüstü bilgisayarını ele geçirdim ama henüz onunla bir şey yapacak zamanım olmadı."

Aslında onu Patron'un Coloradostronghold'undan çalmamıştı. Dizüstü bilgisayar, Garrison'ın büyük torunu tarafından, dedesinin neyin peşinde olduğunu öğrendiğinde tazminat olarak Manticor'lara verilmişti. Laurent bilgisayarını Manticor'lara vermek için hayatını tehlikeye atmıştı ama Justinian'a teslim etme zahmetine katlanmamıştı.

Bilgisayarla ne yapacaksa bir an önce yapmalıydı. Sadece Justinian'ın sürüsünden kalanlar peşinde değildi, aynı zamanda sabit diskte depolanan bilgiler için de endişelenmesi gerekiyordu. Klanların bilgisayarda depolananlara erişimi engellemek için bir şey yapacağını sanmıyordu. Gizli banka hesaplarının şifreleri - çünkü Manticore'lara bu bilgilerden elde edebilecekleri her türlü finansal ödül vaat edilmişti. Klanlar sözlerini tuttular - bunu yapabilecek kadar zengindiler.

Ama insanlar tamamen başka bir endişeydi. Patron'un organizasyonunda
Generated by ABC Amber LIT Converter'a sahip ,biri olabilirdi
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Şifrelere ya da en azından nasıl girileceğine dair ipuçlarına. Bu yüzden Laurent'ın mümkün olduğunca çabuk bilgisayara girmesi gerekiyordu.

Ve artık kendi hacker'ı vardı. Eden Faveau'ya mutlulukla gülümsedi. Sadece çekici ve tehlikeli olmakla kalmıyor, tam da ihtiyacı olan şeydi.

"İsteyebileceğim tek şey sensin" Kabile Asallarının istemediklerini, aldıklarını hatırlamayı gerçekten diledi. Bu yüzden onun elini tuttu ve ekledi, "Teknolojik anlamda, yani."

Hepsi bu mu?

Laurent onun hüzünlü düşüncesini açık ve net bir şekilde duydu. Bu onu şaşırttı, çünkü onun psişik olduğuna dair hiçbir fikri yoktu. Psişik olmayan İnsanların düşünceleri mümkündü, hatta oldukça kolaydı ama bunu kasıtlı bir çaba göstermeden yapmak onun için alışılmadık bir durumdu.

Kadının bu düşünceden hemen pişmanlık duyduğunu ve onu görebiliyordu. Bu ona kendini zayıf ve aptal hissettirmişti. Onun kararlılığının sertleşmesini, kim olduğunu, ne olduğunu ve aralarındaki ilişkinin nasıl olması gerektiğini hatırlamasını izledi. Belki şu anda düşmanca değil ama-

"Her an birbirimize düşman olabiliriz," dedi.

Eden vampirin ses tonundaki acımasızlığa şaşırmıştı. Ve onun kendisini bu kadar kolay okuyabilmesinden utanmıştı. Çoğu insan bunu yapamazdı; ona anlaşılması zor biri olduğu söylenmişti. Belki de Wolf onun aslında ne kadar basit bir kız olduğunu görmüştü. Ya da ona öğretilen zihin okuma karşıtı tekniklerin hiçbir değeri yoktu.

"düşman mı olacağız?" diye sordu ona.

"Günüşığı uyuşturucularını kullanmadığım için kendimi kontrol endişe ediyorsunuz."

"Evet," diye itiraf etti.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Onlar olmadan kendimi kontrol etmek için uzun bir ömür harcadım. Kana ihtiyacım var, fiziksel boşalmaya ihtiyacım var, ama her zaman istediğimi nasıl elde edeceğimi ihtiyacım var." Ona keskin dişli bir gülümseme verdi. "Seks, kan ve rock'n roll bir Prime'ı mutlu eder."

"Mutlu olmak için burada değiliz. Buna güvenmem gerek-"

"Yetki bende," diye sertçe tekrarladı. "Ve benden almanız gereken tek söz de bu."

Ayağa kalktı. "O zaman belki de dışarı çıkıp seni mutlu etsek iyi olur. Kan içtin. Seks yapmıyorsun-"

"Yani rock and roll'a razı olmak zorundayım." Bir kaşını eğdi ve bilerek ona baktı. "En azından bu gece için." Ayağa kalktı. "Bilgisayarı almamız gerekiyor. Muhtemelen yol boyunca dövmemiz gereken Kabile Primleri olacak." Sırıttı ve biraz da dişlerini gösterdi. "Sabırsızlanıyorum."

Eden adımlarında bir sıçramayla ekipmanlarını ve arabasının anahtarlarını toplamaya gitti.

Sid Wolf ile yan yana kafa tokuşturma ihtimalini neden bu kadar heyecan verici bulduğunu merak etmekten kendini alamıyordu.

Belli ki biriyle çıkmayalı çok uzun zaman olmuştu.

Yedinci Bölüm

"Dün gece sana bu yüzden mi saldırıyorlardı? Dizüstü bilgisayar yüzünden mi?" Eden sordu.

"Benim tahminim de buydu," diye cevap verdi.

Küçük arabasının ön camından dışarı bakıyor ve dikkati dağılmış zayıf, güzel profiline **Generated by ABC Amber LIT Converter,** <http://www.processtext.com/abclit.html> bakıyordu.

bir an için.

"Nasıl bir şey?" diye merak etti. "Karanlıkta görebilmek?"

"Bilmiyorum. Şimdiye kadar gördüğüm tek yol bu. Güneş ışığında yürümek nasıl bir şey?"

"Bunu zaman öğrenebilirsin. Ama ben karanlıkta asla göremem."

Onun sesindeki hüznü duyunca irkildi. Bir vampir avcısının bir vampiri kıskanmasıyla ilgili sert bir yoruma hazırdı ama onun yerine nazik bir gülümsemeyle karşılaştı.

"Merak normaldir," dedi. "En azından bizim türümüz için."

"Bizim türümüz mü?"

"Bizler dünyanın çoğu insanın düşündüğü gibi bilenleriz. Farklı olduğumuzu biliyoruz. Ben, çünkü ben insan değilim. Sen, çünkü benim var olduğumu biliyorsun. Bilgilerimiz bizi gerçek dünyadan koparıyor. Sahip olduğumuz tek şey birbirimiz. Yardım edemeyiz ama merak ediyoruz."

"Sizin türünüz gerçek dünyanın bir parçası olmak istemiyor mu? İlaçları bu yüzden geliştirmediniz mi?"

"Günüşığı ilaçlarının neden geliştirildiğı hakkında hiçbir

fikrim yok." "Sadece onları kullanmayı kişisel olarak

onaylamıyor musunuz?"

"Bunu yapanları onaylamıyorum. Sizinler bizim de gerçek dünyanın bir parçası olmamızı, böylece sizin de normal bir hayatınız olmasını istemiyorlar mı?"

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Evet," diye yanıtladı. "En azından ben biliyorum."

Eden bu gerçeğı hiç kimseye söylemek istememişti. Favea'lar bu vampir avcılığı saçmalığını ezelden beri yapıyorlardı. Bazı ataları, tüm nesilleri boyunca dünyayı kötülükten korumak için bir tür Da Vinci Şifresi gizli cemiyeti yemini etmişti ve şimdi o da buna saplanıp kalmıştı. Kimse ona aile mesleğine katılmak isteyip istemediğini sormamıştı.

Buna kızmamaya çalıştı, asil düşünceler düşünmeye ve asil işler yapmaya çalıştı. Dünyayı savunmak bir onurdu ve yapılması gereken doğru şeydi. Çoğu zaman.

"Hawaii'ye gitmek istiyorum," dedi. "Lavları görmek istiyorum."

"Ama sen bunun yerine benim solgun kıcımı bir VW Beetle ile şehirde dolaştırıp kutsal bir bilgisayar kasesi arıyorsun, değil mi?"

"Doğru." Ona ters ters baktı. "O kutsal kâse kitabını düşündüğümü nereden bildin?"

"Şanslı tahmin."

Bundan şüpheliydi. Ama eğer onun aklını okumuyorsa, gerçekten de birbirlerine çok . Belki de dünya görüşü anlamında birbirlerine benzedikleri konusunda haklıydı.

"Ama senin halkın benimkini av olarak görüyor."

"Ve tam tersi."

"Tamam, nasıl bu şekilde gördüğünü anlayabiliyorum."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Güldü. "Eğer ortak geçmişimizi kontrol etmek istersen, bunu bulabilirsin. avcılar, vampirlerin insanları öldürdüğünden çok daha fazla vampir

öldürmüştür." "Peki ya 1405 Kiev Katliamı?"

"Bunu bir tür kan hastalığı olan çılgın ve yalnız bir Prime yaptı." "Klanların sunduğu kılıf hikâye bu. Kayıtlarımız farklı söylüyor."

"İkimiz de orada değildik, bu yüzden gerçeği öğrenebileceğimizden şüpheliyim."

Sesi biraz sinirli geliyordu ve o da öyle olduğunu tahmin ediyordu. Konuştukları sıcak konu kesinlikle iş ilişkileri için yararlı değildi, bu yüzden Den görevine konsantre olmaya çalıştı.

Küçük arabasında birbirlerine bu kadar yakın oturmaları da yardımcı olmuyordu. Yakınlık, samimiyeti ima ediyordu.

Etrafındaki gümüş şeritler yüzünden adamın rahatsız olduğunu biliyordu. kapılar ve pencereler ve dikiz aynasından sarkan sarımsak dolu gümüş buhurdanlık. Arka koltuk onun ekipmanlarıyla doluydu. Giymedikleri yani. Ayrıca koltuğunun altına ve sürücü tarafındaki kapının ceplerine sıkıştırılmış birkaç şey daha vardı.

Vampir rahatsız olsa da, dün gece arabaya bindiğinde onaylayarak gülümsemişti - daha doğrusu, yavaşça otururken yüzünü . "Tedbirli olmak üzülmekten iyidir," demişti.

Dün gece rahatlığı için önemli değildi ve belki şimdi de olmamalıydı. Ama misafiri olmasa bile ortağıydı. Dün gece onu sadece tehlikeli, pek de güvenilir olmayan geçici bir müttefik olarak düşünmüştü.

Onu biraz tanımak, belirsiz ve karmaşık yollarla onu her zamankinden daha tehlikeli hale getirmişti. Dün gece onun küçük arabadaki yakınlığını sadece olduğu Şey yüzünden rahatsız edici bulmuştu.

Bu gece, bir vampire çok yakın olduğu bilgisinin  zerine Kurt'un bir erkek olduğunun elektriksel farkındalığı eklenmişti. Asalların g   l  erkekli ini görmezden gelmek için e itilmiŐti ama bu eğitim işe yaramıyordu.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Bedeninin inkâr edemediği farkındalığı zihninden uzaklaŐtırmaya ve işine etmeye çalıştı.

Hem sohbet etmek hem de bilgi toplamak amacıyla, "Demek Manticore'larla karŐılaŐtınız," dedi. "Duydu um kadar kötüler mi? Yaşlı Justinianus da işin içinde miydi? San Diego'da dişlerini göstermeye mi cüret ediyorlar? Cinsiyetçi domuz Mantikorlar tarafından saldırıya u rama ihtimalimiz var mı?    nk  onları o küçücük di-"

"Bir sonraki ışıktan sa a d n."

Adamın ne kadar gerginleŐti ini ve ne kadar meraklı olduğunu anlamak için medyum olmaya gerek yoktu.

"Manticorlar hakkında bilmediğim bir Şey mi var? "diye sordu Eden.

Bir dakika sessiz kaldı ve sonra, "Anlaşılan Manticorlar hakkında bilmediğim çok Şey var.

Bana onlardan bahset. Ve hiçbir Prime'ın aleti o kadar küçük değildir" diye ekledi.

Eden dilini ısırarak zorunda kaldı. "Bunu karşılıklı bir değiş tokuş haline getirelim, olur mu? Bilgi alıŐveriŐi," diye ekledi aceleyle.

"Őuraya  ek," dedi, bir alışveriş merkezinin otoparkının girişini göstererek. "Bakalım kötü bir Şey bizi aramaya gelecek mi?"

"Takip eden kimseyi tespit etmedim."

Alnına vurdu. "Küçük bir telepatik vızıltı var. Bir şey olmayabilir ama kimseyi dizüstü bilgisayara yönlendirecek değilim. Gece biraz sabırlı ve dikkatli olmak için yeterince genç."

Zaten bir saattir daireler çizerek gidiyorlardı. Giderek genişleyen daireler, Eden kabul etmek zorundaydı, trafiğin yoğun olduğu bölgelerden ve daha sakın ara sokaklardan dikkatle geçiyorlardı.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Saldırıya uğramak umurumda değil," dedi Edent ona, ama arabayı bir park yerine çekti. Motoru ve ışıkları kapattı. "Eğer bir esir alırsak, Dawn'ı kimin sattığına dair bilgi almak için zihnini okuyabilirsin."

"Ama bilgisayardaki bilgiler bize uyuşturucuyu kimin ve nerede ürettiğini söyleyebilir. Bildiğimiz kadarıyla, Patron'un kendisi ilacı vampirlere satıyor ve parayı araştırmalarını finanse etmek için kullanıyor. Kaynağın kapatılması uyuşturucunun sokaklardan çekilmesini sağlayacaktır."

"İyi plan."

"Tabii ki," diye ekledi bir an sonra düşünceli bir , "ilaç aslında hiçbir ölümlü yasasına göre yasadışı değil ve ben bunun klinik bir kanıtını görmedim. psikotik davranışlara neden olur."

"Etik kılı kırk yarıyorsun." Wolf'un tavrı düpedüz rahatsız ediciydi. "Eğer birkaç Kabile kullanıcıyı yakalarsak, bilim adamlarınız onları inceleyebilir."

"Laboratuvar fareleri gibi."

"Bu hakarettir. Bu operasyonun amacı Manticore'lar gibi canavarların yirmi dört/yedi gün dünyada yaşamasını engellemek."

Kurt yüzünü ona döndü. Onun bakışları dikkatle kendisine çevrilmişken, psişik duyularının yaklaşan vampirlere karşı tetikte olduğunu varsaydı.

"Ah, evet, Manticorlar." İpeksi sesi neredeyse bir mırıltı gibiydi. Elini kızın koluna koydu, dokunuşu sıcak ve elektrikliydi. "Bana Manticore'lar hakkında her şeyi anlat. En başından itibaren."

Edenfelt neredeyse hipnotize olmuştu. Tehdit değil, ama biraz bilgi paylaşma fırsatını memnuniyetle karşıladı. İki dünyada birden yaşıyordu ve gece hayatının sırlarına katlanmak zordu.

İşte kendi klostrofobik küçük çemberinin dışından ama yine de her şeyin içinde olan **Generated by ABC Amber LIT Converter**,
<http://www.processtext.com/abclit.html> için yeni biri.biri.

Konuşabileceği, söyleyecekleriyle ilgilenen biri. O ve Wolf- "Mantikorlar mı?" diye sordu.

"Doğru. Üzgünüm, sanırım uyku düzenimdeki değişiklik beni odaklanamaz hale getiriyor," diye bitirdi.

"Ben de bunun benim senin üzerindeki aşırı şehvetli etkim olduğunu sanıyordum." "Hayır. Bu sadece rahatsız edici."

Bir elini onun koydu. "İnkâr etmiyorsun"

Eden dikkatini toplamak zorundaydı ama adamın dokunuşu onu etkilememiş gibi davranarak devam etti. "Avcılar Mantikorlarla ilk kez Ortaçağ'da karşılaştılar, gerçi bu konuda bazı eski kayıtlar var. Sina'daki manastırlar, isimleri ejderhalarla ilgili olan bir grup kabileyi bir Orta Doğu tanrısına ya da şeytanına bağlıyor. Bu ejderha tanrısına tapıyorlardı ya da-"

"İblis." Homurdandı. "Bizim versiyonumuza göre ejderha doğumlu vampirler bu yarattığı bir evcil hayvan olarak kullandı ve onu ölümlülerden haraç almak için kullandı. Ama git

insan versiyonu muhtemelen Manticore'ları avlamak için çok daha uygun."

Evcil hayvan ve gasp teorisini duymamıştı ama bu yorum ona efsanedeki ejderhanın gerçekten var olabileceğini düşündürdü. Ve neden Değil mi? Eğer dünyada vampirler , diğer efsanevi yaratıklar da var demektir. Ailesinin bir tür avcılıkta uzmanlaşmış olması, avlanacak başka şeyler olmadığı anlamına gelmiyordu.

"Gece dünyası inandırıldığımdan daha büyük, değil mi?"

Sırıttı. "Ah, gördüğüm ve yaratıklar. Şüphesiz gelecekte bir gün hepimizin ayrı kablolu kanalları ve eşit hakları olacak.

Washington'da lobi faaliyetlerini savunuyor. Ama bu gelecek

için. Şimdi bana tarih dersi veriyorsunuz."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Biz saldırıya uğramayı beklerken," diye ekledi ve arabanın camlarından dışarı hızlıca bir göz attı. Bir şey göremeyince devam etti. "On beşinci yüzyıldan beri Manticore hakkında emin olduğumuz tek şey, vampir topluluğu içinde ve dışında köle ticareti konusunda uzmanlaştıkları.

Çoğunlukla insan kadınları kaçırıyorlar ama fırsat bulduklarında Aile ve Klan da alıyorlar. İnsanları seks kölesi olarak eğitiyorlar ama vampirleri damızlık olarak kullanıyorlar."

"Her şeyi çok adi gösteriyorsunuz. Manticore'lar bunu kendi toplulukları içinde değerli bir hizmet olarak görüyorlar."

Ona iğrenmiş bir bakış attı. "Bir Prime Klanı'nın böyle bir konuda şaka yapacağını düşünmezdim."

"Kötü tat." Omuz silkti. "Klanlar dişilerini kaybetmeyi hafife almazlar. Hiçbir vampir öyle yapmaz."

"O kadar çok kadını yok," dedi. "Kendinizi korumak için onları korumak zorundasınız, hatta anaerkillerinize karşı iddia ettiğiniz görev, onur ve saygıdan daha fazla."

"Türleri devam ettirmemiz gerekiyor."

"Ölümlü kadınlardan olan çocuklarınız pek fazla vampir özelliği taşıyor. Vampirler tarafından katır olarak adlandırıldıklarını duymuştum."

Başını gururla kaldırdı. "Hiçbir Klan Lideri çocuğunu böyle aşağılayıcı bir isimle çağırmas. Avcıların bu tür çocuklara iğrençlikler."

Tamam, onu yemlemişti, o da karşılık vermişti. . "Bir ya da iki Mantikor sürüsü 1800'lerin başında Amerika'ya geldi. New York'un Five Points bölgesine yerleştiler ve burada yoksulları besleyip avladılar. göçmen topluluğu. Sonra Caeg Ailesi geldi ve onları New York'tan sürdü. Güneye, New Orleans'a ve Kaliforniya'daki altın tarlalarına gittiler. Gittikleri her yerde insanlar, özellikle de genç kadınlar kayboldu. Ülkenin vahşi bölgelerinde bu kadınlar açıkça fahişe olarak kullanılıyordu. Yüzyılın sonuna gelindiğinde Kaliforniya'nın birçok şehrinde genelev işletiyor ve diğer kabilelere köle satıyorlardı. Yirminci yüzyılın başında birkaç ay boyunca avcılar Manticore'ların genelevlerini yakıp yıktı ve kadınları serbest bıraktı."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"O zamanki gazeteler bütün bunları bir tür çete işi olarak haber yapmadı mı? Savaş mı? Birbirleriyle savaşan suç unsurları mı? Ve her iki tarafın da nasıl durdurulması gerektiği konusunda başyazı yazdılar." dedi.

"O zamanki gazetelerden bazıları Klan üyelerine ait değil miydi?"

"Hakkında hiçbir şey bilmediğim. Gerçekten. et; bana yaşlı Justinianus hakkında her şeyi anlat."

Yine o baştan çıkarıcı ses tonu vardı, sanki onu bir günaha teşvik ediyormuş gibi... Eden bunun Prime'a özgü bir şey mi yoksa sadece ona mı ait olduğunu düşündü. Adamın eli hâlâ kızın kalçasındaydı. dokunuşunun, varlığının son derece farkındaydı. Derin, sakın bir nefes almak zorunda kaldı ama en azından bu onun kendini beğenmiş bir kıkırdamasına yol açmadı. Adamın ateşli olduğunu fark etmediğinden şüphelenmeye başladı.

"Justinianus yaşlı," diye devam etti sonunda. "En az üç yüz yıl öncesine dayanan öldürme ve tecavüz raporlarımız var. Hiçbir zaman resmi olarak kabilenin kralı olmamasına rağmen çok sayıda takipçisi var. Yaptığı kahramanlıklar onu akranları arasında popüler yapmış."

"Oh, öyle mi? Ne gibi?"

Klan neredeyse hayranlık dolu ses tonu kafasını karıştırmıştı. "Justinianus gibilerden nefret ettiğinizi iddia ."

"Tarz için puan veriyoruz."

"O sümüksü, kaygan, yarı duyarlı bir canlı için tamamen kokuşmuş bir bahane. Manticore seks kölesi operasyonunu yönetti. Kadınları kırıyor ve onları dışarı çıkarır. Yüzyıllardır pezevenklik yapıyor."

"Garrison tarafından çalınan serveti bu şekilde mi oluşturdu?"

"Öyle olmalı. Biliyorsun ki, o iki ülke arasında bir savaş başlattı. 1880'lerde Manticorlar ve sizinkiler de dahil olmak üzere yerel klanlar? Aslında, Kurt 'ndan bir dişi çalması nedeniyle **Generated by ABC Amber LIT Converter, <http://www.processtext.com/abclit.html>**

Öyle mi? Biz avcılar, kabilelerin kasabadan kaçmasına yardım etmiş olsak da pek çok ayrıntıyı bilmiyoruz. Onu geri alabildiniz mi?"

Çok hareketsiz kalmıştı. Ön camdan dışarı bakıyordu, ifadesi boştu. "Hayır."

Her ne kadar cevabı kaba ve soğuk olsa da, bu cevap ona
Bir şekilde incinmiş ve savunmasızdı. Aklına Sid Wolf'un kaçırılan dişi Kurt'la
akraba olabileceği geldi. Onun için başka birinin eski tarihi olan şey, uzun
ömürlü Klan için yeni bir trajedi olabilirdi.

"Onu tanıyor muydun?"

Ona bir baktı ki, keşke çenemi kapalı tutsaydım dedi. "Beni
incittiğinin farkında mısın?" diye sordu.

Sekizinci Bölüm

Laurent pençelerinin dışarıda olduğunu fark etmemişti. Ya da ölümünün bacağını bu kadar sıkı kavradığını. Onu incitmekten biraz zevk alabilmeyi diledi ama bu kendi acısını hiç hafifletmiyordu. Bu yüzden onu bıraktı.

"Özür dilerim" bile dedi.

Kadının sözleri kafasında yankılanıyordu.

Onu geri getirdin mi?

"Onu bir daha hiç görmedim."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Ne?"

Laurent yüksek sesle konuşmuş olması gerektiğini fark etti, çünkü yanındaki kadın telepat değildi. Yine de bir yeteneği vardı. Laurent'ın bile bile gömdüğü şeyleri, gömülü kalması en iyisi olan şeyleri ona hatırlatmakla lanetlenmişti.

Kendisinin de suçu olmadığından değil. Efendisi hakkındaki ani merakına yenik o olmuştu.

Muhtemel efendisi. Justinianus onunla bu bağlantı hakkında alay etmişti. Laurent'ın sürü liderinin parmağı altında geçirdiği yıllar. Hatta Laurent birkaç hafta önce yaşlı piçin sonunda doğruyu söyleyeceği vaadini kullanarak yine onu kızdırmasına izin vermişti. Laurent'ı öldürme planını kabul etmesinin nedenlerinden biri de buydu.

Manticore servetini Patron'dan al.

Justinianus bilgiyi ceza, ödül ve işkence olarak kullanıyordu. Laurent, Justinianus'un eğittiği kadınları dayakla olduğu kadar sözlerle de kıldığını görmüştü. Sürü lideri yönettiği vampirlere karşı hiç de nazik değildi.

Laurent kısa süreliğine kandı. Sonra Justinianus'un Garrison ailesinden intikam almayı paradan daha çok istediğini, Laurent'ın ise sadece para için bu işe girdiğini öğrendi.

Laurent başını salladı. Sürüden uzaklaşmak zorundaydı. Hayatına devam etmeliydi. Nostalji aptalcaydı. Merak aptalcaydı. Kendine bu kadar düşkün olmasına nasıl izin vermişti?

"İyi misin?"

Eli adamın omzundaydı. Sıcaktı ve rahatlatıcıydı. Sanki yanıyormuş gibi elini itti.

Zevkten başka bir şey için bir insanın dokunuşuna ihtiyacı yoktu. Justinianus haklıydı; onları kır, kullan, ışıktaki hayatlarının bedelini ödet ve -!

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Sonra Laurent birdenbire Eden'i kullandığını hatırlayınca sakinleşti. O, hayalini kurduğu tüm zenginliğe giden biletiydi.

"Korkutucu olmak istemem," diye mırıldandı en yatıştırıcı ses tonuyla.

Kadın ona ihtiyatla baktı. Göremediği elinde bir silah tuttuğundan şüpheleniyordu ve onu suçlamıyordu. "Neyin var senin?" diye sordu.

Ona gerçeği söyledi, bir yandan da gerçeğin nasıl çarpıtılabileceğine dair ironinin tadını çıkarıyordu. "Justinianus'un geçmişini duymak beni çok etkiledi."

"Zor durumdaki tüm o genç kızları kurtarma arzusu uyandırdı, değil mi?"

Yanıdaki Klan çocuğunun gerçekten bir kahraman olduğuna dair özlemini duydu ve içinde bir şeyler burkuldu.

Kendisine bir vicdanla donanmış olarak gelmediğini hatırlattı. "Birini kurtarmak için artık çok geç," dedi ona.

Sonra dikkati tekrar dış dünyaya çekildi. Gülümsedi. "Bu taraftan kötü bir şey mi geliyor?" diye sordu, onun tepkisine karşı tetikteydi. Adam başını salladı. "Ve tam da zarar verme havasındayken."

Birdenbire aşırı tetikteydi ve her yolundaydı. "kişiler? Nereden geliyorlar?"

Bir dişi için hiç de uygun bir davranış olmasa da, ölümlünün bu yönüne isteksizce hayranlık duyuyordu.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Modern kadınlar," diye mırıldandı.

"Yerimizi bilmiyoruz," diye ekledi onun için.

"Yemi yutabilir ve burada cinsiyetçi ve cinsel açıdan kışkırtıcı bir şeyler söyleyebilirim."

"Ama vaktimiz yok." Arabayı çalıştırdı ve park yerinden yavaşça .

Kızın morarmış kalçasını okşadı. "Hatırlat da bunu öpeyim ve her şey daha iyi olsun. Nereye gidiyoruz?"

En yakın çıkışa doğru döndü. "Alışveriş merkezinde isyan çıkmasını istemeyiz." "Tanık ya da ikincil hasar olmasın," diye onayladı.

"Bizi pusuya düşürmelerini beklediğimizi fark edeceklerini düşünüyor musunuz?"

Kıkırdadı. "Kabile çocukları mı? Bir tazı ile aynı içgüdülere sahipler - bir tavşan görürler ve peşinden koşarlar. Bu durumda bir böcek," dedi gösterge panelini okşayarak.

"Kandırılmış bir böcek," diye cevap verdi. "Dış görünüşünün sizi yanıltmasına izin vermeyin."

Laurent ölümlü kadına giderek artan bir açlıkla baktı. "Oh, yapmayacağım," dedi ona.

Aralarındaki kısa mesafe boyunca kızın allığının sıcaklığını hissetti ama sıcak, yumuşak tenini okşama dürtüsüne direndi. Kadının kendisine olan çekiciliği, yıpranmış sinirlerine daha fazla merhem oluyordu ve bu çekiciliği çok iyi kullanacaktı.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Sonra rakiplerine odaklandı. Kalkanını bir an için indirdi ve sanki onları yeni keşfetmiş gibi bir şaşkınlık ve korku dalgası gönderdi. Üçlünün devasa otoparkın çevresinde dolaştığını hissetmişti; çok düşük bir seviyede yaydığı zihinsel kokunun belli belirsiz farkındaydılar.

Kalkanını indirdiğinde daha fazla bilgi topladı bunları yayınladı.

"Bir çift Manticore," dedi. "Ve sanırım bir Hydra. Hydra tek başına avlanıyor." Bunun ne anlama geldiğini düşündü. "İki tane benim için, bir tane senin için, belki."

"Sana bunu düşündüren ne?"

"Benim tahminim Hydra'nın uyuşturucu satıcılarıyla ilişkisi olduğu yönünde. Muhtemelen satıcılar insan avcılarının onları rahat bırakmasını istiyor. Muhtemelen seni ibret olsun diye cezalandırmak istiyor."

"İlginç," dedi Edens. "Peki birlikte değillerse, bunu onlara karşı kullanabilir miyiz?"

"Birbirlerine karıştırmak mı? Bunu bir av kavgasına mı çevirelim?" Bu, Manticor'ları bilgisayar alabilecek kadar uzun süre peşinden uzaklaştırmak için mükemmel bir şaşırtmaca olurdu. "Düşünceni beğendim, kızım."

Ona iğrenmiş bir bakış attı ama kızı . "Birbirleriyle dövüşürken onları haklayabiliriz."

Başını salladı, ancak diğerleriyle savaşmak uygulamak istediği planın bir parçası değildi. "İyi strateji.

Şimdi hepsi peşimizde. Onları bir araya getirebileceğimiz bir yer bulalım."

"Arabada kal."

"Arabada kalmayacağım," diye cevapladı Eden. " bırak."

"Centilmenlik yapmıyorum. Ben Manticore'ları peşime takarken senin de motoru istiyorum."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Bir gece önce her o kadar hızlı olmuştu ki, hiç düşünmeden hareket etmişti.

Adrenalinle beslenen yılların eğitimi onu vampirlere saldırmaya kadar götürmüştü. Şimdi, yanında silahlar ve bir müttefik varken, her şey hakkında gergindi. Wolf'la didişmenin sınırlarına yardımcı mı olduğundan yoksa onları daha da mı kötüleştirdiğinden emin değildi.

Onun eli yüksekte, bunu, bunu ve bunu yapacağız tavrı yardımcı olmuyordu.

"Ben sadece senin şoförün değilim," dedi ona. "Eğer ikimizin de peşindeyseler, ikimiz de kendimizi göstermeliyiz."

"Yeterince hızlı koşamıyorsun."

Depoların sıralandığı boş bir caddede sakın sakın ilerlerken Manticore Primes'ın bir minibüsle onları takip ettiğini biliyordu. Bir süredir bu çiftle şehrin sokaklarında saklambaç oynuyorlar, vampirlerin kendilerinden kaçmaya çalıştıklarını düşünmelerini sağlamaya çalışıyorlardı.

Wolf diğerlerinin kendisine savurduğu zihinsel tehditler yüzünden başının ağrıdığını iddia etti. Ayrıca Hydra'nın yakınlarda olduğunu, kovalamacayı izlediğini ve Manticore'un avına karışmasına giderek daha fazla sinirlendiğini iddia etti.

"Geceyi boşa harcıyoruz." Wolf gösterge panelini tokatladı. "Bu salaklar yoğun bir programım olduğunu bilmiyorlar mı?"

Edenglared ona baktı. "Senin yüzlerce yılın var. Bunun için tatilinden vazgeçen benim."

O da ters baktı. "Doğru, volkanları görmeye gitmek istiyorsun. Neden? Kurtulman gereken sihirli bir yüzüğün mü var?"

Eden güldü. Ve belki de vampirin de en az kendisi kadar sinirli olduğunu fark etti. Ya da belki de onun durumunda tüm bunlar adrenalin ve kana susamışlıktı.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"En son lav gördüğümde ondan kaçıyordum. Bir şeylerden sevmiyorum," dedi ona.

"Runnin-"

"Hadi yapalım şunu," dedi ve fren yaptı, döndü ve küçük arabayı büyük minibüse doğru sürdü.

"Plan bu değil!" Minibüs Volkswagen'in yolundan çıkarken Wolf bağırdı.

Minibüs bir binanın kenarına sürtünerek durdu ve Edens arabasını bir kez daha döndürerek durdu. Manticorlar çoktan minibüsten inmiş ve onlara doğru koşmaya başlamışlardı.

"Git!" diye seslendi Wolf'a.

Anında arabadan çıktı. Üç vampir sokakta, VW'nin farlarının parıltısı altında karşılaştı.

Eden hızla hareket etti ama dövüşe doğru yola çıkmadan önce silahlandı. Gölgelelerde kaldı.

Ve gölgeleri izledi. Vampirler hızlı ve sessiz bir dansla hareket ediyorlardı. Gölgelelerin arasından çıkan gölge de aynı hız ve sessizlikle hareket ediyordu. Edensaw Hydra Prime'ı bulmaya odaklanmıştı çünkü tüm dikkatini onu bulmaya vermişti. Hareket eden gölgeden emin olduğu an
Karanlık onun avıydı, ona bir arbalet oku fırlattı.

Kısa ok alıçtan yapılmış, gümüşle uçlandırılmış ve sarımsak bazlı bir kaplamayla . Bu üç malzemeden herhangi biri bir vampiri durdurabilirdi ama yüzyıllardır test edilen bu kombinasyon pek çok ölümlü avcının hayatını kurtarmıştı. Dün gece böyle bir okla bir vampiri öldürmüştü. Şu anda niyeti yaralamaktı.

Ok vampirin omzuna isabet etti. Vampir acı içinde bağırdı ama bu dönüp ona doğru koşmasını engellemedi. Bu ona vampiri tekrar vururken dikkatlice nişan alması için zaman vermedi. İkinci vuruş uyluğundan oldu ve bu sefer adam yere düştü.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Ve orada kal!"Eden, Wolf'a yardım etmek için yere düşmüş vampirin yanından koşarak geçerken seslendi.

"Geri çekilin!" Laurent göz ucuyla Eden'in yaklaştığını fark edince bağırdı.

Endişe onu sarsarak tamamen gafil avladı ve savaştığı Prime'lara duyduğu öfkeyi körükledi.

Yardıma ihtiyacı yoktu. Kızın yardımını da istemiyordu. Bu tür bir kavgada bir kız yaralanabilirdi.

Çenesine bir yumruk saplandı.

Bu tür bir kavgada yaralanabilir!

Küfretti ve saldırganın göğsüne tekme attı.

İlk Prime geriye doğru uçarken, ikincisi Laurent'ın arkasından geldi. "Hain!"

Neden her zaman konuşma ihtiyacı hissediyorlardı? Vampirlerin sorunu her zaman melodrama düşkün olmalarıydı ve bu sadece onun kabile üyeleri için geçerli değildi. Sadece Aile üyeleri normal bir hayat sürmek için çaba sarf ediyor gibi görünüyordu.

"Neden bir Aile'nin içinde doğmadım ki?" diye mırıldandı ve ilk vampiri tekrar yere sermek için döndü.

Etrafindan dolaştı.

İkincisi yine arkasından yaklaştı ve Laurent'ın kulağına fısıldadı. "Bir mal takası öneriyor."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Justinian'da istediğim hiçbir şey yok."

"Paylaştığınız arzular hakkında düşündüğünüzde yapacağınızı söylüyor."

Laurent, "Bu bir savaş, müzakere değil," diye cevap verdi.

İlk Manticore Eden'e doğru ilerliyordu ve ikincisi de ona katıldı. Sokağın

ortasında diz çökmüş, arbaletiyle nişan alıyordu.

Ortaçağdan kalma silahıyla ikisini birden alt edemezdi; içlerinden biri boğazını parçalayacaktı. "O benim insanım!" diye bağırdı ve onu savunmaya koştu.

Vampirlerde her şey çok hızlı oluyordu! İyi eğitim almıştı ama kendisine doğru gelen ölümcül hızdaki üçlü bulanıklığı görmek neredeyse paniğe neden oluyordu. Yerini korudu ve bir ok fırlattı.

Hedefi kolayca kaçtı, sonra ona saldırdılar.

İçlerinden birinin yüzüne konsantre sarımsak suyu püskürtmeyi başardı.

Adam çığlık atarak yere yığılırken, ikincisi onu kolundan yakaladı. üst kolları. Azı dişlerini ve parlayan gözleri bir anlığına gördü, sonra pençeler etini ve kaslarını derinlemesine ısırđı ve korkunç bir acı duydu. şey onu ayağa kaldırdı ve dişli ağız boğazına doğru eğildi...

Sonra üçüncü bulanıklık üzerlerine çöktü.

Yere yığılan Eden, etrafında ışık hızında bir savaş dönerken kanayan kollarını tuttu. Bir ceset ağır bir şekilde yanına düştü. Bir an sonra kafası da onu takip etti.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Ondan sonra bir süre her şey karardı.

Bir sonraki şey, Wolf'un "Bunu iç, yardımını olur" demesiydi

İçinden enerji dolu şimşekler geçiren ılık sıvıdan bir yudum aldı, sonra da aç bir yudum. İlk başta bunun yüz geçirmez kaçak içki olduğunu düşündü.

Sonra vampir kanı içtiğini fark etti ve tek istediği daha fazlasıydı.

Dokuzuncu Bölüm

"Bu kadar yeter." Laurent Den'in başını yavaşça kanayan bileğinden uzaklaştırdı. Kadın onu çok heyecanlandıracak şekilde ürperdi ve inledi ama Laurent kararlıydı. "Biraz da bana ayır."

Kanını kimseyle paylaşmak gibi bir alışkanlığı yoktu ama kızın çok kanaması vardı ve tepkisi otomatik olmuştu. Bu tamamen kendini korumak içindi, hepsi bu; o daha iyi bir hayat için onun biletiydi.

Ayağa kalktı ve onun ayağa kalkmasına yardım etti, sersemlettiği kişinin kaçmış olduğunu fark etti. Eden'i öldürdüğü kişinin kalıntılarından uzaklaştırdı ama omzunun üzerinden hızlıca bir bakış attı.

Bu kadar çok güç kullandığını fark etmemişti. Ama Denen'i kurtarma dürtüsü o kadar güçlüydü ki...

Anlamadı.

"Buradan gitmeliyiz," dedi ona, gökyüzüne bakarak. Yol boyunca bir yerlerde zamanın nasıl geçtiğini anlamamıştı. Hem kan kaybından hem de onunla birlikte gelen zevkten başının döndüğünü hissediyordu. Vermek de almak kadar heyecan vericiydi ve bundan dolayı çok zorlanıyordu.

"Bu ne içindi?" diye sordu, sesi bitkin ve bitkin geliyordu.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Kadın adama iyice yaslanmıştı ve adam kucağına alıp taşımak istiyordu. Ama orgazmdan çıktıktan sonra tamamen iyileştiğini fark edecekti, hatta belki de onu taşıyabilecek kadar güçlenmişti.

"Tıbbi amaçlı, kanamanızı durdurmak için. İşe yaradı," diye ekledi.

"İyi misin?" diye sordu.

"Azgın."

Başını salladı. "Doğru. Bu, vampirlerin ölümlülerle kan paylaştıklarında yaşadıkları etkilerden biri."

Onun ders veren ses tonuna gülümsedi. "Paylaşmadık. Bu bir Klan çocuğu için kibar bir davranış olmaz." Yine de onun tadına bakmak istiyordu. Kanının kokusu ona tadının nasıl olacağına dair bir ipucu veriyordu.

Kasıtlı olarak ondan uzaklaştı.

Biraz yalpaladı ama sonra bilinçli bir şekilde dik durdu ve omuzlarını dikleştirdi. "Teşekkür ederim," dedi ve resmi bir şekilde başını salladı.

yakalamamak için kollarını kavuşturdu, sonra yine de yakaladı. Ve onu öptü.

Bu kez kolları ona dolandı, vücudu onunkine yapıştı ve o da onu öptü. Aralarında bir sıcaklık oluştu.

Kadının hevesi ve kendi ihtiyacının yoğunluğu onu sersemletti. Onu istiyordu; bedenini, kanını ve ruhunu.

Laurent kendine içgüdülerini kontrol etmeyi öğretmemiş olsaydı, onu hemen orada ele geçirirdi.

Den'e karşı yükselen açlığa karşı koymak şimdiye kadar yaptığı en zor şeydi.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Birine ihtiyaç duymak dünyanın en tehlikeli tuzağıdır.

Laurent Denaway'i omuzlarından tuttu. "Buradan çıksak iyi olacak."

Nefesini tutması ve aklını başına toplaması bir anını aldı. "Burayı bir suç mahalline dönüştürdük," diye itiraf etti. "Adamlarımı içeri sokabilirim

temizle." Sol tarafına baktı. "Ama henüz gidemeyiz." Laurent

gökyüzüne baktı. "Benim gündüzleri çalışmadığımı hatırlıyorsun değil mi?"

"Biliyorum." Elini tuttu ve onu kaldırım boyunca eğik duran minibüse doğru çekti.

"Peki asıl plan ortağımıza ne oldu? Biz bilgisayarın peşine düşerken onların birbirleriyle dövüşmesine izin vermeyecek miydık?" Artık üçüncü vampirin kanının kokusunu alabiliyordu ve bunu rahatsız edici buluyordu. "Sen ne yaptın?
ne yapacaksın?"

"Birini yaraladım." Bir an durdu ve pişmanlıkla Laurent'a baktı. "Düşünmeden hareket ettiğim için özür dilerim. Planın iyi bir plandı ama ben gerekli bilgileri elde etmek için bir fırsat gördüm ve ona göre hareket etmek zorunda kaldım."

Onu minibüsün etrafından dolaştırdı ve minibüs ile depo duvarı arasında yatan yaralı vampiri gördü.

"Onu sorgulamanız gerekiyor. "Eden geri çekilip cep telefonuyla bir arama yaparken Laurent onunla kanlar içindeki Hydra Prime'ın arasına baktı.

"Yapmam gereken...?"

Sonra Laurent olayı onun bakış açısından gördü. Hydra öldürmek amacıyla. Ona göre, **Generated by ABC Amber LIT Converter,**
<http://www.processtext.com/abclit.html> onun peşine düşmüştü

Kötü adam insanların tehlikeli bulduğu bir uyuşturucunun satıcısıydı. Ayrıca, oklar çıkarıldığı anda Hydra iyileşmeye başlayacak ve muhtemelen Denya'ya tekrar saldırmaya çalışacaktı. Ölümlüler ve Kabileler arasındaki bu savaş uzun süredir devam ediyordu ve her iki taraf da diğerini duyarlı varlıklar olarak görmüyordu.

Laurent kendisinin ölümlülere neden sempati duyduğunu bilmiyordu, ama her zaman duymuştu. Belki de kendisi de vampirler tarafından avlandığı içindir. Asla tamamen insanların tarafında olamazdı ama kabul etmeliydi ki, Kabile vampirleri

vahŖi davranışlarını kontrol altında tutmak için avcılarının acımasızlığına ihtiyaç duyuyordu. Pervasız Kabileler kontrol altında tutulmasaydı, tüm türü uzun zaman önce insanlar tarafından yok edilirdi.

Eden sert bir hatundu: İşini yapmak için ne gerekiyorsa yaptı. Bunun için ona hayranlık duymamalıydı.

lmcl, zgr düşünen kadınlar çekici değildi. Aslında kısa süre önce Reynard Klanı'ndan bir Prime'a tehlikeli arkadaşı hakkında bu öğüdü vermişti ama Reynard onu dinlememişti. Colin Foxe'un Mia'sını neden bu kadar seksi bulduğunu anlamaya başlaması Laurent'ı rahatsız ediyordu.

Edent'te onu inanılmaz derecede ateşli yapan belli bir sinirli seksilik vardı. Onunla sevişmek riskli bir iş olurdu. Bunu düşünmek bile kanını kaynatıyordu.

Tabii işin kötü tarafı, eğer onun kim olduğunu gerçekten bilseydi, tüm ölümcül yeteneklerini ona karşı kullanacaktı.

Tabii bununla uğraşmak da eğlenceli olurdu. Laurent başını salladı.

"Eee? "dedi Edens, yanına yaklaşarak.

Kolunu kızın beline doladı ve hiç düşünmeden onu çekti. "Peki, ne oldu?"

"Bir şey bulabildiniz mi?"

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Bildiğim tek şey şafağın çok uzakta olmadığı. Adamların geliyor mu?" "Yoldalar."

"O zaman gitmemiz gerek."

"Sen bir telepatsın," diye hatırlattı ona. "Onunla konuştun mu?"

Laurent öfkелendi. "Bu mahremiyet ihlali! Vampirler birbirlerine bunu yapmaz!"

"Bunu insanlara yapıyorsunuz."

"Bu farklı. Bu insanların kendi iyiliği için," diye ekledi rolünü hatırlamaya çalışarak.

Bu durum bir alay konusu oldu. "Siz Klan halkı gerçekten de halkla ilişkilerinizin iddia ettiği kadar asil misiniz? Acelemiz var. Tek yapmanız gereken onun yüzeysel düşüncelerini okumak. Bize Şafak hakkında bildiklerini anlatmasını sağlayın, sonra gitmesine izin verelim."

"Burada yatıyorum," diye homurdandı Hydra. "Bana bir şey

sor." "Gerçeği istiyorum," dedi Edens.

Hydra Laurent'a, "Çıkar şu çubukları içimden," dedi. "Gümüş yanıyor."

Laurent diğer vampirin düşüncelerini araştırmak konusunda neden isteksiz olduğunu bilmiyordu. Hydra zayıftı, kendini savunacak durumda değildi.

**Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>**

Justinianus düşman bir vampirin zihnini hiç çekinmeden açabilirdi; Laurent onu bunu yaparken izlemişti. Çılgınlığın Justinianus'un kurbanının üzerine çöktüğünü de hissetmişti. Ona kurbanlar için üzüldüğü için zayıf olduğu söylenmişti ve bu doğrudu. Acımak zayıflıktı. Merhamet zayıflıktı.

Kayıtsızlık-şimdi, bu kabul edilebilir bir hayatta kalma özelliğiydi. Kayıtsızlığı çoğu zaman gayet iyi idare ediyordu.

Hydra ona bakıyordu, yüzünde acı dolu bir ifade vardı ama aynı zamanda hesaplama da yapıyordu.

"Ne?" Laurent sordu. "Seni

tanımıyor muyum?"

Diğer vampiri şimdi tanımişti; Roswald adında talihsiz bir pislik. Pek iyi tanışmıyorlardı ama onlarca yıl önce birkaç kaçakçılık operasyonunda birlikte çalışmışlardı.

Laurent hızlı adımlarla Den'den uzaklaştı.

"Sen-" Laurent onun yanında diz çökerken Roswald başladı.

Laurent elini vampirin ağzının üzerine koydu. "Sessiz ol." Yakınına eğildi ve Hydra'nın kulağına fısıldadı. "Beni ispiyonlarsan ölürsün."

Dünya gündeğümüne doğru acımasızca yuvarlanırken o diğer vampirin gözlerinin içine baktı. Diğer vampirin gözlerini kaçırarak Laurent'ın egemenliğini kabul etmesi saatler alacak gibi görünüyordu.

, Wally? Laurent diğerinin zihnine girerek sordu.

Hydra hiç direnç göstermedi. Daha iyi olabilirdi. Maymun sürtüğüyle ne yapıyorsun?

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Dolandırıcılık.

Ah. Anlıyorum. Bu gerçekten acıtıyor.

Bu Dawn ilacını mı alıyorsun? Yoksa güneş birkaç dakika içinde cildini mahvedecek mi?

Roswald'ın içinden geçen korku sarsıntısı Laurent'a diğer vampirin bir kullanıcı olmadığını söyledi.

Bayi misiniz o zaman? Akıllı bir bayi kendi ürününü kullanmaz.

İşler o şekilde yürümüyor, diye cevapladı Wally. Bizim türümüzün nasıl çalıştığını bilirsin.

Laurent Deren'e, "Görünüşe göre birileri ona Dawn'ı kullanma izni vermemiş," dedi.

Başka bir zihne dokunurken sözlü iletişim kurmak zordu ama Den endişeyle bilgi bekliyordu.

"Nasıl izin alıyor?" diye sordu.

"Patronunun peşindeki avcıyı öldürerek," diye Laurent. Değil mi? diye sordu Roswald'a.

Roswald yüksek sesle, "Doğru," diye cevap verdi.

"Patronun kim?" diye sordu Eden mahkûma. "Onu nerede bulabiliriz?"

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Ona yalan söyleyebilir miyim? Roswald

Laurent'a sordu. Bana uyar.

Laurent sözlü düşünceye cevap verirken bile diğer vampirin zihninin derinliklerine doğru kayd. Uyuşturucu ticaretinden kimin sorumlu olduğu hakkındaki gerçeği ve diğer ilgili ayrıntıları . Belki de bunu meydana okudu, belki de bunu yaptı çünkü bu bilgi onun için değerli olabilirdi.

Bunu Den istediği için yaptığından şüpheleniyordu.

Ki bu hiç de iyi bir sebep değildi. İyi insanların eline oynamak kârlı değildi. Ya da güvenli.

Ya da akli başında.

Güvenli ve akli başında olan şey, kendi iyiliği için ihtiyaç duyduğunda oynayabileceği bir kart olarak bu bilgiyi kendine saklamak olurdu.

Bunu unutma, dedi kendi kendine ve Roswald'dan uzaklaştı. "Artık onu bırakabilirsin," dedi Den'e.

"Ama-"

"Konuşursa yapacağını söyledim. Ona zarar verdin."

"Beni öldürmeye çalışıyordu!"

"Bir daha denemeyeceğine söz verdi. Elbette o bir Dawn satıcısı ve bir Tribe çocuğu, ama acı ve işkence için biraz tazminatı hak ediyor." Laurent sesinin yeterince sert ve şefkatli çıktığını umuyordu **Generated by ABC Amber LIT Dönüştürücü**, <http://www.processtext.com/abclit.html>

Kurt Klanı üyesi ona ulaşmak için.

Gökyüzünün pembenin en soluk dönüştüğü doğuya doğru baktı. Lanet olsun. Gece gitmişti ve uçsuz bucaksız bir yer edinmeye hiç yaklaşmamıştı. yirmi dört saat öncesine göre çok daha fazla servete sahipti.

Bu da günü daha cesur ve asil Sid Wolf olarak geçirmek zorunda kalacağı anlamına geliyordu.

Bu düşünce onu ürpertti. "Tamam,

tamam, gitmesine izin vereceğiz."

Ortağı kaldırımında diz çöküp alıç ve gümüş okları Roswald'dan dikkatlice çıkarırken gülümsedi. Artık o kadar da sert görünmüyordu. Sebep olduğu acıyı hafifletirken yüzünde buruk bir şefkat vardı.

Laurent ona, "Sen bir çelişkiler yumağısın, Faveau," dedi. "Önce incitiyorsun, sonra iyileştiriyorsun."

Ona hızlı bir bakış attı. "Ben sadece bu işi nasıl yapacağımı anlamaya çalışıyorum. İşte," dedi ikinci oku çıkarmayı bitirirken.

Roswald sendeleyerek ayağa kalkarken Laurent onunla Hydra'nın arasına girmeye dikkat etti.

Diğer vampir ona zehirli bir bakış attı ama zayıftı ve sorun çıkarması için güneşin doğmasına çok az kalmıştı. Roswald aceleyle topallayarak uzaklaştı, caddeye dönen bir minibüsün farlarına kısa bir süreliğine takıldı.

"Adamlarınız burada," dedi Laurent.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Güneş henüz ufukta belirmemiş olmasına rağmen teninin ısınmaya başladığını hissetti. Bu rahatsız edici his, ister onaylanmış ister sokakta satılan türden olsun, gün ışığı uyuşturucularının cazibesini vurguluyordu.

Kadını Volkswagen'ine doğru yönlendirdi. "Daha sonra rapor ver," dedi ona. "Buradan çıkmam gerekiyor."

Onuncu Bölüm

"Güneş yanığın var. Birkaç saniyelik bir maruziyetle nasıl güneş yanığı olabilir?"

Eden sesindeki sızlanmayı duydu ama gerçek şu ki, Wolf'un güneş ışığına maruz kalmasına neden olduğu için kendini suçlu hissediyordu. Sokak tamamen boştu, bu yüzden önündeki köşedeki kırmızı ıfıkta durmamalıydı. Yeraltı garajına döndüğünde Wolf su toplamıştı.

Bir park yerine çekerken "Özür dilerim," dedi.

Yol boyunca sessiz kalmıştı ama gün ışığının artmasıyla birlikte içinde oluşan gerginliğin farkındaydı. Şimdi garajın içindeydiler, bir iç geçirdi ve onun koluna dokundu.

"Bunun için endişelenme. Ben çabuk iyileşirim." Arabadan indi, sonra çok kibar, eski moda bir şekilde onun için kapıyı açtı.

Edens bu centilmence jest karşısında gülümsedi. O gülümsedi. Gülümseme gözlerine tam olarak ulaşmamış olsa da, bu onun içinde sıcak bir ürperti yarattı. Ve adamın yaydığı seksi tehlike duygusu dizlerinin bağının çözülmesine neden oldu.

Kanı içinde şarkı söylüyordu. Şarkı söyledi ve sıcak arzuyu tüm vücuduna yaydı.

"Bana hâlâ bir konuda , değil mi?" diye sordu asansöre doğru yürürlerken.

Her ne kadar alevler içinde kalsa da, kendi kendine bu arzunun geçeceğini ve hâlâ birlikte çalışmak zorunda olduklarını söyledi.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Kızgın değil. Hayal kırıklığına uğradım." Asansöre adım attıklarında onun elini tuttu. "Ve aslında sana da değil." Esnedi. "Ve gerçekten uykulu da değilim. Sadece-" Omuz silkti. "Hayatıma devam etmek istiyorum."

"Evet, ben de," diye kabul etti. "Ama önce Dawn satıcılarını durdurmalıyız."

Tekrar omuz silkti ve asansör yukarı doğru süzülürken aralarındaki sessizlik uzadı. Eden onun teninin sıcaklığının ve kendisini tutan elin gizli gücünün fazlasıyla farkındaydı. Wolf kabinin arka duvarına yaslanmış, dümdüz önüne bakıyordu. Tepeden gelen sert ışıktaki çok solgun görünüyordu ve gözlerinin altındaki koyu halkalar elmacık kemiklerinin keskin hatlarını vurguluyordu. En azından güneş yanığı çoktan iyileşmişti.

"İyi görünmüyorsun," diye cüret etti. Gerçek şu ki, yorgunluğunun kanıtlarına rağmen o hâlâ hayatında gördüğü en yakışıklı erkekti.

"Montserrat," diye cevap verdi.

"Ne?"

"Peki ya Stromboli?" "Ha?"

"Ya da Etna Dağı var. İzlanda'nın aktif bir jeolojik yaşamı var, kontrol edebilirsiniz."

Eden sonunda onun bahsettiği her yerin lav akıntılarının olduğu yerler olduğunu fark etti. "Montserrat'ta turistlere izin verdiklerinden şüpheliyim," dedi ona. "Ada hâlâ patlayan büyük bir yanardağ."

"En son lav gördüğünde ondan kaçtığını söylemiştin. Bu ne demek oluyor?"

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Ben çocukken ailemle birlikte And Dağları'na tatile gitmiştik. Kaldığımız köy, sönmüş bir yanardağın dibindeydi."

Başını salladı. "Sen gittiğinde uykuda değildi."

"Hayatımızı kurtarmak için kaçtığımızda," dedi. "Tahliye sırasında dışarı çıkan son kamyondaydık. Lavlar dağdan aşağıya doğru yanarken arkama baktığımı hatırlıyorum. Köyün eteklerindeki ilk evi yaktığını gördüm ve Yangın binadan binaya sıçırıyordu. Amansızdı. Dehşet vericiydi." İç çekti.

"Çok güzel."

"Demek tekrar görmek istiyorsun."

"Evet. Hawaii'de lavlara bakmanın ilk deneyimimden daha güvenli olduğunu düşünüyorum."

"Sen bir vampir avcısısın." Ona sırıttı. "Güvende olmak hakkında ne biliyorsun?"

"İntihara meyilli değilim."

"Macera yaşamak güvende olmakla ilgili değildir. Hayat güvende olmakla ilgili değildir." "Bunu biliyorum."

"Öyle mi?" Sesi yumuşak, boğucu bir mırıltıydı.

Birden onun artık yanardağlardan bahsetmediğini düşündü. Adamın gözlerinde tehlikeli bir ateş vardı ve Den gözlerini . Her zaman ateşe çekilmişti.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Bundan sonra ne olacağından emin değildi ama asansör durdu ve bir adam binerken birbirlerinden uzaklaştılar.

Beşinci kata kadar olan yolculuğun geri kalanı olaysız geçti. Daireye vardıklarında arzu artık içinde hızla akmıyordu ama yavaş ve inatçı bir sızı vardı.

Başka yönlerden de acı çekiyordu. kanı kollarındaki derin kesikleri iyileştirmiş ve enerjisini geri kazanmıştı ama henüz gece yaşamaya alışamamıştı.

Oturma odasına girerken, "Umarım bu dava çok uzun sürmez," dedi. "Çünkü saatler beni öldürüyor."

"Bu daha uzun sürerse, sadece saatler olmayabilir."

Adamın sesindeki soğukluk tüylerini diken diken ama tehlikeyle yüzleşti. "Bana karşı kişisel bir kan davası gütmek bir meydan okumadır."

Mutfağa gitti ve buzdolabından bir kap kan aldı. an aklına onun yerine kendini sunmak geldi ama bağların bu şekilde kurulduğunu biliyordu. Ona kanını verirken sadece ona yardım etmeye çalışıyordu. Şimdi onun kendi rızkı için orada olduğunu düşünmemesi, onurlu niyetinin iyi bir işaretiydi. Bu onurlu niyetlere duyduğu kızgınlık, yaşananların sadece bir yan ürünüydü.

"Ben duş alacağım," dedi ve onu yemeğiyle baş başa bıraktı.

İşini bitirdiğinde Wolf yatak odasına çekilmişti. Onun da uyuması gerekiyordu ama dinlenmeden önce halletmesi gereken birkaç şey vardı.

Daha masaya oturup e-postalarını kontrol edemedi telefon çaldı.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Evet? Ne? Nereye? Hayır, gün ışığında dışarı çıkamaz. Ama ben hemen geliyorum."

Eden telefonu kapattı ve ellerini nemli saçlarında gezdirdi. Kötülere rahat yok, diye düşündü ve giyinmek için acele etmeden önce Wolf'un kapalı kapısına baktı.

Sabah esintisinde bir vampir kokusu vardı. Joe bunu not aldı ama üzerinde fazla düşünmedi.

Uzun bir geceyi hiçbir şeyin olmadığı bir gözetleme görevinde geçirmişti. Hem de izinli olduğu gecede, yapayalnız, bu da son zamanlarda beslediği kızgınlık duygusunu artırmıştı.

Bu onda gerçekten bir şeyler ısırma isteği uyandırdı.

Şu anda tek istediği sahile vuran dalgaları seyretmek ve kafenin verandasında uzun kâğıt fincanını yudumlamaktı. Deniz kokusunu seviyordu. Yanından geçen kızları seyretmeyi seviyordu.

O sevdi-

Derin bir nefes aldı. Doğru olmayan bir şeyler vardı. Burnu biliyordu.

Burun, korkunun ve saldırganlığın kokusunu biliyordu. Esintiyle birlikte, vampirlerin kokusuyla aynı yönden geliyordu.

Vampirleri hemen diğer kokularla bir tutmadı. Tanıdığı tek vampir Clan'dı, o da ölümlüleri herkesin içinde korkutmayı kabalık olarak görürdü.

Joe aslında bu işe istemiyordu ama merak içinde çok güçlüydü. Yardım etme ihtiyacı da öyle. Neredeyse içgüdüsel gibi görünüyordu, bu da ona kendini evcilleşmiş gibi hissettiriyordu, ki bundan nefret ederdi.

Yine de, eğer birkaç vampir istemeden de olsa kötü davranışlarıyla kendilerini ele veriyorsa, başka bir doğaüstü türün üyesinin durumu araştırması olurdu. Ne de olsa, insanlar vampirleri öğrenirse, varolanların varlığına dair şüphelerin magazin gazeteleri dışında herhangi bir yerde dile getirilmesi ne kadar zaman alırdı?

Joe kahvesini yanına alıp cadde boyunca sorunun kaynağına doğru ilerledi. Pazar sabahı kalabalığının içinde dolaşan insanlar etraflarında dolaşma hızını ve esnekliğini fark ettiler, ama yolundan çekildiler.

Mavi ve sarı kiremitli bir çeşmenin etrafına küçük masaların yerleştirildiği bir kafe avlusunun girişine ulaşması uzun sürmedi. ayrıldığı kafenin avlusuna çok benziyordu.

Yalnızca burada bazı masalar ters çevrilmişti ve çeşmede ölü bir güvercin vardı, kanı suyu lekeliyordu. Çeşmenin tepesinde bir vampir duruyordu. çeşme. Dişleri görünmese de, ürkmüş kuşları yıldırım hızıyla havadan koparıyor, içlerini boşaltıyor ve bir kenara fırlatıyordu.

Diğer vampir sessizce ve metodik bir şekilde avludaki tüm metal mobilyalardan heykel inşa ediyordu. Bir kule inşa ediyor, sandalyeleri ve masaları eğip bükerek istediği şekle sokarken doğaüstü gücünü gizlemiyordu.

Her iki vampir de sık sık durup parlak mavi gökyüzüne bakıyordu.

Yıldırım çarpmasını mı bekliyorlar? Joe merak etti. Ya da güneş çarpmasını?

"Bir süredir tuhaf davranıyorlar," dediğini duydu birinin. "Ama çağırdığım polisler orada durmuş onları izliyorlardı. İçlerinden biri ama kimse bir şey yapmadı."

"Belki de güvercinleri öldürmek yasalara aykırı değildir?" dedi bir başkası.

"Ama bu hem müşterileri korkutup kaçırıyor hem de kalabalık çekiyor."

Bir kadın, avlu girişindeki uzun çiçekli çalılardan birinin yanında hareketsiz duran memurlara "Bir şeyler yapın" diye seslendi.

Joe, iki polisin başka birinin gelip sorunu çözmelerini bekledikleri izlenimine kapıldı. Belki de destek çağırmışlardı.

Belki de neyle karşı karşıya olduklarını biliyorlardı ve doğüstü bir destek bekliyorlardı. Joe bunun çılgınca bir düşünce olduğunu çok iyi biliyordu ama yanlış olduğunu da düşünmüyordu. Mesele şu ki, yapabileceği ya da yapması gereken bir şey olup olmadığından emin değildi.

Sonra çeşmedeki vampir dikkatini kalabalığın içindeki genç bir kadına odakladı. Hırlayarak yere atladı ve Joe'nun harekete geçmekten başka çaresi yoktu.

Kadın döndü ve koşarak sahile doğru yöneldi. Joe hızla Soyunmak ve yüz altmış kiloluk siyah bir kurda dönüşmek için kafenin erkekler tuvaletine gitti. Hayvan formuna bürünmeden önce kapıyı ayakkabısıyla destekleyerek açtı, sonra da burnunu sokarak kapıyı sonuna kadar açtı.

Bu haliyle hasta vampirlerin kokusunu takip etmesi daha da kolaydı.

"Rapor verin!"Edens sonunda kalabalığı yararak ters yöne doğru ilerlerken polislere bağırdı. Suya doğru koşan polislere katıldı. Bu ikili polis olmalarının yanı sıra kuzenleri Charlie ve Andre ile vampir avcılarıydı.

"İki kişi de Biri olay yerinden uzaklaştı. Diğer-" "Onu takip etmiyor musunuz?"

"Diğeri bir kadını kovalıyor." "Tamam."

Bir sivil kurtarmak şu anda yalnız bir vampiri takip etmekten kesinlikle daha önemliydi.

"Bu iş bittikten sonra onun izini sürün," diye talimat verdi.

Artık suyun görüş alanındaydılar. Tuzlu su kokusu ciğerlerine doldu. Kalabalık yürüyüş yolundaki insanlar polisleri gördü ve yoldan çekildi. Beklemediği şey ise arkasından birinin gelip onu kenara itmesiydi.

Daha da şaşırtıcı olan, geçenin bir insan değil, kocaman siyah bir köpek olmasıydı.

O ve ortakları sonunda hayvanı kuma kadar takip ettiler. Vampire doğru yol aldılar.

Kaçan kadına henüz yetişememiş olması vampirin zayıflamış fiziksel durumu hakkında çok şey söylüyordu. Köpek büyük bir sıçrama yaptı ve vampirin sırtına sert bir şekilde indi. Normalde bu, hayvanın devasa boyutuna ve darbenin gücüne rağmen hiçbir işe yaramazdı. Normal bir Prime köpeği basitçe silkeleyip atardı.

Bu Prime yüzüstü kumsala düştü ve hayvanın güçlü çenesi boynunun arkasını sararken .

Bu eğitimli bir polis köpeği olmalı, diye düşündü Eden. Yüzükoyun yatan vampire ulaştıklarında başını kaldırdı ve mavi gözleriyle ona, "Peki, ne ?" der gibi baktı. Üniformalı avcılardan biri diz çöküp gümüş kelepçeleri Prime'ın bileklerine taktığında köpek herhangi bir yönlendirme olmadan geri çekildi.

Köpek tanıdık geliyordu ama onu daha önce nerede gördüğünü tam olarak çıkaramıyordu. Köpeğin boynundaki parıldayan altın isim etiketi de tanıdık geliyordu. Adı Joe'ydu.

"Merhaba, Joe."

Kadının sesini duyunca başını eğdi ama kadın ona dokunmak üzereyken geri çekildi.

Sonra Joe dönüp hızla uzaklaştı ve o da köpeğin gizemini Prime'a bıraktı.

"Sanırım artık Dawn'ın uzun süreli kullanımından sonra bu yaratıkları psikoza dair kanıtımız var."

polislerden biri söyledi.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Evet," diye cevap verdi. Ve Dawn'ın zararsız olduğundan henüz emin olmayan Sid Wolf'un bundan ne çıkaracağını merak etti.

Bir kalabalığın toplandığı sahile baktı. "Hadi bunu buradan çıkaralım."

On Birinci Bölüm

Eden güvenli eve döndüğünde neredeyse çökme noktasına gelmişti. Zor bir gece geçirmişti ve şimdi öğleden sonraya dönüşen gergin bir sabah. Poposu sürükleniyordu, beyni kızarmıştı ve gece çalışıp gündüz uyumaya uygun olmadığını tahmin ediyordu.

Diğer avcılarla kavga etmesi ve sonunda rütbesini geri çekip bu operasyondan kendisinin sorumlu olduğunu belirtmek zorunda kalması da yardımcı olmamıştı. Bu, kuzeni Charlie'nin tavsiye almak için babasını aramak üzere cep telefonunu çıkarmasından sonra olmuştu.

Bu, test için numune almayı bitirdiklerinde yakalanan Kabile Prime'ı öldürmelerine izin vermeyi reddetmesinden sonraydı.

"Birkaç gece biriyle koştuktan sonra onların insan olduğuna inanmaya mı başlıyorsun?" Charlie alay etmişti.

Andre, "O kadını öldürebilirdi," diye işaret etmişti.

Charlie, "Bunu gereken yaralı bir hayvan gibi düşünün," dedi. "Eğer ona karşı herhangi bir sempati duymanız gerekiyorsa."

"Başbakan'ın kilit altında tutulmasını ve sürekli gözlem altında tutulmasını istiyorum," diye emretti. "O bir uyuşturucu bağımlısı. Uyuşturucunun ve yoksunluğun etkilerini incelememiz faydalı olabilir. Başbakan'ı bir laboratuvar faresi gibi düşünün," diyerek Charlie'ye alay etti. "Emirlerime uymak için herhangi bir nedeniniz olması gerekiyorsa."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Çocuklar istemeyerek de olsa itaat ettiler. Eden ruhen ve bedenen yorgun ve baş ağrısı içinde eve döndü.

Bilgisayar masasının üzerine bıraktığı küçük ses kayıt cihazına baktı ve gözlemlerini eklemeyi düşündü. Şimdi olmaz, diye karar verdi. O artık

Ŗu anda herhangi bir dokümantasyon yapacak durumda değilim.

Ama bu kötü ve yanlış bir tutumdur, çünkü bu blog projesine bir bulunmuştur. Bu yüzden sesle etkinleştirilen kayıt cihazı. "Huysuzluğum için Wolf'u suçlayacağım - çünkü ben yirmi dört/yedi çalışmak zorundaysam, bence o da çalışmalı." İcini çekti. "Bununla birlikte, dün gece inişli çıkışlı bir gece oldu. Wolf'un kabile vampirlerinin istediğini düşündüğü dizüstü bilgisayarını alamamış olsak da artık şunu biliyoruz ki..."

Ne düşüneceğini şaşırdı ve elini yorgun bir şekilde yüzünde gezdirdi.

"Ne öğrendiğimizden emin değilim. Wolf, Hydra kabilesinin yakalanan bir üyesini sorguladı ama diğer vampirin zihnini okuduğunda öğrendiği her şeyi bana anlattığından emin değilim. Öğrendiğim şey, bana karşı bir saldırı olduğu ve bu tür davranışların tarihsel olarak doğru olduğunu bilmeme rağmen Kabilelerin bunu bu kadar kişisel almasını rahatsız edici buluyorum. Bu, Kabile davranışının ayırt edici özelliklerinden biri. Ama hedef ben olduğumda bunu ilginç bulmaktan çok korkutucu buluyorum. Wolf'a artık zapper kullanmayacağımı söylemiştim ama bu sözümü bozmak zorundayım, bunun için daha sonra özür dileyeceğim. Ayrıca duşun sesini duyuyorum, yani uykusunu bölmüş olmayacağım. Onun dinlenmek için saatleri vardı ama benim hiç olmadı. Eğer Şafak'ta beni avlayan Kabile Primleri varsa, dinlenirken alabileceğim tüm korumayı istiyorum. Zapper'ı açarsam En düşük ayarda Wolf'a verebileceği en büyük zarar küçük bir baş ağrısıdır. Banyoda çıplak bir adamla -vampirle- karşılaşma riskini göze almak anlamına gelmeseydi onu uyarırdım. Görmek istemezdim demiyorum. ama o benim nedenlerimi anlayabilir. estetik beğeniden çok fesatlık içindi. Haklı olurdu ama ben yanılırdım. Bu arada, peşimdeki vampirlerden korunacağımı bilerek biraz uyuyacağım. Bununla birlikte, ben yatmaya gidiyorum."

Kabile çocukları mı? Bir tazi ile aynı içgüdülere sahipler - tavşan görüyorlar ve peşinden koşuyorlar.

Laurent bunu bir gece önce ona söylediğini hatırlıyordu ama peşindekilerle son karşılaşmasından saatler sonra bu sözlerin neden şimdi aklına takıldığını bilmiyordu. Duşu kapattı, uzun saçlarından suyu akıttı,

ve bir havluya uzandı. Kendini dinlenmiş hissetmesi gerekirdi ama .
Çürükleri iyileşmişti.

Karnı toktu, güneşten korunuyordu ve henüz kimse izini bulamamıştı.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Birkaç saatini volta atarak geçirmiş, kendi kendine Eden için
endişelenmediğini, kişisel hacker'ının güvenliğini için endişelendiğini söylemişti.

Onun geri döndüğünü biliyordu ve neden bu kadar uzun süredir ortalıkta
olmadığını merak ediyordu. İlk dürtüsü ona gitmek oldu ama banyo
kapısından bir adım kendini durdurdu çünkü bu dürtü çok güçlüydü.

yüzünü görmek, sesini duymak, kokusunu ve zihinsel enerjisini
yakalamak istiyordu. Onu istiyordu ve bu tam da hayatı boyunca kendini
zırhladığı Prime'ın davranış biçimiydi.

Kabile üyeleri herhangi bir dişiye bağlanmalarına izin vermezlerdi,
vampir ya da ölümlü. Dişiler kullanılmak içindi. Eden bir dişiydi, bu
yüzden kullanılacaktı.

"Mantık," diye mırıldandı.

Gözlerini kapadı ve bir Kabile Aslı olmanın hayatta kalma mantığını
düşünmeye başladı. Bütün mesele hayatta kalmaktı.

Yani, kendine bakma konusunda çok iyi olan kadını kontrol etmek için çıplak
bir şekilde oturma odasına koşmak yoktu. Tabii ki, adam kalçalarına bir
havlu dolayarak ona iyi günler dilemek için dışarı çıksa, sonra da çekici bir
şekilde esneyip ona gülümsese, kadın bunu muhtemelen seksi bulurdu. Bu
davranış büyüleyici, baştan çıkarıcı olurdu. Belli, evet, ama tehdit edici değil.
Onu baştan çıkarmak
onu kullanmak için bir araçtı.

"Artık çok geç," diye mırıldandı, onun çok yorgun olduğunun farkındaydı.
Onun yatağa doğru sürüklendiğini hissetti ve bir kez daha kendini yatağa
doğru gitmekten alıkoymak zorunda kaldı.

Onu.

Çünkü onun dürtüsü kullanmaktan ziyade rahatlatmaktı.

Kötü, Laurent. Bencil bir piç olduğunu ve bununla gurur duyduğunu asla unutma.

Bu düşünceyle nihayet banyodan çıktı. Eden'in **Generated by ABC Amber LIT Converter**'ı almasını beklemek için vardı, birkaç saati <http://www.processtext.com/abclit.html>

Laurent dinlenmeye ve gözlerinin arkasında hafif bir baş ağrısı oluşmaya başlayınca kendisi de bir süre uzanmaya karar verdi.

"Koş, ufaklık."

"Ben küçük

değilim!" "Ama ."

Laurent gölgelere doğru geri çekildi, Justinianus'un ışıltılı gülümsemesinden, parlak gözlerinden uzaklaştı.

Gölgelerin yardımcı olmayacağını biliyordu. Ama elindeki tek şey onlardı.

Karanlığın onda da olduğunu fark etmesi bir anını aldı. O da en az onlar kadar vampirdi.

"Koş."

Bu kez ses Belisarius'a aitti. Kardeşine. Onun ölmesini isteyen .

"Bu sadece oyun ufaklık," dedi Justinianus. "Bir eğitim çalışması."

Ama kimin için?

O henüz bir Prime değildi ama diğerleri öyleydi. Eğer kaçarsa ve onu yakalarlarsa-

Belisarius saldırdı ve Laurent'in düşünecek zamanı kalmadı.

Koştı. Kalbi küt küt atıyordu. Çığlık çığlığa dehşetle doluydu ama kurnazlık düşüncenin yerini hızla aldı. Hayatta kalma içgüdüğü onun içinde güçlüydü.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Ve Belisarius'un kazanmasına izin vermeyecekti.

Asla. Asla. "Asla!"

Çığlık, Denup'u daha uyanmadan yataktan fırlattı. Odasından çıkıp koridorda tökezleyerek ilerlerken gözlerini açtı. Bağırış tekrar geldiğinde vampirin odasının dışında duruyordu.

"Asla!"

Bu kez içinden bir sempati ürpertisi geçti ve tamamen uyandı.

"Bu da ne-" Ellerini yüzünde ovuşturdu.

Wolf'un çırpınışlarını ve bağırışlarını duydu, belli ki korkunç bir kâbus görüyordu.

Kapıyı açtı ve içeri koştu.

Yatakta doğrulup oturuyordu ve gözleri açıktı. İçeri girdiğinde başını ona doğru çevirmişti ama onu görmediğini anlayabiliyordu. O bakan gözlerde gördüğü acı -kalbinin derinliklerinden gelen acı- onu ileriye doğru itti.

Onu kollarına alana kadar onun bir vampir olduğunu hatırlamadı ve o zaman bile bunun bir önemi yoktu.

Sırtı ve omuzları taş gibi sertti. Bir an için bir Rönesans heykelinin soluk mermerini kucakladığını hayal etti. Ama adamın teni sıcaktı, neredeyse dokunulamayacak kadar sıcaktı. Bir heykel değil, düzensiz soluklarla nefes alan bir erkekti.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Kulağına mırıldandı. "Her şey " gibi aptalca şeyler. Ben buradayım. Bu bir rüya. Sadece kötü bir rüya."

Yine de onun sorununun ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. İçindeki dürtü onu elinden geldiğince rahatlatmaktı.

Onun acı çekmesiyle ilgili bir şey kalbini kırdı. "Bırak daha iyi yapayım," diye mırıldandı. "Yardım etmeme izin ver." Onun kendisini duyduğunu sanmıyordu. En azından kelimeleri.

Sonunda bakışlarını onunkilere çevirdiğinde, gri gözleri neredeyse siyah görünüyordu ve içlerindeki acı onun anlayabileceğinin ötesindeydi.

", " dedi. "Bu beni korkutmak için bir oyundu ama ben onun yerine kaçtım. Ben kazandım."

O anda ağzından çıkan kahkaha o kadar acıydı ki kulaklarını acıttı.

"Beni her zaman bulur ve geri sürükler. Ama ben kaçtım."

Adamın kendisiyle mi konuştuğunu yoksa hâlâ kâbusa mı kapıldığını merak etti.

"Bu gerçek değil." Ellerini adamın terden ıslanmış uzun gümüş saçlarında gezdirdi. "Rüya görüyorsun."

Derin bir nefes aldı. Onun yine o korkunç kahkahayı atacağını düşündü ve buna dayanamadı.

O da onu öptü.

Ağzını kendi ağzıyla kapatıp acısını dindirmeye çalışmak çok doğru geldi.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Dudakları buluşur buluşmaz ağrıyan zevk, sert ve ısrarcı bir sıcaklıkla içinden geçti. Ağzı sıcak ve açtı ve kadın onu anında istiyordu.

Aramızdaki bağ, onu iki kez sahiplendiğinden çok daha yoğundu. ödül olarak dudakları. Her seferinde içinde nefes nefese bir heyecan uyanmıştı ama bu sefer nefesini kesmekten fazlasını yaptı.

Dili adamın ağzının içinde gezinirken kadının içinde kasırga gücünde bir heyecan kükredi. Düşünceler kaybolmuş, yerini basit ve acil bir ihtiyaca bırakmıştı.

Ağzına karşı inledi ve aniden ona sıkıca sarıldı. Öpüşmenin kontrolünü ele geçirirken eliyle başının arkasını kavradı.

Ondan.

Bir acı iğnesi alt dudağını deldi ve meme uçlarına ve karnına sıcaklık yaydı. Dilindeki sıcak bakırın hafif tadı arzusunu da keskinleştirdi.

Adamın içindeki gerginlik değişmiş, korkudan arzusun emrine girmiş ve kadının hislerini alt üst etmişti. Bir an bir heykel kadar hareketsizdi. çıplak bir tanrı heykeli. Bir sonraki adımda canlanmış bir tanrıydı, teni sert kaslarının üzerinde saten gibi duruyordu.

Ellerini ondan uzak tutamıyordu. Onun sert karnını ve geniş omuzlarını okşadı, uzun, zayıf sırtını ve dar kalçalarını keşfetti. Tanıştıkları andan beri bunu yapmak için can atıyordu. Şimdi kısıtlamalar sis gibi eriyordu.

Tek istediği ona dokunmak, onu tanımaktı. Adam yatağa uzandı ve ona izin verdi. Yatarken giydiği tişörtü ve iç çamaşırını çıkardığında, sanki ses çok uzaklardan geliyormuş gibi usulca güldü. Orada

İçinde alay yoktu, sadece neşe vardı. Sanki karanlık bir yerdeydi ama kız onu oradan çıkarmıştı.

Hayatta olmanın verdiği sevinç aniden odaya yayıldı ve Den'in derinliklerine ulaştı.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

İçinde olmasını istediği başka bir şey daha vardı.

Onun üzerine oturdu ve yavaşça göğsünden aşağıya doğru öptü; zengin erkeksi kokuyu içine çekti ve teninin dokusunu özümsemi. Adamın ereksiyonunun kalçasına baskı yaptığını hissetti.

Kendini onun üzerine yerleştirmek için geri çekileceği sırada, adamın elleri beline dolandı. Bildiği bir sonraki şey, sırt üstü yattığıydı. Adam iri, erkek ve tehlikeli bir şekilde onun üzerinde duruyordu. Uzun gümüş saçları göğüslerine şehvetli bir şekilde sürtünyor, sinir uçlarına titrek bir ateş gönderiyordu.

Sonra başı aşağı indi. Bir diş gördü ve içine bir korku yayıldı. Ama adam sadece burnunun ucunu öptü. Bu ona hoşuna gittiğini söylediğini hatırlattı ve korku eriyerek el üstünde tutulma hissine dönüştü.

Adrenalin patlaması devam etti.

Ellerinin vücudundaki hissini artırdı. Okşamaları nazik, yavaş ve derinlemesine idi. Onlara eşlik eden öpücükler de öyleydi, ağızda, yanaklarında ve boğazında. Küçük bir ısırıkla kanı çekti ve kadın uzun, titreyen bir orgazmıla yükselirken damlayı yavaşça yalayarak uzaklaştırdı.

"Güzel," diye mırıldandı, aşağı inerken.

Kıkırdaması kulağında yumuşaktı, sıcak nefesi kışkırtıcıydı. "Daha yeni başlıyorum."

Onun altında yatıyordu, kemiksiz ve doymun.

Sonra okşamalar tekrar başladı ve doymak üzere olmadığını fark etti.

Adamın ağzı kadının göğsündeydi, kadın parmaklarını adamın uzun saçlarının kalın ipeksi dokusunda yavaşça gezdirirken dili yavaşça büzülmüş meme ucunun etrafında dönüyordu. Modaya aykırıydı; harikaydı.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Hâlâ seksenlerde takılıp kaldım sanırım," dedi başını kısa bir süre kaldırarak.

Ne kendisinin konuştuğunu ne adamın onun aklından geçenleri okuduğunu düşündü. Onun yorumladığı jestti.

Sonra düşünceleri yükselen bir his dalgasıyla uzaklaştı. Adamın ağzı göğsünden karnına, oradan da daha aşağılara indi.

Kalçaları onun için açıldı. Baş bacaklarının arasına daldı; dilinin cenneti getirdi.

Kıvranıyor, kıvranıyor, boşalıyor ve tekrar boşalıyor, her seferinde daha da yükseliyordu. Ona durması için yalvardı -ve asla durmaması için- ama ondan gelen tek ses çığ inlemelerdi.

Sonra onun vücudunda yukarı doğru hareket etti ve içine doğru kayarak ondan bir orgazm daha çıkardı. Kadının iç kasları kalın uzunluğunun etrafında dalgalanırken inledi.

Adam hareket etmeye, sert ve hızlı bir şekilde içine girmeye başladığında neredeyse dayanamayacaktı. Nefesini kesti; kanında alevlendi ve damarlarında kaynayan lavı düşünmesine neden oldu.

"Yanardağlara kimin ihtiyacı var ki?" dediğini duydu.

Çok uzaklardan onun bir kez daha güldüğünü duydu. O da onunla birlikte güldü.

Nedense ortak mizah onları fizikselden daha derin bir şekilde bir araya getirdi. Fiziksel olanın muhteşem olmadığından değil.

Özellikle de ritmi ikisini de uçurumun kenarına getirecek kadar arttığında.

Bu onu o kadar zorladı ve Den bunun ihtişamına kendini o kadar kaptırdı ki bayıldı.

On İkinci Bölüm

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Başım ağrıyor," diye mırıldandı Laurent.

"Şanslısın, "diye mırıldandı Eden vampirin göğsüne doğru. "Sabah-akşam ne kadar ağrım olacağını tahmin bile edemezsin." Eylemler sonuçlarıyla birlikte gelirdi.

"Akşam oldu bile."

"Ne zaman olursa. Eylemden önce baş ağrısı çekmesi gereken kişi de benim."

"Doğru. Şu anda suçluluk duygusundan sersemlemiş olman
gerekmiyor mu?" "Bu pozisyonda sersemlemek mümkün
değil."

Sırtını sıvazladı ve elinin aşağı kayarak hafifçe kalkmış poposunu kavramasına izin verdi. "Sanırım."

Muhtemelen gülünç görünüyordu ama gerçekten rahattı. Başı, adamın yavaş ve insanlık dışı bir ritimle atan kalbinin üzerinde duruyordu; bu ritim rahatsız edici olmalıydı ama değildi. Diğer kolu da Çelik bir bant gibi güçlüydü ve parmakları ensesindeki kısa saçlarla nazikçe oynuyordu.

Ne zaman yer değiştirdiklerini ya da ne kadar süredir uyuduğunu bilmiyordu. Hem yorgun hem de dinlenmişti. Bir erkekle birlikte olmayalı uzun zaman olmuştu ve sonrası hiç bu kadar iyi olmamıştı.

Kendine geldikçe adamın haklı olduğunu fark etti: Kendini suçlu hissetmesi ya da en azından pişmanlık duyması gereken zaman buydu. Ne de olsa, bir erkek için ikinci doğa olan baştan çıkarıcı cazibelere direnmek üzere eğitilmişti.

Vampir. Çok derin olmasa da vicdanını yokladı ve gayet iyi hissettiğini keşfetti.

"Baş ağrısı," diye tekrarladı. "Sormak gibi bir kabalık etmek istemem ama
Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html> adresinde ne halt ediyorsun?

Burada mı? Şikayet ettiğimden ya da centilmenlik dışı görünmeye çalıştığımın değil."

Eden onun gözlerinin içine bakmak için başını kaldırdı ve hafifçe utanmış olanın kendisi olduğunu gördü.

Orada da acı vardı, fiziksel ve ruhsal. Ama gözlerini kırptırdı ve bir an sonra ruhundan hiçbir şey görünmüyordu.

"Kabus görüyordun. Bağırman beni ," dedi ona. "Seni bundan kurtarmaya çalışıyordum ve... bazı şeyler oldu. Yapma. hatırlıyor musun?"

Gözlerini uzaklara dikti ve bir süre düşünceli düşünceli baktı. Gözlerine bir parça acı geri döndü. "Bir anımsama yaşıyordum," diye düzeltti. Adamın eli sırtında gezinerek içinden zevkli bir ürperti geçirdi. "Beni kendime getirdiğin için teşekkürler."

Wolf'un acı dolu tepkisine ne tür bir anının neden olmuş olabileceğini merak etti.

Ama o bunu yapmadan önce, "Sorma" dedi.

"Bu hiç adil değil."

"Hayat böyle işte. Bu baş ağrısı hakkında-"

Edensat kalktı ve hemen yakınlığı özledi. Hızla oturma odasına gitti ve bilgisayar masasının üzerindeki cihazı kapattı. Bunu yaparken omzunun üzerinden baktı, Wolf'un onu takip etmesini ve suçlayıcı bir açıklama yapmasını bekliyordu. Ama o yatak odasında kaldı.

Belki de onu . Ya da belki baş ağrısıydı... Ki bu da onun suçuydu. Belki kabus da öyleydi.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Şimdi içinden bir suçluluk geçti. Bir vampirle seks yapmış olmanın verdiği kızgınlık değil. Hayır, kurallara ve yönetmeliklere rağmen, bu olay karşısında yüzüne krem sürülmüş bir kedi gibi gülümsemek için kendini zor tutuyordu.

Ama yatak odasına geri döndüğünde gülümsemiyordu. Geri dönmemesi gerektiğinin farkındaydı ve çıplak olduğunun da bilincindeydi. Ama yine de gidip kapının girişinde durdu, kapıya yaslandı, kollarını göğüslerinin altında kavuşturdu. Odanın kendisi loştu ama koridordan gelen ışık yatağın üzerine düşüyordu. Çıplak vampir sırtını yastıklara dayamış oturuyordu ve hatırladığından çok daha ihtişamlı görünüyordu; üstelik gideli o kadar da uzun zaman olmamıştı.

Kadın baktı, adam da kadına. Sonunda başını eğdi ve "Bunun için üzgünüm" dedi.

Şakaklarını ovuşturdu. "Şu zapper konusunda bir anlaşmamız olduğunu sanıyordum."

Bu tam olarak bir suçlama değildi ama sesi kesinlikle mutlu gelmiyordu. Onu hayal kırıklığına uğratmış gibi hissetmesine neden oldu.

"Gelip beni alacaklarından korktum," diye itiraf etti, bunun bir avcının bir vampire itiraf etmesi gereken bir şey olmadığını biliyordu. Yatağı işaret etti, hareketiyle orada olan her şeyi içine çekti. "Ben de en az senin kadar korkmuştum."

Onun kendi korkularını inkâr etmesini bekledi ama o sessiz kalacak kadar dürüsttü.

"Vampirlerle savaştığım birkaç gece beni etkiledi," diye devam etti. "Güvende hissederek uyumak istedim. Bu yüzden sana bir baş ağrısı verdim - ve muhtemelen senin kötü rüya."

"Seni güvende tutmak için buradayım."

Laurent onun sözlerinin inandırıcılığına tamamen şaşırmıştı. Kadının kendisine güvenmemiş ya da bel bağlamamış olması onu hayal kırıklığına uğratmıştı. Sanki rol yaptığı Prime Klanı'nı yönlendiriyor gibiydi.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Biz ortağız," diye hatırlattı ona.

Kelimeler ağzından sanki gerçekten söylüyormuş gibi çıktı ve bir parçası paniğe kapıldı. Seks yaptıklarında onun tadına bakmıştı, değil mi? Kadında zaten onun kanı vardı ve şimdi de adamda onun kanı vardı. Bunun olmaması gerekiyordu! Eğer bir dişiği tattıysanız, ona asla kanınızı vermediniz-asla, asla, asla! Bu-

Komplikasyonlar.

İnledi ve şakaklarını tuttu. "İyi misin?

Başın nasıl?"

Eden'in suçlu endişesi neredeyse dayanamayacağı kadar fazlaydı. Kadın ona doğru ilerlediğinde, ona uzak durmasını söylemeliydi. Ama bunu yapamadı. Onu yanında istiyordu.

Bir ya da iki damladan fazla değildi, diye kendine güvence verdi. Bir bağlantı kurmak için yeterli değil.

Çünkü onu öldürmek zorunda kalmayı gerçekten istemiyordu.

Neyse ki medyum değildi, bu yüzden aralarında bir bağ kurmak bir ya da iki kez kan paylaşmaktan daha fazlasını gerektirirdi, değil mi?

Bir bağıın oluşmasının -zihinsel olarak dişlerini sıkı- ne kadar sürdüğünü ancak tahmin edebilirdi. Bu tür bilgiler Klan ve Aile Asalları ergenliğe ulaştıklarında verilirdi - muhtemelen ölümlü/vampir cinsiyeti dersleri vardı. Kabile Asillerine sadece ölümlüleri kan kölelerine dönüştürmek için kan paylaşımı ve işkencenin nasıl kullanılacağı öğretilirdi.

Bir köle istemiyordu. Ve bir bağ arkadaşı da söz konusu değildi. Hangi davranışın daha hastalıklı olduğundan bile emin değildi: bağlanma mı, kopma mı? Ama bağlanma kesinlikle bir zayıflık işaretiydi.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Ama sen her zaman zayıftın, diye fısıldadı Justinianus'un sesi zihnine.

Kadın yatağın kenarına otururken, "Bu işe karışamayız," dedi. Yine de konuşurken bile ona dokunmak için uzandı. Zayıftı.

Sadece parmak ucuyla kolunun uzunluğunu okşadı. Yapmak istemese de bu hareketten zevk almıştı. Kadının sıcak, zarif teninin dokusu onu anlık bir arzuyla sarstı.

Her nasılsa parmakları birbirine dolanmış, elleri buruşuk çarşafın üzerinde duruyordu. Şımartılmaktan hoşlanıyordu, bu yüzden elini çekmesi iyi adamlardan birinin harcayacağından daha fazla çaba gerektirdi.

"Özür dilerim Eden."

Ona fedakâr bir Klan ukalası gibi görüldüğünü tahmin ediyordu, Çünkü ona yönelttiği gülümseme ironi doluydu. "Az önce ortak olduğumuzu ."

,"" diye işaret .

Tek kaşını kaldırarak onu yavaşça ve kasıtlı olarak süzdü. Hayatında ilk kez kızardı ve giderek büyüyen bir duygunun farkına vardı

ereksiyon.

Çarşafın kenarını kalçalarının üzerine doğru çevirdi; kumaşın ereksiyonunun üzerine doğru kıvrılmasıyla bir şey sakladığından değil.

Onun mütevazı bir şekilde örtülmüş kasıklarına baktı ve sırttı. Sert vampir avcısından beklediği son şey buydu. Ama onu istemesi için hipnotize etmiş de değildi. Belki de onu sadece istediği için . Aralarında uğuldayan şeyin onunla hiçbir ilgisi yoktu. psişik enerji.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Madam," dedi. "Benim savunmasızlığımdan yararlanıyorsunuz-"

"Kulağa ne kadar olumlu bir Viktorya dönemi gibi geldiğinin farkında mısın?"

"Göğüslerinin ne kadar muhteşem biliyor musun?" Siktir et!

Onu öne doğru çekti ve yüzünü muhteşem göğüslerinin arasına gömdü. Yatakta açıkça istekli bir kadın varken neden düşünmeye çalışıyordu?

Sonraki birkaç dakikayı Eden'in göğüslerini keşfederek geçirdi, ardından çarşafı geri çekip sikini eline aldı.

"Ah, evet," diye mırıldandı ve arkasına yaslanıp gözlerini kapattı.

Bu saf, basit bir seksti. Bu temel düzeyde zevk paylaşmak ikisinin de başını belaya .

Ağzı adamın penisinin ucunu örtmek için eğildi. Dili dönmeye başladı ve adam inledi.

"Bunu seviyorsun," dedi.

Evet, çok hoşuna gitti.

Bir süre boyunca, kadın onu tabandan uca, tekrar tekrar okşayıp emerken o da bu duygulara kapıldı.

Tüm dünya, onu uçurumun kenarına getirme şekline odaklanmıştı.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Adam neredeyse patlamaya hazır olduğunda, kadın pozisyon değiştirdi. Eli hâlâ onun sikini kavıyordu ama sadece onu içine yönlendirene kadar. Onu yavaşça içine aldı, yumuşak, ıslak sıcaklığa gömdü, etrafını sardı.

Onu
tamamladım.

Lanet olsun.

Onu sabitlemek için bir elini kalçasına koydu ve diğer göğüslerini buldu.
Duygu. Hissetmeye devam et.

Onun kalçalarını, karnını ve ince, sıkı kığını okşarken, tatlı kıvrımlarının ve sert kaslarının her santimine hayranlık duyuyordu. Bu coşkuyu kadın kontrol ediyordu ve adam da ona izin veriyordu. Ne isterse onu yapıyordu ve istediği her şey ona zevk veriyordu.

"Bu doğru, benimle yolunu bul, seni kötü fahişe."

Güldü, sesi nefessiz ve seksiydi. Sonra nefesi kesildi, sırtı kamburlaştı ve adam orgazmın kadının içinden geçerek şaftının tüm uzunluğu boyunca dalgalandığını ve onu uçurumun kenarına götürdüğünü hissetti. Patlayıcı salınım onu dilsiz ve kör bıraktı.

Ve bir an için, tamamen mutlu.

On Üçüncü Bölüm

"Bu kötü bir fikirdi." Hâlâ onun , alnı göğsündeydi. Ne kadar zamandır böyle olduklarını bilmiyordu. Sesi boğuktu ama onu anlamakta güçlük çekmiyordu. "Ben tam bir aptalım."

Omzunu okşadı ama herhangi bir güvence vermedi. "Evet."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Başını kaldırdı ve onun bakışlarını bir parıltıyla karşıladı. "Koruma," dedi. "Neden birimizin aklına korunmak gelmedi ki? Yanında hiç prezervatif var mı?"

Görünüşe göre o da kendisiyle aynı şekilde düşünmüyordu. Bu konuda onu rahatlatabilirdi. "değil. Bir vampirin bir ölümlüyü hamile bırakmasının ne kadar sürdüğünü biliyor musun?"

"Bir kez."

bir şok geçti ve kekeleyerek, "Ama-hayır-hayır öyle çalıştığını sanmıyorum," dedi.

"Size kuşlardan ve arılardan bahseden oldu mu?"

Kadın suçlayıcı bir tavırla ona bakarken Laurent derin bir nefes aldı. Çenesi göğüs kemiğine dayanmıştı ve bu his oldukça keskindi. Kalbinin üzerine dikilmiş bir kazığın böyle hissettirebileceğini düşündü.

"Sana vampirler ve ölümlüler hakkında bir şey söyleyen oldu mu?" diye sordu.

"Ben eğitilmiş bir vampir avcısıyım," diye . "Eğitimi asıl bir şekilde görmezden gelen bir vampir avcısıyım," diye ekledi ve kalbinin üzerindeki noktayı öptü.

"Bunun hakkında konuşmalıyız Eden."

Başını salladı. "Beni ailenin yoluna çıkmayacağıma ikna ettiğin anda."

Kızın saçlarını karıştırdı. "Pek mümkün değil. Ölümlülerin bunun için bir vampire bağlanması gerekir."

"Senin kanını içtim." Düşünceli görünüyordu ve ekledi, "Sanırım sen de benimkini içtin."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Bir ya da iki damla."

Bir anlığına dehşete düşmüş gibi baktı. "Bu bağlandığımız anlamına gelmez, değil mi?"

Onun da kendisi gibi bağ kurma fikrine karşı olduğunu bilmek güzeldi. En azından bu, Kabileler ve avcılarının ortak bir noktasıydı. Tamam, egosunun bir parçası -ya da belki de ilk içgüdüsyüdü- derinlerde bir yerde onunla bağ kurmanın bu ölümlünün heves etmesi gereken bir şey olduğuna inanıyordu. Ki bu tam bir saçmalıktı.

"Bağlanma yıllar alabilir. Avcı okulunda vampir ve insan seksi hakkında ne öğretiyorlar ki?"

Kızardı ve bir an için gözlerini kaçırdı. Tekrar baktığında gözlerinde muzip bir ışıltı vardı. "Bize yapmamamız söylendi elbette. Sen," diye hatırlattı ona, "bir canavarsın."

"Öyleyim," diye kabul etti.

"Bize ayrıca günaha girmenin kaçınılmaz olduğu ama buna

direnilmesi gerektiği de söylenir." Kendini beğenmiş bir şekilde sırtıttı.

"O dersten sınıfta kalmış gibisin."

"Sana direnmeye sonra devam edeceğim."

Ellerini onun sırtında gezdirdi. Kadın sırtını eğerek tepki verdi ve bu hareket adamın penisinin sertleşmesine, vücutlarının arasına sıkıca bastırmasına neden oldu. Kadın biraz kıpırdandı ve onu daha da tahrik etti.

Nefesini uzun bir dışarı verdi. "Kadın, her şeye yeniden mi başlayacağız?"

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Sırıttı. "Öyle hissettiriyor."

Onları yuvarlayarak kızı altına . "Sen doyumsuzsun." "Bunun benim cümlem olması gerekmiyor muydu?"

Parmak ucuyla adamın dudaklarında gezindi, bu dokunuş çıldırtıcı derecede baştan çıkarıcıydı. Sonra şiddetli, sahiplenici bir öpücük için başını kendi başına çekti. Laurent'ın tek yapabildiği kendini yeniden istemenin içinde kaybetmektir. Ve sahip olmanın içinde.

Eden'in saatin kaç olduğuna dair hiçbir fikri yoktu. Sanki saatlerdir uyuyormuş gibi hissediyordu.

İyice dinlenmişti ama yine de hareket etmek istemiyordu. Yatak rahattı ve etrafını saran sıcak, sert vücut daha önce hiç hissetmediği güvenli bir rahatlık sağlıyordu.

Daha önce hiçbir erkekle bu kadar hoşnut hissetmemiş olması onu rahatsız etmişti. Ama o bir erkek değildi - her ne kadar çok erkek olsa da.

Yakında kalkması gerekecekti. Fiziksel ihtiyaçların karşılanması gerekiyordu. Ve işe geri dönmek zorunda kalacaktı. Edensighed. Karşı çıkmasına rağmen bu operasyonu yürütme sorumluluğunu üstlenmişti.

Wolf onun kulağına, "Bunun gerçekten ne kadar zor olacağını bilmiyordun," diye fısıldadı.

"Aklımı mı okuyorsun?"

"Beden dili."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Bunun tam olarak doğru olmadığından şüphelendi ama boş verdi. "Ben bir komandodan çok bir bilgisayar ineğiyim.

Gerçi bunu büyük, kötü bir Klan Prime'a itiraf etmemeliyim."

Bir kahkaha attı ve onun kulağını öptü. "Komando olmak benim de günlük işim değil, tatlım.

kaldığında dövüşmeyi öğreniyorsun," diye ekledi. "Ve bunda oldukça iyisin."

bir iltifat olarak kabul etmeyi seçti, çünkü muhtemelen öyle demek istemişti. Ve onu yetkin bulduğunu bilmek güzeldi.

Adamın elinden kurtulup yataktan yuvarlandı. "Bu iş bittiğinde avcılık işinden çekileceğim," dedi ve sonra odadan çıktı.

"Zavallı çocuk," dedi Laurent o gittiğinde.

Bunu gerçekten kastetmiş olması onu korkutuyordu. Klostrofobi. Daha önce de tek bir yerde, tek bir kadınla, kuşkusuz belli bir miktar cazibe taşıyan bir kılık değiştirerek çok uzun süre.

İhtiyacı olan şey zaman ihtiyacı olan şey- kendine ait diyebileceği bir hayattı.

İşte Denreally burada devreye giriyor. Sona giden bir yol.

Ayağa kalktı ve araçlarını takip ederek duşun aktığı banyoya gitti.

Onunla içeri girdiğinde, "Duşta seks yok, söz veriyorum." dedi.

"Çok kötü." Sırtını ve kalçalarını ona doğru bastırdı. Teni sıcak ve kaygandı, yasemin sabunu kokuyordu.

Ellerini onun omuzlarına koyarak, birbirlerine o kadar sıkı bastırılmamaları için onu hareket ettirdi. O değildi **Generated by ABC Amber LIT Converter**, <http://www.processtext.com/abclit.html>

saran buharın sudan mı yoksa derilerinden mi geldiğinden emin değildi. Derin bir nefes aldı.

"Birlikte duş almak daha verimli olur. Ama sırtını keseleyeceğim," diye ekledi, kız omzunun üzerinden ona şüpheli bir bakış attığında.

Sonunda onun saçlarını da yıkadı. Kafa derisine masaj yaparken yüzünde beliren zevk ifadesine bakılırsa, bu neredeyse seks kadar iyiydi.

"Bir fincan daha?" Wolf sordu.

"Elbette."

Eden onun kahve istemesine şaşırmıştı ve bu da onun kan içmesine alışmaya başladığını fark etmesine neden oldu. Avcısının gardını düşürmenin bir başka yolu.

İçkiyi doldurdu ve sürahiyi yere bırakmadan önce mikrodalganın üzerindeki saate baktı. Saat neredeyse sabahın on biriydi. Bugünün Pazartesi olduğundan oldukça emindi. Sonunda dinlenmişti ve şimdiye kadar buna ne kadar ihtiyacı olduğunu fark etmemişti.

"Gece yaşamak bana değil. Buna nasıl dayanabiliyorsun?" diye sordu vampire.

Mutfak tezgahına yaslanmış, dar siyah pantolonu ve tişörtüyle rahatlamış ve yenilenmiş görünüyordu. Nemli saçları sıkıca örülmüştü.

Yüzünün etrafında gümüş bir bulut gibi uzun ve gevşek bir şekilde asılı durduğunu hatırladı ve ona duyduğu acı içinde düğümlendi. Duştan çıkıp ayrı yerlere gittiklerinden beri ona dokunmamaya dikkat ediyordu. Giyinmek için odalar.

düşünmek ona seksenler hakkında yaptığı yorumu hatırlattı. Muhtemelen o Roxy'deyken Roxy'de takılıyordu. ilkokul. Yaş farklarını ve vampirlerin bu kadar genç görünmesinin ne kadar aldatıcı olduğunu düşündü.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Gülümsedi. "Geceleri yaşamaya nasıl dayanıyoruz? Bu bizim doğal halimiz, unutmayın. Çocuklarımız mantar gibi karanlıkta büyüyor. Gündüz uyuşturucu kullananlar bile yetişkin olana kadar kullanamazlar."

Bu ona dün öldürdükleri vampirleri mi hatırlattı? , bunu saatler önce takip etmeliydi.

"Dikkatimiz dağılmıştı," dedi ortağına. "Bu benim hatamdı ve ben özür dilerim."

"Bir olmaz," diye uyardı. Elindeki fincanı tezgâhın üzerine koydu. "Bana söylemek istediğin bir şey mi var?"

Başını salladı. "Dün sabah aşağıda psikotik nöbetler geçiren bir çift Manticore Prime vardı-"

"Mantikorlar mı?" Başını iki yana salladı. "Justinianus Asallarının uyuşturucu kullanmasına izin vermezdi."

Şiddetli kesinliği Den'i sarstı. "Onlar Manticore'lardı. Yakaladığımızı test ettik-"

"Sadece bir tane mi?" Tiksinmiş görünüyordu.

"Bitirmeme izin verin. Bu Manticore Dawn'ı

kullanıyordu." "Onun bir Manticore olduğunu nereden

biliyorsun?"

"Bize söyledi. Aslında bizi Justinianus'un Prime'ı düzenlemeye cüret ettiğimiz için öfkesiyle tehdit etti, falan filan. Ama kendin kontrol etmek istersen aklını okuyabilirsin."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Gerek yok. Eğer öyle değilse kimse Justinian'ın adamlarından biri olduğunu iddia edemez. Ama Justinianus'un adamlarının Dawn'ı kullanmasına izin verdiğini sanmıyorum. Bu onlar üzerindeki kontrolünü gevşetir."

"İzin istediklerini kim söyledi?"

Cevap vermek için ağzını açtı ama bir süre sonra kapattı. Şaşkın ve şaşkın görünüyordu, sonra omuz silkti. "Bu benim için sadece garip bir kavram." Neşesiz bir şekilde kıkırdadı. "Gerçi buna şaşırması gereken son kişi benim."

"Neden?"

"Gün ışığında Mantikorlar, ha?"

Adamın kaçamak cevapları, Justinianus hakkında kişisel bir bilgisi olup olmadığını merak etmesine neden olmuştu. Onun uyanırken söylediği kâbus sözlerini hatırladı -Bu bir oyundu beni korkuttu, ama kaçtım - doğru olması mümkün olmayan korkunç bir şüpheyle. Bunlar korkmuş bir çocuğun sözleriydi ve Klanlar gençlerini şiddetle korurlardı.

"Manticore'lar genelde böyle olur," diye cevap verdi ve şüphelerini bir kenara bıraktı.

"Ne yaptılar?"

"Aslında kimseye saldırmadılar," diye itiraf etti, "ama Yakaladığımız kişi bir kadını kovalıyordu. Nedense ondan telefon numarasını istemeye çalıştığından şüpheliyim."

"Uyuşturucu kullanmalarının neden davrandıklarıyla hiçbir ilgisi olmayabilir," diye önerdi. "Belki de tuhaf davranışlarının uyuşturucuyla hiçbir ilgisi yoktu."

"Seni gerçekten anlamıyorum, Wolf."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Geceleri yaşamaya nasıl dayanabildiğimizi sordunuz ama doğduğunuzdan beri bildiğiniz tek şey karanlıkta yaşamaksa, gün ışığına alışmak travmatik olmalı. Belki de siz avcıların varsaydığı şey psikotiktir - çünkü Tanrı bilir, Vampirlerin her an şiddete başvurmaya hazır olmaları, aslında dünyayı algılamanın yeni bir yoluna verilen bir tepkidir."

"Bu hâlâ tehlikeli," diye belirtti. "Bu yüzden siz Klanlar ve Aileler geçişi denetliyorsunuz, değil mi?"

Akıl yürütmesinden memnun görünmüyordu ama isteksizce "Evet, sanırım." dedi.

"Sanırım mı?" Adamın çekingenliği onu kızdırdı. "Doğru. Gün ışığında çalışmıyorsun. Bu yüzden günün geri kalanında burada sıkışıp kaldık."

Gerçekte, işinden çaldığı onca zaman için kendine kızıyordu. Adamın çatık kaşları ve yarım gülümsemesi, onun gerçek sıkıntısının nerede yattığının farkında olduğunu gösteriyordu.

"İstedğin zaman gidebilirsin, Faveau," diye hatırlattı ona.

"Evet." Ama gerçek şu ki, ondan uzak kalmak istemiyordu - bu da operasyon için kötüydü. Ve duygusal refahı için daha da kötüsü. "Gidip kontrol etmeliyim"

Adamlarımla görüşüp test sonuçlarını öğreneceğim. Sonra da marketten bir şeyler alacağım."

Bu işler birkaç telefon görüşmesiyle halledilebilirdi. Ama Sid Wolf'tan bir süreliğine uzaklaşmak onun için iyi olacaktı.

Kapıya doğru işaret etti. "Sen işe git, tatlım." Ona attığı sırıtış tamamen muzip, tamamen yıkıcıydı. "Ben evde kalıp İspanyol pembe dizilerini izleyeceğim."

Bölüm On Dört

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Joe Bleythin, Bleythin Investigations'ın bulunduğu alçıpan eve doğru isteksizce yürüdü. Eskiden işe gelmeyi dört gözle beklerdi. Yapmaya değer bir iş için ve bunu titizlikle ve gururla yapmak için. İş öğrenmekten onur duymuştu. Ve

maaşı da iyiydi.

Onlar özel dedektiflerdi ama öyle her davayı almıyorlardı. Boşanma davaları için aldatan eşleri takip etmiyorlardı; ikiz kardeşler Harrison ve Michael işi tamamen kayıp şahıslar ajansı olarak kurmuşlardı. Aile şakasına göre, bu iş için bir "burun "ları vardı.

Joe şu anda her şeyi bir kenara bırakıp zamanını daha az stresli geçirecek bir şeyler bulma havasındaydı. Tavşan kovalamak gibi belki. Ya da Hava Kuvvetleri'ne geri dönmek.

Kapıya yaklaştı ve içeri girdi, çünkü şu anda patron oydu. Ana oda genişti, içinde üç masa ve bir sürü başka ofis malzemesi vardı. Resimli bir pencere çölde düzenlenmiş çimenlere ve ilerideki işlek caddeye bakıyordu. Kapılar diğer iki ofise açılıyordu ve uzun bir koridor binanın arka tarafındaki özel alanlara gidiyordu.

Odada zaten iki kişi vardı ve o içeri girdiğinde ona baktılar -Erkek hafif bir şaşkınlık, dişi ise belli belirsiz bir kızgınlık

içinde. "Ne oldu? Geç mi kaldım?"

Joe, bir gün önce kafenin tuvaletinden çalınmamış olsaydı saatini kontrol edecekti. En azından vampir kovalamacasından döndüğünde giysileri hâlâ yerindeydi. asla cüzdan almaması gerektiğini öğrenmişti.

Sadece on dolar kadar nakit para kaybetmişti ve hırsızlar yanında taşıdığı araba anahtarını hiç almamışlardı.

olarak, dün sabah oldukça tuhaf geçmişti. "Sid geldi mi?" diye sordu sinirli ofis müdürüne. **Generated by**

ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Cathy Carter hırlayarak ona dişlerini gösterdi.

"Hey! Ne yaptım ben?"

"Duyarsız davranıyorsun," dedi Daniel Corbett.

Sid'in masasının yanındaki sandalyeye oturmuştu.

Genellikle bir elinde bir fincan kahve, diğerinde bir kitap olurdu: Daniel teknik olarak ajans için çalışmıyordu ama o kadar çok ortalıkta dolaşıyordu ki Joe ya ona maaş ödemeleri ya da ondan kira almaya başlamaları gerektiğini düşündü.

Sid'in kuzeniydi, bir vampirle bir insanın melezlenmesinin sonucuydu; korkunç derecede zeki ve tuhaf bir şekilde psişikti, ama bunun dışında bir inek için oldukça normal bir ölümlüydü.

Gözlüklerinin üstünden Joe'ya onaylamaz gözlerle bakan bir inek.

Sonra Joe'nun aklına Cathy'nin neden böyle kötü bir ruh hali içinde olduğu geldi. Kendisi kurt adam olarak doğmuştu, bu yüzden ayın evrelerine pek dikkat etmezdi.

Cathy kötü yola düşmüş bir kurt adamın talihsiz kurbanlarından biriydi; bir saldırganın ısırtığı onu kurt tarafına geçirmişti. Dönüşen bir insanın şekil değiştirme yeteneklerini kontrol altına alması yıllar alıyordu ve dolunay hayatlarını cehenneme çeviriyordu.

Cathy ayın bu döneminde dört gününü yastıklı ve ses geçirmez arka odada kilitli olarak geçirecekti.

İyi düzenlenmiş ofisini dağıtmak için ayda bir kez geçici birini getirmek zorunda nefret ediyordu.

"Sid evde değil ve benim de yapacak çok işim var,"

diye homurdandı. "Kusura bakma. Seni yalnız

bırakayım."

"Bunu sen yap."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Önümüzdeki günlerde daha da az personelle olmasından duyduğu rahatsızlığı belli etmemeye özen gösterdi. Çılgın bir piçin onu ısırp öldürmek yerine dönüştürmesi Cathy'nin suçu değildi. Kardeşi Mike o piçi bulmuş ve bir daha başka bir insanı kurban etmemesini sağlamıştı. Cathy'yi eve getiren Mike'tı.

Ve şu anda Mike, ajans personelinin bir başka kayıp üyesiydi. Joe, Michael Bleythin'in rehabilitasyona gitmesinden şikâyetçi olacak değildi. Kendini kaybetmemişti ama bazı dürtüleri vardı.

"Ve sarhoş bir kurt adamdan daha acımasız bir şey yoktur," diye mırıldandı Joe kendi masasının arkasına yerleşirken.

Cathy odanın öbür ucundan, "Kardeşin hakkında kötü konuşma," diye

seslendi. Lanet olsun, kurtadamların kulakları! "Bu bir gerçeği ifade etmek

içindi" diye cevap verdi. "Başka bir vahşiyi öldürmek zorunda kaldı," dedi

Cathy. "Bunun ona ne yaptığını biliyorsun. onu."

Cathy'nin gözünde Mike yanlış yapamazdı, ama yapamayacak tek kişi oydu. Joe, Harry'nin aileyi ihmal etmesinden şikâyet ederse Arizona'daki yeni eşiyile çok fazla zaman geçirmek için

Cathy de onunla aynı fikirdeydi.

Aynı fikirde olmakla kalmayıp, bir kurt adamın bir insanla evlenmesinin sadece kötü bir fikir değil, düpedüz yanlış olduğunu anlatmaya başladılar. Cathy kısa süre önce şekil değiştiren yaşam tarzına geçmişti ve Yeni din değiştirenler, eski gelenekler konusunda biraz fanatikti.

Joe'nun hayal kırıklığının temelinde kardeşlerinin etrafta olmaması yatıyordu. Ve bunun tek nedeni kurtadamların sürü halinde yaşayan yaratıklar olması değildi. Joe çok fazla çalışıyordu ve kontrolden çıktığını hissetmeye başlamıştı.

Bu, içinde geliştiği bir durum değildi.

Üstelik şimdi vampir topluluğunda bir şeyler oluyordu ve bu işe daha fazla şüpheleniyordu. Dün karşılaştığı uyuşturulmuş Prime'ların Sid'in bir akrabasına devrettiği avcı/Klan operasyonu ile bir ilgisi olmalıydı.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

E-postalarını ve sesli mesajlarını kontrol etti ama ne kardeşlerinden ne de Sid Wolf'tan mesaj vardı.

"Sanırım tek başımayım. Burada ne yapıyorsun, Daniel? Ve bir iş ister misin?"

"Sid'i bekliyorum." Üzerindeki antika Murano camı kağıt ağırlığını itti. Kahve fincanına yer açmak için Sid'in masasını kenara çekti. "Kayıp kişileri bulmana yardım etmeyi çok isterim Joe. Bu yüzden Sid'i bekliyorum."

Daniel'in güçlü bir psişik yeteneği vardı ama pratikte pek işe yaramıyordu. Daniel Corbett bir yerde en son bulunan ya da bir nesneyi elinde tutan kişiyi gözünde canlandırabilir ve size onun hakkında her şeyi korkutucu bir doğrulukla anlatabilirdi. bu kişi bin ya da iki yıl önce yaşamışsa. Daniel bu yeteneğini bir tarihçi olarak kullandı ya da kullanmaya çalıştı. Akademideki meslektaşları, bildiği şeyler için gerçek sağlam kanıtlar sunamadığında onu bir çatlak ve kaçık olarak görme eğilimindeydi.

Sid ona yeteneklerini daha modern nesneleri okumaya nasıl odaklayacağını öğretiyordu. Daniel şimdiye kadar ara sıra elli yıl ait imgelemler görmeye kadar ilerlemeyi başarmıştı. Eğer şimdi ve buraya kadar , kayıp şahıslar şirketi için paha biçilmez bir varlık olacaktı.

Joe Daniel'e, "İyi bir arkadaş olsan da," dedi, "değerli bir yer kaplıyorsun."

"Ve kahveni çok fazla iç," diye kabul etti Daniel. "Git kuyruğunu koval," diye ekledi ve kitabını okumaya geri döndü.

Joe bir dosya açtı ve yazmaya başladı, ama birkaç kelimedenden fazlasını yaztelefonu çaldı.

Joe ikinci zil sesi duyulmadan önce bir an dehşete kapıldı. İçgüdülerine güvendi ve cevap vermekte tereddüt etti. Ama üçüncü çalışta telefonu açtı.

Arayan Sid'in annesi Leydi Antonia'ydı. Ve tabii ki bir sorun vardı.

Kafasındaki uyarı zilleri Laurent'ı gitmeye zorladı ve geceyi özlemle bekleyerek dairede volta attı. Üç gün boyunca bir Klan çocuğunu oynayarak paçayı kurtarmıştı ve yakında dağılması kaçınılmazdı. Bir an önce Kaçış planları.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Ama kader size ne verdiyse onunla çalışmak zorundaydınız ve kader ona Eden'i vermişti. En kötüsü de onu elinde tutmak istemesiydi. Böyle bir çılgınlığın önü kesilmeliydi.

Isırdı. Gülümsedi. Bayan Eden Faveau'yu ısırma fikri hoşuna gitmişti. Sık sık. Bunu düşünmek bile dişlerinin ağrmasına neden oluyordu. Bunu çok fazla düşünmek de onu sertleştirirdi.

Ona gerçekten tek bir Şey için ihtiyaın var, diye hatırlattı kendine sertçe. O da seks değil.

Yine de gözlerini kapattı ve onu anında çıplak gördü. zerindeki kıyafetlerle Oldukça köŐeli, neredeyse görünüyordu. Ama çıplaktı, aman Tanrım, ortaya çıkan hazineler. Sırtını ve kıının güzel yuvarlak kıvrımına doğru iniŐini beğendi. Güçlü kollarını ve bacaklarını sevmişti. Bacakları uzun, esnek ve güzel kaslıydı. Göbeği tam olarak doğru Kadınsı bir kıvrımı vardı. Kalçaları biraz dardı ama belki ocuk sahibi olduktan sonra-

Bu düşünce hayal gücünün hangi karanlık ve sağlıklı kısmından çıkmıştı?

Onunla birlikte olmaktan da hoşlanıyordu ve insanlarla birlikte olmaktan hoŐlanmaması gerekiyordu. Kendi türüyle birlikte olmayı sevdiğinden değil. Kiminle birlikte olmaktan hoŐlanması gerekiyordu ?

Çıplaklığı seviyordu ve bu kabul edilebilirdi. Eğer ona sahip olmaya karar verirse, onu her zaman çıplak tutacaktı.

Bu bir Tribe Prime için çok daha iyi bir düŐünceydi.

İhtiyacı rağmen saate . Saatin farkındalığı
Aydınlık ve karanlık hareketleri onun içinde doğmuştu. Gün ışığı ilaçlarını kullananlarda bu his kreliyor muydu? Belki de eline bir doz Şafak alır ve bunu kendisi öğrenirdi.

Patron'un bilgisayarına girmenin yanı sıra Şafak'ı ele geçirmesine yardım etmesi için Ed'i kullanmalı mıydı? Hayır. Bu onun yanında daha fazla kalmak için bir bahaneydi. O
İlaç için kime biliyordu ama bu Patron'un servetini elde edene kadar bekleyecekti. O zaman istediği her Şeye sahip olabilirdi.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Huzursuzluğunu gidermeye çalışarak bilgisayarın başına oturdu. İnternete nasıl gireceği hakkında hiçbir fikri yoktu ama Escape'in PC versiyonunu keşfetti

Bu yüzden birkaç saat bilgisayar oyunu oynadı.

Gün batımı yaklaşırken Edenstill dönmemişti. Oyun oynadığı süre boyunca zihinsel olarak etrafta vampir olup olmadığını araştırmıştı. O iğrenç zapper şeyi kapalı olsa bile, güvenli ev hâlâ temiz görünüyordu. Birkaç gece süren kavgalar ve Şafak'a verilen kötü tepki Manticore'ların saflarını zayıflatmıştı.

Sokaklara tek başına çıkma zamanı gelmişti. Bacaklarını esnetmesi gerekiyordu. Temiz havaya ihtiyacı vardı.

Dizüstü bilgisayarı geri alması gerekiyordu ve Klan çocuğu taklidinin bunu geciktirmesinden bıkmıştı.

Ayağa kalktı ve cebinden bir bozuk para çıkardı. Tura gelirse, Edena'ya not bırakacaktı. Yazı gelirse, bir Prime'ın yapması gerekeni yapacak, aşağılık bir kadının hassasiyetlerini işine bakacaktı.

Yazı tura geldi.

On Beşinci Bölüm

"Seni görmek ne güzel." Teyzesinin sesinin tatlı tonunda asit vardı. "Merhaba Michele Teyze."

Beni nasıl bulduğunu sormak istedi. Ve burada ne yapıyorsun? Ama ailede buranın, gerçek evi olan apartman sitesinin yakınındaki küçük bir açık hava alışveriş merkezindeki en sevdiği kafe olduğu biliniyordu.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Michele Teyze, tam bir psikolojik hakimiyet gerektiğinde çağrılırdı.

"Müdahale için mi buradasınız?" diye sordu Eden.

Avcı ekibinin geri kalanına zaten kızgındı, şimdi bir de bu çıktı. Dawn sorununda epey ilerleme kaydedilmişti ama ekibin geri kalanının söylediğine bakılırsa, Sid Wolf'un yanında birkaç gün geçirdiği bir şekilde yozlaşıyor, yumuşuyordu.

"O ve bir latte," diye yanıtladı teyzesi, kafenin arka kabininde karşısında otururken. Eden'in yanındaki alışveriş torbalarına baktı. "Değil mi? Bosworth erkek mağazası

mı?" "Evet, Michele

Teyze."

Teyzesinin ses tonu tam olarak suçlayıcı olmasa da, Eden verdiği cevaba bir suçluluk duygusunun eşlik etmesinden nefret ediyordu. Suçlu olmasını gerektirecek ne vardı ki?

"Şimdi de onlardan birinin ayak işlerini mi yapıyorsun?"

Bu kez Michele Teyze'nin ses tonu belirgin bir şekilde daha düşmancaydı ve gözlerinde hayal kırıklığına uğramış bir ifade vardı.

Babasının kız kardeşi Michele Darabont, avcılarının resmen reddettiği radikal vampir katilleri tarikatı olan Püristlerden değildi. Ama söylentilere göre Pürist fanatiklerin liderleriyle temas halindeydi ve onların gündemine kesinlikle katılmıyordu.

"Güvenli evin dışında çalışıyoruz. Yanında kıyafet getirme şansı olmadı."

Michele, "Bu kişinin bir sığınağı var," diye . "Kendi bağlantıları. Senin ona bu şekilde hizmet etmen tam da onların beklediği türden bir şey."

"Kendi inisiyatifimle birkaç şey aldım. Benden hiçbir şey istemedi."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Michele Teyze, önüne kocaman bir fincan kahve ve bol köpüklü süt konurken ve garson kız duyamayacağı bir yere taşınırken sessiz kaldı. Teyze Eden'a ters ters baktı, Eden da ona ters ters baktı ve geri çekilmeyi reddetti.

"Teklif ettiğiniz şeyi kendi gibi kabul edecek ve siz de onun küstah davranışlarına alışacaksınız."

Belki de zaten öylesinizdir. Sinsi ve kurnazdırlar. Hatta kendi kibirlerinin farkına varırlar çünkü ne de onlar Prime'dır." Alaycı bir şekilde homurdandı. "Prime kullanıcıları. Prime alıcılar."

"Bu dersi hayatım boyunca dinledim Michele Teyze. Ne yapacağımı biliyorum."

"Ancak içimizden herhangi biri ilk kez onlarla uzun süre yüz yüze zorunda kaldı."

Eğitimi hatırla. Şimdi söylediklerime inanın."

Bu artık eskimeye başlamıştı. Ve çok ama çok sinir bozucuydu. "Wolf bize yardım ediyor." "Kendi amaçları için. Onun sadakati Klanına."

"Bunu anlıyorum. Ama sorun çözüldükten ve hiçbir insan zarar görmedikten sonra kimin umurunda?"

Ayrıca, avcılar da kendi amaçları için vampirlerle birlikte çalışıyorlardı. Kimsenin amacı temiz ve saf değildi. Kabileleri hizada tutmak ittifakın her iki tarafına da hizmet ediyordu. Eden saha çalışmalarıyla ellerini kana bulamadan önce teyzesi gibi dar görüşlü bir idealist olup olmadığını hatırlamıyordu ama şimdi kesinlikle daha pragmatistti.

Wolf tanımak değişen tavrının bir parçasıydı elbette, ama tamamı değil. Yine de parti çizgisinden herhangi bir sapma artık vampirin suçu olacaktı.

Onların gözünde o büyük, kötü kurttu.

Michele lattesinden bir yudum aldı, sonra peçeteyle ağzındaki köpükleri sildi. "Ondan hoşlanmaya başlıyorsun."

Bu bir soru değildi ve tam olarak bir suçlama da sayılmazdı.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Eden, birkaç gece önce aynı kafede sohbet ettikleri andan itibaren Wolf'tan hoşlanmaya başladığını kendi kendine itiraf etti. Varsayımlarına meydan okumuş, onu farklı düşünmeye sevk etmişti. Sadece vampirler hakkında değil, hayatı ve onunla yapmak istediği şeyler hakkında da. İyi bir takım olmuşlardı.

Kavgada ona güvenirdi. "O

benim hayatımı kurtardı."

Ve yatakta harikaydı.

Bu da başka bir avcıya söyleyeceği son şeydi; özellikle de bir akrabasına.

"Bu operasyondan hâlâ ben mi sorumluyum?" Bunun cevabını zaten biliyordu, çünkü gelenekleri en az teyzesi kadar iyi , ama bu noktayı açıklığa kavuşturmanın zamanı gelmişti.

"Seni rahatlatamam. Bunu sadece baban yapabilir."

"Ama onu aradın, değil mi?"

"Seninle konuşmamı istedi. Dün vampirle baş başa çok zaman geçirdin. Bu hepimizi endişelendiriyor."

"Çalışıyorduk. "Eden neredeyse Wolf'un, "Bu benim hikâyem ve buna sadık kalacağım," dediğini duyacaktı ki bu onu gülümsetti.

Bu da tabii ki teyzesinin kaşlarını daha da çatmasına neden oldu.

"Sen çıktığında ne yapıyordum biliyor musun? "diye sordu Eden. "Burada duygularımı nötr ve ortaklığı profesyonel tutmak için ne yapılması gerektiğini düşünüyordum. Saatlerdir bunları düşünüyorum. Karanlık tarafa geçecek değilim Michele Teyze."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

O değildi. Öyle umuyordu.

Wolf'a karşı duyduğu çekim çok güçlüydü ve pek çok seviyede hissediliyordu ama buna karşı koyacaktı. Onun kendisine dokunmasını istememek için kendine nedenler buluyor, dudaklarının dokusunu, ellerinin göğüslerinin üzerindeki hassas sıcaklığını ve ağırlığını unutmaya çalışıyordu.

"Nasıl yakında gidecek," diye hem kendine hem de endişeli akrabasına hatırlattı. Sonunda onun gülüşünü, kahkahalarını, alaycı tavırlarını unutacaktı.

yorumlar ve meydan okuyan fikirler. "Bu operasyon sona erdiğinde, bir daha vampirlerle uğraşmayı planlamıyorum."

Michele biraz rahatlamış görünüyordu. "O zaman zaten çözmüş olduğunuz şeyi bir sakıncası yok, değil mi?"

"Evet, biliyorum. "Ed sıkıntısını bir gülümsemeyle bastırdı. Ayrıca dişlerini gıcırdatmamayı başarak, "Ama endişenizi takdir ediyorum," diye ekledi.

Michele rahatladı ve başını salladı. O lattesini yudumladı, Eden dördüncü fincan kahvesini bitirdi ve onlar bitirene kadar neredeyse rahat bir sessizlik hüküm sürdü.

Daniel'in ofisteki varlığının faydalı olduğu ortaya çıktı. Araba kullanabiliyordu, ki bu Joe'nun kurt formuna dönüşürken yapamayacağı bir şeydi.

Bir iz bulmak için kurt formunda olması gerekiyordu, bu yüzden Daniel'ı da avında getirmişti.

Sid'in evini ve birkaç mekânı kontrol ettikten sonra kurda gitmeye karar verdi ama sıra dışı bir şey ya da peşine düşecek kadar yeni bir koku bulamadı. Neyse ki bulabileceği bir iz olduğunu biliyordu.

Sid'in işe gelmemesi bir yana, Leydi Antonia Sid'in hafta sonu boyunca Klan yerleşkesinde bulunmamasından dolayı çok endişeliydi.

Antonia'ya göre, Klan'ın vampir avcılarıyla çalışmak için yapılan bir anlaşmadan haberi yoktu.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Joe, Antonia'nın herhangi bir şey sorması yerine gizlice araştırmayı kabul etmişti.

Yardım çağrısı. Kadın ve adam, Sid'in yaşam tarzı nedeniyle klan içinde zaten var olan gerilimi daha da tırmandırmaktansa, eşini bulmasının daha iyi olacağı konusunda hemfikir oldular.

Sahile doğru yola çıktıklarında Daniel, "Bu senin araban, istersen döşemeleri döşe," diye yorum yaptı.

Joe karşılık olarak etkileyici dişlerini gösterdi ama Daniel bu tehdidi görmezden geldi.

Kurtadamların etrafında vakit geçiren insanların sorunlarından biri de buydu; insan, vampir ya da diğer türlerden olup da kurtadamları tanıyan pek kimse yoktu. Ama bilenler de sevgili dostlarının şekil değiştirmiş halleriyle kendilerine zarar vermeyeceğine dair bir güven duygusuna sahip olma eğilimindeydi. Bu çoğunlukla doğrudu ama her zaman değil ve Joe şekil değiştirenlerin tek biçimli nüfustan daha fazla saygı görmesi gerektiğini düşünüyordu.

Üstü açık arabanın ön koltuğunda birkaç saniye oturduktan sonra Joe hoşnutsuzluğunu unuttu ve en temel içgüdülerinin girmesine izin verdi. En güçlüsü koku alma duyusuydu ve Joe şehrin kokusuna bayılıyordu.

Çoğu kurt adamın aksine Joe şehir ortamında doğmuş ve büyümüştü. Çoğu şehre sadece kaldıklarında gelirdi. Ama Bleythin çocukları sokakları ve ara sokakları, tüm pislikleri ve çöpleriyle birlikte kendi oyun alanları haline getirmişlerdi. Keşfedilmesi ve çözülmesi gereken sayısız aroma katmanı varken aklını işe vermesi biraz zaman aldı ama Joe'nun insan beynine zaten bir süreliğine ihtiyaç yoktu.

Vampir tuhaflığının yaşandığı yere vardıklarında Joe'nun akli isteydi ve çalışmaya hazırdı. Bulundukları yer nedeniyle, sahile inene kadar Daniel'in uzun bir tasmanın bir ucunu tutmasına izin verdi. İnsanların sürekli ona bakıp bakıp durmasına ve ne tür bir köpek olduğunu sormasına aldırmıyordu; bunların hepsi gizli görevin bir parçasıydı. Ve büyük bir köpek olarak görülmek -çoğu insan bir tür malamute/Newfoundland karışımı olduğunu tahmin ediyordu- herhangi bir tür kurt olduğundan şüphelenilmesinden daha iyiydi.

Vampiri yere serdiği yere geldiklerinde Joe, Daniel'in elindeki tasmayı çekip aldı ve burnunu kuma dayadı. Çılgın vampirin kalıntıları onu ilgilendirmiyordu ama onu götüren insanlar kesinlikle ilgilendiriyordu. Özellikle de kadın. O da

Klan Lideri ile arabada olan kişi olarak tanıdı. Onu takip ederse, Sid'in Dawn işini verdiği Prime'ı bulma ihtimali vardı. Bu da onu Sid'e götürebilirdi.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Bir gün öncesinden beri alana yayılmış olan koku yığınınu ayıklamak çok zordu, ancak sonunda bu karmaşanın içinden belli belirsiz bir izlenim ortaya çıktı.

Joe başını kaldırdığında Daniel'ın uzakta suya baktığını gördü ve dikkatini çekmek için uludu.

Bu pek çok insanın dikkatini çekti ama nasıl yapılacağını bilse bile havlamazdı. O bir kurt adamdı; gururu vardı. Uluma, dalgın profesörü koşturdu, ama Joe çok daha hızlı hareket etti ve Daniel nefes nefese ve ter geldiğinde arabada bekliyordu.

"Daha fazla egzersize ihtiyacın var," diye gözlemledi Joe.

Daniel, "Üzerine bir şeyler giymen gerek," diye cevap

verdi. Joe omuz silkti. "Kucağında bir havlu var."

İnsan formunda sadece Daniel'a tarif edecek kadar kaldı, sonra ön koltuğa çöktü ve kokuyu tekrar yakalamayı kolaylaştırmak için şekil değiştirdi. Bir insan yardımcısı olmadan tek başına kaçmak en iyisi olurdu ama kocaman siyah bir kurdun gün ışığında sokaklarda. Güvenli değildi, özellikle de kurt için.

Kokunun izini sürmek onları pek çok dönemeçten geçirdi ve ne o ne de Daniel telepatik olarak iletişim kuramadıkları için Joe'nun sözlü yönergeler vermek için birkaç kez şekil değiştirmesi gerekti. Hedefleri olan sıradan bir apartmana vardıklarında hava kararmıştı. Joe'nun bir şeyin kafasını koparmak istemesine neden olacak kadar kötü bir baş ağrısı vardı. Tanrı bu gece sokakta dolaşan herhangi bir fareye yardım etsin.

Kapsamlı bir keşiften sonra Daniel'i eve gönderdi ve beklemek için sık bir çalılık sırasının arkasına yerleşti. Buranın doğru yer olduğundan emindi. Ne kadının ne de vampirin binada olmadığından da aynı derecede emindi. Vampir gideli çok olmamıştı ve Joe onu takip etmeyi düşündü. Ama bir şey ona beklemesini söyledi ve o da hislerine güvendi.

Çalılıklar arasında çömeleli çok olmamıştı ki, bir ses duyuldu. kadının arabası binanın otoparkına girdi. Giriş kapısını açmak için bir şifre girmek üzere durmak zorunda kaldı. Joe şansını denedi ve siyah VW Bug'ın önüne, doğrudan farların parıltısına oturmak için dışarı çıktı.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Onu fark etti ve hemen kapıyı açıp dışarı çıktı. "Merhaba Joe.

Burada ne işin var?"

Güzel. Onu hatırladı. Ayrıca açık araba kapısını kendisiyle yoluna çıkan iri hayvan arasında tutacak kadar da akıllıydı. Onun bir vampiri yere serdiğini görmüştü. Yine de bir silahı varsa, ona doğru gitmedi.

Joe ona yemek için yalvaran bir köpek yavrusu gibi baktı ve başını bir tarafa eğdi, maksimum sevimlilik üretmek için tam açıyla.

"Tamam, çok tatlısın. Ne istiyorsun?" diye sordu.

Kendini göstermiş, itaatkâr görünmüştü. Daha ne ki? Ayağa kalktı ve garaj girişine doğru döndü, zarif uzun burnunu kapıya doğrulttu. Sızlanıp kapıyı tırmalayabileceğini düşündü ama bu biraz abartılı olurdu.

Sırıttı. "Ne oldu, Lassie? Vampiri mi istiyorsun? Bu kadar mı kızım?"

Boğazından kısık bir sesle hırladı ve kadının bunu duymamasını umdu. Ona geri döndü.

O bunu yaparken, kadın sürücü koltuğuna geri kayd1. Adam arkasından atlayamadan, kadın uzanıp yolcu kapısını açtı. Adam arabaya atlamakta tereddüt etmedi. Kadın giriş kodunu girdi ve arabayı garaja sürdü.

Arabayı boş bir park yerine sürerken "Bunu neden yaptığımı bilmiyorum," dedi.

Uzandı ve kulaklarının arasını kaşıdı. Sadece güvende olduğuna dair güvence vermeye devam etmek için değil, aynı zamanda gerçekten iyi hissettirdiğı için de onun dokunuşuna eğildi.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Kadın arka koltuktan birkaç çanta alıp arabadan indiğinde, adam da arkasından atladı. Asansöre kadar onun yanında koşturdu.

"Umarım havlayan biri değilsindir," dedi kapı kapandığında. "Çünkü binada hayvan bulundurmamamız gerekiyor. Yani, bir vampirin ikamet etmesi yeterince kötü, ama komşular bir köpekten gerçekten şikayetçi olurlar - ama sen bir köpek değilsin, değil mi? Bir kurt gördüğümde tanırım. Bir süre sana baktıktan sonra, yani."

Tamam, , hayvanlarla konuşuyordu. Bunu pek çok insan yapıyordu, bu yüzden onunla tek taraflı bir konuşma yapıyor olması çok da garip değildi. İkincisi, onu bir kurt sanmıştı ve en ufak bir korku duymuyordu. Neden?

Kalçasını dürttü ve o da bunun bir soru olduğunu anladı.

"Sid Kurt Klanı'ndan." Tekrar başını okşadı. "Sanırım sen de onlardansın, değil mi Joe?"

Ait mi? Başını kaldırdı ama kadına hırlamamayı başardı. Ve bir , kadın haklı sayılırdı. Uzun zaman önce, insanların onları düzenli olarak avladığı eski kötü günlerde, Klanlar ve Arı Halkı birbirlerine yardım etmek ve birbirlerini korumak için bir ittifak kurmuşlardı. Bu, Ortaklık olarak bilinmeye başlamıştı,

ve kurtadamlar doğal olarak Kurt Klanı'yla birlikte hareket etme eğilimindeydi. Sid'in ortağı olmasının bir nedeni de buydu.

Daireye vardıklarında ne yapacağından emin değildi. Vampirin gittiğini zaten biliyordu.

Ve henüz güvenmediği birinin önünde, sırf düzgün bir konuşma yapabilmek için insan formuna geri dönmeyecekti. Ama burnunun ona ne söyleyebileceğini öğrenmek istiyordu.

Bu yüzden onu takip etti ve kapıyı kapatmasına izin verdi, ancak bu ona kafeste olduğu hissini verdi.

Çantalarını yere bıraktı ve "Kurt!" diye seslendi.

Tabii ki cevap yoktu. Joe insanların ne zaman yalnız olduklarını anlayamamalarını garip buluyordu. Onları dünyanın kralı yapan şey sayılarıydı, çünkü çoğunun işe yarar bir duyusu yoktu **Generated by ABC Amber LIT Converter, <http://www.processtext.com/abclit.html>**

ev hakkında

yazmak. "Kurt

mu?"

Küçük oturma odasında Mars'a yapılacak görevleri kontrol etmek için kullanılabilecek gibi görünen bir bilgisayar düzeneği vardı. Masa sandalyesinin üzerine bırakılmış sarı bir kâğıt aldı.

"Görünüşe göre bana bir not bırakmış." Nota baktı ve kıkırdadı. "Not bırakmayacakmış ama beni endişelendirmemeye karar vermiş."

Sesi büyülenmiş gibiydi ve vampiri düşündükçe vücudunun kimyası belli belirsiz . Demek bu Kurt seni tahrik ediyor, diye düşündü Joe. Ama notta ne yazıyordu? Sid'den bahsediyor muydu?

Cep telefonu çaldı ve cevaplamak için not defterini yere bıraktı. "Wolf? Bu ses de ne?"

Joe vampirin, "Biraz yardıma ihtiyacım var, tatlım," diye cevap

verdiğini duydu. "Yola çıkıyorum. Sen neredesin?"

"İlk tanıştığımız sokağın yaklaşık üç blok batısında. Bir deponun çatısında."

"Olduğun yerde kal. Joe'yu getireyim mi?"

"Takımı bunun dışında bırakalım. ." Bir vınlama sesi duyuldu, sonra bağırış.

"Bu arbaleti sevdim.

Yalnız gel. Acele et."

Kadın Joe'ya, "Kal," diye emretti. Masanın üzerinden bir alet ve gitti.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Kadın kapıdan çıktıktan sonra insan formuna geri döndü. "Siz çocuklar İyi eğlenceler," diye mırıldandı ve parmaklarını büktü. Yeniden başparmaklara sahip olmak güzeldi. Göğsünü kaşıdı, esnedi ve dairenin etrafına iyice bakmaya başladı.

Masanın üzerindeki küçük kayıt cihazını bulduğunda meraklanmıştı. Geri sarıp dinlemeye başladığında daha da meraklanmıştı.

On Altıncı Bölüm

VW kaldırıma yanaşırken Laurent çatıdan atladı. Sert betona düştüğünde ayak bilekleri biraz burkuldu ama sadece üç katlı bir düşüş olduğu için başka bir şeyi yoktu.

İyi, binanın düz çatısında göğüslerine alıç ağacından oklar saplanmış halde bıraktığı iki Manticore Prime için kullanılabilecek bir kelime değildi. Neden onu rahat bırakmıyorlardı ki?

Oh, evet, bilgisayar.

Yolcu kapısını açtı ve dizüstü bilgisayar çantasını arka koltuğa fırlattı.

Sonunda! Bilgisayarı saklandığı yerden çıkardı.
Havacılık ve Uzay Müzesi. Zengin olacaktı! Daha da iyisi, özgür olacaktı.

Laurent Denen'in yanına kaydı ve sert bir öpücük için onu yakaladı. tadı kanını kaynatıyor, heyecanını daha da artırıyordu.

"Neden bu kadar uzun

sürdü?" "Trafik."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Pikap için teşekkürler." Başını arkaya attı ve neşeyle kıkırdadı. "Sür, güzelim. Sür."

Ona hızlı ve endişeli bir bakış attı. "İyi hissediyor musun?"

Dizini okşadı, sonra düzgün kalçasını daha da okşadı. Teni sıcaktı, harikaydı.
"Hayatımda hiç bu kadar iyi hissetmemiştim. Ve sen de çok iyi hissediyorsun."

kendin."

Onun dokunuşu altında kıvrandı. "dağıtıyorsun." "Kenara

çekip oyalanmak ister misin?"

Güldü ama dikkati dikiz aynasındaydı.

Laurent iç çekti. Bakmasına gerek yoktu. Onları hissedebiliyordu. "Takip ediliyoruz." Gözlerini kapadı ve konsantre oldu. Birkaç dakika sonra, "Bu kez Hydralar. Manticorlar beni istiyor; Hydralar da seni. Biz çok popüler bir çiftiz."

"Tüm yanlış çevrelerde." Adamın elini yavaşça kalçasından uzaklaştırdı. "Bir kızın evde kalmak istemesi için yeterli, zapper açıkken ve "Örtülerini başına kadar çekmiş."

"Sen değil," dedi ve elini bu kez onun omzuna koydu. "Sen aksiyon, macera ve tüm o avcı şeyleri için yaşıyorsun."

"Ve sen de Prime'sın," diye cevap verdi, alaycı bir duygusallıkla. "Dünyayı kurtarmak için doğdun."

"Kurtarılmak istese de istemese de."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Alaycı bir bakış ve mükemmel bir anlayış anını paylaştılar.

Sonra gerçekten Kurt Klanı'nın bir üyesi olmadığını hatırladı. Yani o an bir yalandı. Ve bu yalan kalbine bir bıçak gibi saplanmıştı.

Tuhaf.

Laurent acısını , ama bu Laurent'taki değişikliği fark etmeden önce olmadı.

"Neyin var? Yaralandın mı?"

Onun endişesi işe yaramadı, bu yüzden duruma odaklandı.

"Hidralarınız hakkında ne yapacağız?"

"Onları inlerine kadar takip edip tamamen yok etmek mi?" diye parlak bir öneride bulundu.

"Bu eğlenceli olabilir," diye kabul etti. "Ama ben kastetmiştim." "İn çok aptalca bir kelime, değil mi?" diye ekledi.

"Şu anda bizimkine geri dönmek istiyorum. Bizi telepatik olarak tespit edebildikleri için bu bir sorun olabilir."

"Ben de bunu düşünüyordum," diye cevap verdi. Başparmağını arka koltuğa doğru salladı. "Onlardan kurtulabiliriz, eğer kısa bir süre baş ağrısı."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Onun arkasından baktı. Zapper değerli dizüstü bilgisayarının yanında duruyordu. "Bir güç kaynağına bağlı değil," diye umutla denedi.

"Akımın yanı sıra pillerle de çalışıyor."

Harika, avcıların taşınabilir bir anti-vampir silahı vardı. "Hepimizin bu kadar yüksek teknolojiye sahip olmasından nefret ediyorum," diye yakındı. "Aklımızı kullanmaya ne oldu?"

"İlkel silahlarımıza karşı üstün hızınızı ve gücünüzü mü kastediyorsunuz?"

"Ve kurnazlık," diye ekledi. "Eskiden hepimiz kurnazlık yapardık."

"Oyalanmayı bırak. Gecenin geri kalanını bu adamlardan kaçmaya çalışarak geçirebilirim ya da onları şaşırtabilir ve üsse geri dönebiliriz."

İç çekti. Dizüstü bilgisayarın içinde ne olduğunu görmek istiyordu. "Tamam, zapper'ı kullanacağız. Ama sana psikopatça şiddet uygularsam, bu senin hatan olur."

"Yapmayacaksın."

Sesi fazla kendinden emin, fazla güven dolu geliyordu. "Olabilir," diye uyardı onu.

"Kontrolleri çalıştırman gerekecek," dedi ona. "Bir zamanlayıcı kontrolü var, böylece kısa bir darbe gönderebilirsiniz. Bu şekilde kullanmayı hiç denemedik. Aslında, gerçekten işe yarayacağından emin değildik ta ki-"

"Bana bununla işkence mi yaptın?"

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Oh, bebek gibi davranma. Bunun amacı telepatiyi yok etmek, kimseye zarar vermek değil."

Bıraktı ve zapper'ı kucığına çekti.

Farlar şimdi arkalarından hızla geliyordu.

"Sanırım bize çarpacaklar. "Eden'in ayağı gaza bastı ve süslü küçük Volkswagen'i caddeden aşağı uçtu. Birkaç saniye içinde takipçilerinin bir blok önüne geçti ve işlek bir kavşakta sarıdan kırmızıya dönen ışıktan zar zor geçebildi. "Bu onları uzun süre tutmaz," dedi ona. "Acele et ve kontrolleri . On saniyeye ayarla. Hayır, yirmi."

Zapper'ı inceledi. "."

Vampirlerin yaklaşmasına izin vermek için arabayı

yavaşlattı. "Git." Bir düğmeye bastı.

Kör edici bir acı kafasının içinde kükredi. Metalin çarpması kulaklarını tırmalarken, boğazından acı dolu bir çığlık koptu. zorundaydı. Kaçmak zorundaydı.

kaçmak
için.

Mecburd
um.

Pençeleri, dişleri ya da kasları üzerinde hiçbir kontrolü yoktu.

Acı-

"Bu çok fazla , değil mi?"

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Laurent yavaş yavaş gecenin, parçalanmış döşemenin, hâlâ gösterge paneline gömülü olan pençelerinin, şimdi ayaklarının üzerinde ağır ağır yatan makinenin farkına vardı. Kesik kesik nefes alışının, hızlı kalp atışlarının ve kulaklarındaki çınlamanın farkına vardı.

Sonunda acının yokluğunun farkına vardı.

En çok da, kayıtsız sorusuna rağmen Eden'in ne kadar endişelendiğini ve ne kadar üzgün olduğunu fark etti. Ama ondan korkmuyordu. Adam az önce tamamen kontrolsüz bir şekilde vampirleşmişti ve kız ona zarar vermeyeceği konusunda güveniyordu!

Kadının güveni adamın kalbinde çifte bıçak gibi büküldü.

Ellerini yavaşça gösterge panelinden çekip pençelerini ve dişlerini geri çekti.

"İşe yaradı mı?" diye sordu ona.

"Evet." Dikiz aynasına baktı. "Hydra sürücüsünün tepkisi beş arabalık bir kazaya neden oldu. Umarım kimse yaralanmamıştır."

"En azından hiç kimse insan değil." Başını geriye yasladı ve gözlerini kapattı. Umutsuzca dinlenmeye ihtiyacı vardı.

"Joe'yu apartmanda bıraktım," dedi o başlarken. "Sorun olur mu?"

Güvenli evde başka bir avcının olması fikri hoşuna ama bu konuda şikâyet edecek durumda da değildi.

"Peki," diye mırıldandı ve arabayı sürerken kendinden geçti.

"Hey, Joe, biz geldik," diye seslendi Eden kapıdan girerken. Anında bir yanıt alamayınca şaşırılmış görünüyordu. "Neredesin Joe?"

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Laurent bu Joe denen adamın gitmiş olmasını umuyordu.

Oturma odasının ortasına doğru yürüdü. "Dışarı çıkmış olamaz." Sonra gülümsedi. "Bahse girerim yataklardan birinde uyuyordur."

Laurent başka bir insan hissetmiyordu ama bir şey vardı.

"Senin için yeni giysiler aldım," dedi Edens ve yerdeki bir yığın çantayı işaret etti.

Laurent dalgın dalgın, "Teşekkürler," diye cevap verdi. Dizüstü bilgisayarda çalışmaya başlamak için sabırsızlanıyordu ama misafirleri varken bilgisayarın hacklenmesine izin vermesine imkân yoktu.

Hissettiği şey psişikti, ancak aldığı kalkanlı zihinsel izlenim vampir gibi hissettirmiyordu.

Birçok avcının psişik yetenekleri vardı; bu Joe da muhtemelen onlardan biriydi.

Laurent kapının yanındaki portmanto dolabını açtı ve dizüstü bilgisayar çantasını malzeme kutularının arkasına sıkıştırdı. İdeal bir saklanma yeri değildi ama şimdilik idare ederdi. Arkasını döndüğünde alışveriş masasına baktı.

Çantalar. Den'in bu kadar düşünceli olması onu oldukça duygulandırmıştı. Ne yazık ki çantalar boştu.

"Sanırım Joe'nun kıyafet değiştirmeye ihtiyaçı vardı."

Güldü ve e-postasını okumaktan başını kaldırıp baktı. "Doğru ya. Bana ayakkabı falan çiğnemeyi seven bir tip olmadığını söyle yeter."

"Bildiğim kadarıyla hayır."

Kadının yorumları merakını da artırdı. Bu Joe'nun zihinsel imzasında hafızasını gıdıklamaya başlayan bir şey vardı.

Bu ona Los Angeles'ta sık sık gittiği diğer barda takılan bazı insanları hatırlattı. Oraya gelen motorcu tip **Generated by ABC Amber LIT Converter**, bir grup gürültülü, şamatacı,

<http://www.processtext.com/abclit.html>

Bazen Shaggy adında bir adam tarafından yönetilirdi. O

"Neden gidip Joe'yu kontrol etmiyorsun?" diyordu.

"Sanırım yapacağım."

Eden'in dikkati bilgisayarındaydı. Laurent yatak odasında gizlenen kurt adamlarla yüzleşmek için koridorda yürürken bundan memnundu.

Sabırsızlıkla kapıyı gözleyen erkek yalınayaktı ve üzerinde Laurent'ın yeni kotu ve mavi gömleği olduğunu tahmin ettiği bir şey vardı.

"Merhaba Joe," dedi Laurent.

"Merhaba Wolf," diye cevap verdi Joe, usulca ayağa kalkarak.

Aynı yapıya sahip olmalarına rağmen Joe bir santim kadar daha uzun, biraz daha zayıftı. Tavrı nötrdü, ama güçlü bir merak duygusu da vardı.

Laurent, "Halkın avcılarla birlikte çalıştığını bilmiyordum," dedi.

"Öyle olmadığını çok iyi biliyorsun," diye cevap verdi. Joe sadede geldi. "Sid nerede?"

Sonunda yakayı ele vermişti. Yoksa yakalanmış ? Kurt adam adının Kurt olduğunu sanıyordu. Laurent blöf yapmaya karar verdi. "Buradayım."

Joe ona yukarıdan aşağıya baktı ve birkaç derin nefes aldı. "Kurt gibi görünüyorsun," dedi. "Kurt gibi kokuyorsun. Ama sen Sid Wolf değilsin."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Bunu sana söyleten nedir?"

Joe bir adım daha yaklaştı, Alfa'dan Prime'a bir jestti bu. "Bir , Sid benim ortağım. Ve daha da önemlisi, Sid bir kız."

Sid kız mıydı? Sid bir kız için ne tür bir isimdi?

"Sadece onu gerçekten emin olmak için kontrol ediyordum," diye yalan söyledi Laurent. "Neden Sid diye çağırıyor ki?"

"Sidonie'nin kısaltması," diye yanıtladı Joe, biraz da kuşkuyla. "Ve sen de onun ortağı mısın?"

"Birlikte çalışıyoruz."

Laurent kurt adamın sesindeki hafif hakareti fark etmedi. Bir elini kaldırdı. "Ben-"

"iyi edersin."

Werewolf, kendi türleri dışında herhangi bir türle oynuyor olabileceklerine dair en ufak bir ipucuna karşı bile oldukça hassastı.

"O benim en iyi arkadaşım," diye etti Joe. "Bu yüzden sana onun nerede olduğunu soruyorum."

Laurent dürüstçe, "Hiçbir fikrim yok," dedi.

"Bu davayı size devrettikten sonra nerede olacağını söylemedi mi?" "O bağımsız bir kadın."

Ya da Laurent Joe'nun yorumlarından öyle anladı. Kurt Klanı'nın değerli dişilerinden birinin evden çıkmasına neden izin verdiğini bilmiyordu ama damızlıklarını serbest bırakmayı tercih bu onun sorunu değildi. Aslında bu, Edento'nun onun yerine iş yapmasını sağlamak için ihtiyaç duyduğu sürece maskeli baloya devam etmesine yardımcı olabilirdi.

Şu anda ihtiyacı olan şey Joe'yu yatıştırmak ve bir şekilde yavruyu, kendisi fark etmeden önce dışarı çıkarmaktı.

Kurt adam hiç de mutlu değildi. "Bu hafta sonu eve gelmedi. Annesi endişelendi. Ben de endişelenmeye başlıyorum."

"O bir vampir," diye Laurent. "Doğası gereği tehlikeli - bir kız olsa bile."

"Kendini Sid olarak tanıttığını biliyorum, ki bu o kadar da kötü bir fikir değil. _"

"Bunu nereden biliyorsun? Ve bu neden kötü bir fikir değil?"

"Kız arkadaşınızın görev raporlarını dinledim, sizden sürekli Sid Wolf olarak bahsediyor.

İnsanlarla uğraşırken dezenformasyon kötü bir şey değildir. Özellikle de avcılarla takılıyorlarsa. Ama ben senin gerçek kimliğini bilmek istiyorum. isim."

"Laurent," diye cevapladı düşünmeden. Kulağa daha çok bir Klan çocuğu lakabı gibi gelen bir takma ad bulamadığı için kendine lanet etti.

Joe'yu saran şok Laurent'ı bir adım geri attırdı.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Ne?" diye sordu.

Kurt adam birkaç dakika boyunca dikkatle ona baktı ve uzun, derin nefesler aldı. "Evet," dedi sonunda. "Sen Laurent'sın."

On Yedinci Bölüm

Edenran bir elini kısa saçlarının arasından geçirdi. Akşamın erken saatlerindeki adrenalinin etkisi geçtiğine göre artık boşa kürek çekiyordu. Ama yine de arabaya bindiğinde Wolf'un onu öptüğü anıya sevgiyle gülümseyecek enerjisi vardı.

Yatak odasına girdiğinde onu bir öpücük için daha yanına çağırmak istedi ama kendini bilgisayarın başında kalmaya zorladı. Mesafeyi ve bakış açısını korumak zorundaydı.

Bir süre e-postalarına konsantre olmayı başardı ama sonunda yatak odasından gelen alçak sesli konuşma dikkatini çekti.

"Konuşma mı?" diye düşünene kadar birkaç saniye daha geçti.

Wolf evcil kurdunu kontrol etmek için yatak odasına gitmişti. Kiminle konuşuyordu? Daha da önemlisi, kim cevap veriyordu?

En mantıklı açıklama seslerin bir radyodan geldiğiydi. Ama doğaüstü olaylarla uğraşırken mantık pek devreye girmiyordu.

Eden kalktı ve olabildiğince sessiz bir şekilde yatak odasına yürüdü, sonra kulağını kapıya dayadı. İstihbarat topladığını düşünüyordu. Seslerden biri kesinlikle vampir sevgilisine aitti. Diğerini tanı mıyordu erkek sesi, kim dedi:

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Senden Sid Wolf diye bahsedip duruyor. İnsanlarla uğraşırken dezenformasyon kötü bir şey değildir.

Özellikle de avcılarla birlikteyken. Ama gerçek adınızı bilmek isterim."

"Laurent." Bir duraklama. "Ne?"

Bir duraklama daha. "Evet. Sen

Laurent'sın." "Burada ne haltlar

dönüyor?"

Laurent dönüp kapı aralığında duran ve öfkeden titreyen Eden'e baktı. Onu gördüğüne de, öfkesine de şaşırmamıştı. Ya da sorusuna. Ama zamanlamasından hiç memnun değildi. Silah taşıyor gibi görünmediği için minnettardı.

"Şimdi olmaz, tatlım-"

"Kimsin sen?" Omzunun üzerinden ters ters bakıyordu. Sonra öfkeli bakışları tekrar ona döndü. "Kimsin sen?"

Joe onun yerine, "O Laurent Wolf," diye cevap verdi.

Dikkati tekrar Joe'ya yöneldi. "Buraya nasıl girdin?"

Kendisine Laurent Wolf dendiğini duymak Laurent'ın içini burktu. Karanlık yaptı

İçinde derinlere gömülü şeyler dikkatini çekmek için bağılıyor, dışarı çıkmak için pençe atıyordu. Klanlar anasoylu olsa da bu isim ona ait değildi. Onun bir adı yoktu. Manticore'lu Laurent bile ona resmi olarak verilmemişti.

"Beni içeri sen aldın," dedi Joe. "Hatırlamıyor musun?"

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Laurent, Joe'nun Den'e nasıl gülümsediğini fark ettiğinde, içinden geçen kıskançlık beklenmedik olduğu kadar güçlüydü de.

"Ben öyle bir şey yapmadım."

Eden öfkeliydi ve kurt adamın cazibe girişiminden tamamen habersizdi. Güzel.

Laurent durumun kontrolünü ele geçirmeye çalışarak, "Sanırım açıklama ve tanışma sırası geldi," dedi.

"Annen burada olduğunu biliyor mu?" Joe ona sordu.

Laurent'ın dünyası bu soru karşısında paramparça oldu.

Kurt adamı duvara çarpmadan hemen önce tutabildiği tek şey Joe'nun gömleğinin ön kısmıydı.

Joe kendisini boğan elin baş ve küçük parmağını tutmayı başardı ve sertçe bükte.

Vampir isteseydi Joe'nun boğazını parçalayabilirdi ama bunun yerine geri çekildi. Joe nefes nefese ve acı içinde kalmıştı ama en azından nefes alabiliyordu. Prime'ın verdiği tepkiye bakılırsa, Joe'nun tahminine göre, mirasyedi oğlun annesinden bahsetmek hassas bir konuydu.

"Özür dilerim," diye cüret etti.

Kadın odanın içinde biraz daha ilerlemişti. Kafası karışık, endişeliydi ama çoğunlukla öfke kıvılcımları saçıyordu.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Wolf'a doğru bir adım ve bir saniye tereddüt ettikten sonra koluna dokundu.
"Wh-

Ona hayvani bir bakış fırlattı.

Joe gerildi, gerekirse onu savunmaya hazırdı. Ama Wolf onun elini itti ve odadan çıktı.

Vampirler yıldırım hızıyla hareket edebilirlerdi. Wolf yatak odasından çıktıktan kısa bir süre sonra dairenin kapısı çarparak kapandı. Sertçe.

Joe'yu, tamamen haksız olmayan bir ihanet duygusundan muzdarip bir vampir avcısıyla yalnız kalmak gibi garip bir durumda bıraktı.

Öfkesini ona yöneltti. "Bu da ne demek oluyor? Ve sen kimsin?"

Onun bu konuya geri dönmemiş olmasını diledi. Kadın onunla çıkış olmasına rağmen, adam kapıya doğru yaklaştı. "Anladığım kadarıyla nerede Sidonie Wolf mu?" diye sordu. Ne de olsa burada ortağını arıyordu, vampir ve avcının üzerinde çalıştığı davaya karışmak için değil. "1.80 boylarında, sarışın, mavi-gri gözlü. Düşünecek olursak kardeşine çok benziyor."

Kız ona o kadar sert bakıyordu ki, onu duyduğunu bile sanmıyordu.

Adamın çıplak ayaklarına baktı. Giydiği kıyafetleri tanıdığını gördü. Sonra bakışları isim kolyesine takıldı.

"Evet," dedi, kadın sonunda onun ne olduğu konusunda isteksiz bir sonuca varırken.

Bir adım geri çekildi. Tiksinti ya da öldürücü bir düşmanlık hissetmemişti. Ama mutlu ya da arkadaş canlısı da değildi. Ayrıca orada çok fazla silah vardı ve o eğitilmiş bir katildi. Kendi türü, onun türünü vampirlerden daha fazla sevmiyordu. Vampirlerle çalışmasına ve Laurent Wolf'la çiftleşmesine rağmen -ki bu onu neredeyse aileden biri yapıyordu- Son birkaç dakikadaki ifşaatlar onu avcı köklerine geri dönmeye teşvik edebilir.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Nesliniz tükendi!" dedi şaşkınlıkla.

"Biz de öyle düşünmenizi istiyoruz."

Kadın sersemlemiş halde kaldı. Adam da bunun kendisine verdiği avantajı kullanarak, o daha kendine gelmeden kendi hızlı çıkışını yaptı.

Daireden çıktıktan sonra Laurent'ı takip etmeyi düşündü. Ama Başbakan'ın Sid'in nerede olduğunu gerçekten bilmediğine inandığı için kayıp Kurt'un peşini bıraktı. Laurent ilgi çekici olabilirdi ama Sid bir numaralı önceliğiydi.

Edendin ne yapacağını bilmiyordu. Yatağa oturmaktan başka, çünkü bacaklarını çalıştıramıyordu.

Lavları severdi ama depremleri sevmezdi. Ve son birkaç dakika dünyasını Richter ölçeğine göre on civarında bir yerde sarsmıştı.

Wolf ona yalan söylemişti. Birlikte dövüşürken, gülerken ve sevişirken bile günlerdir ona yalan söylüyordu.

Acımaması gerekiyordu ama acıyordu. İçeriden pençelenerek parçalanıyordu.

Wolf, Wolf değildi. Ya da olduğunu düşündüğü Kurt değildi. Bu bilgi neden onu eziyordu?

"Neden bana söylemedi?" Odanın sessizliğinde konuştu ve neredeyse bir hayaletin gölgelerin arasından çıkıp cevap vermesini bekledi.

Onun yerine duyduğu şey, teyzesinin sesinin anısıydı.

"Sinsidirler. Ve kurnazlar. Kendi kibirlerinin farkına bile varmazlar, çünkü ne de olsa onlar Prime'dır. Prime kullanıcıları. Prime alıcılar."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

alay ediyor, düşündüğü kişi olmadığı için ona sessizce gülüyordu. Onu düzeltmek çok basit bir şey olabilirdi.

Buluşma yerinde ortaya çıktığında ve onun kendisiyle buluşacağı söylenen Prime olduğunu düşündüğünde hata yaptı.

"Büyük şaka. Ha. Ha. Piç kurusu"

Sonra kurt adamın şu sözlerini hatırladı: "İnsanlarla uğraşırken dezenformasyon kötü bir şey değildir. Özellikle de insanlarla

avcılar."

Ve şimdi doğaüstü dünyanın düşündüğünden daha da büyük olduğunu biliyordu. Bir şekil değiştirenle yüz yüze gelmişti ve bu konuda ne yapması gerekiyordu? Bu keşif -karmaşıklık- Wolf'un da hatasıydı. Joe'nun türünün varlığını derhal diğer avcılara bildirmeliydi.

Ama o istemedi.

Bu yanlıştı. Wolf'un etrafında olmak değiştirmiş, lekelemişti. Olayları onun bakış açısından görmeye başlamıştı ve-

Ve onun bakış açısına göre, dikkat edilmesi gereken kişi oydu. Asla tamamen güvenilmemesi gereken biriydi.

Onun ataları onun atalarını avlamıştı. Onunkiler de avlamıştı. Herkesin uzun hafızası vardı.

Ve her zaman böyle olması gerekiyordu.

Ama işte buradaydı, yirmi birinci yüzyıl. Görünüşe göre kurtadamlar hâlâ dünyada dolaşıyordu. Vampirler dünyaya sağlamalarına yardımcı olan ilaçlar alıyorlardı. Günlük işleri varmış. Görünüşe göre Klan kadınlarının eşit hakları vardı.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Kurallar açıkça değişmişti. Neden kimse avcılara söylememişti? Bu adil değildi.

O bir anakronizmdi. Bir şakaydı.

"Ah, vay halime," diye mırıldandı.

Ve neden Wolf, ona aldatmacası hakkında bağırma şansı bulmadan önce buradan fırlayıp gitmişti? Ona bağırması gerekiyordu. Her lifi

Onunla yüzleşmesi gerekiyordu ve-

Onu görmeye, onunla konuşmaya ihtiyacı vardı. Çok üzgündü. Gözlerindeki bakış o kadar harap olmuştu ki.

Eden'in kalbi göğsünde sert bir şekilde çarpıyor, -Laurent'in- acısına tepki veriyordu.

Joe'nun onu nasıl incittiğini ya da neden incittiğini bilmiyordu ama Laurent Wolf kapıdan çıkıp gittiğinde aklı başında değildi.

Onu bulup teselli etme dürtüsüyle savaştı, çünkü bu çılgınlıktı. Ama... adam tehlikeli bir durumdaydı. Ve o bir avcıydı. Bu yüzden onu bulmak onun göreviydi. Onu kendinden korumak değil, dünyayı ondan korumak.

Tabii önce onu bulması gerekiyordu.

"Ne yaptın, ben bakmıyorken üzerime böcek mi yerleştirdin?" Laurent sessizce yaklaşan ölümlü kadına sordu. Onun yaklaştığının farkında olmadığından değil.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Onun gibi bir şey, "diye yanıtladı Eden. "Manticor'larla son karşılaşmanızdan sonra, sizi takip etmenin iyi bir fikir olabileceğini düşündüm."

"Teşekkürler."

"Sadece işimi yapıyorum."

Kadının bir arbalet taşıdığını görünce şaşırmadı. Onun kan çılgını olmadığından, kızların ırzına geçmediğinden ya da vampirlerin kötü bir gece geçirdiklerinde yaptıkları her şeyi yapmadığından emin olmak için buradaydı.

Düşündüm de, biraz çapkınlık eğlenceli olabilirdi. Muhtemel bir ırz düşmanı olarak Eden'i baştan aşağı süzdü.

Nişan alamadan silahı elinden almak kolay olacaktı ama o bıraktı.

"Teknolojiyi kullanmak zorundayız," dedi sessizlik şarj olurken. "Tüm süper duyularınızla rekabet edebilmemizin tek yolu bu."

"Pısrık. Atalarınız iyi iş çıkardı."

"Zaman değişti."

Sözlerine, hislerine, hatta duruşuna bile sinmiş olan acılık, hem tetikte bir gerginliği hem de tam bir yenilgiyi ifade ediyordu.

Her nasılsa -kör edici kırmızı öfkesi ve üzüntüsü dindikten sonra- onca dolambaçlı yola rağmen ortaya çıkmasını beklemişti. Ve işte buradaydı, tanıştıkları sokağa geri dönmüştü. Buraya nasıl geldiğini bilmiyordu. Nedenini de bilmiyordu. Neden deponun çatısına tırmandığını ve oturup doğu gökyüzüne baktığını bilmiyordu. İlk başta güneş doğana kadar her saniyeyi saydı. Ama saatler sonra doğacaktı, Düşünceler sonunda çürük zihninde dolaşmaya başladı.

Eden hakkında düşünmesine izin veriyordu, çünkü bu düşünceler dikkatini çekmek için yaygara koparan anılar kadar acı verici değildi. Bir süre sonra, Den'i düşünmek diğer her şeye karşı bir kalkan haline geldi.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Ona geleceğini biliyordu. Onun kendisine gelmesini istiyordu.

Kızacağını biliyordu ama sorun değildi.

"Özür dilemeyeceğim," dedi ona.

Onun yanına bağdaş kurarak oturdu ama çok da yaklaşmadı. "Senden bunu isteyen kim?"

" ama. "Bana söylemeliydi." diye düşünüyorsun.

"Bu sadece profesyonelliğin önüne geçen bir ego. Ama tanıştığımız gecedan beri profesyonelliğimi aşmana izin veriyorum."

"Bunu yapmıyorum." "Ha."

Göz ucuyla ona baktı. "Belki biraz. Sana çok fazla yalan söylemedim," diye ekledi.

Yine de ona söylemediği pek çok şey vardı, ölümlüleri korumak ve onlara hizmet etmek için Klan kurallarına nasıl bağlı olmadığı gibi büyük şeyler. İstedliğini elde etmek için onu nasıl kullanmayı planladığı gibi. Onun bu operasyonunun onu ilgilendirmedığı gibi.

Ama bu yalan söylemekle aynı şey değildi - çok fazla - ve nedense bu onu rahatlatıyordu. Neden rahatlaması gerektiğini bilmiyordu.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Bay Wolf, kadarıyla ailenizle sorun yaşıyorsunuz?"

Açıklama ve özür dilemenin bir yolu olarak Laurent bunun oldukça iyi bir açılış olduğunu düşündü.

Ses tonundaki hassas, neredeyse cerrahi hassasiyet onu eğlendirdi. Ve bu eğlence neredeyse bir merhem gibiydi.

"Bay Kurt mu? Daha önce kimse bana böyle hitap etmemişti."

"Herkesin ailesiyle sorunları vardır," diye devam etti. "Örneğin benim ailem bir vampirle arkadaş olmama kesinlikle karşı. Ailemle uğraşırken ölü kelimesi çok önemli."

"Benimki de."

"Arkadaş olduğumuzdan değil tabii ki."

Kadının seksi hatırladığını anlayabiliyordu; hatıralar bedenini ısıtıyordu. Ve bu sıcaklık onu kendine çekti.

"Arkadaş değiliz," diye kabul etti ve elini yanağına ve boğazına götürmek için uzandı.

"Ve sevgili kelimesi de uygunsuz." "Kaba,"
diye ekledi.

Onu istiyordu. sırt üstü yatırıp içine dalmak istiyordu. Serbest kalırken kendini kaybetmek istiyordu. Onun kanını istiyordu. Onun teslimiyetini istiyordu. Onun çığlıklarının, acısının ve zevkinin kulaklarını doldurmasını ve kafasının içinde çınlayan diğer tüm sesleri ve görüntüleri bastırmasını istiyordu.

"Kaba ama asla değil." Soğukkanlı ve sakin, hafifçe eğlenmiş gibi görünmeye çalışıyordu ama sesi açlıktan pürüzlüydü.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Duymuş muydu? Uçurumun kenarına ne kadar yakın olduğunu biliyor muydu?

Gözlerini kapadı, kontrol için savaştı. istediğini kolayca alabilecekken neden kontrolü elinde tutsun ki?

Ancak karanlık, Justinianus inleyen, nefes nefese kalmış bir kan kölesiyle zevk alırken, özenle dekore edilmiş bir yatak odasında durduğu görüntüyü getirdi. Bu, kontrol ettiği Prime'lar üzerinde bir egemenlik gösterisiydi, zevkle hiçbir ilgisi yoktu. Laurent utanmış ve bunu alaycı düşüncelerle gizlemeye çalışmıştı.

Justinianus gibi olmak istiyordu. Ama nasıl başlayacağını bile bilemiyordu.

"Aile seni gerçekten mahvedebilir, bunu biliyor musun?"

"Bir de bana sor," diye dert yandı.

"Onlar gibi olmak istiyorsun. Sen değilsin. Onların onayını istiyorsun. Onlardan kaçmak istiyorsun." İ ekti. "İnsanlar ve canavarlar, hepimiz ailelerimiz tarafından becerilmek söz konusu olduğunda aynıdır."

"Evet. Ama hepimiz bir gün büyümek, kendi seçimlerimizi yapmak ve bunlarla yaşamak zorundayız. Sonsuza kadar insanları suçlayamayız."

"Öyle mi düşünüyorsun?"

"Ne hakkında konuşuyoruz?" diye sordu sonunda. "Burada ayrıntılara mıyız?"

"Hayır."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Tamam. olsun." Ayağa kalktı. "Güneş yakında doğacak. Gerçekten kötü bir güneş yanığı olmadan önce güvenli eve dönmek ister misin?"

"Ben de buna güveniyordum." İçini çekti ve ayağa kalktı.

"Ne?"

"İntihar düşünüyordum." "Gerçekten mi?"

"Hayır," diye karşılık verdi onun endişesine. "Şaka yapıyordum." Ona doğru yaklaştı. Onun silahlı ve tehlikeli olduğunun farkında olarak, "Seni öpersem, o şeyi üzerimde kullanır mısın?" diye sordu.

Sonunda gülümsedi. "Eğer beni öpmezsen, onu senin üzerinde kullanacağım."

On Sekizinci Bölüm

Eden'in daireye nasıl döndüklerine dair çok az anısı vardı. Öpücükleri hatırlıyordu. Uzun, sert, sıcak, tamamen sarsıcı öpücükler. Ve onun ellerini onun üzerinde. Her yerinde, onu tekrar tekrar titreyen, çılgık atan orgazmlara götürüyordu.

Ve arabayı o kullanıyordu!

Şimdi Wolf dairenin kapısını tekmeleyerek kapattı ve onu tekrar kollarına aldı. Daha önce olduğu gibi, sadece elleri, dudakları ve dili ona dokunmakla kalmadı, keskin dişleri de tenini sıyırdı. Acı dolu iğneler kadının içinde zevk fırtınaları estiriyor ve arkalarında sürekli yenilenen, sızlayan bir ihtiyaç bırakıyordu.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Adam onu sıkıca tuttu ve kadın kendi başına ayakta duramayacak kadar güçsüz bir halde adamın omuzlarına yapıştı. Adamın ağzı kızın ağzına indi ve kız Tekrar ateş.

Elleri onun üzerinde geziniyor, giysilerini bir kenara atıyordu çünkü ten tene değmeliydi. Isı onları harmanladı, kaynaştırdı.

Adamın onu yatak odasına ne zaman taşıdığını bilmiyordu; yatağa uzandığının, üstüne uzanırken adamın ağırlığının ve onu kendine doğru çektiğinin sadece belli belirsiz farkındaydı.

Bir öpücük beklerken bileği ağzını kapattı. Birkaç damla ılık, tatlı sıvı diline değdi ve içine yayıldı. Yükselen bir rahatlama ve Wolf'un dokunuşuna daha da derin bir ihtiyaç getirdi.

Sadece onun dokunuşu.

Onun içine, olması gereken yerin derinliklerine doğru itti. Kadın daha da fazlasını isteyerek ona doğru eğildi.

Adam sert ve hızlı bir ritimle kadının içine girerken, kadın adamın sırtını ve kalçalarını kavrayıp kalçalarını adaminkilere dayadı.

Adam geldiğinde, kadın da onunla birlikte gitti ve uzun süren saf coşku anında boğuldu.

Kendine geldiğinde, adam onun üstünde yatıyordu, ağır, terli ve kemiksizdi.

"Harap olmuşsun," dedi ona, çenesi göğsüne batmasın diye başını hareket ettirmek için kalın örgüsünden çekiştirerek.

Cevabı zar zor duyulabilen bir homurtuydu.

Uzun bir süre sonra yavaşça başını kaldırdı ve onun gözlerinin içine baktı. "Beni mahveden sensin."

Kendini beğenmiş bir şekilde gülümsedi.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

O da dilini meme uçlarında gezdirerek karşılık verdi. Zevkin küçük artçı şokları hâlâ vücudunda dalgalanıyordu ama yine de merak ediyordu: Sevişmek onu daha iyi hissettirmek için geçici bir çözüm müydü, yoksa ona duyduğu gerçek ihtiyacın bir ifadesi miydi? Ya da herhangi biri yapabilir miydi? Herhangi biri?

Bu düşünceyle midesinde bir ağrı hisseder ve duyguların kaleydoskopu başını döndürür.

"Sen," diye cevap verdi. "Şu anda tek istediğim sendin."

Adamın onun düşüncelerini okuduğunu fark etti. Ve cevap çok tatlıydı ama net değildi.

Bunun önemli olmasına izin vermemeye çalıştı. Ne de olsa aynı kanı paylaşmaları onları bir çift yapmıyordu. Hâlâ neredeyse birbirlerine yabancıydılar - birkaç saat öncesine kadar onun gerçek adını bile bilmiyordu.

"Yine de seks harikaydı."

"Harika." Esnedi ve uykulu bir şekilde mırıldandı: "Paris'e her zaman sahip olacağız."

Göndermeyi hemen anlamadı ve düşünürken gözlerini tavana dikti.

"Casablanca," dedi sonunda. "Rick ve Ilsa, sırlar ve yalanlar." "Ve

Naziler. Nazileri unutmamalıyız."

"Rick'e yalan söyleyen Ilsa'ydı."

"Ona her şeyi anlatmadı. Bu yalan söylemekle aynı şey değil."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"İhmal yalanları. Ve ondan hoşlanmadım. 'Benim yerime sen düşün' sahnesi de neyin nesi? Neden kendi kararını veremedi?"

"Zamanının kadınıydı."

"Bette Davis, 'Kendi eylemlerimin sorumluluğunu almayacağım' saçmalığını yapmazdı."

Laurent başını kaldırdı ve kadın onun gözlerinde belli belirsiz bir öfke gördü. Onun Ingrid Bergman'ın onurunu savunmasını , ama bir an sonra bir gülümseme yayıldı yüzünde. Elinde olmadan sırtarak karşılık verdi.

"Bu konuşmaya nasıl başladık?" diye sordu. "Sıralı

olmayan bir şey söyledin."

Ağırlığını kaydırarak bir dirseğinin üzerine yaslandı. "Bu alışılmadık bir şey değil."

Bu fırsattan yararlanarak onu üzerinden kaldırdı ve oturdu. "Kahvaltı mı, uyku mu?" diye sordu ona.

Onun bileğini kavradı ve dirseğinin iç kısmını okşadı. "Ben zaten kahvaltı ettim."

Eden yere baktı ve solmakta olan diş izini fark etti. Vampir ısırıkları çabuk iyileşirdi. Yakında iz kaybolacaktı, ama vampirin ona sahip çıktığı her yeri hâlâ hissedeceğini biliyordu. Ailesi bunları utanç izleri olarak görürdü.

Anıların hiç kaybolup kaybolmayacağını merak etti. Ya da onları isteyip istemeyeceğini.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Edenslid yataktan kalktı. "Dinlen o zaman." Edens odadan çıkarken hafif bir itiraz sesi çıkardı ve Edens onun gitmesine izin vermekte isteksiz olduğunu bilmekten biraz haz duydu. Ama uzun vadede birbirlerini bırakabilmelerinin her ikisi için de daha iyi olacağından emin oldu.

"Daniel, "Bu Laurent meselesinin hiçbir anlam ifade etmediğinin farkındasınızdır herhalde," dedi.

"Hayır," diye yanıtladı Joe. "Bilmiyorum."

Geceyi Sid'in izini bulmaya çalışarak geçirmiş ama bir gün öncesinden daha fazla şans elde edememişti. Aradığı süre boyunca Laurent Wolf'un bulmacadaki varlığı arka plana atılmıştı.

"Önemli olan Sid'i bulmak," diye hatırlattı Daniel'a.

Joe kapıdan içeri girdiğinde Daniel Corbett'in ofiste volta atmıyor olmasını diliyordu neredeyse. Joe'nun Daniel'ın endişeli yüzünü görünce yaptığı ilk şey, Daniel'la yüz yüze geldiğini söylemek olmuştu. Efsanevi Laurent ile yüzleşti. Sid'in kuzeninden şüpheli bir yanıt beklemiyordu.

"Senin besili bir dana falan öldürmen gerekmiyor mu?" Joe sordu.

"Hey, biz o kadar da yakın kuzenler değiliz. Ayrıca, bu adamın gerçek olup olmadığından emin değiliz."

Joe burnunun kenarına vurdu. "Evet, var." Bir soyun içinde hassas dereceler ve koku değişimleri vardı.

İlişkiler. İster insan, ister vampir, ister kendi türlerinden olsun, kurtadamlar akrabalık bağlarının kokusunu "Bu Prime kesinlikle Sid'in kardeşi."

"O zaman neden Sid'in nerede olduğunu bilmiyordu? Neden umursamadı? Neden Sid bize ondan bahsetmedi?"

Hepsi de geçerli ve güzel sorulardı. Bu da Joe'onlara sinirlenmesini engellemedi. "Adam beni öldürmenin eşiğindeydi," diye itiraf etti. "Ve ben sormaya fırsat bulamadan çekip gitti." Boğazına dokundu.

"Onun sorunları var. Benim de çürüklerim var."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Leydi Antonia'nın üzerine

mi?" "Evet."

"Belki de onu arasak iyi olur."

"Ve ona ne söyleyeyim? O çok bağımsız tek kızının hâlâ kayıp olduğunu mu? Sanırım annesiyle yüzleşmektense Sid'i bulmayı tercih ederim."

"İyi bir nokta."

"Ve ona Laurent'tan bahseden kişi ben olmayacağım. Bu benim görevim değil. Sen onun yeğenisin."

Joe işaret etti.

Daniel bir elini kaldırdı ve parmaklarıyla saydı. "Büyük, büyük, muhtemelen büyük yeğen. Bir erkek kardeşin soyundan geliyor ve Klan kültüründe kadın soyundan gelen ilişkilerin daha önemli olduğunu biliyorsun."

"Korkak."

"Evet." Daniel Sid'in masasına gitti. "Denemeyi düşündüğüm bir şey var."

"Bekle bir dakika." Joe etrafına bakındı. "Cathy daha gelmedi mi?"

Daniel binanın arka tarafına doğru başını sallayarak, "İçeride," diye cevap verdi. "Dolunay bu ay onun için biraz erken geldi."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Joe duyularıyla konsantre oldu. Kurt varlığı oradaydı, evet. Cathy önümüzdeki birkaç gün boyunca şekil değiştirmiş bir beden ve Newmade'in deliliğinin içinde kilitli kalmıştı. Şimdi mürettebatın bir üyesi daha, hepsine ihtiyaç duyulduğu bir anda devre dışıydı.

"Lanet olsun!" Sonra endişeyle Daniel'a baktı. "O yapmadı-"

"Cathy zamanında kendini kilitlemeyi başardı. Benim için çizik ya da ısırık yok. Şimdi, benim fikrim hakkında,"

Daniel ısrar etti. Sid'in masasındaki cam kağıt ağırlığını aldı. "Bunun Sid'in annesine ait olduğunu biliyorsun, değil mi? Sid'in ona sürekli dokunduğunu fark ettin mi?"

"Evet. Ve evet. Ne olmuş yani?"

"Sid ve benim nesnelerden günümüz olaylarını okuyabilmem için nasıl teknikler denediğimizi biliyor musun?"

"Bunun nereye gittiğini anlıyorum, Daniel. Sid'i topu 'okuyarak' bulmaya çalışacaksın." Joe, Daniel'in elinde dikkatle tuttuğu nesneyi işaret etti.

"Ne bekliyorsun?"

Joe bunun işe yarayacağını düşünmüyordu ama her şeyi denemeye hazırdı. Ayrıca, o kim oluyordu da arkadaşını yardım etmeye çalışmaktan vazgeçirebiliyordu? Daniel'ın geçmişten doğru enerjiyi alabileceğine hiç şüphe yoktu. Belki bu sefer.

Joe, Daniel'ın gözlerini kapatıp konsantre olmasını izlerken neredeyse nefesini tutmuştu. Açık tenli arkadaşı gittikçe , Joe korkuyu ve giderek artan dehşeti hissediyordu. Birkaç saniye sonra kâğıt ağırlığı Daniel'ın gevşek ellerinden yuvarlandı ve Sid'in masasının üzerine ağır bir şekilde düştü.

"Ne gördün?" Joe endişeyle sordu.

Daniel'in gözleri açıldı, ama ofiste hiçbir şey görmüyordu. Günümüze dönmesi ve Joe'ya bakması birkaç dakika aldı.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"O şey hâlâ Leydi Antonia'yla dolu. O günleri gördüm-" Başını salladı. "Oraya gitmeyeceğim. Buna hakkım yok." Derin bir nefes aldı. "Sid'le ilgili bir şey yok. Üzgünüm." Yorgun argın masa sandalyesine çöktü ve kasvetli gözlerle Joe'ya baktı. "Şimdi ne yapacağız?"

Güzel soru. Kayıp vakalarında zaman çok önemli bir faktördü ve Sid Cuma gününden beri kayıptı. Elinde hiçbir ipucu yoktu, en ufak bir ipucu bile.

Ama bir anormalliği vardı.

"Sanırım yapmam gereken şey, Laurent'in bu olaydaki varlığının mantıklı olmadığı yönündeki fikrinizin mantıklı olduğunu kabul etmek."

"Ha?"

"Sarımsak spreyi alacağım, ayakkabılarımı giyeceğim ve onunla konuşmaya gideceğim."

On Dokuzuncu Bölüm

Laurent'in günlerdir istediği tek şey Eden ve dizüstü bilgisayarın aynı anda aynı yerde .

İhtiyacı olan bilgiyi. Şu anda dairede kez daha yalnızdı ve dileklerinin neden hiçbir zaman gerçekleşmediğini merak ediyordu.

Belki dün gece onu yatağa götürmek yerine çalıştırsaydı...

Bu zevkin anısına gülümsedi, planlamadaki bu hatadan dolayı kendini suçlayacak enerjiyi toplayamadı.

Ama o kendini yalnız hissediyordu. Hayatının büyük bir bölümünü yalnız geçirdiği ve bundan hoşlandığı için bu durum rahatsız ediciydi.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Den'i yanında tutmaya ne zaman karar bilmiyordu ama artık tutacağını biliyordu. Ve endişe verici olması gereken bu karar karşısında gülümsedi.

Ama neden Den değil? Neden şehri terk ederken onu da yanında götürmüyordu? Her zaman istediği gibi yaşamaya başlayacaktı. Elbette, bu fantezi her zaman büyüleyici güzellikte ve tamamen birbirinin yerine geçebilen kadınlardan oluşan bir grupta devasa seks partilerini içeriyordu. Ama şimdi bu kulağa sıkıcı geliyordu. Artık herhangi bir kadının yapabileceği zaman sona ermişti. Geri

dönülemez bir şekilde. "Kahretsin," diye mırıldandı ve aklını toplamaya çalıştı.

Ama şimdi kafasında oluşan şey fantezi değil, bir plandı. Onun için parayı bulacak, sonra da egzotik bir yere gidip sonsuza dek mutlu yaşayacaklar, istedikleri kadar seks ve oda servisi yapacaklardı.

Kolay olmalı. Eğer ona psişik olarak hükmedebilmesi için yeterince kan paylaşmışlardı. Elbette denerse karşı koyacaktı,

Ama bir Prime sürüsünün evcilleştirmeden zevk alması gerekirdi. Kabilelerin tarzı buydu.

Ayrıca kulağa çok fazla iş gibi geliyordu.

Onu kendi özgür iradesiyle kendisiyle kalmaya ikna etmek zor olmayacaktı ama en azından etkileşimli olacaktı. Bu kadınla konuşmaktan hoşlanıyordu. Bu bir ilkti ve muhtemelen de son olacaktı ama gerçek buydu. Ne de Ilsa ve Rick değillerdi. Onun yerine karar vermesine izin vermeyecekti. Ama o döner dönmez başlamak için sabırsızlanıyordu.

Telefon çaldığında uyukluyordu. Eden oturma odasındaydı. O yataktan kalktığında çoktan kapıdan çıkmıştı. Şüphesiz kötü vampirlerin peşindeydi.

Umarım başarılı olur ve bir an önce evine döner.

Koridordaki ayak seslerinin farkına vardı ve **ABC Amber LIT [Dönüştürücü](http://www.processtext.com/abclit.html) tarafından oluşturulan** kişinin imzasını ,zihinsel tanıdı <http://www.processtext.com/abclit.html>

yaklaşıyordu. Ölümlü değildi.

Kapıya gitti ve kurt adam kapıyı çalmak için elini kaldırdığında kapıyı açtı. "Ne istiyorsun?"

Joe koridorda bir aşağı bir yukarı baktı. "Konuşmak için mahremiyet," diye cevap verdi.

Joe dün gece kimliğini tamamen açığa çıkarabilirdi; yerine çılgınca şeyler söylemişti. Laurent'ın merak etmek istemediği ama elinde olmadan ettiği şeyler.

Geri çekildi ve Joe'nun içeri girmesine izin verdi.

"Kız arkadaşın gidene kadar bekledim," dedi Joe ona.

Laurent, "Böylece küçük ölümlü kulaklar fazla bir şey duymadan sırlarımızı paylaşabilirdik," diye tahmin etti. "Bunu dün gece düşünmeliydin."

"O zaman acelem vardı," dedi Joe. "Ben telepati kuracak biri değilim. işaret dilini biliyor. Avcıların bilmemesi gereken şeyleri öğrendiği için üzgünüm, özellikle de benim türüm hakkında, ama yapacak bir şey yoktu." Mutfığa doğru baktı. "Biraz kahve alabilir miyim?"

"Keyfine bak."

Laurent oturma odasında oturmuş Joe'nun kendisine katılmasını bekliyor, kurtadamı öldürmek zorunda kalıp kalmayacağını merak ediyordu. Bunu çabucak ve etkili bir şekilde yapabilirdi. Eden kötü bir adamı ortadan kaldırdığı için onu alkışlayabilirdi bile.

Öldürmek tercih ettiği bir seçenek değildi ama bu ihtimali de açık tutuyordu.

Joe elinde kupayla mutfaktan çıktığında, "Ne hakkında konuşuyoruz?" diye sordu.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Joe duvara yaslandı ve Laurent'ın gözlerinin içine bakmadan önce kahvesinden bir yudum aldı. "Geçen Cuma öğleden sonra Sidonie Wolf'a bir telefon geldi.

Avcıları ve klanları gevşek bir şekilde iletişim halinde tutan tarafsız araçlardan biri. Sid'den, bana söylemediği bir nedenden ötürü, bir Prime'ın bir avcıyla takılmasıyla ilgili bilgi aktarması istendi.

"Bana bu toplantıya kendisinin de gitmek istediğini söyledi. Kendisi gibi insanlarla düzenli olarak ilgilenen ve avcılara karşı kişisel kin beslemeyen deneyimli bir özel dedektifin bu tür bir ortak operasyonda faydalı olacağını söyledi.

"Bunun iyi bir fikir olduğunu düşünmüyordum ama onunla tartışmadım.

Toplantıyı kontrol ettim ve bir avcıyla çalışan avcının izini sürdüm.

Vampir Prime. Sid'in bilgiyi klanına aktardığından ve her şeyin yolunda olduğundan emindim. Kurt Klanı'na özgü koku işaretlerinizden dolayı Sid için orada olduğunuzu düşündüm."

"Burnuna bir ayar çektirmen gerek," diye alay etti Laurent.

"Dün sabah Sid'in annesi aradı ve Sid'in gelmediğini söyledi. hafta sonu evde." Joe'nun ifadesi de sesi gibi sertleşti. "Annen benden kız kardeşini aramamı istedi."

Laurent öfkeli, akıcı bir hareketle ayağa kalktı. Kalbi hızla çarpıyor, görüşü kan kırmızısına boyanıyordu. "Çık dışarı."

Joe hareket etmedi. Göz temasını kesmedi ya da herhangi bir korku belirtisi göstermedi. Cesur muydu, yoksa aptal mı? Kesinlikle dengesiz.

Uzun ve gergin bir sessizlikten sonra Joe, "Hiçbir şeyden haberin yok, değil mi?" dedi.

Laurent sonunda, "Ben Tribe'yim," dedi. Madem kurt adamı , bari itiraf etsin. "Bizim annemiz yok."

"Antonia buna katılmazdı."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"O öldü."

Bunu söylemek bu kadar acı vermemeli.

Joe cebinden dikkatle bir cep telefonu çıkarıp uzattı. "Eğer farklı bir şey öğrenmek istersen, onu hızlı aramaya aldım."

Laurent, Joe daha hareket ettiğini bile fark etmeden küçük telefonu onun elinden almıştı. Pençelerinden kurt adamın avucuna bir kan çizgisi bırakmıştı ve bu kanın görüntüsü ve kokusu bir merhem gibiydi.

"Kötü bir şaka," dedi Joe'ya.

"Sanırım şu anda onu aramak istemiyorsun?"

Laurent kurt adama sırtını döndü. O piçi öldürme isteğiyle neden savaştığını .

"Sanırım senin hakkında, senin kendin hakkında bildiğinden daha çok şey biliyorum."

Laurent kurt adamla yüzleşmek için geri döndü, neredeyse hiç kontrolü kalmamıştı. "Seni öldürmeden önce defol."

Joe devam etti. "Beni öldürürsen, gerçeği asla öğrenemezsin."

"Gerçeği bilmek istemiyorum."

Joe bunu hemen anladı. "Ah, ha! Yalan söylemediğimi bilecek kadar psişiksin. Sid senin kız kardeşin."

Onu bulmak için yardımına ihtiyacım var. Nasıl oldu da onun yerine avcılarla çalışmaya başladınız? **Generated by ABC Amber LIT Converter,**
<http://www.processtext.com/abclit.html> ile iletişime geçti mi?

Sen?"

Laurent omuz silkti. "Bu bir tesadüftü. Kendimi onun olması gereken yerde buldum."

"Psişik dünyada tesadüf diye bir şey yoktur. Belki de onun yardım çağrısını duymuşsundur? Kan sudan daha kalındır. Sen bunu bilirsin, ne olursan ol."

"Bir Manticore."

"Kurt Klanı'ndan bir Prime."

Laurent gülmekten kendini alamadı. " sanmıyorum." Şeytanlar onu kabul etmezdi; neden meleklerle birlikte şarkı söylemek istesin ki?

"Dediğim gibi, senin hakkında senden daha çok şey biliyorum. Kız kardeşinin bütün hayatını seni arayarak geçirdiğini biliyorum. Bir kayıp şahıslar özel dedektiflik şirketinde çalışmasının ana nedeni de bu," dedi Joe.

Bir kız kardeşi olamazdı. Bu mümkün değildi. Ama kurt adam açıkça inanıyordu. "Benden ne bekliyorsun, köpek eti mi? Ben

Sidonie denen kadınla ilgileniyor. Ya da avcılarının operasyonuyla."

"O zaman burada ne işin var?"

"Ben bir Tribe çocuğuyum; bu işte kendim için varım. Arkadaşıma ne olduğunu bilmiyorum ve umurumda da değil."

Yine de kafasının içinde bir ses yalvarıyordu: Sor ona, sor ona, sor ! Bu bir çocuğun sesiydi ve ona susmasını söyledi.

"Tabii, tek önemsendiğin kendin."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Joe ona inanmış gibi görünmüyordu. Laurent, Joe'nun kendisinin daha asil bir yanı olduğu düşüncesine nereden kapıldığını anlayamıyordu.

"Ve para," diye ekledi Laurent. "Çok paraya sahip olmayı çok önemsiyorum."

"Bir iş bulabilirsin."

"Hayır, sanmıyorum."

Onun gibiler için pek fazla kariyer seçeneği yoktu. Pezevenklik Manticore'lar arasında gelenekseldi.

Hidralar hayduttu. Ejderhalar suikast konusunda uzmanlaşmışlardı. Vesaire, vesaire, vesaire.

Kabilelerin klasik suç girişimlerinden hiçbiri ona cazip gelmemiştir.

"Bir ipucun olmalı," diye ısrar etti Joe. "Sid'in kaybolmasıyla senin varlığın arasında bir bağlantı olmalı. Bunun bir tesadüf olduğuna inanmıyorum."

Laurent kurt adama, "İstedikğine inan ama vaktini benimle harcamayı bırak," dedi. "Beni bu işin dışında bırak. Umurumda değil."

"Annene söylemem gereken şey bu mu?"

Dişlerini ve pençelerini kılıfında tutmak giderek zorlaşıyordu. "Ne yazık ki kurt adam kanı pek lezzetli değil."

"Yardım etmeyecek misin?"

"Sanırım bu artık çok açık."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Joe ona iğrenmiş bir bakış attı. Küçümseme neredeyse taşıyordu. "Kabile."

Bu bir lanetti, bir sonuçtu. Gerçek.

Daha da kötüsü, kurt adamdan okuduğu acıma duygusuydu. Nefreti umursamıyordu ama bunu hak etmemiştir. Hayat onu nasıl şekillendirmişse, Justinianus da onu öyle şekillendirmişti. Bencil, tembel, kendine hizmet eden biriydi; en önemlisi de hayatta kalmayı başarmıştı.

Laurent geri çekildi, kollarını kavuşturdu ve bekledi. Kurt adamın ipucunu anlaması uzun sürmedi. Ama Joe gittikten sonra söyledikleri Laurent'ın aklından çıkmadı.

Annen benden kız kardeşini aramamı istedi.

Her şeyden önce bu hiç mantıklı değildi. Bu iki kelime Denen'in çok sevdiği lav gibi yanıyordu.

Anne. Kardeşim.

Kız kardeşin tüm hayatını seni arayarak geçirdi.

Etrafındaki her şey karardı, düşünceler acının gölgesinde kaldı. Elinin gözlerini kapattığını fark edene kadar ne kadar zaman geçtiğini bilmiyordu. Dizlerinin üzerine ne zaman düştüğünü de bilmiyordu.

Birkaç basit kelime onu nasıl bu kadar güçlü etkileyebilirdi? Onlar sadece kelimelerdi. Aptal kadın kelimeleri. Anne. Kız kardeş. Bunlar Kabile kavramları değildi. Dişiler bir hiçti, alınacak, satılacak, sahiplenilecek, takas edilecek mallardı. En iyi ihtimalle statü sembolü ve kâr kaynağıydılar.

Son zamanlarda Shagal ve Reynard Klanlarının etrafında çok fazla zaman geçirmişti. Bu temas onu kadınların önemli olduğu yabancı kavramına karşı yumuşatmış olmalıydı. Ve bir Klan Lideri gibi davranmak durumu daha da kötüleştirmişti.

Çok ileri gitmişti.

Ve Den-Eden onun zayıf durumundan yararlanmıştı. Ve bilerek bile Dişiler
Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>değil.

bu şekilde sinsiydi. Ama yine de Den'i istiyordu. Dünyadaki şeyden çok, Den'i istiyordu.

Laurent ellerini yüzünde ve temizlemek için başını salladı. Son bir saat içinde olup bitenleri unutmak daha iyiydi.

Ayağa kalkarken, "Nerede ?" diye mırıldandı.

Ah, evet, kaçıp gidebilmek ve onunla sonsuza dek mutlu yaşayabilmek için Edento'nun geri dönmesini beklemek.

Sonra birkaç gece önce bir Manticore'la dövüştüğü anı ona yeni bir darbe vurdu.

"Mal takası teklif ediyor." "Justinian'da

istediğim hiçbir şey yok."

"Paylaştığınız arzular hakkında düşündüğünüzde yapacağınızı söylüyor."

O zaman hiçbir anlam ifade etmemişti ve Laurent şimdi de bir ifade etmesini istemiyordu. Çünkü mesaj düşündüğü şeyi ifade ediyorsa...

Hayır, Justinianus o kadar usta bir manipölatör olamazdı. Durumu bu kadar kontrol ediyor olamaz.

Gerçi Justinianus'un güçlü bir öngörü yeteneği vardı. Oh, evet, o yapabilirdi Bazen geleceği görebiliyordu - ya da belki de geleceği ayarlamakta çok iyi olduğunu söylemek daha doğrudu. En azından kendi hayatta kalması söz konusu olduğunda.

Laurent'ta Justinianus'un istediği bir şey vardı; Laurent'a özgürlüğünü verecek bir şey. Justinianus buna izin veremezdi, bu yüzden Laurent'ın istediği bir şeyi almıştı, Laurent'ın hiç bilmediği bir şeyi **Generated by ABC Amber LIT Converter**, <http://www.processtext.com/abclit.html>

Sonra da Laurent'ın bunu bilmesini sağladı.

Joe'nun söylediği her şey doğrudu -annesi, hayatı boyunca onun peşinde koşmuş olan kız kardeşi.

Hepsi bir tuzaktı.

"Bıçağı biraz daha çevir, seni piç kurusu."

Asıl soru, bu konuda ne yapacaktı?

Yirminci Bölüm

"İstifa ediyorum."

Kuzeni Frank, Denia'ya şaşkın şaşkın baktı. "Operasyon bittikten sonra mı demek istiyorsun?"

"Hayır. Yani şu anda bırakıyorum."

Bütün gün "garip" davranan bir vampiri takip ettikten sonra güvenli evin dışında arabasında oturuyorlardı. Kendilerini Dawn satıcısına götüreceği umuduyla onu takip etmişlerdi. Şansları yaver gitmemiş.

Kimseye saldırmamış, saldırgan sayılabilecek hiçbir şey yapmamıştı. Çoğunlukla masmavi gökyüzüne bakarak bol bol gülümsemişti. Güneş yanığı olmuştu. Yani aslında acı çeken tek kişi kendisiydi.

Onu izlerken Eden giderek daha da tedirgin oluyordu. Ve vampire değil.

Generated by ABC Amber LIT [Converter,](http://www.processtext.com/abclit.html)
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Bu çok saçma Frankie. Gerçek dünyada sen bir polissin - yaptığımız şey için herhangi bir olası neden görüyor musun?"

"Vampirlerin medeni hakları yoktur

Eden." "Neden yok?"

Frank birkaç dakika ön camdan dışarı baktı. "Vergi ödemiyorlar mı?"

"Eminim öyledir - en azından Klanlar ve Aileler."

"Evet. Sanırım. Her neyse, avcı olmayı öylece bırakamazsın. Bir görevin ortasında olmaz."

"Çoğu avcı işi bıraktı. Şu andan itibaren ben de onlardan biriyim. Bu görev çok aptalca."

"İnsanlar saldırıya uğradı!"

"Birisi takip ediliyordu. Aslında kimse saldırıya uğramadı. Ben ve bizimle çalışan Klan üyesi dışında."

"Hydra'ların seni vurduğunu söylediğini sanıyordum."

"İşlerine karışmayı bırakırsam yapmazlar." "Yani korkuyorsun."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Çok haklısın. Ama istifa etmemin nedeni bu değil. Onur ve görev gibi şeylere inanıyorum ama kendimi bir aptal ve katil gibi hissediyorum. Tam olarak bir katil değil ama insanlar-"

"Vampirler."

"-Benim yüzünden öldüler. Vampirlerin bazen ölmeye ihtiyacı olmadığını söylemiyorum. Ama artık bunu yapmanın bana bağlı olduğunu düşünmüyorum."

"O zaman kime bağlı?"

Frank'in öfkesi onu zerre kadar rahatsız etmedi. "Sanırım Klanlar bugünlerde Kabileleri denetleme konusunda oldukça iyi iş çıkarıyor." Başparmağını binaya doğru salladı. "Bırak Kurt adam halletsin bu işi. Klanlar gündüz uyuşturucusunu kimin alacağını kontrolünü kaybetmek istemezler, Dawn gerçekten onların sorunu."

"Wolf sana böyle mi söyledi? İş bırakmana o mu sebep oldu?"

Sebep Laurent mıydı?

Onunla içeride olması gerekirken dışarıda olması, nedenleri hakkında bir şeyler söylüyordu.

Minibüs VW'nin arkasına yanaştığında Frank'e tek söylediği "Aracın geldi," oldu.

Kapıyı açmak için uzandı. "Bunu resmileştirmeden önce bir süre daha düşün. Lütfen?"

"Ah, hadi ama, operasyonun başına geçmek istemiyor musun?"

"Tabii ki hayır," diye cevap verdi. "Karım son birkaç gündür evde için yeterince kızgın."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Avlanmanın hayattaki önemli şeyleri nasıl engellediğini gördün mü?" Kapıyı çarparak kapattı.

Frank gittikten sonra Eden garaja park etti ve aceleyle daireye çıktı. Diğer avcılara Joe'dan için çok az suçluluk duyuyordu. Neden herkesi kızdırıp kurtadamlara karşı yeni bir haçlı seferi başlatsındı ki?

Dairenin kapısını açarken, "Neden hepimiz zarıfçe çıkmıyoruz?" diye mırıldandı.

"Ne?" Laurent, o içeri girerken bilgisayar masasından dönerek sordu.

"Avcılar hakkında sesli düşünüyordum," dedi ona. "Görüyorum ki sonunda meşhur dizüstü bilgisayarının paketini açmışsın."

dedi, omzunun arkasından bakarak.

"Evet." Sesi düpedüz acıydı.

Duruşunda bir gerginlik vardı ve gözleri sertti, ama orada da karanlık bir acı olduğunu düşündü. "Sorun nedir?"

"Hiçbir şey."

"Bırak yardım

edeyim."

Bu sözler her ikisi için de bir katalizör oldu. Odanın ortasında buluştular ve o kadar şiddetli ve çaresiz bir öpücüğü paylaştılar ki neredeyse onu boğacaktı. Ona olabildiğince sıkıca sarıldı, sert erkek vücudunu, sıcaklığını ve kokusunu sevdi. Arzu içinde roket gibi yükselirken Tadını, dudaklarının yumuşaklığını, dişlerinin keskin tehlikesini.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Ellerini adamın sırtında ve kalçalarında gezdirdi. Küçük sıkı bir kış, diye düşündü.

Eli gömleğinin altından çıktı ve avucunu zaten çakıllı olan göğüs ucuna sürttü.

Birkaç dakika içinde yere yığıldılar. Giysiler çılgınca bir telaşla çıkarıldı. Çaresizlikten beslenen bir çiftleşme çılgınlığı içinde bir araya geldiler.

Bu içinde hissettiği, onu doldurduğu, onu tamamladığı son sefer olabilirdi. Kollarını son kez o güçlü, gergin Sırtındaki kaslar, kalçaları adamın pompalayan kalçalarının etrafında. Son sıcak öpücük. Zevkin ötesinde bir hazzın içini titretmesine neden olan son mükemmel patlama.

Çok çabuk bitmişti, acı tatlı bir birleşmeydi ve onu acılı bir tatmin ve daha fazlası için özlem içinde bırakmıştı.

Ona son bir kez hızlıca öpücük verdi. Sonra kalktı, giyindi ve onu neredeyse unutulmuş bir halde . Klimadan gelen soğuk bir hava akımı çıplak, nemli tenine doğru sürüklendi. İçine bir sarsıntı gönderdi, hayalet gibi derisinde yürüyen parmaklar. Ya da mezarının üzerinde yürüyen biri.

Ayağa kalktığında sırtı ona dönüktü. Bilgisayarına bakıyordu. Adamın duruşundan, boyun ve omuz kaslarının gerginliğinden, gerginliğin hiçbirinin onu terk etmediğini anlayabiliyordu.

Onu da terk etmemişti.

"Yardım etmek için ne yapabilirim?" diye sordu kıyafetlerini tekrar giyerken.

"Hiçbir şey."

İkisinin de bilgisayardan bahsettiğini düşünmese de, "Bilgisayara girmemi mi istiyorsun?" diye sordu.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Hayır. Artık değil."

Sesi yorgun ve yenilmiş geliyordu. Kız bunu anlamadı. "Lütfen bana sorunun ne olduğunu söyler misin?" Bu kadar sinirli görünmek istememişti ama gizemli ifadelerden hiç hoşlanmamıştı.

"Güneş battı."

Bu kez onun ne demek istediğini anlamıştı. Bir yumruk kalbinin etrafında sıkıca kapandı. "Gidiyorsun."

" etme zamanı."

Sadece bir akşam vampir avına çıkmak için değil, temelli ayrılmak için.

"Operasyonu bırakıyorsun," diye vampiri suçladı. "Aynen ."

Sesindeki öfkeyi duydu ve ikiyüzlülüğüne içten içe güldü. Ona kendisinin de istifa edeceğini söylemek üzere değil miydi? Şimdi birlikte istifa etmelerini, birlikte kaçmalarını önermek istiyordu.

Birlikte kaçmalarını istiyordu.

Belki birlikte yeni bir hayata başlayabilirlerdi, onun ve onun insanlarından uzakta. Daireye girdiğinde, bir avcı olmaktan vazgeçmek dışında gelecekte ne istediğinden emin değildi. Birdenbire anladı. O sadece onunla birlikte olmak istediğini kanında ve iliklerinde hissediyordu. Bu vahiy içinde şarkı söylüyor ve canını o kadar yakıyordu ki zar zor nefes alabiliyordu. Ona anlatmaya nasıl başlayacağını bilmiyordu.

Başlamaya çalışacaktı ama adam dönüp ona ve gözleri bomboştu. Yüz ifadesi soğuk ve kapalıydı. Her şeyiyle tehlikeli ve ölümcül, solgun, ölüm meleği kadar güzeldi. Tamamen **ABC tarafından oluşturulmuştur**

Amber LIT [Dönüştürücü](http://www.processtext.com/abclit.html), <http://www.processtext.com/abclit.html>

ulaşamaz.

Onunla konuşan, gülen, onunla sevişen Prime'ın nereye gittiğini bilmiyordu ama onun yerini bir heykel almıştı.

Ama heykel ona baktı, bakışlarını yakaladı ve bir an için onun ruhunu . Ona karşı hissettiği her şey içinden döküldü. Heykel onu içine çekti ve hiçbir şey . Yine de her şey bittiğinde ve kapıdan çıkıp gittiğinde, ona kandan daha değerli ve onu ayakta tutan bir şey vermiş gibi hissetti. Ve arkasında bıraktığı zayıf boşluğun buna değdiğini.

Bu tepki sadece bir an sürdü. Kendine geldiğinde kaybı devam ediyordu ama aynı zamanda tamamen kızgındı.

"Beni bırakıp gidemezsin!" diye bağırdı arkasından ve kapıya doğru döndü.

Laurent'ın peşinden gitmeye niyetliydi ama dönerken bakışları masanın üzerinde gezindi. Dizüstü bilgisayar yerinde yoktu ama küçük kaset kaydedicisi masanın üzerinde duruyordu.

Laurent'ın bilgisayarının durduğu yerin yanında.

Üstünde sarı yapışkanlı bir not vardı ve okumak yanına gitti. "Benimle oyna" yazıyordu.

"Sen dönene kadar ben gitmiş olabilirim," dedi Laurent'ın sesi hoparlörden. "Sanırım şöyle bir şey söylemeliyim, Paris her zaman bizim olacak. Ve sana bir hediye bırakıyorum. Roswald'ı sorguladığım zamanı hatırlıyor musun? Ondan henüz seninle paylaşmadığım bazı bilgiler aldım. Dawn yapımcılarını ve dağıtım ağlarını avlaman gerekiyorsa, DelMar'da ortadan kaldırmak isteyeceğin Hannibal adında bir Gorgon saklanıyor. İyi bir hayat dilerim. Kulağa aptalca gelmiyor mu? Neden insanlar bu tür konularda hep aptalca konuşurlar?"

"Güzel soru," diye cevap verdi ses kaydı sona ererken.

Eden çoğunlukla çıplak olan odada etrafına bakındı, mutlak yenilgi duygusu karşısında hissizleşmişti.

Neden bunu ona şimdi, pes etmeye hazır olduğu bir anda söylemek zorundaydı ki? O vazgeçmek istediğinde!

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Şimdi ne yapması gerekiyordu?

Eve, kendi mutfağına, yatak odasına ve eşyalarına gitmek istiyordu. Bir duş ve temiz çarşaf lar istiyordu ve tatilinin geri kalanını kayıplarından yakı narak ve hayatına devam etmeden önce maliyetini hesaplayarak geçirmek istiyordu.

Avcı mirasının ötesinde bir hayat ı vardı. Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun. Yaptığı seçim yüzünden ailesinden ayrılmak zorunda kalsa bile, yapabileceği başka şeyler vardı. Laurent Wolf bu hayat ın bir parçası olmasa bile.

Vay , falan filan.

Mesele şu ki, ilk kararının acısıyla yüzleşmeye hazırđı. şimdi Laurent onu vermesi gereken başka bir kararla baş başa bırakmıştı. Görev ve onur meselesini tekrar onun önüne atmıştı.

Görünüşe göre Klan Lideri, yardım etmek için yanında olamayacak olsa da, görev ve onur meselesini sonuna kadar götürmesi için ona güç veriyordu.

Nedenmiş peki?

Belki de ona karşı çok fazla şey hissettiğı ve onun iyiliğı için uzaklaşmak zorunda kaldığı içindir?

Acınası. Tanrım, acınacak haldeydi.

Karmaşık duygularını hafifletmek için kendini tekrar kahraman moduna soktu. "Yap, düşünme" duygularla başa çıkmayı ertelemek için kötü bir yol değildi.

Laurent'ın kasetini tekrar dinledi, sadece sesi için değil.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Gorgonların Hannibal'ı, ha? InDelMar.

Fena emlak parçası değil. Kabileler son zamanlarda kesinlikle lüks hale gelmişti.

Tamam, yapılacak ilk şey standart prosedürü takip etmek ve araziyi tanımak için bölgede bir keşif gezisi yapmaktır. Savaşmak zorunda kalabileceğiniz araziyi bilmek en iyisiydi.

Eden temizlendi ve arabayla gezmeye çıktı. Kuyruğı fark etmeden önce sadece birkaç blok gitmişti.

"Lanet olsun."

Bir profesyonel gibi kullanabiliyordu ve kaputun altında güçlü bir motor vardı, ancak arkasındaki sürücü de aynı derecede iyiydi ve

VW'sine eşitti. Zapper'ı daireye geri götürmemiş olmayı diledi, çünkü hızlı bir enerji fişkırtması onun yararlılığını çoktan kanıtlamıştı.

Bir cep telefonu araması şu anda ekibini yeterince hızlı getiremezdi. Psişik olmadığı için Laurent'a zihinsel bir yardım çağrısı da işe yaramazdı.

Tek başına arabaların ve köşelerin etrafında zig zaglar çizerek ağaçlarla kaplı bir ara sokağa girdi ama ağaçlardan bir çift vampir küçük arabanın kaputuna ve tavanına düştüğünde bir tuzağa düşürüldüğünden emindi.

Onları savurmak için direksiyonu kırdı ve sert bir fren yaptı ama onlar tüm insanüstü güçleriyle direksiyona yapıştılar. Hatta içlerinden birinin çabalarına bile duydu. Sonra ön cama bir yumruk geldi. Bir ayak camdan içeri girerek omzuna sertçe çarptı.

Bir sonraki savrulma kasıtlı değildi ve aracı bir ağaca çarptı. Özel araçta hava yastığı yoktu. Emniyet kemeri onu sadece kurtarmakla kalmamış, aynı zamanda bir anlığına da olsa yavaşlatmıştı. Vampirler onu yakaladı ve arabadan sürükledi.

Biri arkadan kollarını tuttu, diğeri önüne geldi.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Roswald, şok tabancası göğsüne değmeden hemen önce, "Yine karşılaştık," dedi. Sert bir el ağzını kapatarak çığlığını bastırdı.

Yirmi Birinci Bölüm

Doğru değildi.

Laurent bile bile bir tuzağa doğru yürüdüğünü biliyordu, ama duyuları böyle bir yanlış algılamıyordu. Epeydir yürüyordu.

Bir süre Justinianus'a ait olduğu belli olan telepatik aurayı izledi. Manticore sürüsünün kral vampiri zihnini bilinçli olarak açık tutuyor ve Laurent'ı kendisine çağırıyordu.

Nefret ettiği yaşlı Prime'dan yerini saklamak için çektiği onca zahmetten sonra Laurent, Justinianus'un zihinsel enerjisinin onu eve çağıran bir fener gibi parıldamasına iyice içlermişti.

Justinianus için bu bir oyundu. Laurent'ın bütün hayatı Justinianus'un zevki için bir oyundu.

Laurent kendini toparlamak için durdu. Yakınlarda bir palmiye ağacının altında bir bank vardı. Düşünmek için oturdu.

O çocuk değildi. Kendi özgür iradesiyle Justinianus'a teslim oluyordu. Bu sefer gerçekten de oyunu oynamayı seçmişti.

Onun seçimi. Önümüzdeki saatlerde ve gecelerde bunu hatırlamak önemli olacaktır.

Derin bir nefes aldı ve hafif bir batı esintisiyle hareket eden tuzlu havanın kokusunu aldı. Havanın dokunuşu Antonia'nın yanağındaki okşayışının tanıdıklığını taşıyordu.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Antonia'nın hayatta olması, bir kızı olması onu hâlâ şaşırtıyordu. Tüm soruları üzerine ezici bir ağırlık gibi çökmüştü.

Belki de bilmesine gerek yoktu.

Bu kız kardeşle hiç tanışmamıştı; onu kaderine terk edebilirdi. Onun hakkında daha az düşünecek tek kişi kendisiydi. Ve eğer öğrenirse.

Kız ona iyi geliyordu. kadar iyiydi ki, bu etki hayatta kalma içgüdüğü için yıkıcı derecede kötüydü.

Laurent kafasını dolduran bütün o ıvır zıvırdan kaçmak için etrafına bakınmaya başladı. Tanıdık olan sadece esinti değildi. Sokak boyunca sıralanan evler eskiydi ve birçoğunda şehrin çöl ortamı için çok kötü olan özenle bakılmış çimlenler vardı. Ama gerçek çimlenler o zamandan beri burada popüler bir statü sembolüydü-

Ne zaman?

Belisarius yüzünü toprağı bastırdı. Daha yaşlı, daha büyük yavrunun dizi omurgasına sertçe bastırdı. Çimlen keskin ve dikenliydi, yeni sulandığı için ıslaktı. Toprağı, suyun ve büyümenin taze kokuları Yine evin dışında yakalanmanın verdiği acı ve aşağılanmayı telafi edemedi.

Laurent ayağı kalktı ve yavaşça döndü, her şeyi tüm duyularıyla kavradı -Keskin vampir görüşü, işitme, koku alma ve çok önemli psikişik farkındalık. Çoğunlukla unutulmuş bir geçmişten gelen yankılar ona saldırdı.

Burayı biliyordu.

Ve şimdi neyin doğru olmadığını biliyordu; mahalle tamamen yanlış görünüyordu. Her şey çok daha küçük, çok daha yaşlı görünüyordu. Tabii ki mahalle küçülmemişti, sadece boyu çok uzamıştı.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Laurent'ın dudakları gülümsemeye benzer bir şekilde kalktı ve başını salladı. Bir yetişkin olarak daha önce de San Diego'ya gitmişti ama ilk kez

çocukluğunun büyük bir bölümünü geçirdiği yer olduğunu söyledi. Anılarını kasıtlı olarak bastırmak için çok zaman harcamıştı. Başarılı olduğu için kendini suçlayamazdı.

Bilgisayar kasasını bir elinden diğerine geçirdi ve omuzlarını dikleştirdi. Artık Justinian'ın işaret çağrısına ihtiyacı yoktu; hangi eve yürüyeceğini iyi biliyordu. Bunu yaparken kabaran tüm anıları sertçe geri itti.

Mülkün çevresinde nöbetçiler vardı ama Laurent kapıya doğru yürürken kimse ona yaklaşmadı. Kapıyı çalmaya zahmet etmedi ama kapı onun için açıldı.

"Hey, Igor," dedi Laurent Justinianus'un insan kölesine. "Görüşmeyeli uzun zaman oldu." "İki hafta oldu," diye cevap verdi adam. "Ve bana Igor deme."

Düzgün bir Kabile Başbakanı böyle bir saygısızlık yaptığı için ölümlüyü kelepçelerdi. Laurent'ın yanıtı, "Sanırım sıralamada nerede olduğumu biliyorum," oldu.

"Onu bekletiyorsun." Köle arkasını döndü ve uzaklaştı.

Laurent uzun bir koridordan geçip bir merdivenden çıktı, her adımda korkuyla savaşıyordu. "pek değişmemiş, değil mi?" diye sordu, ama cevap alamadı.

Laurent bu eve en son geldiğinde ölümlü henüz doğmamıştı. Perili ev, diye düşündü. Gerçek hayaletlere hiç rastlamamıştı ama hafızası varken onlara kimin ihtiyacı vardı ki?

Daha fazla ürkmesine fırsat kalmadan merdivenlerin başında açık bir kapıya ulaştılar. Görünüşe bakılırsa Justinianus eski yatak odasına geri dönmüştü. Köle çantayı almak için elini uzattı ama Laurent onu görmezden gelerek içeri girdi. Justinianus'un odada yalnız olduğunu zaten biliyordu. Justinianus'un bu kadar yaşlı görünmesini beklemiyordu. Igor'un da belirttiği gibi sadece birkaç hafta olmuştu.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Justinianus açıklama yapar gibi, "Belisarius öldü," dedi. "Elimde bir tek sen kaldın."

Laurent'ın beklediği karşılama bu değildi.

Laurent dizüstü bilgisayar çantasını yere koydu ve ayağıyla karo zemine itti. "İstediğin şey bu."

Justinianus yanmayan bir taş şöminenin yanındaki sandalyede oturuyordu. Mobilya Stickley'di, ama Manticore Prime'in kibirli tavrı onu bir taht gibi gösteriyordu.

"Kabilenin mülkünü iade ettiğiniz için teşekkür ederiz,"

dedi. "Sizin malınız değil mi?"

"Manticore benim."

Laurent onunla tartışmayacaktı, umurunda da değildi.

Bir süre sessizlik sürdükten sonra Justinianus, "Dişi için geldin," dedi. "Bir Kurt orospusu isteyeceğini biliyordum. Bu senin kanında var." , gözleri karanlık anılarla doluydu. "Kanımızda var."

Laurent şimdiye kadar onu öldürmeyi hiç istememişti. Dilini yeni çıkan dişlerinin üzerine sürdü ama sivri uçların görünmesini engelledi.

"Neredeyse tesadüfen bulundu," diye etti Justinianus. "Sanki hakkı varmış gibi sokaklarda dolaşıyordu."

Ve düşündüm ki, Laurent bir evcil hayvan ister. Seni eve geri çekmek için onu kullanabileceğimi biliyordum ama mesajımı anlayan çok uzun sürdü. Belki de ölümlü kaltakla oynarken çok fazla eğleniyordunuz."

"Ev mi?" Laurent bu kez nefretini kontrol altında tutamadı. Neyse ki bu işin dışında kalan Eden'i tartışmaya hiç niyeti yoktu.

"Seni yanımdan başka hiçbir yerde istemediğimi biliyorsun. Ama sana dünyayı görmen için birkaç on yıl verdiğime göre, seni geri çağırma vakti geldi. Birkaç hafta önce bu çağrıya cevap verecek kadar hevesliydin."

"Bana söz verdiğin servet için sabırsızlanıyordum."

"Benim çağrım üzerine gelmenin gerçek nedeni bu değil. Benim onayımı istiyorsun." "I-"

Laurent devam etmesine izin vermedi. Justinianus'la geçmiş hakkında yüzleşmenin bir yolu yoktu.

Hayatta kalmanın yolu oyunu anlamak ve ya oynamak ya da oynamaktan kaçınmanın bir yolunu . Bu oyunu henüz çözememişti. Justinianus, mirasyedi bir evlada hoş geldin der gibi davranıyordu. Yaşlı çocuk yıllarını hissediyormuş gibi mi yapıyordu? Çünkü vampirler uzun rağmen ölümlüydüler. Acaba Laurent'ın sadakatini kazanmak için ani bir uzlaşma ihtiyacı varmış gibi mi davranıyordu?

"Ev mi?" Laurent tekrarladı. "Beni hiç tanımadın, o halde senin için nasıl benim evim olabilir?"

Justinianus güldü ve kendinden çok memnun görünüyordu. "Sana çiftleşme ayrıcalıkları, özel haklar veriyorum. Bu da bir başlangıç."

Primatlar istedikleri kadar ölümlü dişiye sahip olabilirlerdi, ancak genellikle sadece inin kralının kendi türünden biri üzerinde hakkı vardı. O da bu hakları gözde yavrularıyla idareli bir şekilde paylaşırdı.

Laurent uzun, alçak bir ıslık çaldı. "Bu çok cömert bir hediye," diye onayladı. Tartışmanın ya da kuşku göstermenin sırası değildi. "Bana dişiyi göster."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Bir şartla."

Laurent alay etti. "Elbette. Patron'un serveti için bir dişi takas etmek kadar basit bir şey olamaz, değil mi?"

"Belisarius öldü."

"Öldüğünde ikimiz de oradaydık," diye belirtti Laurent. "Reynard Klanı Prime ile olan savaşı kaybetti. Eğer benden onun intikamını almamı isteyeceksen, ikimiz de biliyoruz ki bunu unutabilirsin. Belisarius'la aramızda aşk falan yok. Ve Klan veledinin bağ arkadaşına karşı adil bir mücadele oldu."

Justinianus ciddiyetle başını salladı. "Adil bir dövüştü," diye kabul etti. "Ama yine de varisimi kaybettim. Komutan yardımcımı kaybettim. Soyumun kabul devamını kaybettim. Elimde kalan tek şey sensin."

Sesi bu durumdan Laurent'ın duyduğu kadar memnun değildi ama yaşlı Prime'ın sesi yorgun geliyordu.

Belki biraz çaresiz ve kaybolmuş. Justinianus gelenekçiydi. Onun inatçı iradesi, Manticore'ların Kabilelerin tüm eski, karanlık yöntemlerine saplanıp kalmasının sebebiydi.

"Beni varisin olarak istediğini mi

söylüyorsun?" "Elimde kalan tek şey sensin."

"Öyle demiştiniz." Laurent üzerine soğuk bir kova balçık dökülmüş gibi hissetti.

Bir zamanlar, Belisarius'a dil çıkarma şansı için bile olsa, Justinianus'un böyle bir onayından sevinç duyardı. Sonra o an geçer ve Justinianus'u geri çevirirdi. Bir Kabile sürüsüne liderlik etmek mi? Hayatta olmaz.

Ama şu an hayır demenin zamanı değildi. Zaten . Yaşlı çocuk bir **Generated by ABC Amber LIT Converter,**
<http://www.processtext.com/abclit.html> Justinianus'a da pek inanmıyordu

önce havuç verip sonra sopayla dövmekte ustadır.

"Sen benim oğlumsun," dedi Justinianus. Bunu dişlerini sıkarak söyledi.

Sözcükler Laurent'ı bomboş bırakmıştı. Yatak odasının çevresine göz gezdirdi. "Hiç tanık göremiyorum."

"Yarın gece," diye söz verdi Justinianus. "Bütün ev halkının önünde sana oğlum diyeceğim."

"Tamam." İş için buradaydı. "Dişiyi şimdi istiyorum."

Justinianus bunu teslimiyet olarak kabul ettiği için rahatlamış görünüyordu. "Seni ona götürecekler," dedi ve kölesini çağırdı.

Pencerelerle dolu bir odaya götürüldü. Laurent yatağın üzerinde oturan genç ve güzel kadını görünce hafızasında acı bir çağrışım yaptı. Kadının çıplak olmamasına çok sevindi.

Sarı saçları kısa olmasına rağmen Antonia'ya çok benziyordu. Ve annesinin bileklerini sardığını hatırladığı gümüş kelepçelerin aynısıyla bağlanmıştı.

Kadın soğukkanlılıkla ona baktı ve en ufak bir korku belirtisi göstermedi. Kapı arkasından kapandığında donakaldı ve bakışları yavaşça ayaklarından yüzüne doğru ilerledi, ta ki bakışları buluşup birbirini tutana kadar. Kadının gözleri tıpkı kendisinininkiler gibi mavi-gri tonundaydı.

"Laurent," dedi sonunda. "Zamanı gelmişti."

"Antonia'ya benziyorsun." Sesinin bir çocuk gibi çıktığını

biliyordu. Kadın gülümsedi. "Sen de öyle."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Başını iki yana salladı. "Benim bir kız kardeşim var. Nasıl bir kız

kardeşim olabilir ki?" "Ben Sid, bu arada."

Sesi sakın geliyordu ama onun da endişeli olduğunu, bu işin kötü gitmesinden en az kendisi kadar korktuğunu hissedebiliyordu.

"Biliyorum. de Sid oldum."

Güzelce yontulmuş kaşları tanıdık gözlerinin üzerine indi. "Ne?"

"Uzun bir hikâye. Bir çeşit maskaralık, gerçekten. Kurt adamlarla ilgili."

"Demek Joe'yla tanıştın. Beni kaçırmalarına izin verdiğimde tanışacağını ummuştum."

Bu yorum şaşırtıcı olsa da Laurent son birkaç gün hakkında konuşmaya hazır değildi. Yatağa yaklaştı.

"Bu nasıl mümkün olabilir? Sen nasıl olabiliyorsun?" Sesi acıyla gerilmişti.

"Annemiz kurtarıldı. Size hikayesini anlatmasına izin vereceğim. Ancak koruyucu Klanı tarafından kurtarılmasındaki sorun, yıllarca başka bir tür hapisanede kalmasıydı. Dışarı çıkıp sizi bulmak istiyordu; bunun yerine korunup kollandı, öğütler verildi ve kendi iyiliği için Klan kalesinde tutuldu. Sevmeye ve el üstünde tutulmaya ihtiyacı vardı ama onların inanabileceğinden daha güçlüydü. Sonunda bir Corvus Prime ile ilişki kurdu ve ben sonuç oldu."

"Şimdi sana bir sorum var." Yüz ifadesi sertleşti. "Seni aramak için harcadığım onca zaman ve çabaya değip değmediğini bilmek istiyorum Sen bir Kabile çocuğu musun yoksa bir Klan çocuğu mu?"

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Laurent omuz silkti. "Ben Prime'ım," diye cevap verdi. "Gerçekten emin olduğum tek şey bu."

"Bu hiç cesaret verici değil."

"Şu anda senin için elimde olan tek şey bu. Zor bir hafta oldu."

Kelepçeli bileklerini kaldırdı. "Anlat bakalım."

Laurent gülümsedi. Anlaşılan kız kardeşi de onun mizah anlayışını paylaşıyordu. Bir kız kardeşi vardı. Vay be.

Bu acı tatlı zevkin kaybolmamasını umuyordu.

Onu dikkatle inceledi. "Yaşlı piçin seni meseleye kabile açısından bakmaya ikna edebileceğini düşünüyorsun."

"Daha önce de oldu." Saatine baktı. Ama güneşin ne zaman doğacağını ve o zaman odanın nasıl ışıkla dolacağını biliyordu. "Şu anda sana tecavüz ediyor olmam gerekiyordu."

Ona dişlerini gösterdi. "Deneyebilirsin."

"Yok, benim zaten bir kız arkadaşım var," diye cevap verdi. Den bu işin dışında olmasına rağmen onu özlüyordu. "Beni şimdi burada görseydi, bu konuda hemfikir olmazdı. kız arkadaş tanımı."

"Kız arkadaş. Bu bir kabile çocuğu için garip bir terim değil mi?"

"Çok fazla kimlik sorunum var."

Sonunda yatağa kadar yürümeyi başardı ama üzerine oturmaya bile cesaret edemedi.

"Ben-Antonia-" Laurent boğazını temizledi. "Eskiden burada tutulurdu."

"Piç kurusu bana neşeyle haber verdi." Sid parmaklarını kavramak için kelepçeli ellerini kaldırdı. Onun dokunuşu da Antonia'ninkine benziyordu. "Kimlik sorunlarını sana karşı kullanmaya çalışıyor. Seni kontrol etmek onun oyun planı için çok önemli."

Laurent yeni bulduğu kardeşine kaşlarını kaldırdı. "Sen de aynı şeyi yapmıyor musun? Kendini bırakmaktan söz etmemiş miydin? Yakalandın mı?"

O da bir kaşını kaldırdı. "Sezgilerimle hareket ettim. Ayrıca, kavga başladığında sayıca çok azdım."

Güldü. "Son birkaç gündür buradaki bağırış çağırışlardan anladığım kadarıyla sen ve -kız arkadaşın bir avcı- Manticore nüfusunu azaltmışsınız. Ve aldıkları bu sahte ilaç da davalarına hiç yardımcı olmuyor."

"Dawn stokları var mı?"

"Laurent-" Onun coşkusuna sert bir tepki verdi. "Bu boku almaya başlamak istemezsin."

"Kınamak senin için kolay. Güneş ışığı şu pencerelerden içeri girdiğinde, bronzlaşmak için çalışabilirsin."

"Kınamıyorum; Dawn'ın güvenli olmadığını söylüyorum. Justinian'ın adamları tedirgin olmaya başladı. istemiyor ama onları durduramıyor." O

ellerini sıktı. "Seni geri istemesinin nedenlerinden biri de bu. Sen onun kabilesini geleceğe taşıyacaksın."

Laurent geri adım attı. "Ben lider değilim. Alfa Prime yok." Bu da bir Prime'ın yapacağı şey **Generated by ABC Amber LIT Converter**,son
<http://www.processtext.com/abclit.html>

normalde itiraf eder. Sid'e alaycı bir gülümseme verdi. "Ben bir savaşçı değil, bir aşığım, kardeşim benim. Bu yüzden beni kurtarmaya gelmek için bana güvenmek istemeyebilirsin."

"Sen buradasın," diye cevap verdi. "Kurnaz ve becerikli olacağına güveniyorum."

O da öyle hissetmiyordu. Ne de olsa buradaydı, tam da Justinianus'un olmasını istediği yerde. Tek pazarlık kozundan vazgeçmişti. Kız kardeşi zincirlenmişti. Justinianus'un onu istediği her şeye ikna edemeyeceğinden tam olarak emin değildi. Şafak cezbediciydi.

Kimse güvende değildi ya da kurtarılmamıştı.

Yine de, "Bir şeyler düşüneceğim," dedi.

Sid birçok pencereden birinden dışarı baktı. "Yakında şafak sökecek."

Laurent kapıya doğru geri çekildi. " olacak mısın? Kimse içeri girmeyecek ve-
"

"Justinianus bana dokunmalarına izin vermez. Sürüsünün kontrolü hâlâ onda. Ben senin özel seks kölen olmalıyım."

Bu sözler düzgün bir Kabile Prime'ın midesini bulandırmazdı. Ensest onlar için gerçekten bir sorun değildi.

Kız kardeşinden uzaklaştı ama kapı tokmağına uzanmadan önce elini salladı. "Daha sonra döneceğim."

Koridorda, aralarında kapalı kapı varken Laurent başını tahtaya yaslamış, ne yapacağını şaşırmişti. Bu şekilde olmak çok daha kolaydı.

kötü adamlardan biri. Belki de bunu kabul etmeli.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Sonra evin önündeki bir kargaşa dikkatini çekti ve tanıdık bir ölümlü varlığı duyularına kaydoldu.

Eden Faveau medyum olmayabilir ama çok güçlü bir izlenim bıraktı. Özellikle de avazı çıktığı kadar bağırırken.

"Kahretsin." Artık güvende olduğunu düşündüğü tek kişi buradaydı. Bir yumruğunu öfkeyle duvara vurdu.

Sonra Eden'in başının şimdi ne kadar belada olduğunu görmek için ön odaya doğru koştu.

Bölüm Yirmi İki

"Orama bir daha dokunursan seni öldürürüm," uyardı Eden taşaklarına tekme atmayı başardığı Prime'ı.

Kendini savunabileceğini düşünemeyecek kadar onu okşamakla meşguldü. Belki de şok cihazının etkisinden kurtulamadığını düşünmüştü. Belki de kadınların dövüşemeyeceğini düşünüyordu. Ama az önce bir ders almıştı.

Dişlerini ve pençelerini uzatarak yerden kalktı. İkinci bir vampir onu arkasından yakaladı ve ilk Prime ona doğru ilerlerken onu hareketsiz tuttu.

"Önce yüzünü keseceğim." Keskin pençe uçlarını kızın yanaklarına dokundurdu, sonra ellerini geri çekerek kızın iyice görebilmesini sağladı. "Korktun mu?"

Tanıdık bir ses, "Tabii ki korkuyor," dedi.

Eden, Laurent'ın tehlikeli ve akıcı bir zarafetle odaya girişini izleyebilmek için onu yakalayanın pençesinde yeterince dönmeyi başardı. Bu etki daha çok bir çitanın kediciklerle dolu bir odaya girmesine benziyordu.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Onu zar zor tanıdı.

"Melodram." Laurent içini çekti.

Sonra onu saçlarından yakaladı ve diğer Prime'ın elinden çekip aldı. Başını geriye itti ve parmaklarını saçlarında dolaştırdı. "Birini korkutmak için izin almana gerek yok.

Sadece ." Kulağına fısıldamak için yakınına eğildi. "Benimle dövüşürsen canın gerçekten yanar."

Sırtına sertçe bastıran beden tanıdık gelse de, sesini zar zor tanıdı. Boynu ağrıyor ve kafa derisi baskıdan yanıyordu.

Başının üzerinden konuştu. "Eğer ona bir daha , Alexos, seni ben öldürürüm."

Yeni bir ses, "Tabii ki yapacak," dedi.

Laurent onun başını bıraktı ama bir kolunu çelik bir bant gibi sıkı bir şekilde beline doladı. Yeni gelene doğru baktı ve Prime'ı dosyasındaki eski bir fotoğraftan tanıyınca sarsıcı bir korku hissetti.

"Justinian."

Adını söylediğinde bakışları ona doğru zar zor kaydı. Dikkatini Laurent'ın üzerinde yoğunlaştırdı ve gülümsedi. Eden bunun ne anlama geldiğini kavrayamadı. Laurent neden buradaydı?

Justinianus Laurent'ın önünde durdu ve başıyla onu onayladı.

Canavar güvenlik kamerası görüntüsündekinden daha yaşlıydı ama sefih melek güzelliği hâlâ oradaydı.

Yine de fotoğraf, bu yaratığın varlığına nüfuz eden soğukluk ve kibirli küçümsemenin sadece ipuçlarını veriyordu.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Avcı beni buraya kadar takip etti mi?" Laurent sordu.

"Oh, hayır," dedi Justinianus. "Onu ben çağırdım."

Belindeki çelik kayış daha da sıkılaştınca acıdan nefesi kesildi. Laurent onun acı çektiğini biliyordu ama yine de gevşemedi. Kız mücadele etmek istiyordu ama Laurent'ın Justinianus'la yüzleşirkenki tehlikeli gerginliğinden bir şey onu sessiz kalması için uyardı.

"Neden?" Laurent sordu.

"Başka bir hediye."

"Çok cömert davranıyorsunuz." Laurent'ın ses tonunda hiçbir kibarlık yoktu.

"Büyük olasılıkla," diye yanıtladı Justinianus.

Gülümsüyordu, sesi hoş geliyordu ama Den her kelimesinde ima tehdidi fark etti.

Geride durmuş, izleyen ve bekleyen diğer dört Asal'a baktı. Kötü ve açgözlü görünüyorlardı. Ya da belki aç daha iyi bir terimdi-şiddete aç, güce aç.

Ona aç olduklarını, kendisine ateşli bakışlar fırlattıklarını fark ettiğinde anladı. Tüyleri diken diken olmuştu.

Birkaçı da pek sağlıklı görünmüyordu; solgundan çok soluk benizliydi. Şafak kullanıcıları, diye tahmin etti.

"Onu yanında getirmediğine şaşırdım," diye devam etti Justinianus.

Bu, Den'in dikkatini seyircilerin geri kalanından başka yöne çekti. zar zor nefes alabiliyordu ama **Generated by ABC Amber LIT Converter,**
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Nefesini tutmuş, Laurent'ın yanıtını bekliyordu.

"Bana daha iyi bir şey öneriyordun," dedi Laurent. Omuz silkişini bütün vücudunda hissetti. "İkisine birden sahip olmamam için bir neden yok."

"Harem bir Prime'ın hakkıdır," diye kabul etti Justinianus. "Ama ben kadının diğer kullanım alanlarını düşünüyordum. Onu Patron'un bilgisayarındaki sırları çözmek için aldınız, değil mi?"

"Satın almak mı? "Eden bu kez sessiz kalamayacak kadar öfkeliydi.

Laurent'ın boştaki eli kızın ağzını kapatarak onu etkili bir şekilde susturdu. Kızın kontrolü tamamen ondaydı.

Ve Laurent'ın, leş yiyenler gibi etrafında toplanan diğer Prime'lar kadar acımasız ve kötü olduğu her saniye daha da netleşiyordu. Korkudan, kafa karışıklığından ve giderek artan tiksintiden başı dönüyordu.

Laurent, "Kendi uzmanınız olabileceğini düşünmüştüm," dedi.

Yaşlı Prime güldü. "Saçmalık. Her zamanki gibi beni engellemeye çalışıyordun." Laurent'ın omzuna zarif bir el koydu. "Bundan sonra bu tür oyunlar oynamayacağız, oğlum."

Oğlum mu?

Edenfelt bayılmak üzereydi.

Diğer vampirlerden gelen şok onu tekrar şimdiki zamana döndürdü.

"Oğlum?" diye sordu içlerinden biri. "Bizi katleden avcılarla birlikte koşuyordu!"

Justinianus hızla döndü ve pençelerini genç Prime'ın yüzünde gezdirdi. "Benim iznimle!" Boğazından derin bir hırıltı yükseldi ve Herkes geri . Birkaç saniye ters ters baktı, [Converter, http://www.processtext.com/abclit.html](http://www.processtext.com/abclit.html) sonra **Generated by ABC Amber LIT**

bakışlar düşerken başını salladı. Justinianus tekrar Laurent'a döndü. "Nelere katlanmak zorunda olduğumu görüyor musun?"

"Ele avuca sığmazlar, doğru," diye Laurent. "Şimdi de kanlı kölemin bilgisayar becerilerini mi kullanmak istiyorsun?"

"Günü onunla geçir," dedi Justinianus yüce gönüllülükle. "İşimi geceleri yaptığımı biliyorsun."

Eden, Laurent'ın bir Kabile Başbakanı olduğu haberi karşısında şaşkına dönmüştü. Daha da kötüsü, Justinian'ın oğluydu.

Ellerini çekmek istedi. Yüzüne tükürmek istedi. En önemlisi, onu öldürmek istiyordu.

Bunun yerine onu bir bez bebek gibi arkasından sürükleyerek bir kat merdiven çıktı ve ağır perdeli bir yatak odasına girdi. Kapıyı tekmeleyerek kapattı, onu geniş bir yatağa sırt üstü attı, sonra loş bir tepe lambası yaktı.

"Bu da beni içine soktuğun başka bir bela değil mi?" dedi, elleri kalçalarında ona bakarak.

"Seni pislik emici kurtçuk piç!" diye cevap verdi.

"Ben bir piçim, . Ama bana orospu çocuğu derseni seni incitmek isterim."

"Sen Kabilesin. Manticore!"

"Evet." Bu kısa ve öz kelime hiç de keyifle söylenmemişti.

Eden yanaklarının ıslak olduğunu fark etti; yatan bir adamın önünde ağlıyordu. Kabile piçi. Bu sadece öfke ve aşağılanmayı daha da kötüleştirdi. "Seninle yattım!"

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Ve muhtemelen yine benimle yatacaksın." Adamın ona bakışı, yatağın üzerinde bir barbarın savaş ganimeti gibi yattığını hatırlatıyordu.

Ve ona kan kölesi demişti.

Kan kölelerinin Kabile efendilerine tamamen bağımlı oldukları söylenirdi. O ve Laurent kanlarını paylaşmışlardı. Bunun karşılıklı bir güven ve zevk hediyesi olduğunu düşünmüştü. Ama adam bunu sadece onu kullanmak için yapıyor olmalıydı. Birini çaresiz bir bağımlıya dönüştürmek için ne kadar gerekiyordu?

O kadar saftı ki. Aptal. Saf. Onca yıllık eğitimi neredeyse onunla tanıştığı andan itibaren unutmuştu.

Çünkü o çok güzeldi, çok meydan okuyucuydu, çok çekiciydi ve yatakta çok iyiydi.

Başı ve midesi sarsılarak doğrulup oturdu. "Sanırım hasta olacağım."

Kollarını kavuşturdu. "Bu kesinlikle egomu besliyor."

"Sana güvenmekle aptallık ettim."

"Tam olarak aptal sayılmam. Ben çok başarılı bir yalancıyım. Belki de yalancı doğru kelime değil. Aktör. Görmek istediğini gördün Eden. Ben de seninle geldim. Hatta biraz Kabile kıcı tekmeledik. Şimdi, bu seni mutlu etmedi mi?"

"Seni öldürdüğümde beni mutlu edeceği kadar değil."

Gülümsedi. Sonra gülümsemesi uzun, derin bir kahkahaya dönüştü.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Bu boş bir tehdit değil," diye belirtti.

Gülmeyi bıraktı, ama gözlerinde hâlâ bir eğlence-merak vardı.
Sert ve öfkeli olmadan önce. "Böyle konuşan kadınları severim," dedi ona.
"Genetik olmalı." Bir an şaşırılmış gibi göründü ve ekledi. "Aslında-"

Boğuk bir ses çıkardı ve ona sırtını döndü. Ne dediğini anlayamadığı bir şeyler mırıldandı.

"Aslında, ne?" diye sordu.

"Bunu duymak istemezsin." Tekrar onunla yüzleşti. "Bana inanmayacaksın."

"Sen neden bahsediyorsun?"

"Aşk," diye yanıtladı. "Buna inanmak istemiyorum. Hayatımda hiç bu kadar korkmamıştım ama söylemek zorundayım.

Seni seviyorum Eden Faveau."

"Bunu beni incitmek için söylüyorsun."

"Seni seviyorum," diye tekrarladı. "Bu konuda yapabileceğim, yapmak istediğim hiçbir şey yok - bunu sana kanıtlamak dışında. Ama bunu şu anda keşfetmek ikimiz için de çok sakıncalı."

Adamın aşktan kastettiği her neyse, kadın bunu bilmek istemiyordu. "Yalancı. Düzenbaz sıçan piç yalancı."

Omuz silkti.

Gerçek kimliğini açıklamış olmasına rağmen Laurent'ın hâlâ Laurent gibi davranması onu rahatsız .

Alt katta diğer Primelerin önünde maço ve **edepsiz** yalnız kaldıklarında
Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html> davranmıştı ama

son birkaç gündür tanıdığını Laurent'a geri döndü. Çok etkilendiği Laurent'a.

"Bana büyü mü yaptın?" diye sordu. "Ne?"

"Biliyor musun, telepatik güçlerini beni kendine çekmek için mi kullandın?"

"Keşke. O zaman sorumluluğunu almak zorunda kalmazdın. Seni bana çeken şey paylaştığımız kan değildi." Ona bir parmağını salladı. "Baştan çıkarma karşılıklıydı. Seni herhangi bir şeye zorladım mı?"

"Hatırladığım kadarıyla

hayır." "Eden."

"Tamam," diye isteksizce itiraf etti. "Hayır."

"Beni istedin çünkü istedin." Arsız bir mutlulukla sırıttı. "Teşekkür ederim. Kendim için istenmeye alışık değilim."

Sesi çok dürüst, çok savunmasız geliyordu. Adam onunla oynuyor olsa da bu onu çok . "Oh, lütfen,"

O da karşı çıktı. "İstemeyecek ne var?"

"Biliyorum. Ben mükemmelim. Ama genellikle partnerlerimi tanımam ya da onların beni tanımasına izin vermem. Sen benim ilkimsin."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Eden gürültülü ve acı kahkahasını durduramadı. Ayağa kalktı. "Affedersiniz ama sizi nereden tanıyorum?"

Önce Sid Wolf olduğunu düşünmeme izin . Sonra kurt adam sana Laurent Wolf dedi. Şimdi de senin aslında bir Manticore olduğunu öğreniyorum." Ürperdi ve yüzünü buruşturmasına engel olamadı. Bir Manticore'la seks yapmıştı, hem de çok iyi seks yapmıştı. "Bir kurt adamın efsanevi duyularını nasıl ikna ettin? Kurt Klanı vampiri misin? Yoksa kurt adam beni kandırmak için bir planın içinde miydi?"

"Kurtadamlar dürüst, sadık ve doğrudur. bulduklarında bir Manticore'u bileğinden ısırmaktan başka bir şey yapmayacaklarını düşündüğün için sana yazıklar olsun. Joe sadece onun için birini bulmasına yardım etmemi istedi."

"Gerçek Sid Wolf."

"Evet." Sesi gergindi ve yüz ifadesi .

"Ama neden senden yardım istedi? Neden seni bir kurtla karıştırdı?"

Eden umutsuzca Laurent'ı tanımak, gerçekten tanımak istiyordu. Sadece ona bakmaya başlarken nasıl bu kadar yanlış yaptığını öğrenmek için.

Adam ona hemen cevap vermedi ve kadın onun gözlerinde rol olamayacak bir hü­zün ve korku gördü.

Gölün bir şekilde, aptalca, kollarını ona dolamak istedi. Ama hareket etmedi; onun karar vermesini bekledi. Ne hakkında? Ona güvenip güvenmeyeceğine mi? O onun esiriydi; ona hiçbir şey borçlu değildi. Ve yine de...

Onu sevdiğini söylemişti.

"Sevgi güven demektir," dedi.

Laurent boğazını iki kez temizledi ve uzun, derin bir nefes aldı.
"Annem," dedi. "Was... is Wolf **Generated by ABC Amber LIT Converter**, <http://www.processtext.com/abclit.html>

Klanı."

Edens birdenbire, canlı bir şekilde, arabasında yaptıkları bir konuşmayı hatırladı. Ondan Justinianus hakkında bildiğı her şeyi anlatmasını istemişti.

"1880'lerde Manticorlar ile yerel klanlar arasında, sizinkiler de dahil olmak üzere bir savaş başlattığını biliyor musunuz? Aslında Kurt Klanı'ndan bir dişi alması yüzünden ıkmiştı, değil mi? Biz avcılar, Kabilelerin kasabadan kovulmasına yardım etmiş olsak bile ayrıntıların çoğunu bilmiyoruz. Onu geri alabildiniz mi?"

Çok hareketsiz kalmıştı. Bir kez daha ön camdan dışarı bakıyordu ve ifadesi boştu.

"Hayır."

Her ne kadar cevabı kaba ve soğuk olsa da, bir şekilde onun incindiğini ve savunmasız olduğunu fark etti. Aklına Sid Wolf'un

muhtemelen kaçırılan Kurt dişi ile ilgili. Onun için başka birinin eski tarihi olan şey, uzun ömürlü Klan için yeni bir trajedi olabilirdi.

"Onu tanıyor muydun?"

"Annen," dedi şimdi. "O Justinianus'un kaçırdığı kurt. Tanrım, özür dilerim, ben-"

Onu susturmak için bir elini kaldırdı. Ve kaderci omuz silkmelerinden birini yaptı. "Nasıl oluyor da bu kadar çok insan benim geçmişim hakkında benden daha fazla şey biliyor?"

Bir an tereddüt etti, sonra cevap verdi: ". Avcılar annene ne olduğunu bilmiyor."

Vampirler hakkında düşünmek için eğitildiği kişiliksizleştirme yöntemiyle neredeyse Klan dişisi diyecekti. Kendisine her ne diyorsa Laurent'ın ona öğrettiği bir şey varsa o da vampirlerin de insan olduğuydu. Onun üzerinde uyguladığı diğer aldatmacalar ne olursa olsun vampirler artık sadece ruhsuz canavarlar.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Bazılarımızın hâlâ öldürülmeye ihtiyacı olmadığından değil." Onun düşüncelerini anladı. "Annenin Kurt Klanı'ndan olduğunu mu söyledin? O iyi mi? Justinian hala-" "Onu uzun zaman önce sattı."

Eden bu cevaptan iğrenmişti ama şaşırmamıştı.

"Onun öldüğünü sanıyordum," diye etti Laurent. "Onu aramak için yıllarımı harcadım." Yumuşak, acı bir kahkaha attı.

"Justinian neden sürekli kaçtığımı hiç anlamadı. Ta ki onun bir yangında öldüğünü duyana kadar. O zaman onu aramak için bir neden kalmadığını düşündüm. Sanırım . Bizler telepatız," diye devam etti. "Neden yapmadığını anlamıyorum-" Başını salladı. "Boş ver."

"Belki de yapamamıştır, "dedi Edens.

Laurent'ın hem kalbi kırık bir çocuk hem de kafası karışık, hayata küsmüş bir yetişkin olarak orada öylece durmasından nefret ediyordu.

Ne kadar iyi bir aktör olduğunu iddia ederse etsin, bunun bir tür oyun olduğuna inanamıyordu. Yardım edemedi ama yardım etmeye çalıştı.

"Belki bu yangında yaralanmıştır. Belki de kendisine yapılanlardan dolayı travma sonrası stres yaşadı ve psişik güçleri artık çalışmıyor. Hâlâ hayatta olduğundan emin misin?"

"Joe bana numarasının hızlı aramada olduğunu söyledi. Ve başka kanıtlar da var."

"Ne?"

"Onun kızı. Adı Sid." Başını salladı, iyice iğrenmiş görünüyordu. "Neden sana hep çok şey anlatıyorum?"

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Edens bu ifadeye kolayca itiraz edebilirdi ama bunun yerine, "Sid senin kız kardeşin mi?" dedi. Hayal kırıklığı içinde ellerini havaya kaldırdı. "Neden o gibi davrandın? Bilgisayar da neyin nesi? Ben bu işin neresindeyim? Neden gittin?" Yüzünü buruşturdu. "Bunu sormak istememiştim." Son sorusunun cevabı onun için son derece önemliydi, her ne kadar bu soruyu sorduğunu bilmesede.

ağzından kaçırana kadar düşünüyordum.

"Ben bir fırsatçıyım. Bu sağlıklı bir hayatta kalma özelliği, bu yüzden özür dilemiyorum." "Başından beri beni kullandın."

"Soruşturmana yardım , değil mi? Tüm o kavgalarda arkanı kolladım."

Hepsi doğrudu, kabul etti. Ama içinde bir acı vardı, değil mi? "Neden?"

"Biliyorsun, sen benim tutsağımsın. Sana kendimi açıklamak zorunda değilim."

Adam sinir bozucuydu ama Laurent onu güldürüyordu. "Hadi ama, surat asan bir kötü adamdan daha kötü bir şey yoktur. Şeytani planını bana açıkla. Biraz böbürlen. Bir Kabile prensinin pratiğe ihtiyacı vardır," diye ekledi.

Sözleri onu incitmiş gibiydi ve neredeyse özür dileyecekti. Sonra bir mahkûm olduğunu hatırladı. Laurent'ın onu bu belaya kasten bulaştırmadığından şüphelenmek istedi ama onu bu belaya bulaştırmıştı. Ona özür borcu yoktu. Ama onu teselli etme dürtüsü...

Lanet olsun.

Ondan kurtulabileceğini sanmıyordu. Onun için acı çekiyordu. Onu önemsiyordu. Hiç mantıklı gelmiyordu ama bunu inkâr etmeye de çalışmayacaktı.

"Beni mahvettin, sen, sen, Kurt/Mantikor melezi."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Hislerimiz karşılıklı, Faveau. Yani, bir avcıyla ilişkiye girmek? Bu çok yanlış."

Birbirlerine yakın durduklarını fark etti ve bunun nasıl olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Bu hararetli konuşmaya başladıklarında oda ikisinin arasındaydı.

Adamın üzerinde manşetleri açık siyah bir gömlek vardı ve kadın adamın bileklerinde daha önce fark etmediği bir şey fark etti. Kolları uzun, zarifçe kaslanmış, elleri uzun parmaklı, bilekleri zarifti.

Ve iç taraflarındaki soluk deri tamamen boştu. "Dövme yok," diye fark etti.

"Dövme yok," diye onayladı. Parmağıyla onu işaret etti. "Daha önce fark etmeliydin. Özellikle de beni çıplak gördüğün onca zamandan sonra."

Avucunun içiyle alnına bir tokat attı. "Ben tam bir aptalım!"

Tüm Klan Liderleri ya da en azından insanlığa hizmet ettiklerini ve onları koruduklarını iddia edenler, bileklerine klanlarının hanedan sembolünün dövmesini yaptırırlardı. Laurent'ın durumunda bu bir kurt başı olmalıydı. Görmek istediği ilk şey bu olmalıydı.

Ondan faydalanması kendi hatası değildi ama daha dikkatli olmalıydı.

"Seni çıplak görmeyi boş ver," dedi. "Neden buralarda takıldın? Neden bana yardım ettin?"

"İlk başta sadece saklanacak bir yer arıyordum."

"Justinianus senin peşinde miydi?"

"İlk kez değil. Ve bende onun istediği bir şey vardı."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Bilgisayar."

"Şafak ilacı hakkında pekâlâ bilgi barındırıyor olabilir. Bu konuda sana yalan söylemedim. Kesin olarak bilmiyorum ama Garrison'ın geliştirilmesinde yer aldı."

"Yani bana yardım etmek barınak için adil bir takas gibi mi göründü?" Başını salladı. "Dizüstü bilgisayarda başka ne var? Dur tahmin edeyim: erişmek için bir hacker'ın yardımına ihtiyaç duyduğun bir şey. Günlük işimi öğrendiğinde, beni sisteme girmeye ikna etmek için etrafta dolaşmaya karar verdin."

"Kesinlikle."

Yine de bir nedenden ötürü dizüstü bilgisayarı Justinianus'a vermeye karar vermişti. Kızın yakalanması onun suçu değildi. Dışarı çıkarken onu bu işin dışında tutmaya çalışmıştı. Ona uzmanlığına ihtiyacı olmadığını söylemişti.

Neden?

Cevabı tahmin etmek kolaydı: Sid.

Aw.

"Neden bana öyle gülümsüyorsun, Faveau?"

"Bilgisayarı esir alınan kız kardeşinle takas ettin."

Yüzünü buruşturdu. "Kulağa öyle geliyor-"

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Kahramanca."

"-Böyle söyleyince aptalca oluyor."

"Bu aptalca değil. İyi bir şey yapmaya çalışıyordun."

İç çekti. "Evet. Deniyorum. İyi şeyler yapmaya çalıştığımda, genellikle aptalca Ben bir kahraman değilim ama ara sıra içimde böyle bir dürtü oluyor. Kurt genetiği beni mahvetmek için çalışıyor olmalı. Kahraman olmakta hiç iyi değilim.

iyi." Elini yorgun bir şekilde yüzüne sildi. "Ve iyi bir kötü adam yapmak için çok tembelim. Ve yorgunum. Bir süreliğine kavga etmeyi bırakabilir miyiz?" diye sordu. "İyi bir gün uykusuna gerçekten ihtiyacım var."

Kendisi de oldukça yorgundu. Ve morarmıştı. Ve cesurca görmezden gelmeye çalıştığı baş ağrısının, alnının arabasının direksiyonuna çarpmasının artçı şokundan kaynaklandığını düşündü. Bir de şok tabancası vardı. Ve tüm o fırtınalı duygusal karmaşa.

"Sana hâlâ kızgınlım," dedi ona. "Ama sanırım daha sonra devam edebiliriz."

Laurent ona yaklaştı. Adam onu kollarına aldığı anda uzaklaşmaya çalışmalıydı ama onun kucağında rahatladı. Buldu

güç ve güven veriyordu ve onun da aynı şeye ihtiyacı olduğunu hissediyordu. Belki bu bir yalandı, birbirlerine değilse bile kendilerine söyledikleri bir yalandı ama onun kollarında olmak doğru hissettiriyordu.

"Sonra," diye fısıldadı kulağına.

Sonra onu yatağa taşıdı ve vücudunu koruyucu bir şekilde onunkinin etrafına sardı.

Yirmi Üçüncü Bölüm

Joe Daniel'a, "Bu işin içinde vampirler olmalı," dedi. "Eğer işin içinde vampirler olmasaydı, izlerini sürmekte bu kadar zorlanmazdım. Psişik enerjileri benimkini iptal ediyor ve burnumu karıştırıyor - en azından büyük gruplarda. Yeterince vampir partisine katıldım ve eve döndüğümde kendimi

Generated by ABC Amber LIT Converter gibi hissediyorum,

<http://www.processtext.com/abclit.html>

tam bir soğuk algınlığı geçirdi," diye devam etti. "Sid kasabadaki uyuşturucu bağımlısı Kabile adamlarıyla ters düşmüş olmalı."

"Tahminimce bunu ilk andan itibaren anladınız ama üzerinde düşünmek istemediniz."

O ve Daniel ofisteydiler. Joe ayaklarını masasına uzatmış, elinde bir fincan kahve, oturuyordu ve gerçekten çok yorgundu. Ve yorgunluk, içinde büyüyen dehşetin yanında hiçbir şeydi. En iyi arkadaşına yardım etmenin bir yolunu bulmalıydı, hem de hemen.

Annesinin başına gelenler onun da başına gelmeye başlamadan önce.

Joe öfkeyle, "Laurent'ın bir işe yaramasını sağlayamamam çok kötü," diye mırıldandı. "Pislik."

Daniel Sid'in masasında oturmuş, bakışlarını onun cam kâğıt ağırlığına dikmişti. Yukarı baktı. Joe'dan daha fazla dinlenmiş değildi.

"Çağırabileceğimiz başka vampirler de var," diye hatırlattı Joe'ya. "Kötü vampirlerle savaşmak için iyi vampirler."

"Biliyorum. Ben de bunu düşünmekten kaçınıyordum. Sid'in isteyeceği son şey bu."

Daniel gergin bir şekilde başını salladı. "Klanının tepkisini düşünmek benim de hoşuma gitmiyor. Ama onu seven insanların tutsağı olması onun için daha iyi değil mi?"

Sidonie Wolf bir vampir dişi için olması en zor şeydi. Özgürdü. Yirmi birinci yüzyıldaıdık ve her geçen gün daha fazla genç Kadınlar, Klan kadınlarının her zamanki korunaklı, kısıtlı ve şımartılmış yaşam tarzında değışiklikler talep ediyorlardı. Bu değışim 1960'larda başlamıştı, ancak hareket şimdi hız kazanıyordu.

Bazı dişiler, anneleri onları eve geri çağırana kadar yıllarca kendi başlarına yaşamak için dışarı çıkıyorlardı. Sid, matrisi takdirde eve sadece çiftleşmek için döneceğini açıkça ilan eden ilk dişiydi. Asallar, Matri ve yaşlılar bu değışikliklerden en iyi ihtimalle rahatsız oldular.

Bazıları Sid'i bir asi olarak gördü. Birçoğu düpedüz düşmandı. Sidonie Wolf ise onları umursamadan kendi başına yaşadı, tehlikeli bir meslekte çalıştı ve her zaman diğer Amerikalı kadınların yapabildiği her şeyi yapmakta özgür olduğu konusunda ısrar etti. Kendi türü arasında büyük bir tartışma kaynağıydı.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Onun başının belaya girmesini, kurtarılmaya ihtiyaç duymasını görmek isteyecek pek çok vampir vardı. Ve bunun için ödeyeceği korkunç bir bedel olacaktı. Joe, arkadaşının kanatlarının kırıldığını, dışarı çıkmasına sadece kendini beğenmiş Prime korumaları tarafından izin verildiğini görme düşüncesinden nefret ediyordu.

Bu yüzden yardım için Kurt Klanı'nı aramakta hâlâ tereddüt ediyordu.

Sonuç olarak, vampir türünden olmaktansa werefolk türünden olmak çok daha kolaydı.

Kendi kültürleri içinde ve dışında pek çok sorunları olsa da, en azından cinsiyet eşitliği sorun yaşadıkları bir konu değildi.

Joe kahvesini boşalttı. "Çok fazla düşünüyorum. Bir eylem planına ihtiyacım var." Daniel'ın kâğıt ağırlığına dokunmak için parmağını nazikçe indirmesini izledi, sonra yüzünü buruşturdu. "Ne yapıyorsun?"

"Bir araba ödünç aldım," diye cevap verdi. "Sid bana araba kullanmayı öğretti." Tekrar için el salladı. "Söylediklerinizin çoğunu duydum, o yüzden beni bilgilendirmenize gerek yok."

Joe ne yapacağından ya da ne söyleyeceğinden emin olamadan ayakta dururken, o masanın yanındaki koltuğa oturdu. Evin reisi Antonia'da bir şeyler vardı.

Kurt Klanı'ndan Antonia, Joe'yu her zaman hayrete düşürürdü - iyi anlamda. Onda muhteşem bir şey vardı. Sakin bir güvence, dingin bir güç çekirdeği. O geçmişini biliyordu ama onda yaralı bir kuşu ima eden hiçbir şey görmemişti. Onda üzüntü vardı ama kurbana dair hiçbir şey yoktu.

Gerçek şu ki, Joe Leydi Antonia'ya fena halde aşıktı. Sid'in onunla dalga geçtiği bir şeydi . Ama bu romantik bir şey değildi, vampir ve kurt adam biyolojisi bu şekilde çalışmıyordu. Ona büyük hayranlık duyuyordu ve şimdi de onu telaşlandırmıştı.

"Burada olmamalısın," dedi ona.

"Neden anlamıyorum. Kızımın bana ihtiyacı var. Ve kurtarmaya yardım etmeleri için Klan Asillerini çağırmak istemediğiniz konusunda kesinlikle haklısınız." Ellerini kucağında kavuşturdu. "Sidonie'nin kurtarılması gerekiyorsa, bizim yeterli

Görev için askerler tam burada. Ben bir vampirim," diye hatırlattı ona kısa ama etkileyici bir diş ve pençe gösterisiyle. "Türümüzün tam zihinsel gücüne sahip olmayabilirim ama bunu kaba kuvvetle telafi edebilirim. Ve eğer küçük kızımı kaçıran Justinianus ise, onun peşinden gitmemi hiçbir yolu yok."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Joe tartışmayı düşündü ama o bir kurt adamdı, vampir değil. Kendi türünün bakış açısına göre, bir annenin yavrusunu koruması sadece bir hak değil, kutsal bir görevdi.

"Sürü, sürüyü korur" dedi.

"Aynen öyle." Bir an hareketsiz kaldı, sonra "Laurent'ten bahsettin ?" diye sordu.

Sesi çok sakın, çok gerçekçiydi, ama Joe onun gözlerindeki açlık titreşimini gördü.

"I-" Joe ellerini yüzünde ovuşturdu. Joe'nun söyleyebildiği tek şey, "O... O şehirde," oldu.

Daniel, "Onun Justinianus'la ilişkisi olduğunu düşünmüyoruz," diye konuştu. "Doğrudan değil. Sid'in ortadan kaybolmasıyla hiçbir ilgisi yok."

"Gerçekten mi?" Gerçek hisleri ne olursa olsun, ses tonu sadece meraklıydı. "Merak ediyorum. Justinianus ve Sidonie, Laurent'ı ele geçirmek için kendi planlarını yapmış olabilirler." Belli belirsiz, çelik gibi bir gülümseme takındı. "Bu ilginç bir irade çatışmasına yol açabilir.

Neyse ki Sid, Justinian'dan daha zeki. Umarım Laurent da öyledir. Bu krizin altında yatan nedeni boş verin." Dikkatini tamamen Joe'ya çevirdi. "Sen ordudaydın. Saldırı planımız nedir?"

O konuşurken Joe bir şey hatırlamıştı. "Laurent uyuşturucu sorunuyla ilgilenen bir avcıyla takılıyor."

"Gerçekten mi? Bu onun için iyiye işaret, sence de öyle değil mi?"

Joe kuşkuluydu ama yorum yapmadı. "Avcının zapper denilen özel bir ekipmanı var, onu alacağız," diye devam etti. "Sanırım vampirlere çok kötü baş ağrısı veriyor. Hasarlı telepatiniz nedeniyle muhtemelen size zarar vermeyecektir," dedi Antonia'ya. "Bu bir avantaj olacak.

Bir diğeri de kabile çocuklarından bazılarının kullandığı uyuşturucu. Uyuşturucu kullanan birini indirmeyi başardım. Böylece onlarla karşılaştığımızda ben ve Cathy için oyun alanı biraz daha eşitlenmiş olacak."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Cathy?" Daniel ayağa fırladı. "Cathy'nin rahatsızlığı var."

"Tam bir ay çılgınlığına kilitlenmiş durumda," diye açıkladı Joe. "Bu da bir şeyleri öldürmesi gerektiğı anlamına geliyor. Eğer onu doğru şeylere hedeflersek, bu onun için iyi olacaktır. Bu konuda bir kurtadam olarak sözüme güvenin. Ayrıca, Sid onun arkadaşı. Birkaç gün sonra dönüştüğünde onu bu eğlencenin dışında bıraktığımızı öğrenirse çok kızar. Ve sen," diyerek Daniel'i işaret etti. "Senin de kendi bir silah ya da yaylı tüfek seçimi."

Daniel içini çekti. "Ben silahı alacağım."

"Güzel." Joe ellerini birbirine sürttü. "Leydi Antonia, lütfen bize bu evi nasıl bulacağımızı hatırladığınızı söyleyin."

"Elbette hatırlıyorum," diye cevap verdi. "Bir zamanlar iyi niyetli annem bana unutturmaya çalışmış olsa da."

"Tembel olduğunu düşünmüyorum," dedi Edens.

Laurent uyanıktı ama başka türlü davranıyordu. Eden'kaşık gibi birbirlerine sarılmışlardı ve Laurent onunla birlikte olmanın basit rahatlığının tadını çıkarıyordu. İkisi de uyumuşlardı ama Laurent uyanmış ve bir sonraki fırtına kopmadan önce onunla birlikte huzurlu bir ara vermekten acı tatlı bir zevk almıştı.

Onun sıcaklığını içine çekmiş, kötü rüyalarını hafifletmeye çalışmış, seks yapmadıkları zamanlarda bile birbirlerine mükemmel bir şekilde uymalarına bayılmıştı.

Yine de kesinlikle seksi düşünmüştü. Onu tahrik ederek uyandırmak ve oradan devam etmek istiyordu. Ama fiziksel ve duygusal olarak çok şey yaşamıştı. Dinlenmeye ihtiyacı vardı.

Uyandığı anda anlamıştı ama sözleri beklenmedikti.

"Eğer tembel olmasaydım öğleden sonrayı senin kaçışını ayarlamakla geçirirdim. Eğer tembel , burada yatıp düşünmek yerine seninle çoktan ilişkiye girmiş olurdum. Eğer tembel olmasaydım-"

"Kötü adam olmak için çok tembel olduğunu . Hiç de öyle olduğunu sanmıyorum. Bence tembelliği kötü adam olmaktan kaçınmak için bir bahane olarak kullanıyorsun. Kendine kötü bir şey yapmak için uğraşmanın çok zahmetli olduğunu söylüyorsun."

Onun boynunun arkasını öptü. "Bana çok fazla kredi veriyorsun."

Ve bunu yapması oldukça hoştu.

"Güven oyumdan çok etkilendin," dedi. "Sen medyum değilsin," diye hatırlattı ona.

"İnsanları okumak için süper güçlere gerek yoktur. Beden dili her şeyi anlatabilir."

Bir elini kadının belinde gezdirdi, kalçasının ve uyluğunun uzunluğunu okşadı. "Vücut dilinden ne anlıyorsun?"

"Azmışsın. Ama ondan önce memnun bir iç çekiş yaptın ve düşündüğümde daha da rahatladın. Ağırsın, biliyorsun. Ve sana hâlâ kızgıyım," diye ekledi.

"Bunu için süper güçlere ihtiyacım olduğunu sanmıyorum. Ve sen hâlâ kendine kızgınsın," diye karşılık verdi.

"Olma. Gördüğünüz gibi size doğru olan ama bağlamından koparılmış pek çok şey söyledim."

Kucağında kıvranıp kıpırdandı ve birkaç saniyeliğine onun kendisini tahrik etmeye çalıştığını düşündü, çünkü kızın hareketler yaptı. Sonra kızın yüzünü ona dönmeye çalıştığını fark ve ona izin verecek kadar gevşedi. Sonra onu tekrar kendine çekti, göğüslerinin göğsüne değmesinden ve ereksiyonunun vücutlarının arasında sıkışmasından zevk alıyordu.

"Güzel," diye mırıldandı.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Hayvan," diye cevap verdi ama sesi düşmanca olmaktan çok alaycıydı. "Meme uçların çok sert," diye onayladı.

"Ateşli bir vücudun var. Beni . Bu başka bir şey ifade etmiyor-"

"Seni seviyorum," dedi. "Sadece seni sevmeme izin ver." "Sen-"

Sessiz kalmasını sağlamak için onu öptü. Ve aralarında karşılıklı uyarılmadan daha önemli bir şey olduğunu kanıtlamak için. Kızın içinde kalan öfkenin tadını alabiliyordu ama kız da en az onun kadar onu arzuluyordu ve bu da bir başlangıçtı.

Ne için bir başlangıç? Onun nesi vardı? Hâlâ normal bir hayat için umut besliyor muydu?

Gün akıp giderken birkaç huzurlu saat geçirmişlerdi, umabileceği en fazla şey buydu.

Vücudu serbest kalma ihtiyacıyla tüm beyin fonksiyonlarını bastırmadan önce ondan uzaklaştı. Şu anda kendini kaybetme lüksüne sahip değildi. Çünkü hoşgörüye teslim olursa, Justinianus'un bunu kendisine karşı kullanmanın bir yolunu bulacağından emindi.

"Şu anda sevemem," dedi oturduğu yerden kalkarken. Ve aşk kelimesini kullanması tehlikeli ve korkutucuydu.

Edensat ayağa kalktı ve elini omzuna koydu. "Buradan çıkmalıyım. Gün batımına ne kadar var? Kaç Asal Şafak'ı kullanıyor?"

"Kaçmana yardım edeceğimi mi sanıyorsun?"

"Daha önce bu konuda bir şeyler söylemiştin."

"Evet bahsettim. Belki de seninle alay

ediyordum."

"Kötü adam olmak için çok tembelsin, unuttun mu? Ve tabii ki sensiz gitmeyeceğim, o yüzden hava kararana kadar beklememiz gerekecek. Sid gün ışığını kullanıyor mu? uyuşturucu?"

"Demek benim kaçışımı da planlıyorsun."

Onun omzunu okşadı. "Planım seni kurtarmak. Bunun pek çok çağrışımı var."

Evet, vardı. Ama tartışmadan kapı çalındı.

Araları sona ermişti. Justinianus'la yüzleşme zamanı gelmişti.

Yirmi Dördüncü Bölüm

Eden yeni bir odaya o kadar sert bir şekilde itildi ki kendini geniş bir yatağın ayak ucunda elleri ve dizleri üzerinde buldu. Bu muamele sinir bozucuydu ama kapının sert bir kapandığını duyana kadar olduğu yerde kaldı. Kendisini iten Prime'ın gittiğinden emin olduktan sonra ayağa kalktı.

İşte o zaman yatağın üzerinde oturan sarışın kadını gördü. Soğuk, tanıdık bir ifadeyle Denen'i izledi.

"Sen Sid Wolf'sun."

"Ve sen de Eden Faveau'sun. Aslında telefonda konuşmuştuk. Hatırlarsanız kötü bir bağlantıydı."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Sid'in sesi zengin ve derindi, ayrıca tanıdıktı ama Laurent'inkinden daha kadınsı bir tınısı vardı. Gözleri de ağabeyininkilerle aynı renkteydi.

"Bu... "Eden ikisinin de esir tutulduğu odaya göz gezdirdi. "Sonunda sizinle tanışmak ilginç."

"Sanırım çocuklar kan, puro ve erkeksi dostluğun tadını çıkarırken bana eşlik etmen için gönderildin."

Edennodded. "Bu doğru." Sid yatakta yanındaki boşluğu sıvazladı, ancak bunu yapmak için iki elini de kullanması gerekiyordu, çünkü kısa bir zincirle bağlı kalın gümüş kelepçeler takıyordu. Ne de olsa onlar Kabile bölgesinde yaşayan kadınlardı. Kelepçelerin gümüş olduğundan emindi.

"Bunlar acıtıyor

mu?" "Biraz."

"Bakalım ne yapabileceğim. "Edens oturdu. Sid bileklerini Edens'in kucağına yerleştirdiğinde, "Görüyorum ki onlar üzerinde çalışıyormuşsun," dedi. Gümüş yumuşaktı ve kelepçeleri bir arada tutan halkalardan biri gerilmiş ve hafifçe bükülmüştü.

"Biraz boş zamanım vardı."

"Ne zamandır tutsaksın?"

"Cuma gecesi seninle buluşmam gereken zamandan birkaç dakika öncesinden beri. I

Kardeşimin benim yerime geldiğini ve tam da yapacağını düşündüğüm fırsatçı şeyleri yaptığını kabul edelim mi?" Denge vampir kadına şaşkın bir bakış attığında Sid gülümseyerek devam etti. "Denediğimde çok ince bir telepat olabilirim.

Ama hem benim hem de Laurent'ın nerede olduğunu bildiğimde Justinianus'un şehirdeki Prime'larının sayısını hafife . Asıl plan, ben kötü adamlarla savaşırken onun ortaya çıkmasıydı ve **Generated by ABC**

Amber LIT [Dönüştürücü, http://www.processtext.com/abclit.html](http://www.processtext.com/abclit.html)

bir el ver. Sonra uzun zamandır kayıp olan kız kardeşini keşfeder. Gözyaşları içinde yeniden bir araya . Şafak tacirlerini yok etmemize yardım ederek Klan Başbakanlığına layık olduğunu kanıtlayacaktı. İşler umduğum gibi gitmeyince, belki yine de seninle karşılaşır ve bundan hak ve adalet çıkar diye düşündüm. Öyle mi oldu?" diye bitirdi.

Eden neredeyse gülüyordu. Kendini kullanılmış ve öfkeli hissetmeye ama günlerdir Justinianus'un tutsağı olan kendisi olmadığı için Sid Wolf'a çok fazla öfke duyamıyordu.

"Ele avuca sığmaz biri," diye itiraf etti. "Tam bir karmaşa."

"Ama sanırım potansiyelin işaretlerini görüyorum," dedi Sid. "Sence de öyle değil mi?"

Eden bu konuda yorum yapmaya cesaret edemiyordu. Laurent'a karşı duyguları hâlâ bir başkasıyla konuşulamayacak kadar karışık. Özellikle de kız kardeşiyle.

Gümüş halkaları çekiştirmeye ve bükmeye devam etti ama Kurt dışıye bir bakış . Sid güzeldi elbette, tüm vampirler gibi.
Ve Den bir anlığına içinden geçen kıskançlık duygusundan neredeyse utanıyordu.

"Laurent beni kesinlikle bu şekilde istemiyor," dedi Sid onun düşüncelerini okuyarak. "Ama Justinianus bunu yapacağını varsaymıştı."

"Neden? "Ed bir an için kendi sorusunu düşündü ve cevapladı. "Çünkü annene benziyorsun."

"Ve Justinianus anneme hâlâ kötü davranıyor." "Bu çok iğrenç."

"Evet, ahlaki . Ve hayır, biyolojik ve psişik açıdan. Antonia'ya olan bağlılığı Kabile İlkellerinin izin verdiği en yakın şey.
Ona yaptıkları onu yakıp kül etmiş olsa da, kendilerini bağlamak için."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Demek bu konuda haklıymışım. Laurent merak ediyordu," diye ekledi Eden Sid'in sorgulayan bakışına.

"Gerçekten mi? Antonia'yı mı düşünüyor? Onun lehine bir nokta daha." "Laurent bana annenin öldüğünü düşündüğünü söyledi."

"Justinianus ona karşı bir şeyler hissetmeye çok yaklaştığını fark ettiğinde ondan kurtuldu. Tahminimce Justinianus sevgi/nefret bağıını Laurent'a aktardı. Laurent'ın da Justinian'a karşı kendi çekim/itim duygusu var."

"Peki bunu nereden biliyorsun?"

"Hadi ama avcı, biz vampirlerin birbirimize, bir akraba grubuna ait olmaya ihtiyacımız olduğunu biliyorsun. Justinian'ın sürüsü Laurent'ın bildiği tek akraba grubu."

Onlardan kaçmak istiyor ama gidecek başka bir yeri olmadığını düşünüyordu. Bunu biliyorum çünkü yaklaşık iki ay önce nihayet izini buldum. Layık olduğunu kanıtlamadıkça anneme ondan bahsetmeyecektim. Los Angeles'ta biraz zaman geçiriyordum ve Joe'ya nedenini bile söylemedim. Joe ile tanıştın mı?"

Edennodded. "Seni arıyordu." Ama Eden'ın ilgilendiği kurt adam değildi. "Laurent'ı buldun mu?"

"Evet. Ama onu önce Justinianus buldu. Yıllardır sürüden uzakta yaşıyordu ama Justinianus onu uzun zaman önce Manticore'lardan bir servet çalan hain bir avcıya karşı bir intikam planının içine çekti."

"Laurent'in bana bahsettiği Patron bu olabilir mi?"

Sid başını salladı. "Klanların da Patron'u aradığı ortaya çıktı. Laurent'ın Shagallar ve Reynardlarla biraz zaman geçirmesinin iyiye işaret olduğunu düşündüm."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Sıkıcı olduklarını söyledi. "Eden kıkırdadı. "Bana bu kadar akıllıca yalan söylememesi şaşırtıcı. Dizüstü bilgisayarını biliyorum. Patron'dan mı çaldı?"

"Hayır, aslında. Bunu söylemekten nefret ediyorum ama Manticore'un o bilgisayardaki bilgiler üzerinde her türlü hakkı var. Elbette Laurent, Justinian'ın almasına izin vermek yerine kendisi için istiyor."

"Bilgisayarı seninle takas etti."

Sid mutlu bir şekilde gülümsedi ve o da etkilenmiş görünüyordu. "Arka planda saklandım ve bilgisayarı aldığında San Diego'ya gelmesi için onu etkilemeye çalıştım. Tabii ki Justinian da geldi. Bir planım vardı. Tüm kabile bu yeni ilahtan faydalanmak için ortaya çıkınca planım tamamen suya düştü. Justinian'ın etrafında toplandılar çünkü Dawn alışkanlıklarını beslemek için Patron'un parasına ihtiyaçları vardı."

"Ve tüm Kabileler kasabamıza gelmeye başladığında benim halkım da işin içine girdi, "dedi Edenadded.

Sid umutla Den'e baktı. "Adamların yakın zamanda seni kurtarmaya gelecekler mi?"

Edendend, Kurt kadının entrikaları karşısındaki şaşkınlığını üzerinden atarak iç çekti. "Şüpheliyim. Yakalanmadan hemen önce birlikten ayrıldım. Kayıp olduğumu düşünmeyecekler, sadece gittiğimi düşünecekler."

"Yazık. Kendi başımızın çaresine bakacağız." Bakışları kapıya kaydı. "Biri geliyor."

Eden Sid'i kurtarmaya çalışmayı bıraktı ve yatağın ucuna doğru kaydı. Birkaç dakika içinde kapı açıldı ve birkaç Prime onları yatak odasından çıkarmak için içeri girdi.

"Sonunda manzara değişti," diye fısıldadığını duydu Laurent Sid, kadınlar odaya getirilip ayrılan kalabalığın arasından geçerken.

Kirişli tavanları, uzun, ağır perdeli pencereleri, karo zemini ve büyük
Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html> bir masası olan geniş, çıplak bir odaydı.

bir duvar boyunca uzanan taş şömine. Etrafa dağılmış birkaç sandalye vardı ama soğuk şöminenin önünde taht benzeri bir yerde oturan tek kişi Justinianus'tu.

Laurent gençken buradaki duvarlarda sanat eserlerinin asılı olduğunu, bir şatonun büyük salonundaki gibi ağır, koyu renk mobilyalar bulunduğunu hatırlıyordu. Eski kadife

Perdeler soluk ve . Fırsat buldukça burada oynardı,
Çünkü burası ona Antonia'nın hikâyelerindeki Klan kalelerinin nasıl olması gerektiğini hatırlatıyordu.

Belki de Antonia'yı bu kadar çok dinlememeliydi. Çünkü burada, kalbinde hâlâ bir romantik vardı ve romantiklerin başı belaya girerdi. İçini çekti.

Eden ve Sid'e baktı, onların da başının dertte olduğunu düşünerek hayıflandı. Edense canavarlar arasında sıkışıp kalmış bir ölümlü olarak özellikle savunmasız görünüyordu. Onu koruma dürtüsü içinde yanıp tutuşuyordu.

Hepsini bu durumdan kurtarmak için ne yapacaktı?

Oda Asallarla doluydu ve birçoğu ona pek dostça olmayan niyetlerle bakıyordu. Akşam yemeğinde fark etmişti ki bazıları gergin taraftıydı. Sürü üyelerinden gelen düşmanca bakışlara alışkındı; diğer erkeklerin sınırlarını test yerini belirliyordu. Ama atmosfer genel olarak o kadar da patlayıcı değildi. Normalde katı disiplinci olan Justinianus'un gerginliği fark etmemiş ya da görmezden gelmiş gibi görünmesi onu rahatsız ediyordu.

Öne çıkarıldıklarında iki kadına çevrilen aç bakışlardan nefret ediyordu ama önemsizmiş gibi davranıp Justinianus'la yüzleşti.

"Oldukça kalabalık," dedi. "Bir Manticore buluşması gibi görünüyor. Yalnız yaşlı Anastasius'un burada olmadığını fark ettim."

"Anastasius öldü."

"Onu sen mi

öldürdün?"

Gülümseyen Justinianus, "İşte insan böyle bütün kabilenin kralı olur," diye cevap verdi. "Onu iki yıl önce öldürdüm."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Beni Los Angeles'taki sürüye geri çektiğinde bundan bahsetmemiştin."

"O zaman bunu bilmene gerek yoktu."

"Belisarius hala hayattayken mi demek istiyorsun?"

"Evet. Şimdi bilmelisin ki ben tüm sürülerin kralıyım. Ve sen, oğlum, benim varisimsin."

"Tebrikler baba."

Laurent kelimeyi denese bile hoşuna gitmediğini fark etti. Varışmış, kırımın kenarı, diye düşündü Laurent. Bu kalabalığın arasında bulunmaktan Justinianus'un kendisine tamamen bağlı birini infazcı olarak istediği anlaşıyordu.

Laurent'a göre bu, Justinianus'un çaresiz bir vampir kral olduğunu kanıtlıyordu.

Justinianus ayağa kalkınca Laurent yüzünü odaya döndü. Bu sırada kadınlar . Gardiyanlar Eden ve Sidonie'yi dizlerinin üstüne çöktürerek bir gösteri yaptılar. Laurent bütün bu S&M D/S melodramını utanç verici buluyordu ama duygularını belli etmedi. Merakla izleyen seyircilerin iyiliği için belli belirsiz, neredeyse kayıtsız bir küçümsemeyi başardı.

Justinianus elini Laurent'ın omzuna koydu. Laurent bu dokunuştan birçok açıdan , özellikle de psikik açıdan. Justinianus Laurent'ın zihinsel kalkanını delme girişimini gizlemedi.

Oh, lütfen, diye düşündü Laurent. Ve cevap olarak zihinsel bir omuz silkme hissi aldı. Oyunlar hiç durmuyordu. Laurent bir şekilde onları durdurmak zorundaydı.

Elinde olmadan Den'e baktı. Ama o akıllı davranıyor ve başını eğiyordu. Sid de öyle.

Kendilerini buradan çıkaracak . En azından, o **Generated by ABC Amber LIT Converter**,oyunu oynamanın ona bağlı olduğunun farkındaydılar <http://www.processtext.com/abclit.html>

Uyuşturulmuş ya da yaralanmış olmalarından ziyade bu yüzden bu kadar pasif davrandıklarını umuyordu.

"Size oğlumu ve ikincimi, beta Prime'ımı takdim ediyorum," dedi Justinianus topluluğa. "Manticore'lu Laurent."

Kalabalıktan tepki olarak yüksek sesle gürlemeler geldi. Laurent kendiliğinden bir alkış tufanı beklemiyordu ama düşmanlık bu tür bir duyuru için normalden çok daha fazlaydı. Justinianus'un Belisarius hakkında aynı açıklamayı yaptığı geceyi hatırladı. Bazıları O gece alkışlandı ama Belisarius yıllardır sürünün baş kabadayısıydı. Bu ona akranları arasında belli bir saygı ve popülerlik kazandırmıştı.

Yine de bir kavga çıkmış ve biri ölmüştü.

Laurent gizlice parmaklarını bükerek pençelerini test etti; bunun sadece bir zaman meselesi olduğunu biliyordu.

Justinianus Eden ve Sid'e doğru geniş bir hareket yaparak, "Bu dişiler varisime hediyemdir," dedi.

Bu iş görür, diye düşündü Laurent.

Bronzlaşmış iri bir Prime öne Laurent'ın yüzüne baktı. "İnsan sürtüğü ben alırım."

Laurent, " et," diye cevap verdi. Eden'in bakışlarının öfkeyle kendi bakışlarıyla buluşmasını bekledi, sonra ona gülümsedi. Diğer Prime'a doğru kayıtsızca bir işaret yaptı. "Eğer intihar etmek istiyorsa, ben kim oluyorum da onu durduruyorum, tatlım?"

Edenlaughed.

Sid sertçe "Laurent" dedi.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Seni seviyorum Laurent Wolf, "Edenadded.

Meydan okuyan Prime Eden'e doğru bir adım attı ve elini ona vurmak için kaldırdı. Laurent Manticore'u bileğinden yakalayarak, "Buna izin veremem," dedi.

O beni seviyor.

İçinde yanan zevk parıltısı gülünçtü. Pençelerini diğer vampirin sert derisinin derinliklerine batırmanın verdiği hazza bir yenisi daha eklenmişti.

Laurent bu tutuşu Prime'ı odanın diğer ucuna savurmak için kullandı ve mücadeleyi kadınlardan uzaklaştırdı.

Odanın ortasındaki boşluk hızla boşaldı. Ondan sonra işler çirkinleşti.

Laurent yapılması gerekene odaklandı. Eden'i ele geçirmeye çalışan piçi parçalamaktan belli bir zevk alıyordu. O Prime'dı.

Dövüş bittiğinde Laurent ölü rakibinin cesedinin başında duruyordu ve

dövüşle ilgili bir şey onu rahatsız ediyordu. Laurent diğer Prime'ın bir Dawn kullanıcısı olduğunu güneşten öpülmüş Kaliforniya bronzluğundan

anlayabiliyordu. Onun

refleksleri de normalden biraz daha yavaştı. Gözlerinde sadece bir Kabile vampiri olmasıyla açıklanamayacak vahşi bir bakış vardı. Kolay bir zafer olmamıştı. Ama daha zor olmalıydı.

Bunu kullanabiliriz, kız kardeşinin sözleri kafasının içinde belli belirsiz bir düşünce fısıltısı olarak .

Belki, diye düşündü. Ama arkasını döndüğünde herhangi bir kaçış girişimine engel olan bir sorunla .

Kahretsin, Şafak kullanıcıları biraz korkak olsalar bile, Manticor'lar yine de ekibinin sayıca üçe bir üstünlüğüne sahipti.

Justinianus şu anda Eden'i tutuyordu, yumruğunu saçlarına geçirmiş, başını geriye doğru çekerek boğazını ortaya çıkarmıştı. Yüzünde delirmiş bir öfke ifadesi vardı.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Sana Kurt dedi," dedi Laurent'a. "Kaltak seni çağırmaya cüret etti-!"

Laurent öne doğru dikkatli bir adım atarak, "Bırak onu," dedi. Justinianus'tan daha önce hiç bu kadar korkmamıştı, efendisinden korktuğu uzun yaşamı boyunca hiç korkmamıştı. "Bırakın onu."

Justinianus diğer elini kaldırdı, uzun, vahşi pençelerini uzattı. Onları Den'in yanağına dokundurdu. "Onu işaretlemekten olmaz."

"O benim. Buna hakkın yok."

"Tüm Manticore benimdir. Ben Kral Prime'ım."

Justinianus bir pençesini hassas insan etine bastırırken Eden'yanağından bir damla kan sızdı.

Laurent'ın ilk dürtüsü ileri atılmak oldu. İçindeki her şey Eden'i canavardan uzaklaştırmak için bağıırıyordu. Ama yol bu değildi. Yalnızca Den'i kurtarmanın, hepsini kurtarmanın kesin bir yolu var.

Ve tüm hayatının bu ana kadar geldiğini kabul etti.

"Uzun süre Prime kralı , ihtiyar. Meydan okuyorum."

Laurent yavaşça döndü, ama Den'in içinde bulunduğu zor duruma bir an bile sırtını dönmekten nefret ediyordu. Doğru yapılması gerekiyordu. Bunu resmileştirmek zorundaydı.

"Meydan okuyorum!" diye bağırdı, herkesin duyduğundan ve diğer tüm Prime'ların niyetini bildiğinden emin olmak için.

Diğer Asallar kana susamış bir tezahürat gönderdi.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Manticore Kabilesi'nin liderliği için Justinianus'a meydan okuyorum!"

Yirmi Beşinci Bölüm

Joe keşif görevinden dönerken, "Nöbetteki adamlar çok ürkek," dedi. Ekibinin geri kalanını bekleme odasında bırakmıştı. Planın ilk kısmını gerçekleştiren şirket minibüsü Manticore kalesinden bir blok ötedeydi.

"Bizim için iyi," dedi Daniel.

"Anlamıyorum," dedi Antonia Cathy'nin hırıltısı üzerine. Cathy'nin tasmaını sıkıca kavramıştı.

Şu anda ofis müdürü yüz on kiloluk beyaz ve altın rengi bir kurt formundaydı. Ufak tefek bir kadındı ama cüssesi onu Kurt adam formuna dönüştüğünde korkunç bir yaratık.

Cathy bir gün değişimi nasıl kontrol edeceğini öğrenecek ve şekil değiştirmiş haldeyken de duyarlılığını korumayı başaracaktı. Kurt adam olmak eğlenceli olurdu.

Ama şimdilik dolunay her şeyi alıp götürdü ama daha karanlık, tehlikeli kurt adam doğasının istekleri. Avlanma ve öldürme ihtiyacı işe yaramak üzereydi.

Joe, "Arazide devriye gezen iki vampir var ama pek dikkat etmiyorlar," diye açıkladı. "Gün doğumu hakkında Pulp Fiction tarzı çok yoğun bir konuşmanın bir kısmına kulak misafiri oldum."

Antonia, "Onlara kulak misafiri olacak kadar yaklaşmayı başarmış olman iyiye işaret," dedi. "Dawn kullanıcıları olmalılar."

"Bu da onları alabileceğimiz anlamına geliyor," dedi Daniel.

Elinde Sid'in yeni geliştirdiği gümüş uçlu mermileri ateşlemek için modifiye edilmiş bir Glock vardı. Bir kayıp vakasında işe yarayabileceğini söylemişti.

"Keşke vampir avcısının evine girdiğimizde daha kullanışlı ekipmanlar bulsaydık," diye ekledi Daniel.

"Vampir avcısı da orada olsaydı iyi olurdu," dedi Joe. "Onun yardımını kullanabilirdik.

En azından zapper'ı aldık."

"Nerede o?" Daniel sordu.

Joe, Justinianus'un evine yaklaşırken onu bir sırt çantasında taşıyordu. "I Bize biraz zaman kazandırmak için zapper'ı kurarken gündeğümü sohbetini dinliyordu. Evin arka tarafındaki çalıların arasına gizlenmişti. pencereleri hatırladınız, Leydi Antonia. Bunun en iyi giriş noktası olduğı konusunda haklısınız."

Daha sonra giymek üzere birkaç kıyafet de bırakmıştı. Şimdi hızla soyunmaya başladı. "Yardım edebildiğıme sevindim. Şimdi ne olacak?"

Antonia sordu.

"Şimdi harekete ," dedi Joe. "Korumaları etkisiz hale getirin, zapper'ı çalıştırın - senin için Daniel, burnumla yapamam. Sonra içeri girip Sidonie."

Joe derin bir nefes aldı ve siyah kurt formuna büründü. "Yaşasın bizim için," dedi Daniel.

"Gidelim," dedi Antonia ve bir vampirin hızıyla yola koyuldu, sarışın kurt adam da onun yanında ilerliyordu.

"Vay, vay," dedi Justinianus. "Ben de bunu umuyordum."

"Eminim öyledir, ihtiyar," dedi Laurent. "Beni döveceğini öngörmüş müydün?" "Elbette."

Justinianus Denaside'ı fırlattı. Sid'in tam üstüne düştü ve kadınlar bir yığın halinde yere yığıldı.

Laurent etraflarından dolanarak efendisine odaklandı.

"Sana son bir kez haddinin bildirilmesi gerektiğini öngörmüştüm evlat. Varisim ama önce seni bir kez ve sonsuza dek evcilleştireceğim."

"Evet, evet, ," diye yakındı Laurent. "Bunu daha önce de duymuştum."

Laurent bekledi ve yaşlı Prime'ı izledi. Acelesi yoktu. Bir zamanlar -birçok kez- körü körüne, düşüncesizce saldırmıştı. Ve her seferinde aynı acı verici, aşağılayıcı sonla karşılaşmıştı.

Artık bir yetişkinin sabrına sahipti. Ve kendisi dışında uğruna savaşacağı bir şey vardı: Eden. Sid. Özgürlük.

"Gel ve beni al, ihtiyar," diye davet etti.

Eden sertçe Sid'in üzerine düşerken vampir, "Yardım et!" diye fısıldadı ve kelepçeli ellerini Eden'in yüzüne doğru itti. "Bir kez daha çek."

Vampirin gözlerinde Eden'i şok eden vahşi bir bakış vardı, sonra sıırttı. Sid meleklerin tarafındaydı. Laurent'ın da meleklerin tarafında olduğunu umuyordu, çünkü daha önce hiç kimsenin sesinin bu kadar daha önce tehlikeli.

Justinianus'tan gelen derin, hayvani bir hırlama onu irkiltti. Yaşlı Prime Laurent'a doğru sıçrarken havanın hızla aktığını hissetti ve adrenalini korkuyla yükseldi.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Laurent'in ona ihtiyaçı vardı!

Eden kavgaya karışacaktı ama Sid onu yakaladı. "Bana yardım et! O zaman ikimiz de Laurent'a yardım edebiliriz!"

Bu Eden'e ulaştı. Sadece birkaç metre ölümüne bir kavga sürüyordu. Ölen kişinin Laurent olmadığından emin olmalıydı.

Asalların hiçbirini bir çift alçakgönüllü dişiye dikkat etmiyordu. Eden ellerini Sidonienin bileklerine doladı ve zinciri kırmak için vampire katıldı.

Sid haklıydı, sadece birkaç dakika sürdü.

Ama Sid serbest kalıp ayağa kalkar kalkmaz elleriyle kulaklarını kapadı ve tekrar dizlerinin üzerine çöktü.

Ve o tek değildi.

Vampirler ulumaya, manyak gibi koşuşturmaya ve birbirlerine saldırmaya başlarken Eden etrafına bakındı. Umutsuzca dönüp Laurent'ı aradı. Onu ve Justinianus'u şöminenin önünde, yerde bir ileri bir geri debelenirken gördü. İkisi de kan içindeydi. Justinianus'un yüzü bir acı maskesiydi. Laurent'ın neler olduğunu anladığını gördü ve kafa karışıklığını atlatmaya çalışıyordu.

"İşte benim oğlum," diye mırıldandı ve hızla Sid'e döndü. Sid'i omuzlarından yakaladı.

"Bana bak!"

Bir an sürdü ama Sid'in bakışları sonunda Den'e odaklandı. "Acıyor."

"Görmezden . Savaş onunla. Ayağa kalk. Sen bu Manticore piçlerinden daha güçlüsün."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Sid acı dolu bir tıslamayla, "Aynen öyle," diye cevap verdi.

Eden geri adım atarak Sid'in kendi başına ayağa kalkmasına izin verdi. Sidonie Wolf'un güzel bir kadından uzun dişleri ve keskin, vahşi pençeleri olan güzel bir kadına dönüşmesini izledi.

"Kadınların da bunu yapabildiğini unutmuşum."

Sid zoraki bir kahkaha attı. "Kabile erkekleri de öyle," dedi. Sonra dişlerini gösterdi ve en yakındaki Prime'in sırtına atladı.

Edendid'in vampir avlama işinde kullandığı olağan silahlardan hiçbiri yoktu ama böyle küçük şeylerin onu durdurmasına izin vermedi. Zaplanan bazı pislik vampirleri dövmeyecekse, yıllarca dövüş sanatları eğitimi alarak ter dökmenin ne faydası vardı?

Dünya kıpkırmızı olmak istiyordu ama buna izin verecek zaman değildi. Disiplin ve inatçılık Laurent'in şu anda sahip olduğu en iyi silahlardı. Aslında zipper'in verdiği acıyı daha önce yaşadıklarına tercih ederdi. dakikalar önce.

Sen bir aptalsın, evlat. Zayıfsın. Benimki.

Justinianus dövüş başladığı andan itibaren onu bu tür düşüncelerle bombardımana tuttu.

Bana zarar veremezsin. Efendinin kim olduğunu

biliyorsun. Sözler darbelerden daha ölümcüldü.

Laurent fiziksel olarak daha güçlü ve hızlıydı.

Ama Justinianus bıçağı bükmekte daha iyiydi.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Zaplama başlayana kadar Laurent, kalkanını aşır kalbini ve ruhunu mahvetmeye çalışan sinsi düşüncelere karşı savunmak için çok fazla enerji harcamıştı.

Eden onu severdi. Bir kız kardeşi vardı. Antonia güvendeydi.

Bu zırh eski yaraları kapatıyor, onu savaşta tutuyordu ama onun için yeniydi.

Benden daha çok kan kaybediyorsun, dedi Laurent ve pençelerini Justinianus'un sırtında gezdirmek için döndü.

Yaşlı Prime uludu. Ve o bağırırken pencereler içeriye doğru patladı. O anda Laurent odanın şiddetle dolu olduğunu fark etti -Başrahipler savaşıyordu. Sid'le Eden de işin tam ortasındaydı, sırt sırta dövüşüyorlardı.

"İyi kızlar."

Sonra kırık pencerelerden bir çift kurt adam girdi, daha fazla insansı şekil geldi. Bir silah ateşlendi. Bir Prime çığlık attı ve düştü. Yardım gelmişti.

Laurent, Justinianus'la bir kez daha boğuşurken gülüyordu. Bu sefer öldürmek için saldırdı.

Joe, Dawn'ı kim bulduysa onu kutsadı, çünkü odada çok fazla vampir vardı.

Ama neyse ki uyuşturucu kullananlar diğerlerinden daha zayıftı ve vampirlerin çoğu kullanıcıydı. Bu ona ve Cathy'ye yarıdan fazla şans veriyordu. Zapper tüm Prime'ları çoktan harekete geçirmişti, acı her zaman değişken olanları isyana sürüklüyordu. Cathy çoktan kanlı bir katliam yaymaya başlamıştı. Joe ekibinin geri kalanının ne durumda görmek için etrafına hızlıca bir göz attı. Sid de çatışmanın içindeydi, Antonia da. İnsan avcısının ağır bir sandalyeyi bir vampirin kafasına indirdiğini görünce çok şaşırdı. Ve, aman, aman, Laurent kardeş de oradaydı. Memnuniyetle bir savaşçı uluması çıkardı ve kargaşanın içine atladı.

"Ver şunu bana!"

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Ne?" diye sordu gözlüklü sarışın adam. Arkası dönük bir şekilde duruyordu. Şöminenin yanında, silahını havaya kaldırmış, çok dikkatli nişan alıyor ama atışlarında tereddüt ediyordu.

"Bunu yapmanın yolu bu değil. Silahı bana ver."

Silahı ona doğrulttu. "Kimsin sen?" "Senin
olmadığın bir şey, bir profesyonel. Ver silahı
bana."

"Ördek."

O yaptı. Ateş etti. Arkasından yaklaşmakta olan vampir çok tatmin edici bir
çığlık attı.

Gümüş mermiler ya da kabuklara gömülü sarımsak olduğunu tahmin etti.

"İyi iş," diye onayladı ve silahı adamın elinden kaptı. Karşılığında da sopa
olarak kullandığı sandalye ayağını ona fırlattı.

"Hey!" diye seslendi ama kadın çoktan uzaklaşmıştı. Silah ellerinde sıcak, ağır
ve güven vericiydi. Bu anne için planları vardı.

"Beni öldüremezsin."

"Bahse girmek ister misin?" Laurent cevap verdi.

Justinianus nefes nefese kalmış, yara bere içinde ve kanlar içindeydi,
yorgunluktan sersemlemişti ve zapper'ın etkilerini yaşıyordu. Ama
durmuyordu. Ve Laurent eski Başbakan'ın haklı olabileceğinden korkuyordu.
Ne kadar uğraşırsa uğraşsın, ne kadar
Şansı yaver gittikçe öldürücü darbeyi indirmeye devam etti.

En kötüsü de Laurent'ın bunun Justinianus'un kendisini şartlandırmasıyla hiçbir ilgisi olmadığından emin olmasıydı. Ama acıma duygusu içini kemiriyordu. Zayıflık gibi gelmiyordu ama aptalcaydı.

Justinianus'a bir yumruk attı, bu kez boğazına kanlı oyuklar açtı. Justinianus başını geriye attı. Bu Laurent'a hızlı bir Justinianus'un omzunun ötesini gördü. Denen'in elinde bir silahla ona doğru koştuğunu gördü. Ona odaklanmıştı, Prime'ın ona doğru koştuğunun farkında değildi.

"Arkanda!" Laurent bağırdı.

Ama bir an için çok yavaş tepki verdi. Başbakan onu yakaladı. Silah elinden fırladı. Laurent anında Justinian'ı unuttu. Den'e yardım etmek için koştu. Laurent silahı aldı ve tereddüt etmeden ateş etti.

Eden Laurent'a minnettar bir bakış attı. ve gözleri parlıyordu. Bir vampirin eşinde böylesine sertlik iyi bir şeydi.

Ölü vampirin altından çıkarken bir şeyler söylemeye başladı.

"Antonia!"

Justinianus'un acı dolu çığlığı dünyadaki diğer her şeyi bastırdı. Justinianus hızla yanından geçerken başını kaldırıp baktı.

Sonra Laurent odanın ortasındaki kadını gördü ve çenesi düştü. Kadın ay ışığında gümüş gibi güzeldi. O kadar güzeldi ki ona bakmak acı veriyordu. Bir hayal. Bir anı.

"Antonia?" Sevinçten zar zor konuşabiliyordu. "Laurent!"Edens onun kulağına bağırdı. Onun omzunu sarstı. "Bir şeyler yap!"

Laurent bir anda gerçek dünyaya döndü. Silahını kaldırdı ve ateş etti. Üç el. Biri kafasına.

Arkadan iki tane. Umarım piçin kalbine isabet ettirmiştir. Her neyse, Justinian'ın öldüğünü hissetti. Sanki evrenin üzerinden karanlık bir ağırlık kalkmıştı.

Yükselen sevinç ıgıllıklarının Eden'dan mı, Sid'den mi yoksa kendisinden mi geldiğini bilmiyordu. Etraflarındaki kaos sakinleşiyordu ama umurunda değildi. Zapper beynine doğru feryat etmeyi bırakmıştı ve o bunu fark etmemiştı bile.

Laurent o anda sadece Antonia'yla ilgileniyordu.

Ona ulaşmak için Justinianus'un cansız bedeninin üzerinden geçmek zorunda kaldı. Ancak ona yaklaştıklarında dudaklarının geriye çekildiğini ve dişlerinin dışarıda olduğunu fark etti. Bir yanı onun bir vampir olduğunu unutmuştı.

"ok güzelsin."

"Bymşsn," diye cevap verdi başını kaldırıp onun bakışlarıyla

buluştuğunda. "Ee, Sid, nasılsın?" Joe ortağının yanına gelerek,

"Nasılsın Sid?" dedi.

Zapper'ı kapatmak için dışarı atladıktan sonra insan formuna geri dönmüştü. Sakladığı kıyafetlerini ve bir çift sandaletini giyecek kadar duraklamıştı. Oda, kaçmayan vampirlerin cesetleriyle doluydu. Ayakta kalanlar sadece iyi adamlardı.

"Hiç de kötü ," diye ekledi. "Sizi bulmak için bazı önemli davalara ara vermek zorunda biliyorsunuz." Bir-omuz silkme. "Tabii ki, eğer bir kayıp bürosu kendi çalışanlarından birini bulamıyorsa..."

"Ses tonunuzda belli bir kızgınlık seziyorum," diye cevap verdi. "Daha kötü grnmemi mi istiyorsun?"

"Hayır." yakaladı ve sarıldı. "Senin için çok korktum."

"Ah," dedi ve geri adım atmadan önce dişlerini hafifçe onun omzuna . Bir vampirden bir kurt adama sevgi gösterisi. "Kurtarma için teşekkürler. Bir yolunu bulacağımı biliyordum."

Cathy, Sid'in yanında kamburunun üzerinde oturuyordu. Sid'in telepatisi, dolunay nöbetleri sırasında ısırılmış kurt adamı sakinleştirebilen tek şeydi. Artık savaş bittiğine göre, Cathy'nin kesinlikle kontrol edilmesi gerekiyordu.

Joe üzerinden odanın ortasında gerçekleşen buluşmaya baktı. Şimdilik Leydi Antonia ile Laurent sadece birbirlerine bakıyorlardı. "Onun burada ne işi var?" Joe düşmanlığını gizlemeye çalışmadan sordu.

"Seninle aynı şeyi. Güzel kızları kurtarıyorum."

Antonia ve Laurent'a yaklaştı, Joe da şaşkınlıkla onu izledi. Daniel gelip kolunu Sid'in omzuna doladı. Vampir avcısı da onlara katıldı ama Laurent'tan başkasına göz ucuyla bile bakmadı.

Edendidoğan nedenini bilmiyordu ama şu anda Laurent için, Justinianus'la dövüşürken olduğundan daha çok korkuyordu.

Onu reddetme, diye düşündü Antonia. Sakın buna cüret etme.

"I..." Nereden başlamalı? Ne söylemeli? Laurent sonunda Antonia'ya, "Seni aradım," dedi. "Aradım ama-"

"Cevap veremezdim." Justinianus'un cesedine küçümseyerek baktı. "O bunu gördü." Bir elini onun koluna koydu. "Seni arayabilmem için yıllar geçmesi gerekti." Bu kez Sid'e doğru baktı. "Biz seni aradık."

"Sidonie söyledi."

"Konuşacak çok şeyimiz var Laurent."

"Önce buradan çıkalım."

Başını salladı. Sonra ifadesi sertleşti. Antonia'nın gözlerindeki bakış saf çelik gibiydi, onu tepeden tırnağa süzdükten sonra gözlerinin içine baktı. "Seç."

Sesi de saf çelik gibiydi. Kurt Klanı'ndan Antonia Hanesi'nin başı Leydi Antonia'nın sesi.

Laurent onun ne demek istediğini bir an bile anlamadı. Seç bakalım.

Aklına teknik olarak artık Manticore Kabilesi'nin baş kralı olduğu geldi. Bu ne kadar ironik olsa da, kötü olasılıkları hayal edebiliyordu.

Sonra Den'i düşündü ve yan gözle ona baktı. Çok kanlı, çok umutlu görünüyordu.

Seni seviyorum, Laurent Wolf!

"Kurt," diye cevapladı annesini, bu seçimin gerektirdiği her zor şeyi çok iyi biliyordu. "Kurt Klanı'nı seçiyorum."

"Akıllıca bir karar," dedi Antonia. Gülümsedi. "Bence genç kadının seni olmak istediğinden daha iyi yapıyor."

Eden'e döndü ve Eden hızla onun kucağına atıldı. Olmuş ve olmakta olan diğer her şeyi boş verin; onu öpmekten başka bir şey yapamadı. Kadının sıcaklığı, verdiği karşılıktaki heves; hayatta olduklarının güvencesiydi bu. Her şey yoluna girecekti.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Sid'in çetesi alkışlamaya başladığında Den'in dudaklarına karşı gülümsedi.

Öpüşmeyi kestiklerinde kolunu Den'in beline doladı. Onları Antonia'nın yüzüne doğru çevirdi. "Bu benim-"

"Nişanlım, "diye seslendi Eden.

"Nişanlım," diye kabul etti, bir zevk telaşıyla. Nişanlı. Evet. "Müstakbel bağ arkadaşı demek daha doğru olur," dedi Den'e.

Antonia sonunda kollarını uzatarak, "Pekâlâ," dedi. "İkiniz de evinize hoş geldiniz."

Sonsöz

Yedi ay sonra

Edens, Laurent'ın kucağından bir adım geri çekilerek, "Bu yeni pek emin değilim," dedi. Aç ve istekli halinden onu bir yıldır görmediğini düşünebilirdiniz. Yine de yüz ifadesi biraz kuşkuluydu. "Sonunda Hawaii'ye gidebildim ve eve döndüğümde saçını kestirmişsin."

Son aylarda pek çok kez ayrı kalmış olsalar da, bu üç hafta Laurent'ın Klan Çocuğu Eğitim Kampı'na girdiğinden beri fiziksel temas kurmadan geçirdikleri en uzun süre olmuştu. Sadece birkaç telefon görüşmesi yapmalarına ve e-posta göndermelerine izin verilmişti.

O plajlarda güneşlenirken ve nihayet volkanını ziyaret ederken, o da Los Angeles'taki Klanlar kliniğinde tedavi görüyordu. Gün ışığında sağlayacak ilaç tedavilerinin yanı sıra, geçmesi gereken çok sayıda danışmanlık hizmeti vardı.

Ve bunun için büyük bir köpek getirmişlerdi; Shagal Klanı'ndan yaşlı Barak ona uzun, sert **Generated by ABC Amber LIT Converter,**
<http://www.processtext.com/abclit.html>

konuşmak ve bir miktar fiziksel dayak. Sert sevgi. Yaşlı Barak'ın tek yaptığı buydu.

Barak onun kafasının içinde ve dışında dolaşmış, Kurtların bile bilmediği kıvrımları, tuhaflıkları ve hayaletleri bulmuştu.

en iyi psişik şifacılar bile bulamamıştı. Laurent bu deneyimden beyninin sadece yıkanmış değil, cilalanmış ve detaylandırılmış olduğunu hissederek ayrıldı.

LaurentEden'e "Terapistim beni uzun saçın Kabile geçmişimle bir bağlantı olduğuna ikna etti" dedi.

"Saçı kes, bağlantıyı kopar. mı?"

Başını salladı. "Tekrar uzatacaksın, değil mi?" Sırıttı.

"Oh, evet."

tüm kötü çocuğu çıkaramazlardı. Hiçbir zaman örnek bir vatandaş olamayacağını düşünüyordu.

Edens aklını okumasına gerek kalmadan niyetini anlayarak, "Seni biraz kaba saba seviyorum," dedi.

Özel psişik yetenekleri olmadan onu bu kadar iyi tanıyabilmesi hoşuna gitmişti. Düzeltiyorum, bayılmıştı.

Onu tekrar öptü, uzun, yavaş ve derinlemesine, havaalanının bagaj teslim alanının dışındaki kalabalık kaldırırda durduklarını hiç umursamadan.

"Seni özledim," dedi ona hava alması için izin verdiğinde. "İkimiz de özledik."

Kadının genişlemiş karnına dokundu ve karşılığında içeriden bir kafa darbesi aldı. Sırıttı. "Toni de annesi kadar sert." Ve annesinin aksine, kızları daha anne karnındayken psişik olma belirtileri göstermeye başlamıştı. Ona Antonia Sidonie Wolf adını vereceklerdi.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Eden hamile olduğunu fark ettiğinde zaten resmi bir çift olmaları iyi bir şeydi. takdirde, bu yüzden Klan'ı ve avcılarını peşine takabilirdi. Eden ilk sevişmelerinde doğum kontrolü kullanmamaları konusunda endişelenmekte haklıydı. O zaman bunun sadece bir kez olabileceğini söylemişti.

İşte şimdi anne baba olacaklardı.

Onun elini tuttu ve kendilerini bekleyen arabaya doğru gittiler. Sid direksiyonun arkasında bekliyordu, trafik polisinin ona ilerlemesi için el sallamasına . Arka koltuğa yerleştikten sonra arabayı yoğun trafiğin içine doğru çevirdi.

"Buna hazır mısın?" diye sordu Eden'i selamladıktan sonra.

Eden elini okşayarak, "Hoşuna gidecek," diye güvence verdi. "biliyorum. Özledim mi?"

"Hem de çok. Cathy bile Edenaround'a sahip olmayı seviyor," diye güvence verdi Sid.

Manticore'ların dağılmasından sonra Eden, Şafak satıcılarını temizlemeyi bitirmek için avcılara katılmış, o ve Sid de operasyona yardım etmişti. Ona göre bu, yeni bir sayfa açma niyetini kanıtlamanın bir yoluydu ve Eden'in arkasını kollamak için orada olmak onun duygusal sağlığına zarar vermemişti.

Sonra nihayet vampir avcılığı işini bıraktı. Ailesi birçok konuda ona kızgındı ama en azından babası ve kardeşleri hâlâ onunla konuşuyordu. Hatta istemeye istemeye düğüne bile gelmişlerdi.

Ayrıca yeni dünyasında faaliyet gösteren bir şirkette işe başlamak için işinden ayrılmıştı. Bleythin Investigations bilgisayar güvenliği konusunda uzmanlaşmış yeni bir dedektif almıştı.

Klan değerini kanıtlamak için yaptığı bir başka şey de Patron'un bilgisayarındaki her şey üzerindeki haklarından vazgeçmekti. Bu Manticore'un malıydı ve o da Kurt'tu. Mucizevi dönüşümünden önce Edento'nun verilere girmesini sağlayabilseydi onun olabilecek hazine için bu kadarı yeterliydi.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Şimdi bir Klan Lideri sorumluluğu daha üstlenmek üzereydi.

Sağ bileğinin iç tarafındaki taze kurt başı dövmesine baktı. Koruma ve hizmet yemini etmesi gerekmiyordu ama denemeye karar vermişti. Bu annesini gururlandırmıştı. Ve Sid'i. Ve hepsinden önemlisi.

İnsanlığa hizmet etmek bir yerden başlamalıydı, bu yüzden Joe'nun isteğiyle Laurent da Bleythin Araştırma Şirketi'nde işe başlamıştı. Ofise gelir gelmez kayıp kişilerin bulunmasına yardım edecekti.

Den'e baktı ve uzun, zarif burnunun ucuna dokunarak ondan bir gülümseme aldı.

"Gündelik bir işim olacağını hiç düşünmemiştim,"

dedi ona. Susan Sizemore'un dünyasına girin...

Ve ilk üç vampir aşk romanı Senin İçin Yanıyorum'dan bu alıntılarda garip ve tehlikeli bir aşk tarafından sürüklenmeye hazır olun

Sana Susadım

Sana Açım

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Ve Primal Heat'ten bir önizleme

okuyun

Temmuz ayında Pocket Star Books'tan ciltsiz olarak temin

edilebilir 2006 Senin İçin Yanıyorum

Gece için acıkmaya başlamıştı.

Gün ışığında yaşamayı hem mümkün hem de keyifli kılan modern gelişmelere rağmen, Alexander Reynard karanlığa dönme özleminin peşini bırakmadığını hissediyordu

onu. Özellikle de şu anda, parlak güneş ışığı altında yoğun sabah trafiğinde araba kullanırken, renkli ön camına ve koyu renk güneş gözlüklerine rağmen başını ağrıtıyordu. Eskiden şafağı ve sonrasındaki tüm aydınlık saatleri selamlayabilme yeteneğinin tadını çıkarırdı ama son zamanlarda ışık canını yakıyordu. Ve geri dönüyor olmaktan korkuyordu.

Alec dün gece inatçı bir kararlılıkla uyumak için kendini zorlamıştı. Hala yapabileceğini kanıtlamak için. Doğanın iradesini yenmesine izin vermeyecekti. Uyumuştu ve bu bir hata olabilirdi. Çünkü rüyasında yatağına bir kadın girmişti.

Güzel kokulu bir sisin üzerinde süzölüp gelmişti adamın duyularına. Teni sıcak ve ıslaktı, teni sert ve saten gibi kaygandı. Terden sıırıslıklam olmuş çarşafların arasında sıcak ve sert bir şekilde uyanmıştı. Dudaklarında kan, damarlarında erimiş bir açlık vardı.

Başını geriye atarak ihtiyacını karanlığa haykırdı. Bu bir rüya olsa da kadın gerçektir; bundan emindi. Tek yapması gereken onu bulmaktır. Onu sahiplenmek. Kucaklayan geceye koşmamak ve o anda aramaya başlamamak için tüm iradesini kullanmıştı.

Bunu şimdi istemiyordu. Bir maceranın başlangıcı için iyi bir zaman ya da yer değildi.

Güneşten başı dönen Alec, devasa Central Market'**Generated by ABC Amber LIT Converter, <http://www.processtext.com/abclit.html>**in yakınındaki Hill Caddesi'nde park edecek bir yer buldu.

Gideceğı yere kadar parlak güneş ışığı altında en az üç blokluk bir yürüyüş yapması gerekiyordu; pazardan geçerse bir süreliğine güneşten kurtulabilirdi.

Domini Lancer melekler, şeftaliler ve sevişmeyle ilgili kafa karıştırıcı rüyalardan uyandı. Uyandığında şeftali için güçlü bir istek duymaya devam etti. Hatta rüyayı zihninden silmek için uzun, sıcak bir duş alırken şeftali kokladı. Ama ne rüyayı ne de şeftali satın alma isteğini unutabildi. işe giderken biraz şeftali yemişti. Bu saçma dürtüyü görmezden gelmeye çalışmıştı ama işte tam da önsezisinin onu yönlendirdiğı yerde, Merkez Pazar'daydı.

olmasını talep etti. Bir rüyanın peşinden gitmeye duyduğu bu mutlak ihtiyaç daha önce hiç başına gelmemişti ve biraz korkuyordu. Belki de deliriyor olmaktan korkuyordu. Olmak üzere olan şeyden daha çok korkuyordu. Ve daha da kötüsü, hiçbir şey olmayacağından korkuyordu.

Daha önce hiç bu kadar güçlü bir önsezi görmemişti, bu yüzden eğer bu çok önemli bir şey yerine imgelemlerinin ona çektiği her zamanki önemsiz saçmalıklardan biri çıkarsa, gerçekten çok sinirlenecekti.

Geç kalacağını söylemek için aradığı patronu da öyleydi.

Yaşlı Lancer Domini'nin torunu olmasına hiç aldırış etmedi. "İyi," deyip telefonu kapattığında derin, bıyıklı sesi sinirlenmişti Çocukken rüyaları gerçekleştiğinde onu her zaman teselli etmiş olsa da, bir yetişkin olarak onu hiç rahat bırakmadı ve artık psişik olma konusunu gündeme getirmedi. Belki de ikisi de öyle olmamasını diledikleri içindir.

Domini müzik sesi duydu ve arkasını döndü. Melissa Etheridge'in "Angels Would Fall" şarkısı bir meyve satıcısının tezgahındaki radyodan geliyordu; tezgahın önünde bir şeftali piramidi yığılmıştı, sabah güneşi gibi altın rengindeydi, loş pazarda neredeyse kendi ışığıyla parlıyordu. Elinde olmadan bir adım daha yaklaştı. müzik yükseliyordu, parlak, canlı ve gizli bir tutkuyla doluydu.

Sese doğru sallanan Domini, yığının en tepesindeki şeftaliyi aldı. Kadife tüyleri avucunun üzerinde duyusal bir şekilde fırçalandı, Havva'nın elmasından daha cazipti. Sanki bir ısırik onu Uyuyan Güzel transına sokabilirmiş ya da aşık edebilirmiş gibi hissetti.

Dudaklarına götürdü.

Satıcı, "Önce bunun için ödeme yapmak ister misiniz?" diye sordu.

Müzik arka planda kayboldu; gerçeklik geri geldi.

Domini gözlerini kırpıştırdı. Özür dileyerek gülümsedi ve meyveyi hızla satıcının uzattığı eline bıraktı. "Ben bir düzine alayım," dedi ve kadına on bir şeftali daha uzattı.

Parasını ödeyip satıcıdan plastik meyve poşetini aldıktan sonra Domini en yakın çıkışa doğru yöneldi ve kendisini böylesine anlamsız bir öngörüyle lanetleyen evrene karşı hayal kırıklığıyla kaynadı. Tanrı aşkına, bu muydu yani?

Yapması gereken tek şey radyoda bir şarkı dinlemekken, Central Market'e koşmak neden bu kadar önemliydi?

"Evde kalıp bunu yapabilirdim," diye homurdandı.

"Hep kendi kendine mi konuşursun?" diye sordu bir erkek sesi, yumuşak ama kendinden emin bir sesle.

Domini konuşan adama bakmak döndü. Başını hareket ettirdiğinde, bir esinti kadar yumuşak, bir öpücük kadar samimi bir şey ensesine . Omurgasından aşağıya doğru soğuk bir korku ürpertisi ve kanında hızla akan bir sıcaklık gönderdi. Bu kombinasyon şeftali konyağı kadar baş döndürücüydü.

Pazar kalabalık olmasına rağmen, birden kendini ayın üzerinde duruyormuş gibi yalnız hissetti.

Ve biri onu izliyordu.

Domini yavaşça arkasına döndü, herhangi bir tehdide ya da sıra dışı bir şeye karşı tetikteydi. Bulunduğu yerin görsel taramasını yapma rutini onu sakinleştirmeye yardımcı oldu.

Pazar devasa bir açık alandı, gürültüyle doluydu, reyon reyon alışveriş yapan ve büfelerde kahvaltı eden insanlarla doluydu. Tepedeki ışıklara, neon tabelalara ve güneş ışığının içeri dolmasına rağmen

Dört yanından girişleri olan depo benzeri binanın gölgeli bir havası vardı.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Hiçbir şey yersiz görünmüyordu. Normal bir sabahtı, insanlar işlerine gidiyor ve manzarasının ve seslerinin tadını çıkarıyordu. İçeride hiçbir tehdit yoktu.

Domini dikkatini girişe çevirdi ve onu hemen Angels' Flight tabelasının tam karşısında, kapının girişinde dururken gördü. Adam güneş gözlüğü takmıştı ama Domini koyu renkli camların ardındaki gözlerin kendisine sabitlendiğini biliyordu. Cesaretle ona baktı.

Uzun boylu, geniş omuzlu silueti Kaliforniya güneşi tarafından halelenmişti. Yüz hatları, ona Indiana Jones'u hatırlatan türden bir şapkanın kenarıyla gölgelenmişti. Tek seçebildiği, koyu renkli kirli sakalın örttüğü kare bir çene ve yarık bir çeneydi.

Ama pazarın öbür ucundayken onunla konuşan kişi nasıl o olabilirdi?

Tabii...

Sinirleri bozulan Domini döndü ve aceleyle karşı girişe yöneldi. Tüm bunlardan ne anlam çıkaracağını bilmiyordu; tek bildiği buradan hemen çıkması gerektiği idi. Kaçmamak için elinden gelen her şeyi yaptı ya da onu takip etmediğinden emin olmak için omzunun üzerinden arkasına baktı.

Alec uzun boylu güzelin gidişini izledi. Aklında uzun siyah saçlar, geniş, dolgun bir ağız, uzun bacaklar ve kıvrak hareketler kalmıştı. Kadın kaçarken, Alec onu takip etme dürtüsünü tüm gücüyle bastırdı. Kızın şaşkınlığı ve korkusu onu pençesine almıştı. Acı içinde kabarıken kendini hareketsiz kalmaya zorladı, onu tüm ruhuyla istiyor, onunla ilgili her şeyi reddettiğini bildiği için içi kanıyordu. Kendi kendine onun kaçmaya hakkı olduğunu söyledi ve ilkel kaçma tepkisinin onu yönetmesine izin vermedi. O

Nefes almakta zorlanmasına ve vücudundaki her kasın taş gibi kaskatı gerilmesine rağmen tasmayı bırakmadı.

Bırak koşsun. Her şey yoluna girecek.

Kendisine bunu söylerken bile, örtülü bir parçası kaçtığı için ondan nefret ediyordu

-Bu yaratık ilk görüşte ruhu bağlayan tutkuya inanıyordu. Ama Alexander Reynard bundan daha medeniydi. Ya da kendi iyiliğinden çok kadının iyiliği için buna inanmalıydı.

Ona olanlar onun kavrayışının ötesindeydi. Ve şu anda neredeyse onun da ötesindeydi. Eğer şimdi dokunurlarsa, bu ham ve sert olacaktı.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Onu bu kadar çabuk bulmayı beklemiyordu ve onu kaybetmek anında ruhuna bir darbe indirdi. Dün gece yaptığı gibi başını geriye atıp ulumak istedi. Ama şimdilik bu kayıpla yaşayacak, zihinlerinin kısa süreli temasının ona getirdiği tahrikle savaşıyordu. Ya da en azından ona bir canavar değil, bir erkek sunana kadar bununla yaşayacaktı.

Onu kolayca takip edebilirdi. Kokusu havayı güzelleştiriyordu; aurası, kalabalığın içindeki yaşam işaretlerinin karışık karışımında bile kolayca fark edilebilen parlak bir yol açıyordu. Ama o bilerek bu yola sırtını döndü. Birkaç dakika içinde yakındaki bir mekânda bir toplantısı vardı; Los Angeles'ın merkezine geliş amacı da bu toplantıydı. Bu amaca sadık kalacak ve katlanılması gerekene katlanacaktı.

Alec sıkıca yumruk yaptığı ellerini gevşettikten sonra, tıpkı planladığı gibi, pazarın içinden geçip diğer tarafa doğru yürümeye başladı.

Birçok kasabada ve tüm büyük şehirlerde dünyanın uç halkları için bir buluşma yeri vardı. Chicago'da bu bir butik oteldi. New York'ta bir kitapçıydı. New Orleans'ta kahve ve çörekleriyle ünlü bir açık hava kafesiydi. Burada, Los Angeles'ta, buluşma yeri salaş bir bardı. şehir merkezinin yan tarafında. Kasıtlı olarak

nüfusun çoğunu içeren istenmeyen müşteriler. Barın Müşteriler mahremiyetleri için çok iyi para ödediler ve barın hassas sahibine kir ve kokulardan şikayet etmemeyi öğrendiler.

Müessese hiç kapanmasa da, şu anda tek müşteri Alec'ti. Odanın ortasındaki küçük, yaralı bir masaya oturmuş, biraya benzeyen ama bira olmayan bir içkiyi yudumluyordu.

Bekletilmekten nefret ve arada bir, kızgınlıkla daha da keskinleşen bir bakışla kapıya doğru bakıyordu.

Sonunda Alec kapıyı izlemeyi bıraktı ve tekrar bardağına uzandı. Bira koyu, zengin bir stout gibi görünüyordu ama tadı -hayır, tadının neye benzediğini düşünmek istemiyordu- bitkisel bir karışımdı. Şansı yaver giderse daha sonra tekrar bira içebilecekti ama şu an için yakın gelecekte tıbbi nedenlerden dolayı uzak durması söylenmişti.

Eğer işler yolunda gitmezse -en kötüsü olursa ve vahşileşirse- arzulayacağı şey alkol değildi.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Beyaz gömleğinin manşetini geriye sardı ve sol bileğinin iç tarafındaki stilize tilki dövmesine baktı. Soluyordu, ki bu iyiye işaret değildi.

Sonra kapı açıldı, çarparak kapandı ve Shaggy Harker masaya doğru sıçrayıp diğer sandalyeye geçti.

"Hey, dostum!" Shaggy'nin derin sesi odanın içinde gürledi, ses tüm gölgeli alanları doldurdu.

"Uzun zaman oldu, dostum."

Alec o kadar şaşırmıştı ki neredeyse Harker'a hırlayacaktı ve bu eski dostların buluşmasını kanlı bir karmaşaya dönüş, her ikisi de

Düşünceden ziyade ilkel içgüdüleriyle tepki veriyordu. Alec'in ağzı ve parmakları tepkiyi kontrol ederken acıdı.

Gülümsemeye benzer bir şey yapmayı başardı. "Uzun oldu," diye kabul etti Alec. "Görünüyorsun -kıllı."

Shaggy başını geriye attı ve bir kahkaha attı. "Bok gibi görünüyorsun."

"Ben de öyle hissediyorum," diye onayladı Alec.

Shaggy hızlı bir hareketle büyük elini Alec'in sol koluna doladı. Kavrayışı şaşırtıcı derecede nazikti. Shaggy tilki dövmesini Alec kıpırdamadan durdu.

Shaggy sonunda, "Mürekkep soluyor," diye karar

verdi. "Yazık." "Evet."

Shaggy tutuşunu gevşetti ve kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturarak arkasına yaslandı. Klişeye rağmen çoğu kurt adam motorcu değildi. Shaggy Harker sadece bir kurt adam motorcusuydu. İri yarı ve sakallıydı; uzun, gümüş rengi saçları kırmızı bir bandanayla arkadan bağlanmıştı. Deri, kot ve eski siyah bir tişört . Hafif bir misk kokusu

Alec'in hassas **Generated by ABC Amber LIT Converter,**
<http://www.processtext.com/abclit.html> noktalarını gıdıklamak için masanın diğer tarafına

Koku alma duyusu.

Shaggy zeki, anlayışlı ve kendi bölgesindeki her şeye burnunu sokan biriydi. Eğer doğüstü biri Los Angeles'a gelip bir şeye ihtiyaç duyarsa, onu tamir edebilecek kişi Shaggy'ydi. Eğer yasalsa.

"Tedavi için mi buradasın, dostum?" Shaggy, barmen ona gerçekten bira olan bir bira getirdikten sonra sordu. "Klinikteki doktorlar iyi iş çıkarıyor," diye ekledi soğuk biradan bir yudum aldıktan sonra. "İyi olacaksın."

Alec'in sempatik bir güvenceye pek tahammülü yoktu ama soğuk bir bakışla geçiştirdi. Sinirleri , bu kadar huysuz davranmasının tek mazereti de buydu. Daha doğrusu bir hıyar gibi.

Barmene Shaggy'ye bir içki daha getirmesini işaret etti, sonra da kendi içtiğı bardağı bitirdi.

"Bu sabah geç saatlerde klinikte bir randevum var. Tedaviyle ilgili bazı şartlar var."

"Evet, evet," dedi Shaggy. "Sizin için ne yapacağımı biliyorum. On iki adımınızın bir parçası da insanlığa hizmet eden bir işinizin olması gerektiğidir."

Alec bu sıradan yorum karşısında öfkelen-di. "Ben Reynard Klanı'ndan bir Prime'ım," sertçe hatırlattı kurt adama, on yıllar önce elçilik rehinelerini kurtarma görevinde tanışmıştı. "Klanlar hizmet eder. Bizler muhafızlarız, koruyucuları-z," dedi gururla.

"Ve alıngan," diye ekledi Shaggy. "Bir vampir kadar çabuk sinirlenen birini daha önce hiç tanımamıştım. Teşekkürler," dedi barmen masaya bir bira daha bırakırken. Birayı yudumladı, sonra yüzünü sildi. elinin tersiyle ağzını kapattı. "İyi ki satın alıyorsun, Alec-" "Eskiden bana

Albay derdin."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Evet, ama bu sen Delta'ya girip bu kadar rahat davranmadan önceydi."

Ordunun seçkin gizli savaş gücünün üyelerinin çoğu zaman siviller gibi davrandığı doğru-ydu ve rütbe genellikle bir mesele değildi. Yine de... "Tayinimi bildiğinizi bilmiyordum."

"Aniden ortadan kaybolunca tahmin ettim." Shaggy omuz silkti. "Artık ikimiz de siviliz. Sen dışarıdasın, değil mi?"

"Maalesef." Alec semptomlar başladığında görevinden gönülsüzce istifa etmişti. Delta Force, gündüz dünyasında işlev görmesini sağlayan ilaçlar etkisini yitirirken bir vampir için uygun bir yer değildi.

"İşe mi ihtiyacın var?"

Alec ensesini ovuşturdu, sonra başını iki yana salladı. "Bir işe ihtiyacım var," cevap verdi, kaslarındaki gerginliğin bir kısmını attıktan sonra. Kadını pazarda gördüğü anı bir an için gözünün önüne geldi ama onu itti. "Bir işe çok ihtiyacım var."

"Sanırım senin için bir şeyim var," dedi Shaggy ona. "İhtiyar Lancer'ın ekibine birilerini katmak istediğini duydum. Özgeçmişin kontrol edilebilir mi?"

"Elbette," diye yanıtladı Alec. "Ne tür bir ekipten ?" "Kişisel koruma."

"Bodyguard."

"Anladın sen onu. Zengin ve ünlülere. Bir film yıldızını korumak bir Klan çocuğu için yeterince onurlu bir iş, değil mi?"

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Alec bir Prime'ın çocuk olmadığını haykırmak istiyordu ama bu sadece ayarlanması gereken ilaçlarıydı.

"Film yıldızına göre değişir," diye şaka yapmayı başardı.

Shaggy, "Bir arkadaşımın arkadaşına senin için Lancer'dan bir randevu ayarlamasını söyleyeceğim," dedi. "Belki bugün bile olabilir. Senin için uygun mu?"

"Minnettarım." Kurt adamın gözlerinin içine kısa bir süre baktı; bu, bir türün alfa erkeğinin başka bir türün alfasına meydan okumasından ziyade bir saygı işaretiydi.

Shaggy başını salladı. "Bir şey öğrendiğimde ararım."

Alec gündeminin bir maddesini harekete geçirdiği için rahatlamış hissediyordu. Bir sonraki durağı olan çok özel tıbbi tesisteki ilk randevusunu neredeyse dört gözle bekliyordu. Fiziksel ve psişik duyuları acı verici bir şekilde hassaslaşıyordu. Örneğin, kurt adamın yükselen feromon seviyesinin rahatsız edici bir şekilde farkındaydı.

Shaggy huzursuzca etrafına bakındı ve saatine göz attı. "Burada takılıp eski günlerden konuşamayız."

Ayağa kalkarken sırttı. "Eve gitmem lazım. Yaşlı karımın mevsimi geldi ve biz de gençleşmiyoruz."

Bu feromonları açıklıyordu ama aynı zamanda Alec'e kurtadamlar hakkında bilmek istediğinden çok daha fazlasını anlatıyordu.

özel hayatlar. O da ayağa kalktı. "de gitmem gerekiyor. Seni tekrar görmek güzeldi."

"Temasta olacağım." Shaggy el sallayarak veda etti ve kapıdan içeri girdiğinden daha hızlı çıktı.

Alec gün ışığına çıkmadan önce ceketini, sürücü eldivenlerini, güneş gözlüklerini ve şapkasını giydi. Kısa bir süre önce tüm bunlara ihtiyacı yoktu. güneşle yüzleşmek için. Şu anda buna ihtiyacı olduğu için kendini sakat gibi hissediyor ve klinikteki doktorların onu normal hayatına geri döndürebileceğini umuyordu.

O zaman onu bulabilirdi.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Sana Susadım

Acı sizin için iki şey yapabilir: sizi keskinleştirir ya da . Ruh haliniz için asla bir şey yapmaz.

Bir haftadan uzun bir süredir acı ve normal kristal berraklığı, aşınmış cam parçalarına dönüşüyordu. Kana ihtiyacı olduğunda adrenalinle çalışıyordu. Hayatta kalmak istiyorsa bunun yakında değişmesi gerekecekti. Kan hayatta kalmak demekti. Ve hayatta kalmak her şey demekti. Burada yeterince uzun süre hayatta kalırsa, sonunda özgür olacaktı. Özgür kaldığında, intikam hakkında düşünmeye başlayabilirdi.

Şimdi intikam almayı düşünmek, onu hapsedenleri yakaladığında onlara ne yapacağını hayal etmek istiyordu. Ama çölde düşmanlarına yaşatacağı dehşet hakkında saçmalamak, tekrar yakalanmasının kesin bir yoluydu.

"Böyle bir şey olmayacak," diye mırıldandı, çöl gecesinde bir gök gürültüsü gibi. Şu anda oyunun adı hayatta kalmaktı. Hayatta kalmak, kendini saf hayvan içgüdüsüne indirgemek anlamına geliyordu. Kan: Yapılması gereken tek şey buydu.

Akreplerin yolundan çekilmek için koşuşturduğu yere çömeldi, ellerini bir Saguaro kaktüsünün kalın tabanına dayadı ve kan bulmaya . Hayvan kanı olmazdı; insan kanı olmalıydı. Tercihen dişi.

Kaktüslere yuva yapan kumruların yumuşak nefes alışlarını duyabiliyordu. Yarasalar tepesinde kanat çırpıp uçuyor ve onların havayı delen sonar gıcırıltılarını duyabiliyordu. Etrafında kalpler atıyor, pek çok küçük canlı gece işlerine devam ediyordu. Etrafı yaşamla çevriliydi ama hiç bu kadar yalnız olmamıştı.

Diğer her şeyi bloke etti ve orada olması gereken tek kalp atışını aradı. Onu bekliyor olmalıydı. İhtiyaç en büyük olduğunda, işte o zaman O'nu bulurdun. Efsane böyle değil miydi?

Sonunda kafasını döndü, burun delikleri açıldı. "Orospu çocuğu."

Yavaş bir gülümseme acıdan harap olmuş yüz hatlarını kırıştırdı. Ayağa , dolunaya hızlıca bir bakış attı ve kadim bir teşekkür sözcüğü fısıldadı.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Sonra güneye döndü ve kalan tüm enerjisini umutsuz bir hız patlamasıyla harcayarak koşmaya başladı.

Çadırının dışında katlanmış bir battaniyenin üzerinde uzanıp ucsuz bucaksız boşluğu seyrederken yıldızlar tepesinde kocaman duruyor ve ay gökyüzünde süzülüyordu.

Yalnız kalmayı her zaman sevmişti ama kazadan bu yana mahremiyete her zamankinden daha fazla ihtiyaç duyuyordu. Kendisine cesur ve kahraman denmişti ki bundan nefret ediyordu. Pilottu ve hayatta kalmıştı, bu ona çok yanlış geliyordu.

Hayranlık da sempati gibi içini burktu. Yalnızlığın iyileştirici olacağını umuyordu.

Diğer insanların duygularını her zaman çok kolay özümsemişti ve uçak kazasında başından yaralanmasından sonra bu durum şimdi daha da kötüydü. Fiziksel travma iyileşmişti ama kafası hâlâ açık hissediyordu. İçine bir şeyler akıyordu: düşünceler, duygular, onunla hiçbir ilgisi olmayan şeyler. Eskiden çoğu zaman bunu kontrol edebiliyordu. Bir keresinde cadı bir arkadaşı ona "Empati" demişti, bir Hassas.

Eskiden doğaüstü güçlere sahip olmak eğlenceliydi ve diğer insanların ruh hallerinin aşırı farkında olmak kendisiyle ilgili kabul ettiği bir şeydi. Şimdi ise yalnız kalmaya, Tucson'ın güneyindeki ulusal ormanda kamp yapmaya ihtiyacı vardı. Burada biraz huzur bulmuştu, sevinçlerden, acılardan ve kendisine ait olmayan açıklardan uzakta.

Kazada dört kişi ölmüştü. Onun dışında dört kişi daha yaşıyordu ama kurtarılan hayatlar kaybedilen hayatların suçluluğunu telafi etmiyordu. Kimse buna pilot hatası demedi; korkunç bir fırtınaydı. Yıldırım. Tanrı'nın bir lütfü. Yine de yapması gereken...

Bir şeyler. Bir şey olmalı.

Ölmüş olman gerekirken nereye gittin? Belki de ölmüştü ve cehennem, insan ırkının geri kalanından saklanmak zorunda kalıyordu.

-

Cehennem mi? Cehennem hakkında hiçbir şey bilmiyorsun.

Bu düşünce gecenin içinden çıkıp doğruca kalbine girdi. Bu düşünce ona ait değildi; New York aksanıyla çığ gibi bir sesi yoktu.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Sonra açlık onu vurdu. Hiç bilmediği bir açlık. Açlık, onu yerde kıvrandıran ve hararetle toprağı pençelemesine neden olan yakıcı bir acıydı. Açlık sonunda onu ele geçirdi ve acı geri çekildiğinde onu terleyen, sızlayan bir topun içinde kıvrılmış bıraktı. Yavaş yavaş

Acının kendisine ait olmadığını anlamaya başladı... ama onun için geliyordu.

O anda ölmek istemediğini fark etti. Yükselen korku bir hediye idi.

Dehşet harikalar yarattı, adrenalin pompalayarak onu ayağa . Koşmak için döndü ve adamın bir zamanlar huzurlu olan geceden kaçan bir yük treni gibi ona doğru koştuğunu gördü.

Parlak ay ışığı, yoğun kaslı, iri bir adamın dış hatlarını çiziyordu. En azından şekli bir insan gibiydi ama gözleri aç ve avcı bir canavara aitti. O gözlerde ateş yanıyordu, parlayan kömürlerin koyu kırmızısı. İçlerindeki ıstırap dehşet vericiydi. Bakışları onu yakaladı ve kaçamayacağı kadar hızlı bir şekilde üzerine gelirken bile onu tuttu.

Korku, acı kadar keskin, daha fazla enerji verici olabilir. Kadının korkusu onu mızrakladı ama o gelmeye devam etti.

Başka seçeneği yoktu. O avcıydı, o ise av. Ondan kaçmaya çalışırken dönüp bileğini burktuğunda çektiği acıyı biliyordu. Burkulmasına rağmen koştu ve içgüdüğü onu takip etmesini sağladı.

Bu kadar uzun takip edildikten sonra, takip eden olmak ona gurur ve zevk veriyordu. Prime olmanın nasıl bir his olduğunu neredeyse hatırlıyordu.

Kısa bir kovalamacaydı. Kadının kalp atışlarını ve hıçkırarak hızlı nefes alışlarını birkaç metre takip ettikten sonra onu belinden kavradı ve yere yatırdı.

Başka bir zaman onun mücadelesini bastırmaktan zevk alabilirdi ama şimdi aşk oyunları ile kaybedecek zamanı yoktu.

Gittikçe zayıflıyordu.

Onu çadıra geri taşıdı ve battaniyenin üzerine dizlerinin üzerine çöktü.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Bol bir gömlek giyiyordu. Kız kıvranıp onu tırmalarken adam gömleği yırtıp çıkardı. Sütyenine uzanmadığında ya da pantolonunu yırtmaya çalışmadığında onun şaşkınlığının farkındaydı.

Başparmağını onun uzun, zayıf boğazında gezdirdi, saten teninin altındaki mavi ısı gibi kanını hissetti, güçlü, hızlı nabzını sevdi. Azı dişleri çoktan çıkmıştı, günlerdir ağzındaydı.

Onun üzerine düştüğünde, çığlığı kulaklarını acıttı. Daha da kötüsü, zihnini koruyan zırhtan geriye kalan çok az şeyi de delip geçti. Kadının korkusu bir kazık gibi içine saplandı. Şok onu kadının zihnine gönderdi.

Bulduğu şey yaralanmaydı, onu neredeyse her zaman çaresiz bırakan yırtılmış açık bir yerdi.

Zihninden alması gerekenden fazlasını almak istemediği için hızla çekildi. Ama edindiği bilgi ona bir koz verdi: almanın yanı sıra vermek de olacaktı. Kafasına bir düşünceyi soktu, anladığından emin oldu.

Sonra ihtiyaç dışında her şeyi unuttu. Kadının boğazının kenarını bir kez öptü, çünkü bu samimi eylemi tamamen kişiliksiz hale getirmeye dayanamıyordu. Sonra dişlerini kıza geçirdi. Bunu yavaş, şehvetli bir yudumlama haline getiremedi. Yaptığı şey onu bir an içinde güçlü bir orgazma ulaştırdı.

Bu ona hayat verdi ve içti, içti ve içti.

Jo Elliot uyandığında ne olduğundan emin değildi ama bunun bir rüya değil gerçek olduğunu biliyordu. Kaza kadar gerçektir ve hayatını değiştirmişti. Hafızasını çağırmak istemediği için gözlerini kapalı tuttu ama vücudu keskin bir şekilde bunun farkında.

Öyle mi?

Çok yakınında bir nefes sesi , nefesleri doğal olmayan bir şekilde yavaş ve derin olan birinin.

Gözlerini açmak istemedi; onu aşağıda tutan şeyi gerçekten görmek istemiyordu. Üzerinde bir ağırlık vardı, kalçalarına, uyluklarına ve göğsüne doğru sıcak ve ağır. Teni tenine, teri terine bastırıyordu.

Yüzü onunkinin yanındaydı; kulağına gelen onun nefesiydi.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Gecenin içinden çıkıp gelmişti.

Onun ne yaptığını bilmiyordu. Her ne yaptıysa, kendini zayıf hissetti. Kullanılmış. Kemikleri erimiş ve beyni kızarmıştı. Akşamdan kalma ve sert hissediyordu ama-

Tecavüz anısı yoktu, acı anısı yoktu. Yine de bir şeyler olmuştu. Ve onun daha fazlasını istediğini biliyordu.

Yeni günün başlamasını istemiyordu, çünkü onu yepyeni bir gerçeklik bekliyordu. Çünkü gitmesine izin vermeyecekti.

"Doğru," dedi Marcus Cage. Zihnini onun yüzeysel düşüncelerinden, sonra da başını omzundan kaldırdı. Ona baktı, canavarın neye benzediğini görmek istemediği için gözlerini kasten kapalı tuttuğunun farkındaydı. Dün geceki ziyafet sayesinde, dişleri artık kontrol altındaydı ve bir kez daha güvenli bir şekilde kılıflanmıştı. Sonunda gözlerini açtığında onlara bakmak zorunda kalmayacaktı. Adam gibi görünüyordu ama kendini bok gibi hissediyordu.

Şafak sökeli birkaç dakika olmuştu. Bir an önce büyüyen ışıktan kurtulmak istiyordu ama esirini incelemek için birkaç dakika ayırdı. Kısa sarı saçları ve ince kemikli yüz hatları vardı; kısa, keskin bir burnu, yüksek elmacık kemikleri ve inatçı, kare bir çenesi vardı. Sıska bir kadındı ve göğüsleri onun sevdiğinden daha küçüktü ama uzun, ince boynuna hayran kalmıştı. O kesinlikle bir boyun adamıydı.

Marc başını iki yana salladı. Sevgilisinin yüz hatlarını duygusal bir şekilde ezberleyecek zamanı yoktu. Onun kanını taşıyordu ve şimdi onu tam güneş tutulması sırasında zifiri karanlık bir maden kuyusunun dibinde bulabilirdi.

Onun orada olduğu fikrine da dahil olmak üzere hiçbir şey için kaybedecek zamanı yoktu.

Onu omuzlarından tuttu ve biraz sarstı. "Bana bak," emretti. "Bana alış. Bir yere gitmiyorum."

kaçıranın derin, gürleyen sesi zihnine nüfuz etti ve dokunuşu içinden bir elektrik şimşegi geçirdi. Jo'nun gözleri fal taşı gibi açıldı; aniden korktuğu kadar öfkelenmişti de.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Bırak beni!"

"Tamam."

Ayağa kalktı ve Jo'yu da peşinden sürükledi. Ayaktayken bile Jo onun gözlerinin içine bakabilmek için başını kaldırmak zorunda kaldı. Çok iriydi, sert ve kaslı bir vücudu vardı. Belli ki demir pompalamak için çok zaman harcamıştı -Jo'nun tahminine göre bir hapishanenin egzersiz bahçesinde. Vücudu muhteşemdi, ama ağır çenesi ve büyük burnu yakışıklı olarak adlandırılma şansını ortadan kaldırıyor. Yine de dolgun dudaklı, şehvetli ağzında ve koyu kahverengi gözlerindeki ifadede onun bir canavar olduğuna dair ilk izlenimi yalanlayan bir şeyler vardı.

Düşünen bir canavar, diye , hissedenen bir canavar. "Bu beni hâlâ bir canavar yapıyor," dedi.

Zihin okuyan bir canavar!

Çılgılık atmak için ağzını açtı, ama adamın kocaman eli herhangi bir ses çıkmasına fırsat vermeden ağzını kapattı. Diğer kolu da kızın etrafındaydı ve onu göğsüne bastırıyordu. Adamın terinin keskin erkek kokusunun ve neredeyse gözle görülür dalgalar halinde yayılan sıcaklığın farkındaydı. Henüz şafak sökmemişti ama Adamın hafif zeytin rengi teni şimdiden yanmaya

başlamıştı. Neredeyse adamın acısını hissedebiliyordu ama tam olarak değil.

Dün geceki gibi bir şey değildi. Kendini kontrol altına almıştı ama Tasma'sını zorlayan vahşi bir hayvan gibi. Tekrar gevşeyebilirdi. O hayvanı kıskırtmaktan korkarak kıpırdamadan durdu.

"Gitmene izin vereceğim," dedi. "Ve kaçmayacaksın."

Rica etmiyordu; tehdit etmiyordu; bu bir gerçeğin ifadesiydi. Jo başıyla onaylama zahmetine bile girmede. Adam geri adım attığında olduğu yerde kaldı ve tuhaf bir şekilde onun yokluğunun farkındaydı.

Onun aklını okuduğunu düşünmemeye çalışıyordu. Marc neredeyse kıkırdayacaktı ama paranormal olaylarla karşılaşan normal bir insanın bu gariplikle her şekilde başa çıkabileceğini biliyordu. Eğer zamanı olsaydı ve bu kadın normal bir ölümlü olsaydı ona sempati duyardı.

Muhtemelen farklı değilmiş gibi davranan medyumlardan biriydi. Bu tür bakirelere normal şartlar altında kur yapmak eğlenceliydi ama şimdi şirin ya da nazlı bir şey için zaman yoktu.

"Sen bana aitsin," diyerek ona gerçeği açıkça söyledi. "Senin adın ne?"

Etrafına bakındı, onca kamp malzemesinin arasında kullanabileceği bir şey olup olmadığına karar vermeye çalıştı. Işık yakıyordu ama işlevini yerine getiremeyecek kadar kötü değildi. Yine de buradan uzaklaşmaları gerekiyordu. En kısa zamanda tekrar beslenmesi gerekiyordu ve önce korunaklı bir yere gitmeleri gerekiyordu.

"Silahın var mı?" diye sordu. "Bıçak? Burada tek başına bir kadının başına neler gelebileceğini biliyor musun?"

"Jo. Evet. Hayır. Sen," diyerek onun sorularını sorduğu sırayla yanıtladı.

Ona geri döndü. "Silah nerede?" Kadın parlak tabancayı işaret etti. mavi Jeep Cherokee Sport küçük çadırın ötesine park etmişti. Jeep'e doğru ilerlerken ", " dedi.

"Ne demek toparlanmak?" diye seslendi arkasından.

Onun öfkesiyle yüzleşmek için döndü. "Bunlar senin eşyaların. Ne yapacağımı bilmiyorum." Ona gülümsemekten kendini alamadı. "Yoksa benden bir centilmen olmamı ve tüm ağır işleri yapmamı mı bekliyorsun?"

"Arabamı çalıp gitmeni bekliyorum," dedi. "Sadece git. Tamam mı?"

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Çok güzel görünüyordu, diye düşündü Marc, altın sarısı saçlarında parlayan güneşe çok kızmıştı. Kızın ona karşı koyması hoşuna gitmişti.

Onun istediğini yapamaması çok kötü.

Sana Açım

"Görünüşe göre ters giden bir soygunumuz var. Belki talepleri üzerinde çalışabiliriz."

S.W.A.T. ekibi üyesi Colin Foxe'un kulaklığından duyulan müzakerecinin sesi rahatlamış gibiydi.

Ekip lideri "Beklememizi mi istiyorsunuz?" diye sordu.

Önemli bir duraksamadan sonra müzakereci, "Ekibinizi , ancak harekete geçmek için bekleyin" dedi.

İçeride bir memur olduğunu zaten biliyorlardı, arabayla geçerken şüpheli bir şey fark eden bir polis. bulunmuş, sonra da içeri girmiş. Ateş edilmişti. Ondan sonra durum hızla tırmandı.

Colin yaralı subayın kanının kokusunu alabiliyordu. ofis penceresindeki bir kurşun deliğinden esiyordu. Ayrıca kalp atışlarının belli belirsiz çarpıntısını da hissedebiliyordu. Ölmemiştir ama fazla zamanı yoktu. Binanın ön tarafındaki geniş pencerelere perdeler çekildiği için içeriği göremiyordu ama artan duyuları fiziksel işaretler ve yüksek duyguların karışık bir karışımını algıladı.

Bu durumu durdurmak ekipteki herkesin göreviydi ama o bunu çok kişisel olarak algıladı. İnsanlığı korumak ve onlara hizmet etmek için ettiği yeminler, verdiği sözler, bir Los olarak ettiği yeminden bile çok daha güçlü ve bağlayıcıydı.

Angeles polis memuru.

O ve S.W.A.T. ekibi rehinelere ve yaralı polisin kurtarıldığını **ABC Amber LIT Dönüştürücü** tarafından oluşturuldu, görmek için buradaydı.
<http://www.processtext.com/abclit.html>

İyi eğitilmiş, iyi koordine edilmiş, iyi yönetilen harika bir ekip; bunun bir parçası olmaktan gurur duyuyordu.

Tamamen siyah giysiler içinde, ekibin geri kalanıyla aynı hızda ilerledi. Alçaktan çömelerek, tek katlı binaya gizlice yaklaşan bir çember oluşturmışlardı. bina. Hedefleri, sakin bir ara sokaktaki ofis parkında bulunan küçük bir yayıncılık şirketi idi. İçeride en az dört silahlı adam vardı ve ellerinde bir düzine rehine tutuyorlardı.

Caddeyi dolduran polis araçlarını geride bırakıp otoparktaki arabaların etrafından dikkatle dolaşırken bulutlu bir gece ekibin hareketlerini örtüyordu. Hedeflerine odaklanmak için gece dürbünü gözlükleri kullanıyorlardı - Colin hariç, o da gözlüklerini kaskının kenarına takmıştı. O karanlıkta kolayca görebiliyordu.

Dışarıdan sakin görünse de, zamanlarda her zaman olduğu gibi avın heyecanı içini yakıp kavuruyordu. Normalde dizginlediği ekstra duyuları tamamen odaklanmıştı. Korkunun kokusunu alabiliyor ve tadını da alabiliyordu. Şiddet tehdidi ofis binasının etrafında bir duman gibi asılı duruyordu.

Bir öfke dokunuşu duyularını arduvaz üzerindeki çiziler gibi çizdi. Öfkenin faillerden birinden geldiğini düşünmüyordu. Rehinelere biriydi ve kadın - evet, bu kesinlikle güçlü bir kadınlık hissiydi- fena halde sinirlenmişti. Bir rehine durumunda, korkmak öfkelenmekten daha iyiydi.

Korkmuş insanların başlarını öne eğip söyleneni yapmaları daha olasıydı, bu da hayatta kalma şanslarını artırıyordu. Colin bundan hoşlanmamıştı, duruma risk katıyordu. Eğer bu kadın aptalca bir şey yaparsa.

Telepati en güçlü duyusu değildi ve bunu kullanmak dikkatini ekip çalışmasından uzaklaştırabilirdi. Ama hem suçlulara hem de rehinelere bir düşünce gönderme riskini göze aldı.

Sakin ol.

Sakinim, hemen cevap geldi.

Şaşırın Colin'in çömeldiği yerden kalkmasını engellemek için tüm eğitimini alması gerekti. Onu duymuştu! Ve cevap vermişti! Zihninin Colin'inkine kısa bir dokunuşu onu kıpkırmızı yaptı.

Binadan aniden bağırışlar yükseldi, ardından silah sesleri duyuldu. Ve çığlıklar.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Git!"

Emir geldiğinde bile ayakta idi ve hareket ediyordu.

Kapıdan ilk giren Colin oldu ve kendisini vuracak olan adamın silahını elinden alan uçan yan tekme için tam zamanında içeri daldı.

"Hey!" Colin tetikçiyi etkisiz hale getiren kadına bağırdı.

"Dikkatini dağıttığın için teşekkürler," diye karşılık verdi. Zıpladı ve kötü adamın çenesinin altına doğru bir tekme daha attı. Adam bir kaya gibi yere düştü.

Colin aşağı inerken onu belinden yakaladı ve yere doğru itti.

"Olduğun yerde kal," diye emretti, ekibinin geri kalanı kırdığı kapıdan kaynayarak içeri .

İri kahverengi gözler ona baktı, şok ve doluydu ve içini yakıp kavuruyordu. Ona yakındaki bir masanın altına girmesini işaret etti ve başka bir silahlı adamı haklamak için döndü. Üçüncü adam çoktan yere serilmişti. Karate Kid'in onu da yakaladığına şüphe yoktu - muhtemelen bu yüzden ateş edilmeye başlanmıştı.

Binanın daha gerisinde bağırışlar ve çığlıklar duydu. Ekip üyeleri koşarak o tarafa doğru gidiyordu.

"Herkesin ölümüne neden olabilirdin!" Colin kadına bağırdı. "Ama öldürtmedim!" diye karşılık verdi kadın.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Tartışmanın sırası değildi. Colin çabucak ekibine katıldı ve bir kurtarma operasyonunun iyi çalışılmış ritmine girdi. Ama kötü adamların geri kalanının güvenliğini sağlamaya yardım ederken bile, bir yanı hâlâ ona sarıldığı anda edildiği sert kasların üzerindeki yumuşak, sıcak et izleniminin farkındaydı. Teni zencefil kokuyordu ve psişik İmza saf sıcaklıktaydı, sanki kanına acı biber katılmıştı.

Bunun peşini bırakmadı ve binanın güvenliği sağlanır sağlanmaz binanın önüne doğru yürüdü. Bu sırada kadın masanın altından çıkmıştı ve sağlık görevlilerinden biri onunla tartışıyordu.

Colin onun yüzünün bir tarafının fena halde morarmış olduğunu ve sağ eliyle sol elini tuttuğunu fark etti.

bir öfke ve sıcak, sahiplenici bir koruyuculuk fışkırdı. "Sana kim zarar verdi?" diye sordu.

Etrafına bakındı ve koyu kahverengi gözleri onunkilerle kilitlendi. "Ben iyiyim." "Bu sorunun cevabı değil."

Bakışları yerde yatan baygın bir suçluya kaydı, sonra tekrar Colin'e döndü. "Ben icabına baktım."

Verdiği yanıt sadece ona olan kızgınlığını yeniden alevlendirmeye yaradı. Kaskını ve kulaklığını çıkardı ve ona ters ters baktı. "Yaptığın şeyi yapmaya hiç hakkın yoktu."
_"

"Hey!" sözünü kesti. "Kıçını kurtardım." "Hayır, kurtarmadın."

"O kapıdan girdiğinde seni vuracaktı."

". " Kadını omuzlarından tuttu ve **Generated by ABC Amber LIT Converter**'ın ve yakından farkına ,anında vardı <http://www.processtext.com/abclit.html>

Teninin sıcaklığını. "Benim işim kurtarmak."

Öfkesi alev alev yanıyordu. "Biraz geç kaldınız. O adamlar bizi dört saat boyunca rehin tuttu. Sen neredeydin?"

"Güvenli bir kurtarma organize etmek." Onunla ilgili her şey onu yakıyordu ama bu hoşuna gidiyordu. Onu çileden çıkarıyordu, evcilleştirilmesi gerekiyordu ve bu da hoşuna gidiyordu.

"Yolda birkaç latte içmek için Starbucks'a uğradınız mı?" Başını sağlık görevlilerinin yaralı memur üzerinde çalıştığı yere doğru salladı. "Ölebilirdi. Hepimiz ölebilirdik. Birinin bir şeyler yapması gerekiyordu."

"Demek kahramanı oynamaya karar verdin? Kötü hamle, kardeşim."

Başını hızla kaldırdı, kahverengi gözleri parladı. Onu o anda öpebilirdi. "Ben senin kız kardeşin değilim."

"Ve sen de kahraman değilsin," diye karşılık verdi Colin.

"Memur bey," diye girdi sağlık görevlisi. Bir elini sıkıca Colin'in koluna koydu. "Memur Bey."

Colin'in Prime kısmı neredeyse dişlerini göstererek doktora saldıracaktı, sanki adam ona bir eş için meydan okuyormuş gibi. Bu içgüdüsel dürtünün bir ölümlü tarafından tetiklenmesi onu şok etti ve kendine gelmesi biraz zaman aldı.

vampir parçasını kontrol altına aldı. Gözlerini kapattı, derin bir nefes aldı ve kadının gitmesine izin verdi.

Doktorun "Bayan Luchese yaralandı," dediğini duydu. "Onu acil servise götürmeliyiz."

"Sana iyi olduğumu söyledim," dedi.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Colin ona baktı. "Luchese, sen her zaman en iyisini bildiğini düşünürsün ve asla sana söyleneni yapmazsın, değil mi?"

Gülümsedi. Hınzır ve sinirliydi ve bu onun içinde farklı bir ateş yaktı.

"Evet," diye onayladı.

"Doktorla birlikte git," dedi ona. Kadın daha fazla itiraz edecekti ama adam zihnine sert bir emir gönderdi. Git.

Sonra ekip komutanı onun adını seslendi ve Colin bir daha bakmadan işine geri döndü.

Birkaç saat sonra acil servisteki bir tedavi odasından çıkan kadınla karşılaştı. Hastanenin bu bölümündeki telaşlı gürültüye rağmen kadın onu hemen fark etti, sanki adam ona olduğu kadar o da adama çekilmişti. Ona baktı, sonra kaçırdı. Onun yanından kapıdan çıkmayı düşündüğünü hissetti. Sol kolu askıdaydı ve sol kolunu parlak bir krem kaplıyordu. Yüzünde morluklar vardı. Omuzlarında yorgun bir çökme vardı ama onu görünce bilinçli bir şekilde doğruldu. Görünüşe göre yeniden savaşımaya hazırdı.

"Çok güzel görünüyorsun," dedi ona doğru yaklaşarak.

Kızın gözleri şaşkınlıktan fal taşı gibi açıldı. Adamın kendisiyle dalga geçtiğini düşündü ve "Memur bey, böyle mi konuşmanız gerekiyor?" diye sordu.

"Görevde değilim."

"Buraya ifade vermeye gelmediniz değil mi?" "Bir memur sizinle konuşmadı mı zaten?"

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Evet. Bana herkesin sağ salim çıktığını söyledi. Peki sen neden-?"

"Seni kontrol etmek istedim." Elini kızın yaralanmamış kolunda gezdirmekten kendini alamadı ve kızın titrediğini hissetti.

"Nasıl hissediyorsun?"

"Kırık yok, sadece bileğim burkuldu," diye cevap verdi. "Askılığa ihtiyacım yok ama ona bakan kibar stajyere hastane kapısından çıkana kadar onu takacağıma söz verdim." Derin bir nefes aldı ve yüzünde alaycı bir ifade belirdi. "Sana bağırdığım için özür dilerim. Bizi kurtarmak için hayatını riske attın. Teşekkür ederim."

Hafifçe omuz silkti. Onun türüyle ilgilenmek için oradaydı. Ölümlülerin hayatı değerliydi ve aresizleri korumak bir onurdu -Luchese onun çaresiz olduğunu düşünmese bile.

"Korkmuştum," diye devam etti. "Bu beni çok zd."

"Seni esir alan kişiyle n ofiste ne yapıyordun? Neden diğerleriyle birlikte arkada bağlı değildin?"

"Buraya soru sormaya gelmediğinizi sanıyordum."

"Resmi olarak değil; merak ediyorum. Bir şeylerin , değil mi?"

"Fidye talep ediyorlardı," diye cevap verdi. "Onlar silahlı beceriksiz aptallardı.

Onlar-"

"Yanlış binadaydılar," diye ekledi. "Bunu onları sorguladığımızdan biliyoruz. yaptıklarını anladıklarında, polis memuru soygunu ihbar etmişti. Ama siz ne yapıyordunuz?"

"Onları ayırmaya çalışıyordum, böylece birini indirip silahını alabilecektim. Çok para istiyorlardı ve alamazlarsa insanları öldürmekle tehdit ediyorlardı. Ben de onlara bir mirasçı olduğumu ve ailemi aramama izin verirlerse zengin olacaklarını söyledim. Resepsiyon görevlisinin **Generated by ABC Amber LIT Converter**'ını ,kullanabilmek için içlerinden birinin beni ön tarafa götürmesini sağladım
<http://www.processtext.com/abclit.html>

telefonla konuşurken, diğerlerinden biri de arabulucunuzla konuşmakla meşguldü.
arkaya. İşe yaradı." Sonra güldü, sesi biraz titrekti. "Ve ben sadece bir arkadaşımı öğle yemeğine götürmek için oradaydım."

Parmağını kızın burnunun altında salladı. "Luchese, bu yaptığın çok aptalcaydı. Yine de cesurca," diye ekledi, kızın içinden bir kızgınlık parıltısı geçerken. Burnunun ucuna dokundu, sonra kendini dudaklarının dış hatlarını izlerken buldu. Yumuşak, dolgun, sıcak dudaklar. bir açlık dalgası kapladı. Yakında o dudakları öpecekti. Kızın attığı için için yanan bakış, onun da bunu bildiğini gösteriyordu. Onun tadına bakacaktı. Ama burası yeri değildi.

Kendini bir adım geri atmaya zorladı. "Adım Colin Foxe," diye kendini tanıttı sonunda. "Senin bir adın var mı, Luchese?"

"Mia," diye cevap verdi. "Mia Luchese."

Mia. Kısa, güzel, karmaşık olmayan bir ölümlü ismi. Vampir dişilerin karmaşık ve güzel isimleri gibi değildi. Ve bir gün bir vampir dişiyle bağ kuracak olsa da, şu anda bu insan kadını istiyordu.

Uzandı ve onun yaralanmamış elini tuttu. "Seni eve götüreceğim."

Primal Heat

Phillipa Eliot, sevimli ve hiç de kızarmayan bir gelin olan kız kardeşine, "Kayınvaliden korkunç," dedi.

Phillipa kız kardeşinin yanındaki teras korkuluğuna yaslandı ve çok iyi bir şampanyadan bir yudum daha aldı. Çölden esen sıcak rüzgâr onu rahatsız etmiyordu. O Phoenix'liydi; Las Vegas'ın evinden daha sıcak olmasına imkân yoktu. Yine de kuru hava onu susatmıştı; beşinci kadeh şampanyasını içtiğini düşünüyordu.

Josephine'in gözleri fal taşı gibi açıldı. "Korkutucu derken neyi kastediyorsun?"

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Phillipa otelin balo salonundaki düğün resepsiyonunda dans eden insanlara baktı. "Kendimi süper modellerin yıllık balosuna katılmış gibi hissediyorum. top."

Jo güldü. "Evet, ne demek istediğini çok iyi anlıyorum." Bakışları, şu anda anneleriyle dans etmekte olan yeni kocasının üzerinden ayrılmadı. "O değil mi -?"

"Büyük," diye araya girdi

Phillipa. "Ben de sevimli

diyecektim."

Phillipa güldü. "Tabii ki öyleydin."

İri yarı damadın muhtemelen oradaki en az yakışıklı erkek olduğunu düşündü. Kaslı Marcus Cage'in üç normal erkeğe yetecek kadar cazibesi ve karizması olmadığından değil. Bu özellik Cage ailesinde varmış gibi görünüyordu. tüm arkadaşları arasında. Kadınlar inanılmaz derecede güzeldi, çoğunlukla karanlık ve gizemli bir şekilde. Ve erkekler-tanrım!

Bir gece önceki prova yemeğinden beri ona asılıyorlardı. Oldukça tahrik edici bir deneyim olmuştu.

Phillipa yüzünü yelpazelemek için bir an durdu. İçini ısıtan şeyin şampanya mı yoksa davetteki erkekleri düşünmek mi olduğundan emin değildi. Özel bir şey vardı

Ne de olsa o bir polisti ve yakışıklı, sert vücutlu, maço erkeklerin etrafında çalışmaya alışkındı. Sadece alışmakla kalmamış, bundan hoşlanmıştı da. Ama Kafesler ve arkadaşları kendine güvenen, seksi erkekler konusunda o kadar iyidiler ki, düpedüz ürkütücüydüler.

"Cage klanını sevmediğimden değil," diye açıkladı Phillipa.

"Aile," dedi Josephine. "Onlar bir aile, klan değil." **ABC**

Amber LIT [Converter](http://www.processtext.com/abclit.html) tarafından oluşturulmuştur,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Ne fark ki?"

Jo güldü. "Boş ver, zaten açıklayamam da. Açıklasaydım, muhtemelen seni öldürmek zorunda kalırlardı. Bu Marc'la benim aramda bir şaka," diye hızla ekledi.

Phillipa boş verdi. Yeni evli çiftte kumruların özel dilini yorumlamaya çalışmak ona düşmezdi, özellikle de beş kadeh şampanyadan sonra.

Boş bardağına baktı ve "Suya geçiyorum" dedi. Bir tanesi Damadın yakışıklı akrabaları onlara doğru geliyordu ve bakışları ona sabitlenmişti. "Hemen şimdi," diye ekledi ve damadın kız kardeşine sorması için oradan ayrıldı. Onun yerine dans et.

Dans pistini dolaşırken grup çalmayı bıraktı ve Marc'ın Jo'ya, annesinin de babasının onu beklediği yere doğru gittiğini fark etti. Phillipa mutlu çiftlerin bağlılığını takdir ederek gülümsedi. Aynı zamanda, kendisinin de yalnız olmasından duyduğu üzüntüyle savaşmak zorunda kaldı. Kendine acıdığı için şampanyayı suçladı, çünkü Patrick'ten ayrıldığı için Patrick'ten başka suçlayacağı kimse yoktu.

muhteşem erkek varken, onlardan biriyle takılmakla daha çok ilgileneceğini düşünürsünüz.

Belki de başka bir maço erkek istemiyordumdur. Belki bu yüzden damadın tüm erkek akrabaları, açıklayamadığı alarm zillerini çaldırıyordu.

O bara ulaştığında grup yeniden çalmaya başlamıştı. "Daha fazla Queen olmaz," dedi arkasından bir adam.

Sesindeki tiksinti onu eğlendirdi ve derin İngiliz aksanı ilgi çekiciydi. Grup "Another One Bites the Dust" ile devam ederken barmenin uzattığı suyu aldı, sonra arkasını döndü.

Arkasında duran adamı daha önce fark etmemişti ama o konuşmadan önce bir şekilde onun varlığından haberdardı. Saçları dalgalıydı ve Kumlu kahverengi, gözleri yeşil ve gülme çizgileriyle çevriliydi. Yaşanmış bir yüzü vardı; tehlikeli bir yüz.

"Ne demek istediğini anlıyorum," dedi ona. "Eğer 'Fat-Bottomed Girls' çalarlarsa, buradan giderim."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Size katılacağım," diye cevap verdi.

"Ve eğer çok fazla Def Leppard çalmaya başlarlarsa, Jo çılgılık atarak kaçacaktır."

Phillipa barı çevreleyen kalabalıktan uzaklaştı. Dans pistinin etrafından dolanıp terasa ilerlerken yeni gelen de onu takip etti.

"Jo kim ve Def Leppard'ın nesi var? Ben de Sheffield'ın gururlu bir oğluyum" diye ekledi.

"Nerede bu?"

"Kuzey İngiltere. Lep- ile aynı memlekette mi?"

"Jo kim demekle neyi kastediyorsun?" Phillipa durdu ve onunla yüzleşti.
"Elliot-Cage düğününde misafirsın, değil mi?"

Gülümsemesi yıkıcıydı, derin gamzelerini gösteriyor ve gözlerinin etrafındaki çizgileri kırıştırıyordu. "Ben en iyi adamım."

Gülümsemesinin uyandırdığı ateşin üzerine öfke alevlendi. "Sen Matt Bridger'sın!" diye suçladı.

"Neredeyse bu düğünü mahvediyordun!"

"Uçağımın geç kalması benim suçum
değil."

"Dün gelmiş olmanız gerekiyordu."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Kalabalık odayı dolduran gürültülü insanları işaret etti. "Gözden kaçmış gibi görünmüyorum."

"Kardeşlerimden biri sağdıç olarak devreye girdi."

"O zaman her şey yoluna girdi." Kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturdu ve ona yaklaştı. "Neye kızman gerektiğini bilmiyorum."

"Kız kardeşimin adına kızgınlım."

"Nedenmiş o?"

"O Jo Elliot."

"Def Leppard'daki şarkıcı mı?"

"Gelin!"

Phillipa bunu öfkeyle söylerken bile Matt Bridger'ın bunun tamamen farkında olduğunu ve onunla alay ettiğini fark etti.

Ona bir adım daha yaklaştı. Birdenbire ayak parmağı ve burun buruna geldiler. Adam bir kolunu kızın beline dolayarak onu daha da yakına çekti. Sıcaklığına ve kokusuna kapılmıştı. "Beni kışkırtıyorsun."

Elinin tersi kızın yanağına değdi. "Evet."

Dizlerinin bağı çözüldü ve neredeyse elindeki bardağı düşürüyordu. Adam kadehi elinden aldığı anda nereye gittiğini fark etmedi.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Dans et benimle."

"Evet."

Ve asla başka biriyle dans etmek istemedi.

Onu dans pistine çekti ve hızlı müzik eşliğinde yavaşça dans etmeye başladılar. Bu yabancıya gözlerine bakmak ve vücudunu onunkine bastırmak, yumuşak ve sertin birbirine karışması dünyanın en doğal şeyiydi. Dans etmediler. Müzik çalarken tek bir kelime bile ama aralarındaki iletişim derin ve derindi. Onu sonsuzdan beri tanıyordu, sonsuzdan beri onu bekliyordu. Her şey bir anlam ifade etmeyecek kadar mükemmeldi.

Müzik durduğunda dans etmeye devam edecekti ama Matt onları dans pistinden çıkardı.

Kolları adamın geniş omuzlarına dolandı ve bakışları kilitlendi. Adamın avuç içleri kadının sırtının alt kısmına bastırıyordu, büyük, sıcak ve sahipleniciydi.

Bu samimi yakınlığa rağmen Phillipa akıl sağlığını yeniden

kazanmaya çalıştı. "Daha yeni tanıştık."

"Ve sen gerçekten o tür bir kız değilsin."

"Ne tür bir kız?"

"Tanıştıkları anda bir yabancıyla sarmaş dolaş olan türden. Ve ben öyle bir adam ." Ona yine o yıkıcı gülümsemesini gösterdi. "Çoğunlukla."

"O zaman neden biz-"

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Aklımızda sarılmaktan daha fazlası var."

"Evet, ama-"

"Bir teorim var."

Onun teorisini duymak istemiyordu. "Öp

beni." Parmakları dudaklarında gezindi.

"Yakında."

Dokunuşu onu cızırtılı bıraktı. Bu çılgınlıktı! Utanması gerekirdi. Phillipa derin bir nefes aldı ve uzaklaşmak için çaba sarf etti. Belki bir santim kıpırdamayı başardı, bu da halkın nezaketi için küçük bir zaferdi.

"Sevgi sevgiyi çağırır," dedi ve onu kendine doğru

çekti. Kadın terbiyeye olan ilgisini kaybetti. "Ben bir

polisim."

" hoş." Müzik yeniden başladığında, adam onun elinden tuttu. Aralarındaki bağlantı elektrikliydi. "Haydi."

Kendini tuttu. Bu onun erdemli kalmak için son şansıydı. "Ben-" "Dinle."

Yaptı ve güldü. "Aman Tanrım, 'Şişko Popolu Kızlar'."

"Eğer çalarlarsa gideceğini söylemiştin."

"Koca şişko Fanny ile yalnız bırakıldım-o çok yaramaz bir dadıydı..." diye şarkı söyledi grup.

"Matt Bridger, gidelim buradan."

Kapıya doğru yöneldiler ama birkaç adım sonra durdu. "Önce bir şey var."

"Ne?"

"Senin adın."

"Phillipa Elliot."

En azından şu anda hiç tanımadığı biriyle pervasızca birlikte olmak üzere değildi.

Başını eğdi ve kadına hızlıca, baştan aşağı bir göz attı. Gördüğü şey, straplez çay boyu deniz mavisi saten nedime elbisesi giymiş uzun boylu sarışın bir kadındı.

"Biliyorum, Phillipa gibi görünmüyorum," dedi. "Ama kim benziyor?"

"Bunu söylediğim için beni bağışlayın ama bu bir Yanki için talihsiz bir isim, değil mi?"

"Buna alışkınım."

"Güzel. Sana

yakışıyor."

Grup tekrar nakarata başladı ve kapıya doğru koştular.

Asansöre binene kadar öpüşmediler, bir sıcaklık telaşıyla bir araya geldiler. Ağzı onunkinde sert ve talepkârdı ve o aynı şiddetle karşılık verdi. Adamın onu okşayış şekli, satene rağmen çıplak hissetmesine neden oldu. elbise ve kat kat iç çamaşırları. Parmakları çıplak bedeninde geziniyordu. omuzları ve boynunun arkası onu çevirdi. Bunun delilik olduğunu biliyordu ama umurunda değildi.

Ta ki eteğinin bir kalçasından yukarı kalktığını ve adamın elinin kalçasının içini okşadığını fark edene kadar. Bu harika bir histi.

"Burada tam olarak özel değiliz," diye hatırlattı ona. "Otel"-parmakları yukarı doğru hareket edince nefesi kesildi-"güvenlik."

"Oda anahtarı," diye cevap verdi.

Adam, kadının küçük çantasını açmasına yetecek kadar durdu ve kadın siyah plastik anahtar kartını çıkarırken kapılar on dördüncü kata doğru kayd.

"İşte burası." Kendi katı için düğmeye bastığını hatırlamıyordu ama ona odasının nerede olduğunu da söylememişti. Garipti. En azından oda asansörlerden değildi ve birkaç dakika içinde oradaydılar.

İçeride, onu yatağın üzerinde döndürdü.

"Başımı döndürüyorsun," dedi üzerine eğilip yeşil gözlerinin içine bakarken.

"Sadece başın mı dönüyor?"

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Gözlerinde hınzır bir parıltı ve hafif gülümsemesinde şehvetli bir vaat dünyası vardı. Ayrıca derinliklerinde tehlikeli bir şeyler vardı,

hafif sert bir ses. Bu ses onun içinde bir heyecan yarattı. "Başka bir şey söyle."

Kıkırdadı. "Amerikalı kadınlar ve İngiliz aksanıyla ilgili ne var?"

"Sevişmene yardımcı oluyorsa şikayet etme," dedi ona.

Tekrar güldü. "Bu, Sheffield'da kulağa baştan çıkarıcı gelir miydi?" diye sordu, Amerikan aksanını çok iyi taklit ederek.

"Evet ama seksi olan sadece aksanın değil. Muhteşem dudaklarınız var," diye ekledi. Parmağıyla dudaklarının izini sürdüğünde, adam parmağını . "Ve keskin dişlerin."

"Oh, evet." Onun boğazını öptü.

Sıcak dudaklar hassas tenine değdiğinde kanı hızlandı. Adamın eli göğsünü örten satenin üzerinde gezinirken, çıplak bedenini onunkine değdirmek için duyduğu karşı konulmaz arzuyu ateşledi.

Bir an sonra onu ayağa kaldırdı ve elbisenin uzun fermuarını çekti. Elbise ayaklarının etrafında toplanırken, başparmağı çıplak omurgasından aşağıya yavaşça kaydı. Kadın ona doğru eğildi.

"Ten tene, tıpkı senin istediğin gibi," diye mırıldandı. Dudakları kızın kulağına yakındı. Sonra boğazındaydılar.

Bir anlık keskin bir acının ardından göz kamaştırıcı bir coşku geldi. Zihni aşırı mutluluktan arındığında, tekrar yatağa dönmüşlerdi ve adam da onun kadar çıplaktı. Ellerini göğsünde gezdirdi ve sert kasların ve sıcak etin görüntüsünü ve dokusunu takdir etti.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Çok tatlısın," dedi ona.

"Tatlıdan daha fazlasıyım." Başını aşağı çekti ve onu sertçe öptü.

"Sen de ateşlisin," diye kabul etti.

Onu dudaklarından ve yanaklarından nazikçe öptü. Ama adamın kendini tuttuğu vahşet sınırının farkındaydı. Sonra başı aşağı indi ve Dil önce sert bir meme ucunun, sonra da diğerinin etrafında dönüyordu.

İnledi ve muhtaç sesin içinde onun sesini duydu. Medeni kalmaya çalışıyorum.

Yapma, diye cevap verdi.

O zaman dokunuşu daha da sertleşti ve kızın tepkileri de aynı çılgınlıktaydı. Adam onu her yerinden öptü ve ısırıldı. Dudakların yumuşak fırçasını takip eden her iğne ucu acısı, ona artan bir zevk parıltısı getirdi.

Kontrast çıldırtıcıydı. Harikaydı.

Her parlayışta, karnında biriken ısı büyüdü ve orgazmlar uzun, sürekli bir coşku dalgası haline gelene kadar yayıldı. Daha iyi olabileceğini düşünmüyordu - ta ki adam içine girip onu sert, hızlı darbelerle doldurana kadar

Bu onu ateşli duygulara boğdu. Ona sarıldı, aynı çılgın enerjiyle onunla buluşmak için yükseldi, daha fazlasından başka bir şey istemedi.

Ona verdiği şey daha fazlasıydı. Kadın kendini ona teslim etti, kanıyla, aklıyla ve ruhuyla onunla bütünleşti, o da kendini ona verdi. Onunla tamamlanmıştı, onunla bir bütündü, ta ki son bir sarsıcı patlama onu uçurumun kenarından karanlığa gönderene kadar.

"Bu-" diye iç geçirdi Phillipa, yaşadığı deneyimi tarif edemeyerek. Şimdi sekse neden Küçük Ölüm dendiğini anlıyordu. Belki de sadece iyi sekse böyle deniyordu. Harika seks.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Küçük zevk kıvılcımları hâlâ içinden geçiyordu. Aynı hem heyecanlanmış hem de bitkin düşmüştü. Tamamen memnun olmuştu

Gerçeğe döndüğünde kendini Matt'in karşısında, göğüsleri Matt'in çıplak göğsünün sert kaslarına bastırılmış halde buldu. Yanağını Matt'in teninin sıcaklığına yasladı ve onun erkek kokusunu içine çekti.

Matt, "Kesinlikle öyleydi," diye cevap verdi.

Bir yığın yastığın üzerinde yatıyordu, ellerini başının arkasına dayamıştı, güzel ağzında kendini beğenmiş bir gülümseme kıvrılıyordu. Yarı kapalı gözlerindeki yeşil ışıltıyı yakaladı.

"İyi beslenmiş bir kediye benziyorsun," dedi ona.

"Çok iyi beslenmiş," diye cevap verdi. "Ama hâlâ açım."

Bir öpücük için onu vücudunun uzunluğuna çekti. Ağzı, sanki az önce sevişmemişler gibi ısrarcı ve muhtaçtı. Elleri dolaşmaya başladığında, onu yeniden acıktırdı.

Bu sefer başını yeterince uzun süre tutabildi ve şöyle dedi: "Belki de yapmamalısın." Ağzı bir meme ucunun etrafında dolaştı. "Oh, Tanrım! Demek istediğim, fotoğraflar ve düğünle ilgili şeyler olması gerekiyordu." Ne olduğunu hatırlayamayacak kadar zevke dalmıştı. "Özleneceğiz."

Ona sokuldu ve sesi göğüslerinin arasından boğuk geliyordu. "Gerçekten umurunda mı?"

"Hayır, evet! Bizi özleyecekler. Ben de orada olmalıyım. O benim ablam-" Birden adamın ereksiyonunun farkına vardı ve eli ereksiyonun dolandı. Ona dokunmak, okşamak zorundaydı. "Bunu yapmamalıyım."

"Durmasan iyi edersin."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Aç hırıltısı kadının içinde muhtaç bir ürperti yarattı. Sesi onu eritmek için yeterliydi. "Ama-"

Bu tür şeyler aile toplantılarında her zaman olur. "Ne oluyor?"

İnsanlar sevişmek için ortadan kaybolurlar. Bu, bağ kurmayı kutlamanın bir yoludur.

"Bu çok hoş." Phillipa bu konuşmada bir tuhaflık olduğunu fark etti. "Az önce kafamın içinde bir şey mi söyledin?"

Hatırlayacağından değil. Rahatla, tatlım. Seviş benimle.

"Pekala." Zaten tek yapmak istediği buydu.

"Ode to Joy "un atlıkarınca müziği versiyonu Phillipa'yı uyandırdı ama ilk düşüncesi, "Ben bu adama aidim" oldu. Biraz daha kendine geldiğinde, sesin çalan bir cep telefonu olduğunu ve karanlık bir otel odasında Matt Bridger'la birlikte çırılçıplak yattığını fark etti. Aklına hiçbir şey gelmiyordu. Beethoven çalmaya devam ederken ona daha da sokuldum.

Sonunda Matt homurdandı ve komodinden telefonu almak için yuvarlandı. "Mike, eğer sarhoşsan, ölü bir lobosun demektir." Cevap ne olursa olsun, Matt'in neden oldu. Kasları gerginlikle gerilmişti. "Nerede ve ne zaman? Doğru ya. Yalnız değilim."

Phillipa bu acil mahremiyet içinde atlatmasına izin vermeye karar verdi ve banyoya gitmek için yataktan kayma fırsatını değerlendirdi. Tuvaleti kullanmak için zaman ayırdı. ve bir bardak su içmek.

Karanlık yatak odasına geri adım attığında boşluğun farkındaydı. Seksin misk kokusu hâlâ havadaydı ama daha ışığı yakmadan ve buruşuk, boş yatağı görmeden adamın gittiğini anlamıştı

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

SON

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.